Bodleian Libraries
UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

c

= 237

NO. 368 OF R. M. DAWKINS' COLLECTION OF BOOKS OF USE TO THE HOLDER OF THE BYWATER AND SOTHEBY CHAIR OF BYZANTINE AND MODERN GREEK IN THE UNIVERSITY OF OXFORD

Arch. Dawk. I 283. 781

ΘΕΟΔΩ'ΡΟΥ ΤΟΥ͂ ΓΑΖΗ͂

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ͂Σ ΕΙ'ΣΑΓΩΓΗ͂Σ ΒΙΒΛΙ'Α ΤΕ'ΣΣΑΡΑ,

Ἅπασαν μὲν Γραμματικὴν Θεωρίαν λίαν εὐμεθόδως τε, καὶ πολυμαθῶς περιλαμβάνοντα,

Νεωστὶ μετατυπωθέντα, καὶ μετ' ἐπιμελείας ὅσης πλείστης διορθωθέντα.

ἘΝΕΤΙΉΣΙΝ. ͵αψπά. 1781.

Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

CON LICENZA DE' SUPERIORI.

TAYLOR INSTITUTION
UN
LIBRARY

ΤΟΙ͂Σ
ἘΝΤΕΥΞΟΜΕ'ΝΟΙΣ
ΦΙΛΟΜΑΘΕ'ΣΙ ΧΑΙ'ΡΕΙΝ.

ΤΗ͂Σ ἄγαν ἐπωφελοῦς ταυτησὶ Γραμματικῆς Πραγματείας Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς διαφόρων τύποις Ἐκδόσεων μονονουχὶ εἰς τέλος ἐκλελοιπυιῶν, καὶ ἱδρῶτας οὐκ ὀλίγους ἐπὶ τὸ ταύτην ἀντιγράφων ἀποχεουμένων τῶν ὅσοι παρά τε ἄλλοις τυχὸν τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα Φροντιστηρίων τὰ Γραμματικὰ τυγχάνουσι μυούμενοι ὄργια, ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῷ κατὰ τὸ Ἁγιώνυμον Ὄρος νεοδμήτῳ Μουσοτροφείῳ· Ὑφορώμενος Ἐγὼ, μή ποτε τῷ χρόνῳ οἱονεὶ ἀποναρκήσαντές τε περὶ τῷ τοιῷδε τῶν

 πό-

πόνων εἴδει οἱ μαθητευόμενοι, καὶ ῥαθυμότεροι γεγονότες, ὀλιγωρήσαιεν μὲν ταύτης, δι' ἧς εὐχερῶς τε καὶ λίαν εὐμεθόδως ἐπὶ τὸ τέλος ἄγοιντ' ἂν τὸ σκοπούμενον, αὐθέξοιντο δ' ὡς εὐπορίστων, ὧν ἡ χειραγωγία δυσχερής τις ἐστι, καὶ ἀμέθοδος, νέοις προήχθην τύποις ταύτην ἐκδοῦναι ἰδίοις ἐμαυτοῦ ἀναλώμασιν. Ἵνα τοὺς περὶ τὸ ἀντιγράφειν πονοῦντας τῶν τοιούτων ἀπαλλαξάμενος πόνων, ἄπονον τοῦ λοιποῦ τὴν τῆς Βίβλου κτῆσιν παρέξωμαι, καὶ προθυμοτέρους εἰς τὴν διὰ ταύτης αὔξησιν ἀπεργάσωμαι. Οἷς δ' ὅλως ἡ χρῆσις διὰ τὸ δυσπόριστον παρημέληται, πρὸς τὸν αὐτὸν καὶ αὐτοὺς τῷ αὐτῷ δὴ τρόπῳ ὑπεκκαύσαιμι ζῆλον, καί πως ὠφέλιμος ὁπωσοῦν διὰ τούτου τῷ λαμπρῷ ἡμῶν Γένει γενοίμην. Περιχαρῶς οὖν τὸ ἔργον ἀποδεξάμενοι, κἀμὲ τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοϊκῆς διαθέσεως προσαποδέξασθαι μὴ ἀπαξιώσητε, τά τε ἄλλα, καὶ πρὸς Κύριον μνείαν ἀδιαλείπτως τῆς ἐμῆς εὐτελείας ποιούμενοι. Ἔρρωσθε.

ΘΕΟΔΩ'ΡΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ͂Σ ΕΙ'ΣΑΓΩΓΗ͂Σ.

ΒΙΒΛΙ'ΟΝ ΠΡΩ͂ΤΟΝ.

ΤΩ͂Ν τεσσάρων καὶ εἴκοσι γραμμάτων, φωνήεντα μὲν ἑπτὰ, α, ε, η, ι, ο, υ, ω. Σύμφωνα δὲ τὰ λοιπὰ ἑπτακαίδεκα. Τῶν δὲ φωνηέντων, Μακρὰ μὲν, η, ω. Βραχέα δὲ, ε, ο. Δίχρονα δὲ, α, ι, υ. Ἐξ ὧν δίφθογγοι κυρίως μὲν, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου, καταχρηστικῶς δὲ, ᾳ, ῃ, ῳ, υι. Τῶν δὲ συμφώνων, τὰ μὲν Ἡμίφωνα, οἷον, ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. ὧν Διπλᾶ μὲν, ζ, ξ, ψ. Ἀμετάβολα δὲ, καὶ ὑγρὰ, λ, μ, ν, ρ. Τὰ δὲ Ἄφωνα, οἷον, β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. ὧν Ψιλὰ μὲν, κ, π, τ. Δασέα δὲ, θ, φ, χ. Μέσα δὲ, β, γ, δ. Ἐκ δὲ τῶν εἰ-

ρημένων τῶνδε γραμμάτων αἱ συλλαβαὶ, ὅθεν αἱ λέξεις, ἐξ ὧν ὁ λόγος. Τοῦ δὲ λόγου μέρη μὲν, Ὄνομα, Ῥῆμα, Μετοχὴ, Ἄρθρον, Ἀντωνυμία, Πρόθεσις, Ἐπίῤῥημα, Σύνδεσμος.

Περὶ Προσῳδιῶν.

Προσῳδίαι δὲ ὀξεῖα ´, βαρεῖα `, περισπωμένη ῀, δασεῖα ῾, ψιλὴ ᾿, ἀπόστροφος ᾽, ὑφὲν ‿, διαστολή ,.

ΠΕΡΙ' Α'ΡΘΡΟΥ.

Ἄρθρον δὲ τὸ μέντοι προτακτικὸν, οἷον, ὁ, τὸ δὲ ὑποτακτικὸν, οἷον, ὅς. καὶ τὸ μὲν ἀρσενικὸν, οἷον, ὁ, τὸ δὲ θηλυκὸν, οἷον, ἡ, τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον, τό. ἔχει δὲ καὶ ἀριθμὸν, καὶ πτῶσιν ἑπόμενα. ἀριθμὸν μὲν, ἑνικὸν, δυϊκὸν, πληθυντικόν. πτῶσιν δὲ, εὐθεῖαν, γενικὴν, δοτικὴν, αἰτιατικήν. Κλίσις δὲ τοῦ μὲν προτακτικοῦ τοιαύτη.

Ἀρσενικά. Ἑνικά. Ἡ εὐθεῖα ὁ, ἡ γενικὴ τοῦ, ἡ δοτικὴ τῷ, ἡ αἰτιατικὴ τόν. Δυϊκ. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν. Πληθ. Ἡ εὐθεῖα οἱ, ἡ γενικὴ τῶν, ἡ δοτικὴ τοῖς, ἡ αἰτιατικὴ τούς.

Θηλυκά. Ἑνικά. Ἡ εὐθεῖα ἡ, ἡ γενικὴ τῆς, ἡ δοτικὴ τῇ, ἡ αἰτιατικὴ τήν. Δυϊκ. Ἡ

εὐθεῖα

εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὰ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ ταῖν. Πλ. Ἡ εὐθεῖα αἱ, ἡ γενικὴ τῶν, ἡ δοτικὴ ταῖς, ἡ αἰτιατικὴ τάς.

Οὐδέτερα. Ἑνικά. Ἡ εὐθεῖα τὸ, ἡ γενικὴ τοῦ, ἡ δοτικὴ τῷ, ἡ αἰτιατικὴ τό. Δυϊκ. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν. Πληθ. Ἡ εὐθεῖα τὰ, ἡ γενικὴ τῶν, ἡ δοτικὴ τοῖς, ἡ αἰτιατικὴ τά.

Κλητικὴν δὲ οὐθὲν οὐδεμίαν ἔχει. τὸ γὰρ ὦ, οὐκ ἄρθρον, ἀλλ' ἐπίρρημα κλητικόν. Τοῦ δὲ ὑποτακτικοῦ κλίσις τοιαύτη.

Ἀρσενικά· Ἑνικά. Ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν. Δυϊκ. ὥ, οἷν. Πλ. οἵ, ὧν, οἷς, οὕς. Θηλυκά. Ἑν. ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν. Δυϊκ. ἅ, αἷν. Πλ. αἵ, ὧν, αἷς, ἅς. Οὐδέτερα. Ἑν. ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ. Δυϊκ. ὥ, οἷν. Πλ. ἅ, ὧν, οἷς, ἅ.

ΠΕΡΙ' Ο'ΝΟ'ΜΑΤΟΣ.

Ὄνομα δὲ τὸ μὲν, Κύριον. οἷον, Σωκράτης. τὸ δὲ, Προσηγορικόν. οἷον, Ἄνθρωπος. τὸ δὲ, Ἐπίθετον, οἷον, ἀγαθός. τὸ δὲ, Ἀναφορικὸν, οἷον, οἷος. τὸ δὲ, ἐρωτηματικὸν, οἷον, ποῖος. τὸ δὲ, Ἀριθμητικόν. οἷον, εἷς, δύο, τρεῖς. Παρεπόμενα δὲ ἔχει. γένος, εἶδος, σχῆμα, ἀριθμὸν, πτῶσιν, πρόσωπον. Γένος μὲν, Ἀρσενικὸν, οἷον, λόγος. Θηλυκὸν, οἷον, ἐπιστήμη. Οὐδέτερον, οἷον, ἀγαθόν. Εἶδος δὲ,

Πρωτότυπον, οἷον, πᾶς. Παράγωγον, οἷον, Θέων. Σχῆμα δὲ, Ἁπλοῦν, οἷον, ἵππος. Σύνθετον, οἷον, Φίλιππος. Ἀριθμὸν δὲ, Ἑνικὸν, οἷον, Θεός. Δυϊκὸν, οἷον, Θεώ. Πληθυντικὸν, οἷον, Θεοί. Πτῶσιν δὲ, Εὐθεῖαν, Γενικὴν, Δοτικὴν. Αἰτιατικὴν, καὶ Κλητικήν. Πρόσωπα δὲ, τρίτον, οἷον, Σωκράτης. δεύτερον, οἷον, ὦ Σώκρατες.

Περὶ Κλίσεως.

Κλίνεται δὲ, ἤτοι ἰσοσυλλάβως, Αἰνείας, Αἰνείου. ἢ περιττοσυλλάβως, Αἴας, Αἴαντος. Καὶ ἰσοσυλλάβως μὲν, τετραχῶς. περιττοσυλλάβως δὲ, μοναχῶς. διὸ καὶ κλίσις τοῦ ὀνόματος ἡ μὲν, Πρώτη καλείσθω. ἡ δὲ, Δευτέρα. ἡ δὲ, Τρίτη. ἡ δὲ, Τετάρτη. ἡ δὲ, Πέμπτη, περιττοσυλλάβως.

Πρώτη μὲν οὖν, ἡ τῶν εἰς ας, ἢ εἰς ης, ληγόντων Ἀρσενικῶν. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου. ἡ δοτικὴ εἰς α, ἢ εἰς η. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Ἑνικά. Ἡ εὐθεῖα ὁ αἰνείας, ἡ γενικὴ τοῦ αἰνείου. ἡ δοτικὴ τῷ αἰνείᾳ, ἡ αἰτιατικὴ τὸν αἰνείαν, ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία, καὶ ὦ αἰνείας. Δυϊκ. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ αἰνεία, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν αἰνείαιν, ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία. Πλ. Ἡ εὐθεῖα οἱ αἰνεῖαι, ἡ γενικὴ τῶν αἰνειῶν,

νειῶν, ἡ δοτικὴ τοῖς αἰνείαις, ἡ αἰτιατικὴ τοὺς αἰνείας, ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεῖαι.

Ἑνικά. Ὁ χρύσης, τοῦ χρύσου, τῷ χρύσῃ, τὸν χρύσην, ὦ χρύση, καὶ ὦ χρύσης. Δυϊκ. Τὼ χρύσα, τοῖν χρύσαιν, ὦ χρύσα. Πλ. Οἱ χρύσαι, τῶν χρυσῶν, τοῖς χρύσαις, τοὺς χρύσας, ὦ χρύσαι.

Δευτέρα.

Δευτέρα δὲ ἡ τῶν εἰς α, ἢ εἰς η, ληγόντων θηλυκῶν, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ας, ἢ εἰς ης, ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ, ἢ εἰς ῃ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Ἑνικά. Ἡ μαῖα, τῆς μαίας, τῇ μαίᾳ, τὴν μαῖαν, ὦ μαῖα. Δυ. τὰ μαία, ταῖν μαίαιν, ὦ μαία. Πλ. Αἱ μαῖαι, τῶν μαιῶν, ταῖς μαίαις, τὰς μαίας, ὦ μαῖαι.

Ἑνικ. Ἡ μοῦσα, τῆς μούσης, τῇ μούσῃ, τὴν μοῦσαν, ὦ μοῦσα. Δυ. Τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν, ὦ μοῦσα. Πλ. Αἱ μοῦσαι, τῶν μουσῶν, ταῖς μούσαις, τὰς μούσας, ὦ μοῦσαι.

Ἑν. Ἡ τιμὴ, τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, τὴν τιμὴν, ὦ τιμή. Δυ. Τὰ τιμὰ, ταῖν τιμαῖν, ὦ τιμά. Πλ. Αἱ τιμαὶ, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς, τὰς τιμὰς, ὦ τιμαί.

Ἰστέον, ὅτι μόνα τὰ εἰς α καθαρὸν, ἢ εἰς ρα, ἢ εἰς δα, ἢ θα, λήγοντα, τὸ ληκτικὸν αὐτὸ α φυλάσσοντα κλίνεται. μαῖα, μαίας.

ἡμέ-

TAYLOR INST
UN
RARY

ΤΟΙ͂Σ
ἘΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ
ΦΙΛΟΜΑΘΕΣΙ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Τῆς ἄγαν ἐπωφελοῦς ταυτησὶ Γραμματικῆς Πραγματείας Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς διαφόρων τύποις Ἐκδόσεων μονονουχὶ εἰς τέλος ἐκλελοιπυιῶν, καὶ ἱδρῶτας οὐκ ὀλίγους ἐπὶ τὸ ταύτην ἀντιγράφειν ἀποχεομένων τῶν ὅσοι παρά τε ἄλλοις τυχὸν τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα Φροντιστηρίων τὰ Γραμματικὰ τυγχάνουσι μυούμενοι ὄργια, ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῷ κατὰ τὸ Ἁγιώνυμον Ὄρος νεοδμήτῳ Μουσοτροφείῳ· Ὑφορώμενος Ἐγὼ, μή ποτε τῷ χρόνῳ οἱονεὶ ἀποναρκῆσαί τις περὶ τῷ τοιῷδε τῆς

πόνων ἄδει οἱ μαθητευόμενοι, καὶ ῥᾳθυ-
μότεροι γεγονότες, ὀλιγωρήσαιεν μὲν ταύ-
της, δι' ἧς εὐχερῶς τε καὶ λίαν εὐμεθόδως
ἐπὶ τὸ τέλος ἄγοιντ' ἂν τὸ σκοπούμενον,
ἀνθέξοιντο δ' ὡς εὐπορίστων, ὧν ἡ χειραγω-
γία δυσχερής τίς ἐστι, καὶ ἀμέθοδος, νέοις
προήχθην τύποις ταύτην ἐκδοῦναι ἰδίοις
ἐμαυτοῦ ἀναλώμασιν. Ἵνα τοὺς περὶ τὸ
ἀντιγράφειν πονοῦντας τῶν τοιούτων ἀπαλλα-
ξάμενος πόνων, ἄπονον τοῦ λοιποῦ τὴν τῆς
Βίβλου κτῆσιν παρέξωμαι, καὶ προθυμοτέ-
ρους εἰς τὴν διὰ ταύτης ἀνύουσιν ἀπεργάσω-
μαι. Οἷς δ' ὅλως ἡ χρῆσις διὰ τὸ δυσπό-
ριστον παρημέληται, πρὸς τὸν αὐτὸν καὶ αὐ-
τοὺς τῷ αὐτῷ δὴ τρόπῳ ὑπεκκαύσαιμι ζῆ-
λον, καί πως ὠφέλιμος ὁπωσοῦν διὰ τούτου
τῷ λαμπρῷ ἡμῶν Γένει γενοίμην. Περι-
χαρῶς οὖν τὸ ἔργον ἀποδεξάμενοι, κἀμὲ
τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοϊκῆς διαθέσεως προσα-
ποδέξασθαι μὴ ἀπαξιώσητε, τά τε ἄλλα,
καὶ πρὸς Κύριον μνείαν ἀδιαλείπτως τῆς
ἐμῆς εὐτελείας ποιούμενοι. Ἔρρωσθε.

ΘΕΟ-

ΘΕΟΔΏΡΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ͂Σ ΕἸΣΑΓΩΓΗ͂Σ.

ΒΙΒΛΊΟΝ ΠΡΩ͂ΤΟΝ.

ΤΩ͂Ν τεσσάρων καὶ εἴκοσι γραμμάτων, φωνήεντα μὲν ἑπτά, α, ε, η, ι, ο, υ, ω. Σύμφωνα δὲ τὰ λοιπὰ ἑπτακαίδεκα. Τῶν δὲ φωνηέντων, Μακρὰ μὲν, η, ω. Βραχέα δὲ, ε, ο. Δίχρονα δὲ, α, ι, υ. Ἐξ ὧν δίφθογγοι κυρίως μὲν, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου, καταχρηστικῶς δὲ, ᾳ, ῃ, ῳ, υι. Τῶν δὲ συμφώνων, τὰ μὲν Ἡμίφωνα, οἷον, ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. ὧν Διπλᾶ μὲν, ζ, ξ, ψ. Ἀμετάβολα δὲ, καὶ ὑγρὰ, λ, μ, ν, ρ. Τὰ δὲ Ἄφωνα, οἷον, β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. ὧν Ψιλὰ μὲν, κ, π, τ. Δασέα δὲ, θ, φ, χ. Μέσα δὲ, β, γ, δ. Ἐκ δὲ τῶν εἰ-

ρημένων τῶν δε γραμμάτων αἱ συλλαβαὶ, ὅθεν αἱ λέξεις, ἐξ ὧν ὁ λόγος. Τȣ̃ δὲ λόγȣ μέρη μὲν, Ο'νομα, Ρ'ῆμα, Μετοχὴ, Α'ρθρον, Α'ντωνυμία, Πρόθεσις, Ε'πίῤῥημα, Σύνδεσμος.

Περὶ Προσῳδιῶν.

Προσωδίαι δὲ ὀξεῖα ´, βαρεῖα `, περισπωμένη ῀, δασεῖα ῾, ψιλὴ ᾿, ἀπόστροφος ᾿, ὑφὲν ‿, διαστολή ,.

ΠΕΡΙ' Α'ΡΘΡΟΥ.

Α'ρθρον δὲ τὸ μέν τοι προτακτικὸν, οἷον, ὁ, τὸ δὲ ὑποτακτικὸν, οἷον, ὅς. καὶ τὸ μὲν ἀρσενικὸν, οἷον, ὁ, τὸ δὲ θηλυκὸν, οἷον, ἡ, τὸ δὲ ȣ̓δέτερον, οἷον, τό. ἔχει δὲ καὶ ἀριθμὸν, καὶ πτῶσιν ἑπόμενα. ἀριθμὸν μὲν, ἑνικὸν, δυϊκὸν, πληθυντικόν. πτῶσιν δὲ, ὀρθεῖαν, γενικὴν, δοτικὴν, αἰτιατικήν. Κλίσις δὲ τȣ̃ μὲν προτακτικȣ̃ τοιαύτη.

Α'ρσενικά. Ε'νικά. Η' ὀρθεῖα ὁ, ἡ γενικὴ τȣ̃, ἡ δοτικὴ τῷ, ἡ αἰτιατικὴ τόν. Δυϊκ. Η' ὀρθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν. Πληθ. Η' ὀρθεῖα οἱ, ἡ γενικὴ τῶν, ἡ δοτικὴ τοῖς, ἡ αἰτιατικὴ τȣ̀ς.

Θηλυκά. Ε'νικά. Η' ὀρθεῖα ἡ, ἡ γενικὴ τῆς, ἡ δοτικὴ τῇ, ἡ αἰτιατικὴ τὴν. Δυϊκ. Η'

ὀρθεῖα

εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ ταῖν. Πλ. Ἡ εὐθεῖα αἱ, ἡ γενικὴ τῶν, ἡ δοτικὴ ταῖς, ἡ αἰτιατικὴ τάς.

Οὐδέτερα. Ἑνικά. Ἡ εὐθεῖα τὸ, ἡ γενικὴ τοῦ, ἡ δοτικὴ τῷ, ἡ αἰτιατικὴ τό. Δυϊκ. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν. Πληθ. Ἡ εὐθεῖα τὰ, ἡ γενικὴ τῶν, ἡ δοτικὴ τοῖς, ἡ αἰτιατικὴ τά.

Κλητικὴν δὲ οὐθὲν οὐδεμίαν ἔχει. τὸ γὰρ ὦ, οὐκ ἄρθρον, ἀλλ' ἐπίρρημα κλητικόν. Τοῦ δὲ ὑποτακτικοῦ κλίσις τοιαύτη.

Ἀρσενικά· Ἑνικά. Ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν. Δυϊκ. ὥ, οἷν. Πλ. οἵ, ὧν, οἷς, οὕς. Θηλυκά. Ἑν. ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν. Δυϊκ. ἅ, αἷν. Πλ. αἵ, ὧν, αἷς, ἅς. Οὐδέτερα. Ἑν. ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ. Δυϊκ. ὥ, οἷν. Πλ. ἅ, ὧν, οἷς, ἅ.

ΠΕΡΙ' Ο'ΝΟ'ΜΑΤΟΣ.

Ὄνομα δὲ τὸ μὲν, Κύριον. οἷον, Σωκράτης. τὸ δὲ, Προσηγορικόν. οἷον, Ἄνθρωπος. τὸ δὲ, Ἐπίθετον, οἷον, ἀγαθός. τὸ δὲ, Ἀναφορικὸν, οἷον, οἷος. τὸ δὲ, ἐρωτηματικὸν, οἷον, ποῖος. τὸ δὲ, Ἀριθμητικόν. οἷον, εἷς, δύο, τρεῖς. Παρεπόμενα δὲ ἔχει. γένος, εἶδος, σχῆμα, ἀριθμὸν, πτῶσιν, πρόσωπον. Γένος μὲν, Ἀρσενικὸν, οἷον, λόγος. Θηλυκὸν, οἷον, ἐπιστήμη. Οὐδέτερον, οἷον, ἀγαθόν. Εἶδος δὲ,

Πρωτότυπον, οἷον, πᾶς. Παράγωγον, υἱὸν, Θέων. Σχῆμα δὲ, Α'πλοῦν, οἷον, ἵππος. Σύνθετον, οἷον, Φίλιππος. Α'ριθμὸν δὲ, Ε'νικὸν, οἷον, Θεός. Δυϊκὸν, οἷον, Θεώ. Πληθυντικὸν, οἷον, Θεοί. Πτῶσιν δὲ, Εὐθεῖαν, Γενικὴν, Δοτικὴν. Αἰτιατικὴν, καὶ Κλητικήν. Πρόσωπα δὲ, τρίτον, οἷον, Σωκράτης. δεύτερον, οἷον, ὦ Σώκρατες.

Περὶ Κλίσεως.

Κλίνεται δὲ, ἤτοι ἰσοσυλλάβως, Αἰνείας, Αἰνείου. ἢ περιττοσυλλάβως, Αἴας, Αἴαντος. Καὶ ἰσοσυλλάβως μὲν, τετραχῶς. περιττοσυλλάβως δὲ, μοναχῶς. διὸ καὶ κλίσις τοῦ ὀνόματος ἡ μὲν, Πρώτη καλείσθω. ἡ δὲ, Δευτέρα. ἡ δὲ, Τρίτη. ἡ δὲ, Τετάρτη. ἡ δὲ, Πέμπτη, περιττοσυλλάβως.

Πρώτη μὲν οὖν, ἡ τῶν εἰς ας, ἢ εἰς ης, ληγόντων Α'ρσενικῶν. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου. ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ, ἢ εἰς ῃ. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Ε'νικά. Η' εὐθεῖα ὁ αἰνείας, ἡ γενικὴ τοῦ αἰνείου. ἡ δοτικὴ τῷ αἰνείᾳ, ἡ αἰτιατικὴ τὸν αἰνείαν, ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία, καὶ ὦ αἰνείας. Δυϊκ. Η' εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ αἰνεία, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν αἰνείαιν, ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία. Πλ. Η' εὐθεῖα οἱ αἰνεῖαι, ἡ γενικὴ τῶν αἰ-

νειῶν ; ἡ δοτικὴ τοῖς αἰνείαις , ἡ αἰτιατικὴ τὰς αἰνείας , ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεῖαι .

Ἑνικά . Ὁ χρύσης , τοῦ χρύσου , τῷ χρύσῃ , τὸν χρύσην , ὦ χρύση , καὶ ὦ χρύσης . Δυϊκ. Τὼ χρύσα , τοῖν χρύσαιν , ὦ χρύσα . Πλ. Οἱ χρύσαι , τῶν χρυσῶν , τοῖς χρύσαις , τοὺς χρύσας , ὦ χρύσαι .

Δευτέρα .

Δευτέρα δὲ ἡ τῶν εἰς α , ἢ εἰς η , ληγόντων θηλυκῶν , ὧν ἡ γενικὴ εἰς ας , ἢ εἰς ης , ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ , ἢ εἰς ῃ , ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει .

Ἑνικά . Ἡ μαῖα , τῆς μαίας , τῇ μαίᾳ , τὴν μαῖαν , ὦ μαῖα . Δυ. τὰ μαία , ταῖν μαίαιν , ὦ μαία . Πλ. Αἱ μαῖαι , τῶν μαιῶν , ταῖς μαίαις , τὰς μαίας , ὦ μαῖαι .

Ἑνικ. Ἡ μοῦσα , τῆς μούσης , τῇ μούσῃ , τὴν μοῦσαν , ὦ μοῦσα . Δυ. Τὰ μούσα , ταῖν μούσαιν , ὦ μούσα . Πλ. Αἱ μοῦσαι , τῶν μουσῶν , ταῖς μούσαις , τὰς μούσας , ὦ μοῦσαι .

Ἑν. Ἡ τιμὴ , τῆς τιμῆς , τῇ τιμῇ , τὴν τιμὴν , ὦ τιμή . Δυ. Τὰ τιμὰ , ταῖν τιμαῖν , ὦ τιμά . Πλ. Αἱ τιμαὶ , τῶν τιμῶν , ταῖς τιμαῖς , τὰς τιμὰς , ὦ τιμαί .

Ἰστέον , ὅτι μόνα τὰ εἰς α καθαρὸν , ἢ εἰς ρα , ἢ εἰς δα , ἢ θα , λήγοντα , τὸ ληκτικὸν αὐτὸ α φυλάσσοντα κλίνεται . μαῖα , μαίας .

ἡμέ-

ἡμέρα, ἡμέρας. λήδα, λήδας. κισταίθα, κισταίθας.

Τρίτη.

Τρίτη δέ, ἡ τῶν εἰς ος ληγόντων Ἀρσενικῶν τε καὶ Θηλυκῶν, καὶ εἰς ον Οὐδετέρων, πλὴν τῶν συγκριτικῶν, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου, ἡ δοτικὴ εἰς ῳ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Ὁ Θεός, τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ, τὸν Θεόν, ὦ Θεός, καὶ ὦ Θεέ. Τὼ Θεώ, τοῖν Θεοῖν, ὦ Θεώ. Οἱ Θεοί, τῶν Θεῶν, τοῖς Θεοῖς, τοὺς Θεούς, ὦ Θεοί.

Ἡ ὁδός, τῆς ὁδοῦ, τῇ ὁδῷ, τὴν ὁδόν, ὦ ὁδός, καὶ ὦ ὁδέ. Τὰ ὁδώ, ταῖν ὁδοῖν, ὦ ὁδώ. Αἱ ὁδοί, τῶν ὁδῶν, ταῖς ὁδοῖς, τὰς ὁδούς, ὦ ὁδοί.

Τὸ καλόν, τοῦ καλοῦ, τῷ καλῷ, τὸ καλόν, ὦ καλόν. Τὼ καλώ, τοῖν καλοῖν, ὦ καλώ. Τὰ καλά, τῶν καλῶν, τοῖς καλοῖς, τὰ καλά, ὦ καλά.

Τετάρτη.

Τετάρτη κλίσις ἡ τῶν εἰς ως ληγόντων, Ἀρσενικῶν τε καὶ Θηλυκῶν, καὶ εἰς ων, Οὐδετέρων. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ω, ἡ δοτικὴ εἰς ῳ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Ὁ Μενέλεως, τοῦ Μενέλεω, τῷ Μενέλεω, τὸν Μενέλεων, ὦ Μενέλεως. Τὼ Μενέλεω, τοῖν Μενέλεῳν, ὦ Μενέλεω. Οἱ Μενέλεῳ, τῶν Μενέλεων, τοῖς Μενέλεῳς, τοὺς Μενέλεως, ὦ Μενέλεῳ.

Ἡ ἅλως, τῆς ἅλω, τῇ ἅλω, τὴν ἅλων, ὦ ἅλως. Τὰ ἅλω, ταῖν ἅλῳν, ὦ ἅλω. Αἱ ἅλῳ, τῶν ἅλων, ταῖς ἅλῳς, τὰς ἅλως, ὦ ἅλῳ.

Τὸ εὔγεων, τοῦ εὔγεω, τῷ εὔγεῳ, τὸ εὔγεων, ὦ εὔγεων. Τὼ εὔγεω, τοῖν εὔγεῳν, ὦ εὔγεω. Τὰ εὔγεω, τῶν εὔγεων, τοῖς εὔγεῳς, τὰ εὔγεω, ὦ εὔγεω.

Πέμπτη.

Πέμπτη Κλίσις ἡ τῶν Ἀρσενικῶν τε, καὶ Θηλυκῶν, καὶ Οὐδετέρων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ος, ἡ δοτικὴ εἰς ι, ἡ αἰτιατικὴ εἰς α, πλὴν τῶν Οὐδετέρων.

Ὁ αἴας, τοῦ αἴαντος, τῷ αἴαντι, τὸν αἴαντα, ὦ αἴας, καὶ ὦ αἶαν. Τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν, ὦ αἴαντε. Οἱ αἴαντες, τῶν αἰάντων, τοῖς αἴασι, τοὺς αἴαντας, ὦ αἴαντες.

Ἡ τρυγὼν, τῆς τρογόνος, τῇ τρυγόνι, τὴν τρυγόνα, ὦ τρυγών. Τὰ τρυγόνε, ταῖν τρυγόνοιν, ὦ τρυγόνε. Αἱ τρυγόνες, τῶν τρυγόνων, ταῖς τρυγόσι, τὰς τρυγόνας, ὦ τρυγόνες.

Τὸ βῆμα, τοῦ βήματος, τῷ βήματι, τὸ βῆμα,

μα, ὦ βῆμα. Τὼ βήματε, τοῖν βημάτοιν, ὦ βήματε. Τὰ βήματα, τῶν βημάτων, τοῖς βήμασι, τὰ βήματα, ὦ βήματα.

Τῆς δὲ Πέμπτης ταυτησὶ κλίσεως, ἔστιν ἃ καὶ συναίρεσιν πάσχει, τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δὲ ἧττον. διὸ καὶ τὰ μὲν, Πολυπαθῆ, τὰ δὲ, Ὀλιγοπαθῆ καλείσθω. Ἔστω δὲ καὶ τῶν μὲν Πολυπαθῶν, τὰ μὲν η, ε, ο, καλούμενα, οἷον, τὰ τοιαῦτα. Δημοσθένης, ἀληθὲς, τεῖχος. Τὰ δὲ, ι, ὄφις, σίνηπι. Τὰ δὲ, α, κρέας. Τῶν δὲ Ὀλιγοπαθῶν, τὰ μὲν ευ, βασιλεύς. τὰ δὲ, ου, βοῦς. τὰ δὲ ω, λιτὼ, αἰδώς. τὰ δὲ, πρῶτον υ, ἡδὺς, ἄστυ. τὰ δὲ, δεύτερον υ, βότρυς. Πῶς δὲ, καὶ πῇ τούτων ἕκαστα μεταβάλλει, θεωρείσθω ἐν τούτοις, λαβόντι πρῶτον πάντων τῶν οὐδετέρων, καὶ πάντων τῶν δυϊκῶν τὴν αὐτὴν εἶναι εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν, καὶ κλητικὴν, καὶ πάντων τῶν πληθυντικῶν τὴν αὐτὴν εἶναι εὐθεῖαν, καὶ κλητικήν.

Πάθη τῶν η, ε, ο.

Εο, ου. εϊ, ει. εα, η, ει. εε, η, ει. εοι, οι. εω, ω. τοῦ Δημοσθένεος, ους. τῷ Δημοσθένεϊ, ει. τὸν Δημοσθένεα, η. τὼ Δημοσθένεε, η. τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν. Οἱ Δημοσθένεες, εις. τῶν Δημοσθενέων, ῶν. τοὺς Δημοσθένεας εις. τὰ τείχεα, η.

Πά-

Πάθη τῶν ι.

Ιι, ι. ιε, ι. ια, ι. τῷ ὄφιι, ι. οἱ ὄφιες, ις. τὰς ὄφιας, ις. τὰ σινήπια, ι. τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει, καὶ τὸ ι εἰς ε, ὄφιος, εως, ὀφίοιν, εων. καὶ ὅλως παραλῆγον ι εἰς ε μεταβάλλει. ὥστε καὶ πάλιν συναιρέσεις γίνεσθαι τοῖς τῶν η, ε, ο, ὁμοίας. ὄφεϊ, ει. ὄφεες, εις. ὄφεας, εις. σινήπεα, η.

Πάθη τῶν α.

Αο, ω. αι, ᾳ, αε, α. αοιν, ῳν, αα, α. αω, ω. τοῦ κρέαος, ως. τῷ κρέαϊ, ᾳ. τὼ κρέαε, α. τοῖν κρεάοιν, ῷν. τὰ κρέαα, α. τῶν κρεάων, ῶν.

Πάθη τῶν ευ.

Εϊ, ει. εε, ει. εα, ει. τῷ βασιλέϊ, εῖ. οἱ βασιλέες, εῖς. τοὺς βασιλέας, εῖς. Τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει ἀττικῶς. βασιλέος, ως. καὶ πάλιν τὸ ε, εἰς η, τρέπεται ἐφ᾽ ἑκάστης τῶν πτώσεων, Ἰωνικῶς. βασιλέος, ῆος. βασιλέϊ, ῆϊ.

Πάθη τῶν ου.

Οε, ου. οα, ου. οἱ βόες, οῦς. τοὺς βόας, οῦς.

Πάθη τῶν ω.

Οο, ου. οι, οι. οα, ω. τῆς Λητόος, οῦς. τῇ λη-

λητόϊ, οῖ. τὴν λητόα, ώ. τούτων τὰ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικά, τῆς τρίτης γίνεται κλίσεως. τὼ Λητώ, ταῖν λητοῖν. αἱ λητοί, τῶν λητῶν, ταῖς λητοῖς, τὰς λητούς.

Πάθη τοῦ προτέρου υ.

Εἰ, ει. εε, ει. εα, ει. τῷ ἡδέϊ, εῖ. οἱ ἡδέες, εῖς. τοὺς ἡδέας, εῖς.

Πάθη τοῦ δευτέρου υ.

Υε, υ. υα, υ. οἱ βότρυες, υς. τοὺς βότρυας, υς. Γινέσθω δὲ καὶ ἡ τῶν ἑνικῶν αἰτιατική, τῶν τε ου, καὶ ἀμφοτέρων τῶν υ, ἀπὸ τῆς εὐθείας, τροπῇ τοῦ σ εἰς ν. βοῦς, βοῦν. βότρυς, βότρυν. ἡδύς, ἡδύν. Καὶ ἡ τῶν ι, ὡσαύτως. πλὴν δηλονότι τῶν οὐδετέρων. ὄφις, ὄφιν. Ὀνοματικῶς μὲν δὴ κλινέσθω ὡς εἴρηται, πενταχῶς. Γενικῶς δὲ ὡς ἀπὸ γένους εἰς γένος μετασχηματισμός. ὁ δίκαιος, ἡ δικαία, τὸ δίκαιον. ὁ ἡδύς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ.

Τῶν δ᾽ Ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν ἓν σημαίνοντα, ἑνικῶς ἀεὶ κλίνεται. τὰ δὲ δύο, δυϊκῶς. τὰ δὲ πλείω, πληθυντικῶς, ὧδε. Εἷς, ἑνός, ἑνί, ἕνα. Μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν. Ἕν, ἑνός, ἑνί, ἕν. Δύο, δυοῖν. Τρεῖς, τριῶν, τρισί, τρεῖς. Τρία, τριῶν, τρισί, τρία. Τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρσι, τέσ-

τέσσαρας. Τέσσαρα, τεσσάρων, τέσσαρσι, τέσσαρα. Ἀπὸ δὲ τῶν τεσσάρων μέχρι τῶν ἑκατὸν, ἀριθμὸς οὐδεὶς κλίνεται.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ὀνόματι Παραγώγων, τὸ μὲν, Πατρωνυμικόν. τὸ δὲ, Συγκριτικόν. τὸ δὲ, Ὑπερθετικόν. τὸ δὲ, Ὑποκοριστικόν. τὸ δὲ, Κτητικόν. τὸ δὲ, Παρώνυμον. τὸ δὲ Ῥηματικόν. Ἔστι δὲ τὸ μὲν Ἀρσενικὸν Πατρωνυμικὸν, ἤτοι εἰς Δης. οἷον, Πρίαμος, Πριαμίδης. ἥλιος, ἡλιάδης. Πέλοψ, πέλοπος, Πελοπίδης. Ἀτρεὺς, Ἀτρόως, Ἀτρείδης. ἢ εἰς Ων, Ἀτρεὺς, Ἀτρέως, Ἀτρείων. Τὸ δὲ Θηλυκὸν, ἤτοι εἰς Ις. οἷον Πριαμίδης, Πριαμίς. ἢ εἰς Ας. οἷον ἡλιάδης, ἡλιάς.

Συγκριτικὸν δὲ, τὸ μὲν, εἰς τερος, οἷον, πλούσιος, πλουσιώτερος, πλουσιωτέρα, πλουσιώτερον. τὸ δὲ, εἰς ων. οἷον, καλὸς, καλλίων, κάλλιον.

Ὑπερθετικὸν δὲ, τὸ μὲν, εἰς τατος. πλουσιώτατος, πλουσιωτάτη, πλουσιώτατον. τὸ δὲ, εἰς στος. οἷον, κάλλιστος, καλλίστη, κάλλιστον.

Ὑποκοριστικὸν δὲ, τὸ μὲν, εἰς κος. οἷον, ἀνθρωπίσκος, νεανίσκος. τὸ δὲ, εἰς ιον. οἷον, ἀνθρώπιον. τὸ δὲ, εἰς αδιον. οἷον, κρεάδιον. τὸ δὲ, εἰς ύδριον, οἷον, λογύδριον. τὸ δὲ, εἰς υλλιον, οἷον, μειρακύλλιον. τὸ δὲ εἰς υφιον, οἷον, ζωΰφιον. τὸ δὲ εἰς αριον, οἷον, ποάριον.

τὸ

τὸ δὲ εἰς αξ, οἷον, λίθαξ. τὸ δὲ εἰς ις, ἐπὶ θηλυκοῦ, οἷον, νησὶς.

Κτητικὸν δὲ τὸ μὲν, εἰς κος, ἀττικὸς, δαρεικὸς, δαρεικὴ, δαρεικόν. τὸ δὲ εἰς ειος. οἷον, αἰάντειος, αἰαντεία, αἰάντειον.

Παρώνυμον δὲ, Θέων ἀπὸ τοῦ Θεός. Ῥηματικὸν δὲ, φιλήμων ἀπὸ τοῦ πεφίλημαι.

ΠΕΡΙ' ῬΗ'ΜΑΤΟΣ.

Ῥῆμα δὲ τὸ μὲν Ἐνεργητικόν. οἷον, τύπτω. τὸ δὲ Παθητικόν. οἷον, τύπτομαι. τὸ δὲ Μέσον, εἴτουν Κοινόν. οἷον, βιάζομαι. τὸ δὲ Οὐδέτερον. οἷον, ὑγιαίνω. τὸ δὲ Αὐτοενεργητικόν. οἷον, μάχομαι. τὸ δὲ Αὐτοπαθητικόν. οἷον, πάσχω. Ἔτι τὸ μὲν εἰς ω Βαρύτονον. οἷον, τέρπω. τὸ δὲ εἰς ω Περισπώμενον ἐκ συναιρέσεως. οἷον, ποιῶ. τὸ δὲ, εἰς μι. οἷον, τίθημι.

Παρεπόμενα δὲ ἔχει, Εἶδος, Σχῆμα, Ἀριθμὸν, Πρόσωπον, Χρόνον, Ἔγκλισιν. Εἶδος μὲν, Πρωτότυπον, οἷον, ἄρδω. Παράγωγον, οἷον, ἀρδεύω. Σχῆμα δὲ, Ἁπλοῦν. οἷον, φρονῶ. Σύνθετον, οἷον, καταφρονῶ. Ἀριθμὸν δὲ, Ἑνικὸν, οἷον, λέγω. Δυϊκὸν, οἷον, λέγετον. Πληθυντικὸν, οἷον, λέγουσιν. Πρόσωπον δὲ, Πρῶτον, οἷον, γράφω. Δεύτερον, οἷον, γράφεις.

Τεί-

Τρίτου, οἷον, γράφει. Χρόνου δὲ, εἰσὶν πτῶσιν, Ἐνεστῶτα, Παρατατικὸν, Μέλλοντα, Ἀόριστον, Παρακείμενον, Ὑπερσυντελικόν. Ἔγκλισιν δὲ, Ὁριστικὴν, Προστακτικὴν, Εὐκτικὴν, Ὑποτακτικὴν, Ἀπαρέμφατον. Κλίσεις δὲ ῥήματος, εἰσὶν συζυγίαι ἔσωσαν πεύτε, τέσσαρες μὲν, τῶν εἰς ω ληγόντων, μία δὲ, τῶν εἰς μι.

Κλίσις Χρονικὴ, Πρώτη.

Πρώτη μὲν οὖν, ἡ τῶν διὰ τοῦ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ πτ. οἷον, λείβω, τέρπω, γράφω, τύπτω. ὧν ὁ μὲν μέλλων, διὰ τοῦ ψ, ὁ δὲ παρακείμενος, διὰ τοῦ φ.

Ἐνεργητικά.

Ὁ Ἐνεστὼς, τύπτω. ὁ Παρατατικὸς, ἔτυπτον. ὁ Μέλλων α. τύψω. ὁ Ἀόριστος α. ἔτυψα. ὁ Παρακείμενος, τέτυφα. ὁ Ὑπερσυντελικός. ἐτετύφειν. ὁ Ἀόριστος β'. ἔτυπον. ὁ Μέλλων β'. τυπῶ.

Μέσα.

Ὁ Ἐνεστὼς, τύπτομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτυπτόμην. ὁ α. Μέλλων, τύψομαι. ὁ Ἀόριστος α. ἐτυψάμην. Παρακείμενος, τέτυπα. ὁ Ὑπερσυντελικὸς, ἐτετύπειν. ὁ Ἀόριστος β'. ἐτυπόμην. ὁ Μέλλων β'. τυποῦμαι.

Παθητικά.

Ο' Ε'νεςὼς, τύπτομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτυπτόμην. ὁ Παρακείμενος, τέτυμμαι. ὁ Υ'περσυντελικὸς, ἐτετύμμην. ὁ Α'όριστος α. ἐτύφθην. ὁ Μέλλων α. τυφθήσομαι. ὁ β. Α'όριστος, ἐτύπην. ὁ β'. Μέλλων, τυπήσομαι. ὁ Μετ' ὀλίγον Μέλλων, τετύψομαι.

Δευτέρα.

Δευτέρα δὲ, ἡ τῶν διὰ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, ἢ σσ, ἢ ττ, ἢ ζ, οἷον, λέγω, πλέκω, ἔχω, τίκτω, ὀρύσσω, ὀρύττω, παίζω. ὧν ὁ μὲν Μέλλων, διὰ τοῦ ξ. ὁ δὲ Παρακείμενος, διὰ τοῦ χ.

Ε'νεργητικά.

Ο' Ε'νεςὼς, πλέκω. ὁ Παρατατ. ἔπλεκον. ὁ Μέλλων α. πλέξω. ὁ Α'όριστος α. ἔπλεξα. ὁ Παρακείμενος, πέπλεχα. ὁ Υ'περσυντελικὸς, ἐπεπλέχειν. ὁ β'. Α'όριστος, ἔπλακον. ὁ β'. Μέλλων, πλακῶ.

Μέσα.

Ο' Ε'νεςὼς, πλέκομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐπλεκόμην. ὁ Μέλλων α. πλέξομαι. ὁ Α'όριστος

α.

ά. ἐπλεξάμλυ. ὁ Παρακείμενος, πέπλοκα. ὁ Υ'περσυντελικὸς, ἐπεπλόκειν. ὁ β'. Α'όρις͵Ο, ἐπλακόμλυ. ὁ β'. Μέλλων, πλακῦμαι.

Παθητικά.

Ο' Ε'νεςὼς, πλέκομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐπλεκόμλυ. ὁ Παρακείμενος, πέπλεγμαι. ὁ Υ'περσυντελικὸς, ἐπεπλέγμλυ. ὁ Α'όρισος ά. ἐπλέχθλυ. ὁ ά. Μέλλων, πλεχθήσομαι. ὁ β'. Α'όρισος, ἐπλάκλυ. ὁ β'. Μέλλων, πλακήσομαι. ὁ Μετ' ὀλίγου Μέλλων, πεπλέξομαι.

Τρίτη.

Τρίτη δὲ, ἡ τῶν διὰ τῦ δ, ἢ θ, ἢ τ, ἢ ζ, ἢ ττ, ἢ ω καθαρόν. οἷον, ᾄδω, πλήθω, αὔτω, φράζω, πλάττω, ἀκύω. ὧν ὁ μὲν Μέλλων, διὰ τῦ σ. ὁ δὲ Παρακείμενους, διὰ τῦ κ.

Ε'νεργητικά.

Ο' Ε'νεςὼς, ἀκύω. ὁ Παρατατικὸς, ἤκυον. ὁ Μέλλων ά. ἀκύσω. ὁ Α'όρισος ά. ἤκυσα. ὁ Παρακείμενος, ἤκυκα. ὁ Υ'περσυντελικὸς, ἠκύκειν. ὁ β'. Α'όρισος, ἤκοον. ὁ β'. Μέλλων, ἀκοῶ.

Μέσα.

Ο᾿ Ε᾿νεςὼς, ἀκούομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἠκουόμην. ὁ Μέλλον α΄. ἀκούσομαι. ὁ Α᾿όρισ͂ος α΄. ἠκουσάμην. ὁ Παρακείμενος, ἤκουα. ὁ Υ῾περσυντελικὸς, ἠκούειν. ὁ β΄. Α᾿όρισ͂ος, ἠκοόμην. ὁ β΄. Μέλλων, ἀκοῦμεν.

Παθητικά.

Ο᾿ Ε᾿νεςὼς, ἀκούομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἠκουόμην. ὁ Παρακείμενος, ἤκουσμαι. ὁ Υ῾περσυντελικὸς, ἠκούσμην. ὁ α΄. Α᾿όρισ͂ος, ἠκούσθην. ὁ α΄. Μέλλων, ἀκουσθήσομαι. ὁ β΄. Α᾿όρισ͂ος, ἠκόην. ὁ β΄. Μέλλων, ἀκοήσομαι. ὁ Μετ᾿ ὀλίγον Μέλλων, ἀκούσομαι.

Τετάρτη.

Τετάρτη δὲ, ἡ διὰ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων, λ, μ, ν, ρ. οἷον, ψάλλω, νέμω, κείνω, σπείρω. ὧν ὁ Μέλλων διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου περισπώμενος, μετὰ συστολῆς τῆς παραληγούσης. ὁ δὲ Παρακείμενος, διὰ τοῦ κ.

Ε᾿νεργητικά.

Ο᾿ Ε᾿νεςὼς, σπείρω. ὁ Παρατατικὸς, ἔσπειρον. ὁ Μέλλων α΄. σπερῶ. ὁ Α᾿όρισ͂ος α΄. ἔσπειρα. ὁ Παρακείμενος, ἔσπαρκα. ὁ Υ῾περσυντε-

λι-

λικὸς, ἐσπάρκειν. ὁ β'. Ἀόριστος ἔσπαρον. ὁ β'. Μέλλων, σπαρῶ.

Μέσα.

Ο' Ἐνεστὼς, σπείρομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐσπειρόμην. ὁ Μέλλων α'. σπερῦμαι. ὁ Ἀόριστος α'. ἐσπειράμην. ὁ Παρακείμενος, ἔσπορα. ὁ Ὑπερσυντελικὸς, ἐσπόρειν. ὁ β'. Ἀόριστος, ἐσπαρόμην. ὁ β'. Μέλλων, σπαρῦμαι.

Παθητικά.

Ο' Ἐνεστὼς, σπείρομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐσπειρόμην. ὁ Παρακείμενος, ἔσπαρμαι. ὁ Ὑπερσυντελικὸς, ἐσπάρμην. ὁ Ἀόριστος α'. ἐσπάρθην. ὁ Μέλλων α'. σπαρθήσομαι. ὁ β'. Ἀόριστος, ἐσπάρην. ὁ β'. Μέλλων, σπαρήσομαι. ὁ Μετ' ὀλίγον Μέλλων, ἐσπάρσομαι.

Πέμπτη.

Πέμπτη δὲ, ἡ τῶν εἰς μι ληγόντων ἁπάντων. οἷον, ἵστημι. τίθημι, δίδωμι, ζεύγνυμι. Ὧν δὴ ἀπὸ τῶν εἰς ω καθαρὸν ληγόντων παραγομένων, τὸ μὲν ἀπὸ τῶν διὰ τῦ αω γίνεται. οἷον, ἱστάω, ἵστημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τῦ εω. οἷον, τιθέω, τίθημι. τὸ δὲ ἀπὸ

τῶν διὰ τοῦ οω. οἷον, διδόω, δίδωμι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ υω. ζευγνύω, ζεύγνυμι.

Καὶ ἐπὶ τοῦ Παθητικοῦ, καὶ Μέσου, καὶ Δυϊκοῦ, καὶ Πληθυντικοῦ, τὴν παραλήγουσαν ἕκαστον ἔχει συστελλομένην εἰς τὸ τῆς ἀρχῆς παραληκτικὸν, ὅθεν παράγεται. ἵστημι, ἵσταμαι. τίθημι, τίθεμαι. δίδωμι, δίδομαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

✠ Ἐπείσακτον. Πλὴν τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, τῶν β΄. Ἀορίστων, ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ αω.

Καὶ ὅλως, αἱ αὐξήσεις τε, καὶ μειώσεις ἑκάστοις ἀπό τε τοῦ οἰκείου αὐτῶν ἀρχικοῦ φωνήεντος, καὶ εἰς αὐτὸ γίνονται ἀναλόγως. ἵστην, ἱστὰς, ἱστάντος, ἱσταίην. Μέλλων δὲ τούτων ἴδιος οὐδὲ εἷς, οὔτε μὴν Παρακείμενός ἐστιν. ὁ Παρατατικὸς δὲ, καὶ Ἀόριστος β΄. εἰς ν, μετὰ τοῦ παραλήγοντος ἐν τῷ Ἐνεστῶτι φωνήεντος.

Ἐνεργητικά.

Ὁ Ἐνεστὼς, τίθημι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτίθην. ὁ β΄. Ἀόριστος, ἔθην.

Μέσα.

Ὁ Ἐνεστὼς, τίθεμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτιθέμην. ὁ β΄. Ἀόριστος, ἐθέμην.

Πα-

Παθητικά.

Ο' Ε'νεςὼς, τίθεμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐπιθέμlω. ὁ Παρακείμ. τέθειμαι. ὁ Υ'περσυντ. ἐπεθείμlω. ὁ Α'όρισ©, ἐτέθlω. ὁ Μέλλων, τεθήσομαι.

Ε'νεργητικά.

Ο' Ε'νεςὼς, ἵςημι. ὁ Παρατατικὸς, ἵςlω. ὁ β'. Α'όρισ©. ἕςlω.

Μέσα.

Ο' Ε'νεςὼς, ἵςαμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἱςάμlω. ὁ β'. Α'όρισ©, ἐςάμlω.

Παθητικά.

Ο' Ε'νεςὼς, ἵςαμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἱςάμlω. ὁ Παρακείμενος, ἕςαμαι. ὁ Υ'περσυντελικὸς, ἐςάμlω. ὁ Α'όριςος, ἐςάθlω. ὁ Μέλλων, ςαθήσομαι.

Ε'νεργητικά.

Ο' Ε'νεςὼς, δίδωμι. ὁ Παρατατικὸς, ἐδίδων. ὁ β'. Α'όρισ©, ἔδων.

Μέσα.

Ο' Ε'νεςὼς, δίδομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐδιδόμlω. ὁ β'. Α'όρισ©, ἐδόμlω.

τῶν διὰ τȣ̃ οω. οἷον, διδόω, δίδωμι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τȣ̃ υω. ζάγνύω, ζάγνυμι.

Καὶ ἐπὶ τȣ̃ Παθητικȣ̃, ϗ Μέσȣ, ϗ Δυϊκȣ̃, ϗ Πληθυντικȣ̃, τὴν παραλήγȣσαν ἕκαστον ἔχει συσελλομένην εἰς τὸ τῆς ἀρχῆς παραληκτικὸν, ὅθεν παράγεται. ἵςημι, ἵςαμαι. τίθημι, τίθεμαι. δίδωμι, δίδομαι. ζάγνυμι, ζάγνυμαι.

✠ Ε'πείσακτον. Πλὴν τῶν δυϊκῶν ϗ πληθυντικῶν, τῶν β'. Α'ορίςων, ἀπὸ τῶν διὰ τȣ̃ αω.

Καὶ ὅλως, αἱ αὐξήσεις τε, ϗ μειώσεις ἑκάςοις ἀπό τε τȣ̃ οἰκείȣ αὐτῶν ἀρχικȣ̃ φωνήεντος, ϗ εἰς αὐτὸ γίνονται ἀναλόγως. ἵςην, ἱςὰς, ἱςάντος, ἱςάνην. Μέλλων δὲ τȣ́των ἴδιος ȣ̓δὲ εἷς, ȣ̔́τε μὴν Παρακείμενός ἐςιν. ὁ Παρατατικὸς δὲ, ϗ Α'όριςος β'. εἰς ν, μετὰ τȣ̃ παραλήγοντος ἐν τῷ Ε'νεςῶτι φωνήεντος.

Ε'νεργητικά.

Ο' Ε'νεςὼς, τίθημι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτίθην. ὁ β'. Α'όριςος, ἔθην.

Μέσα.

Ο' Ε'νεςὼς, τίθεμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτιθέμην. ὁ β'. Α'όριςος, ἐθέμην.

Πα-

Παθητικά.

Ο' Ε'νεςὼς, τίθεμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτιθέμlω. ὁ Παρακείμ. τέθειμαι. ὁ Υ'περσυντ. ἐτεθείμlω. ὁ Α'όριςος, ἐτέθlω. ὁ Μέλλων, τεθήσομαι.

Ε'νεργητικά.

Ο' Ε'νεςὼς, ἵςημι. ὁ Παρατατικὸς, ἵςlω. ὁ β'. Α'όριςος. ἔςlω.

Μέσα.

Ο' Ε'νεςὼς, ἵςαμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἱςάμlω. ὁ β'. Α'όριςος, ἐςάμlω.

Παθητικά.

Ο' Ε'νεςὼς, ἵςαμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἱςάμlω. ὁ Παρακείμενος, ἕςαμαι. ὁ Υ'περσυντελικὸς, ἐςάμlω. ὁ Α'όριςος, ἐςάθlω. ὁ Μέλλων, ςαθήσομαι.

Ε'νεργητικά.

Ο' Ε'νεςὼς, δίδωμι. ὁ Παρατατικὸς, ἐδίδων. ὁ β'. Α'όριςος, ἔδων.

Μέσα.

Ο' Ε'νεςὼς, δίδομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐδιδόμlω. ὁ β'. Α'όριςος, ἐδόμlω.

τὴν διὰ τοῦ οω. οἷον, διδόω, δίδωμι. τὸ δὲ ἀπὸ τὴν διὰ τοῦ υω. ζευγνύω, ζεύγνυμι.

Καὶ ἐπὶ τοῦ Παθητικοῦ, ϗ Μέσου, ϗ Δυϊκοῦ, ϗ Πληθυντικοῦ, τὴν παραλήγουσαν ἕκαστον ἔχει συστελλομένην εἰς τὸ τῆς ἀρχῆς παραληκτικὸν, ὅθεν παράγεται. ἵστημι, ἵσταμαι. τίθημι, τίθεμαι. δίδωμι, δίδομαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

✠ Ἐπείσακτον. Πλὴν τῶν δυϊκῶν ϗ πληθυντικῶν, τῶν β΄. Ἀορίστων, ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ αω.

Καὶ ὅλως, αἱ αὐξήσεις τε, ϗ μειώσεις ἑκάστοις ἀπό τε τοῦ οἰκείου αὐτῶν ἀρχικοῦ φωνήεντος, ϗ εἰς αὐτὸ γίνονται ἀναλόγως. ἵστην, ἱστὰς, ἱσταντος, ἱσταίην. Μέλλων δὲ τούτων ἴδιος οὐδὲ εἷς, οὔτε μὴν Παρακείμενός ἐστιν. ὁ Παρατατικὸς δὲ, ϗ Ἀόριστος β΄. εἰς ν, μετὰ τοῦ παραλήγοντος ἐν τῷ Ἐνεστῶτι φωνήεντος.

Ἐνεργητικά.

Ὁ Ἐνεστὼς, τίθημι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτίθην. ὁ β΄. Ἀόριστος, ἔθην.

Μέσα.

Ὁ Ἐνεστὼς, τίθεμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτιθέμην. ὁ β΄. Ἀόριστος, ἐθέμην.

Πα-

Παθητικά.

Ὁ Ἐνεστὼς, τίθεμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτιθέμην. ὁ Παρακείμ. τέθειμαι. ὁ Ὑπερσυντ. ἐτεθείμην. ὁ Ἀόριστος, ἐτέθην. ὁ Μέλλων, τεθήσομαι.

Ἐνεργητικά.

Ὁ Ἐνεστὼς, ἵστημι. ὁ Παρατατικὸς, ἵστην. ὁ β΄. Ἀόριστος. ἔστην.

Μέσα.

Ὁ Ἐνεστὼς, ἵσταμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἱστάμην. ὁ β΄. Ἀόριστος, ἐστάμην.

Παθητικά.

Ὁ Ἐνεστὼς, ἵσταμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἱστάμην. ὁ Παρακείμενος, ἕσταμαι. ὁ Ὑπερσυντελικὸς, ἑστάμην. ὁ Ἀόριστος, ἐστάθην. ὁ Μέλλων, σταθήσομαι.

Ἐνεργητικά.

Ὁ Ἐνεστὼς, δίδωμι. ὁ Παρατατικὸς, ἐδίδων. ὁ β΄. Ἀόριστος, ἔδων.

Μέσα.

Ὁ Ἐνεστὼς, δίδομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐδιδόμην. ὁ β΄. Ἀόριστος, ἐδόμην.

τυψάτω. τύψατον, τυψάτων. τύψατε, τυψάτωσαν. Τὸ Εὐκτικόν. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. τύψαιτον, τυψαίτην. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν. Τὸ Ὑποτακτ. ἐαν τύψω, τύψῃς, τύψῃ. τύψητον, τύψητον. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσιν. Τὸ Ἀπαρέμ. τύψαι.

Παρακείμενος. Τὸ Ὁρις. τέτυφα, φας, φε. τετύφατον, φατον. τετύφαμεν, φατε, φασιν. Τὸ Προςακ. τέτυφε, φέτω. φετον, φέτων. τετύφετε, έτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τετύφοιμι, τετύφοις, φοι. τετύφοιτον, φοίτην. τετύφοιμεν, φοιτε, φοιεν. Τὸ Ὑποτακτικ. ἐαν τετύφω, φῃς, φῃ. τετύφητον, τετύφητον, τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσιν. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τετυφέναι.

Ὑπερσυντελικός. Τὸ Ὁριςικὸν, ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. ἐτετύφειν, ἐτετυφείτην. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Ἀόριστος β΄. Τὸ Ὁριςικ. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· ἐτύπετον, ἐτυπέτην. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον. Τὸ Προςακτικὸν, τύπε, τυπέτω. τύπετον, τυπέτων. τύπετε, τυπέτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τύποιμι, τύποις, τύποι. τύποιτον, τυποίτην. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐαν τύπω, τύπῃς, τύπῃ. τύπητον, τύπητον. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.

Μέλ-

Μέλλων β'. Τὸ Ὁρισικὸν, τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. τυπεῖτον, τυπεῖτον. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι. Τὸ Εὐκτικὸν, τυποῖμι, ποῖς, ποῖ. τυποῖτον, τυποίτην. τυποῖμεν, οἶτε, οἶεν. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.

Μέσα. Ἐνεςώς.

Τὸ Ὁρισικὸν, τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Παρατατικὸς, ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο. Τὸ Προςακτικὸν, τύπτου, τυπτέσθω. τύπτεσθον, τυπτέσθων. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. τυπτοίμεθων, τύπτοισθον, τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι.

Μέλλων ά. Τὸ Ὁρισικὸν, τύψομαι, τύψῃ, τύψεται. τυψόμεθον, τύψεσθον, ψεσθον. τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται. Τὸ Εὐκτικὸν, τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο. τυψοίμεθον, τύψοισθον, τυψοίσθην. τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο. Τὸ Ἀπαρέμ. τύψεσθαι.

Ἀόρι-

Α'όριστος ά. Τὸ Ὁριστικὸν, ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. ἐτυψάμεθον. ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο. Τὸ Προστακτικ. τύψαι, τυψάσθω. τύψασθον, τυψάσθων. τύψασθε, τυψάσθωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται. τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον. τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται. Τὸ Α'παρέμφατον, τύψασθαι.

Παρακείμενος. Τὸ Ὁριστικὸν, πέτυπα, πέτυπας, πέτυπε. πετύπατον, πετύπατον. πετύπαμεν, πετύπατε, πετύπασιν. Τὸ Προστακτικὸν, πέτυπε, πετυπέτω. πετύπετον. πετυπέτων. πετύπετε, πετυπέτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, πετύποιμι, πετύποις, πετύποι. πετύποιτον, πετυποίτην. πετύποιμεν, πετύποιτε, πετύποιεν. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν πετύπω, πετύπῃς, πετύπῃ. πετύπητον, πετύπητον. πετύπωμεν, πετύπητε, πετύπωσιν. Τὸ Α'παρέμφ. πετυπέναι.

Ὑπερσυντελικός. Τὸ Ὁριστικὸν, ἐπετύπειν, ἐπετύπεις, ἐπετύπει. ἐπετύπειτον, ἐπετυπείτην. ἐπετύπειμεν, ἐπετύπειτε, ἐπετύπεισαν.

Α'όριστος β'. Τὸ Ὁριστικὸν, ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην. ἐτυπόμεθα, πεσθε, ποντο. Τὸ Προστα-

κτι-

κτικόν, τύπȣ, πέσθω. τύπεσθον, τυπέσθων. εσθε, έσθωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τυποίμην. τύποιο, τύποιτο. τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην. τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται. ἐὰν τυπώμεθον, τύπησθον, ησθον. ἐὰν τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυπέσθαι.

Μέλλων β'. Τὸ Ὁριστικὸν, τυπȣ̃μαι, τυπῇ, τυπεῖται. τυπȣ́μεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον. τυπȣ́μεθα, τυπεῖσθε, τυπȣ̃νται. Τὸ Εὐκτικόν. τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο. τυποίμεθον. τυποῖσθον, τυποίσθην. μεθα, ποῖσθε, οῖντο. Τὸ Ἀπαρέμφατον. τυπεῖσθαι.

Παθητικά. Ἐνεστώς.

Τὸ Ὁριστικὸν. Ἑνικὰ, τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται. Δυϊκ. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον. Πλ. τυπτόμεθα, πτεσθε, πτονται.

Παρατατικὸς, ἐτυπτόμην, ἐτύπτȣ, ἐτύπτετο. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον. ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο. Τὸ Προστακτικὸν, τύπτȣ, τυπτέσθω. τύπτεσθον, τυπτέσθων. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν

τύ-

τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. ἐὰν τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. ἐὰν τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται. Τὸ Α'παρέμφ. τύπτεσθαι.

Παρακείμενος. Τὸ Ο'ριστικὸν, τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. τετύμμεσθον, τέτυφθον, φθον. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετύφαται.

Υ'περσυντελικός. Τὸ Ο'ριστικὸν, ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. ἐτετύμμεσθον, ἐτέτυφθον, φθην. ἐτετύμμεθα, τυφθε, ἐτετύφατο. Τὸ Προστακτικ. τέτυψο, τετύφθω. τέτυφθον, τετύφθων. τέτυφθε, τετύφθωσαν. Τὸ Α'παρέμφατον, τετύφθαι.

Α'όριστος α'. Τὸ Ο'ριστικόν. Ε'νικά. Ε'τύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. Δυϊκ. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην. Πληθ. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, φθησαν. Τὸ Προστακτικόν. Ε'νικά. τύφθητι. τυφθήτω. Δυϊκ. τύφθητον, τυφθήτων. Πλ. τύφθητε, τυφθήτωσαν. Τὸ Εὐκτικόν. Ε'νικ. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη. Δυϊκ. τυφθείητον, τυφθειήτην. Πληθυντ. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν, καὶ τυφθεῖεν. Τὸ Υ'ποτακτικόν. Ε'ν. ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. Δυϊκ. ἐὰν τυφθῆτον, φθῆτον. Πληθ. ἐὰν τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι. Τὸ Α'παρέμφατον. τυφθῆναι.

Μέλλων α'. Τὸ Ο'ριστικόν. Ε'νικὰ, τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. Δυϊκ. τυφθησό-

σόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθήσεσθον. Πληθ. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. Τὸ Εὐκτικόν. Ἑνικὰ, τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. Δυϊκ. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, τυφθησοίσθην. Πλ. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο. Τὸ Ἀπαρέμφατον. τυφθήσεσθαι.

Ἀόριστος β'. Τὸ Ὁριστικόν. Ἑνικὰ, ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. Δυϊκά. ἐτύπητον, ἐτυπήτην. Πληθ. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν. Τὸ Προστακτ. Ἑνικὰ, τύπηθι, τυπήτω. Δυϊ. τύπητον, τυπήτων. Πλ. τύπητε, τυπήτωσαν. Τὸ Εὐκτικόν. Ἑνικὰ, τυπείην, τυπείης, τυπείη. Δυϊκ. τυπείητον, τυπειήτην. Πληθυντ. τυπείημεν, τυπείητε. τυπείησαν, καὶ τυπεῖεν. Τὸ Ὑποτακτικόν. Ἑν. ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. Δυϊκ. ἐὰν τυπῆτον, τυπῆτον. Πληθ. ἐὰν τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσιν. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυπῆναι.

Μέλλων β'. Τὸ Ὁριστικόν. Ἑνικὰ, τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. Δυϊκ. τυπησόμεθον, σεσθον, σεσθον. Πληθ. τυπησόμεθα, ήσεσθε, ήσονται. Τὸ Εὐκτικόν. Ἑνικ. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. Δυϊκ. τυπησοίμεθον, σοισθον, σοίσθην. Πληθυντικὰ, τυπησοίμεθα, σοισθε, τυπήσοιντο. Τὸ Ἀπαρέμφατον. τυπήσεσθαι.

Μετ'

Μετ' ὀλίγον Μέλλων. Τὸ Ὁριστικόν. Ἑν. πετύψομαι, πετύψῃ, πετύψεται. Δυϊκ. πετυψόμεθον. πετύψεσθον, ψεσθον. Πληθ. πετυψόμεθα, πετύψεσθε, πετύψονται. Τὸ Εὐκτικόν. Ἑνικά. πετυψοίμην, πετύψοιο. ψοιτο. Δυϊκ. πετυψοίμεθον. πετύψοισθον, πετυψοίσθην. Πληθ. πετυψοίμεθα, πετύψοισθε, πετύψοιντο. Τὸ Ἀπαρέμφατον, πετύψεσθαι.

Ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Τὸ Ὁριστικὸν, τίθημι, τίθης, τίθεσι. τίθετον, τίθετον. τίθεμεν, τίθετε, τιθέασιν.

Παρατατ. ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη. ἐτίθετον, ἐτιθέτην. ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν. Τὸ Προστακτικὸν, τίθετι, τιθέτω. τίθετον, τιθέτων. τίθετε, τιθέτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τιθείην, τιθείης, τιθείη. τιθείητον, τιθειήτην. τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν. Τὸ Ὑποτακ. ἐὰν τιθῶ, ἐὰν τιθῇς, ἐὰν τιθῇ. ἐὰν τιθῆτον, ἐὰν τιθῆτον. ἐὰν τιθῶμεν, ἐὰν τιθῆτε. ἐὰν τιθῶσιν. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τιθέναι.

Ἀόρισ. β'. Τὸ Ὁρισ. ἔθην, ἔθης, ἔθη. ἔθετον, ἐθέτην. ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν. Τὸ Προστακτικὸν, θέτι, καὶ θὲς, θέτω. θέτον, θέτων. θέτε, θέτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, θείην, θείης, θείη, θείητον, θειήτην. θείημεν, θείη-

θείητε, θείησαν, καὶ θεῖεν. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶ, θῇς, θῇ. ἐὰν θῆτον, ἐὰν θῆτον. ἐὰν θῶμεν, ἐὰν θῆτε, ἐὰν θῶσι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, θεῖναι.

Μέσα. Ἐνεστώς.

Τὸ Ὁριστικὸν, τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται. τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον. τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

Παρατατικός. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, καὶ ἐτίθου, ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην. ἐτιθέμεθα. ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο. Τὸ Προστακτικὸν, τίθεσο, καὶ τίθου, τιθέσθω. τίθεσθον, τιθέσθων. τίθεσθε, τιθέσθωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τιθείμην, τίθειο, τίθειτο. τιθείμεθον, τίθεισθον, τιθείσθην. τιθείμεθα, τίθεισθε, τίθειντο. Τὸ Ὑποτακτικ. ἐὰν τιθῶμαι, ἐὰν τιθῇ, ἐὰν τιθῆται. ἐὰν τιθώμεθον, ἐὰν τιθῆσθον, ἐὰν τιθῆσθον. ἐὰν τιθώμεθα, ἐὰν τιθῆσθε, ἐὰν τιθῶνται. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τίθεσθαι.

Ἀόριστος β'. Τὸ Ὁριστικὸν, ἐθέμην, ἔθεσο, καὶ ἔθου, ἔθετο. καὶ τὰ λοιπὰ τοῖς τοῦ ἐτιθέμην ὁμοίως.

Παθητικά. Ἐνεστώς.

Τὸ Ὁριστικὸν, τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται.

τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον. τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

Παρατατ. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, κὴ ἐτίθου, ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην. ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο. Τὸ Προς. τίθεσο, καὶ τίθου, τιθέσθω. τίθεσθον, τιθέσθων. τίθεσθε, τιθέσθωσαν. Τὸ Εὐκτικ. τιθείμην, τίθειο, τίθειτο. τιθείμεθον, τίθεισθον, τιθείσθην. τιθείμεθα, τίθεισθε, τίθειντο. Τὸ Υ'ποτακ. ἐαν τιθῶμαι, ἐαν τιθῇ, ἐαν τιθῆται. ἐαν τιθώμεθον, ἐαν τιθῆσθον, ἐαν τιθῆσθον. ἐαν τιθώμεθα, ἐαν τιθῆσθε, ἐαν τιθῶνται. Τὸ Α'παρέμφ. τίθεσθαι.

Παρακείμ. Τὸ Ο'ρις. τέθειμαι, σαι, ται. τεθείμεθον, τέθεισθον, τέθεισθον. τεθείμεθα, τέθεισθε, τέθεινται. Τὸ Προςακτικ. τέθεισο, τεθείσθω. τέθεισθων, σθων. τέθεισθε, σθωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τεθείμην, εῖο, εῖτο. τεθείμεθον, εῖσθον, είσθην. τεθείμεθα, εῖσθε, εῖντο. Τὸ Υ'ποτακτικὸν, ἐαν τεθῶμαι, ἐαν τεθῇ, ἐαν τεθῆται. ἐαν τεθώμεθον, ἐαν τεθῆσθον, ἐαν τεθῆσθον. ἐαν τεθώμεθα, ἐαν τεθῆσθε, ἐαν τεθῶνται. Τὸ Α'παρέμφατον, τεθεῖσθαι.

Υ'περσυντελ. Τὸ Ο'ρις. ἐτεθείμην, ἐτέθεισο, ἐτέθειτο. ἐτεθείμεθον, ἐτέθεισθον, ἐτεθείσθην. ἐτεθείμεθα, ἐτέθεισθε, ἐτέθειντο.

Α'όρισ⊛ α'. Τὸ Ὁρισικὸν, ἐτέθlw, θης, θη. ἐτέθητον, τlw. ἐτέθημεν, θητε, θησαν. Τὸ Προσακτ. τέθητι, τεθήτω. τέθητον, ήτων. τέθητε, τεθήτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τεθείlw, είης, τεθείη. τεθείητον. ειήτlw. τεθείημεν, είητε, είησαν. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν τεθῶ, ἐὰν τεθῇς, ἐὰν τεθῇ. ἐὰν τεθῆτον, ἐὰν τεθῆτον. ἐὰν τεθῶμεν, ἐὰν τεθῆτε, ἐὰν τεθῶσιν. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τεθlῶαι.

Μέλλων α'. Τὸ Ὁρισ. τεθήσομαι, τεθήσῃ, τεθήσεται. τεθησόμεθον, τεθήσεσθον, τεθήσεσθον. τεθησόμεθα, τεθήσεσθε, τεθήσονται. Τὸ Εὐκτικὸν, τεθησοίμlw, τεθήσοιο, τεθήσοιτο. τεθησοίμεθον, τεθήσοισθον, τεθησοίσθlw. τεθησοίμεθα, τεθήσοισθε, τεθήσοιντο. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τεθήσεσθαι.

Παράδειγμα Ῥήματ⊛ τȣ̃ αω.
Ἐνεργητικά. Ἐνεςώς.

Τὸ Ὁρισικὸν, ἵςημι. Παρατατικὸς, ἵςlw. Τὸ Προσακτ. ἵςαθι. Τὸ Εὐκτικὸν, ἱςαίlw. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἱςῶ. Τὸ Ἀπαρέμφατον, ἱςαύαι.

Ἀόρισος β'. Τὸ Ὁρισ. ἔςlw. Τὸ Προσακ. ςῆθι. Τὸ Εὐκτικ. ςαίlw. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν ςῶ. Τὸ Ἀπαρέμφ. ςlῶαι.

Μέσα, καὶ Παθητικά. Ἐνεστώς.

Τὸ Ὁριστικὸν, ἵσταμαι. Παρατατικὸς, ἱστάμην. Τὸ Προστακτικ. ἵστασο. Τὸ Εὐκτικὸν, ἱσταίμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἱστῶμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, ἵστασθαι.

Παρακείμ. Τὸ Ὁριστ. ἕσταμαι. Ὑπερσυντ. ἑστάμην. Τὸ Προστακτ. ἕστασο. Τὸ Εὐκτικ. ἑσταίμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἑστῶμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, ἑστᾶσθαι.

Ἀόριστ. α'. Τὸ Ὁριστ. ἐστάθην. Τὸ Προστακτ. στάθητι. Τὸ Εὐκτικ. σταθείην. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν σταθῶ. Τὸ Ἀπαρέμφ. σταθῆναι.

Μέλλων α'. Τὸ Ὁριστικὸν, σταθήσομαι. Τὸ Εὐκτικὸν, σταθησοίμην. Τὸ Ἀπαρέμφατον, σταθήσεσθαι.

Παράδειγμα Ῥήματος τοῦ οω.
Ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Τὸ Ὁριστικὸν, δίδωμι. Παρατατικὸς, ἐδίδων. Τὸ Προστακτικ. δίδοθι. Τὸ Εὐκτικ. διδοίην. Τὸ Ὑποτακτικ. ἐὰν διδῶ. Τὸ Ἀπαρέμφατον, διδόναι.

Ἀόριστ. β'. Τὸ Ὁριστ. ἔδων. Τὸ Προστακτ. δός. Τὸ Εὐκτικόν, δοίην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶ. Τὸ Ἀπαρέμφ. δοῦναι.

Μέσα, καὶ Παθητικά. Ἐνεστώς.

Τὸ Ὁρισ. δίδομαι. Παρατατικ. ἐδιδόμην· Προστακτ. δίδοσο, καὶ δίδου. Τὸ Εὐκτικὸν, διδοίμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν διδῶμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, δίδοσθαι.

Παρακείμενος. Τὸ Ὁρισ. δέδομαι. Ὑπερσυντελικός. Τὸ Ὁρισικ. ἐδεδόμην. Τὸ Προστακτικὸν, δέδοσο. Τὸ Εὐκτικὸν, δεδοίμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν δεδῶμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, δεδόσθαι.

Ἀόρισ. ά. Τὸ Ὁρισ. ἐδόθην. Τὸ Προστακτ. δόθητι. Τὸ Εὐκτικ. δοθείην. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν δοθῶ. Τὸ Π'παρέμφ. δοθῆναι.

Μέλλων. Τὸ Ὁρισ. δοθήσομαι. Τὸ Εὐκτικ. δοθησοίμην. Τὸ Ἀπαρέμφ. δοθήσεσθαι.

Μέσος Ἀόριστος β'. Τὸ Ὁρισικ. ἐδόμην. Τὸ Προστακτικὸν, δόσο, καὶ δοῦ. Τὸ Εὐκτικ. δοίμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, δόσθαι.

Παράδειγμα τοῦ υω. Ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Τὸ Ὁρισ. ζεύγνυμι. Παρατατ. ἐζεύγνυν· Τὸ Προστακτικ. ζεύγνυθι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, ζευγνῦναι.

Μέσα, καὶ Παθητικά.

Ἐνεστώς. Τὸ Ὁρισ. ζεύγνυμαι. Παρατατ. ἐζευγνύμην. Τὸ Προστακτικὸν, ζεύγνυσο. Τὸ Ἀπαρέμφ. ζεύγνυσθαι, οὐκοῦν ἐγκλιτικῶς, καὶ χωρὶς ὧδε.

Τὸ Ἐν. Τὸ Ὁρισ. τύπτω. Παρατατ. ἔτυπτον. Τὸ Προστακτ. Τύπτε. Τὸ Εὐκτικ. τύπτοιμι. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν τύπτω. Τὸ Ἀπαρέμφ. τύπτειν. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως.

Ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν εἰς μι τὰ τῷ ω παραλήγοντα, διὰ τοῦ αὐτοῦ ω ἔχει τὰ τοῦ Ἐνεστῶτος, καὶ Ἀορίστου Ὑποτακτικὰ, ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ. ἐὰν δῶ, δῷς, δῷ. Ἔτι τῶν εἰς μι τὰ τῷ υ παραληγόμενα, ἔγκλισιν οὔτε ὁριστικὴν, οὔτε ὑποτακτικὴν, οἰκείαν ἑαυτοῖς ἔχει.

Περὶ τῶν Περισπωμένων.

Ἔτι τὰ τῆς τρίτης κλίσεως εἰς ω λήγοντα καθαρὸν, καὶ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο, παραλήγουσαν ἔχοντα, οἷον, βοάω, ποιέω, χρυσόω, αὐξανομένης χρονικῶς τῆς παραληγούσης, τὸν μέλλοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποιεῖ ὧδε. ποιήσω, βοήσω, χρυσώσω. Πάσχει δὲ καὶ συναιρέσεις, ἐπί τε ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικοῦ, τοιάσδε τε, καὶ τοσάσδε.

Τρεῖς

Τρεῖς Περισπωμένων Ἰδέαι.

Καλείσθω δὲ καὶ τὸ μὲν α, τὸ δὲ ε, τὸ δὲ ο.

Πάθη τῶν α.

Αω, ῶ. αει, ᾷ. αε, α. αο, ῶ. αου, ῶ, αη, α. αῃ, ᾳ. αοι, ῷ. Βοάω, ῶ. βοάεις, ᾶς. βοάετον, ᾶτον. βοάομεν, ῶμεν. βοάουσι. ῶσι. βοάητον, ᾶτον. βοάῃ, ᾷ. βοάοιμι, ῷμι.

Πάθη τῶν ε.

Εω, ῶ. εει, ει. εε, ει. εο, οῦ. εου, οῦ. εη, ῆ. εοι, οῖ. Ποιέω, ῶ. ποιέεις, εῖς. ποιέετον, εῖτον. ποιέομεν, οῦμεν. ποιέουσι, οῦσι. ποιέῃ, ῇ. ποιέοιμι, οῖμι.

Πάθη τῶν ο.

Οω, ῶ. οει, οῖ. οε, οῦ. οο, οῦ. οου, οῦ. οοι, οῖ. οῃ, οῖ. οη, ῶ, ἢ οῦ. οει, οῦ. Χρυσόω, ῶ. χρυσόεις, οῖς. χρυσόετον, οῦτον. χρυσόομεν, οῦμεν. χρυσόουσι, οῦσι. χρυσόοιμι, οῖμι. χρυσόῃ, οῖ. χρυσόητε, ῶτε, ἢ οῦτε. χρυσόειν, οῦν.

Τούτων δὲ πάντων καὶ οἱ ἐκ συναιρέσεως Δικτικοὶ ἐνεργητικοὶ Ἐνεστῶτες, τοῦ ληκτικοῦ μι εἰς ην τρεπομένου, προφέρονται. ποιοῖμι, ποιοίην. Ὅθεν δὴ καὶ τὰ τῶν πληθυντικῶν τρίτα πρόσωπα οὐ μόνον εἰς εν λήγοντα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ

εἷς σαν. ποιοίησαν. Ἰδίᾳ δὲ τὰ ε, συναίρεσιν τῶν πρώτων προσώπων ὐδενὸς πάσχει, δισύλλαβα ὄντα. Κλίνεται δὲ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα, τὸ υ προσλαμβάνοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. πλέω, πλεύσω.

Ε'τι ἐπὶ τῶν παθητικῶν παρακειμένων ὐκ ἔστιν ἀκολύθως ποιεῖν τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, ἔχοντος τῦ τρίτυ τῶν ἑνικῶν τὴν λήγυσαν διὰ συμφώνων δυοῖν, οἷον, τέτυπται, πέπλεκται. Διὸ καὶ ἤτοι τῷ Ἰωνικῷ χρώμεθα, πετύφαται, λέγοντες, καὶ πεπλέχαται, ἢ εἰς μετοχὴν, καὶ ῥῆμα ὑπαρκτικὸν ἀναλύομεν, τετυμμένοι εἰσὶ, λέγοντες, καὶ πεπλεγμένοι εἰσί.

Κλίσις Ὑπαρκτικῦ Ῥήματος.

Τὸ δὲ Ὑπαρκτικὸν, ὧδε τυγχάνει κλινόμενον, καὶ γραφόμενον.

Ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Τὸ Ὁριστικὸν, εἰμὶ, εἶ, ἐστίν. ἐστὸν, ἐστόν. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί. Παρατατ. ἦν, ἦς, ἦ. ἦτον, ἤτην. ἦμεν. ἦτε, ἦσαν. Τὸ Προστακτ. ἴσθι, καὶ ἔσο, ἔστω. ἔστον, ἔστων. ἔστε, ἔστωσαν. Τὸ Εὐκτικ. εἴην, εἴη, εἴη. εἴητον, εἰήτην. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, καὶ εἶεν. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν ὦ, ἐὰν ᾖς, ἐὰν ᾖ. ἐὰν ἦτον, ἐὰν ἦτον. ἐὰν ὦμεν, ἐὰν ἦτε, ἐὰν ὦσιν. Τὸ Ἀπαρέμφ. εἶναι.

Μέλ-

Μέλλων. Τὸ Ὁριστικὸν, ἔσομαι, ἔση, ἔσεται, καὶ ἔςαι. ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον. ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται. Τὸ Εὐκτικὸν, ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο. ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην. ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο. Τὸ Ἀπαρέμφατον, ἔσεσθαι.

ΠΕΡΙ' ΜΕΤΟΧΗ͂Σ.

Μετοχὴν δὲ διαιρετέον μὲν, ὡς τὸ ῥῆμα· κλιτέον δὲ, ὡς τὸ ὄνομα. Καὶ ὅλως τῇ μὲν τοῦ ὀνόματος, τῇ δὲ τοῦ ῥήματος μετέχειν θετέον. ταὐτὰ γὰρ παρεπόμενα ἔχει τῷ τε ὀνόματι, τῷ τε ῥήματι. θεωρείσθω δ' ἐν τούτοις.

Ἐνεργητικά. Ἐνεςώς.

Τύπτω. Ὁ Παρατατ. ἔτυπτον. Τὸ Ἀρσενικὸν, ὁ τύπτων. Τὸ Θηλυκὸν, ἡ τύπτουσα. Τὸ Οὐδέτερον, τὸ τύπτον. Μέλλων α. τύψω. ὁ τύψων, ἡ τύψουσα, τὸ τύψον. Ἀόρις. α. ἔτυψα. ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν. Παρακείμ. τέτυφα. Ὑπερσ. ἐτετύφειν. ὁ τετυφὼς, ἡ τετυφυῖα, τὸ τετυφός. Ἀόρις. β'. ἔτυπον. ὁ τυπὼν, ἡ τυποῦσα, τὸ τυπόν. Μέλλων β'. τυπῶ. ὁ τυπῶν, ἡ τυποῦσα, τὸ τυποῦν.

Μέ-

Μέσα. Ἐνεστώς.

Τύπτομαι. ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον. Μέλλων α'. τύψομαι. ὁ τυψόμενος, ἡ τυψομένη, τὸ τυψόμενον. Ἀόριστος α'. ἐτυψάμην. ὁ τυψάμενος, ἡ τυψαμένη, τὸ τυψάμενον. Παρακείμενος, τέτυπα. ὁ τετυπὼς, ἡ τετυπυῖα, τὸ τετυπός. Ἀόριστος β'. ἐτυπόμην. ὁ τυπόμενος, ἡ τυπομένη, τὸ τυπόμενον. Μέλλων β'. τυποῦμαι. ὁ τυπούμενος, ἡ τυπουμένη, τὸ τυπούμενον.

Παθητικά. Ἐνεστώς.

Τύπτομαι, ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον. Παρακείμενος, τέτυμμαι, ὁ τετυμμένος, ἡ τετυμμένη, τὸ τετυμμένον. Ἀόρ. α'. ἐτύφθην, ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν. Μέλλων α'. τυφθήσομαι, ὁ τυφθησόμενος, ἡ τυφθησομένη, τὸ τυφθησόμενον. Ἀόριστος β'. ἐτύπην, ὁ τυπεὶς, ἡ τυπεῖσα, τὸ τυπέν. Μέλλων β'. τυπήσομαι, ὁ τυπησόμενος, ἡ τυπησομένη, τὸ τυπησόμενον. Μετ' ὀλίγον Μέλ. τετύψομαι. ὁ τετυψόμενος, ἡ τετυψομένη, τὸ τετυψόμενον.

Μετοχαὶ Ῥημάτων τῶν εἰς μι.
Ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Τίθημι. ἐτίθην. ὁ τιθεὶς, ἡ τιθεῖσα, τὸ τιθέν. Ἀόριστ. β΄. ἔθην. ὁ θεὶς, ἡ θεῖσα, τὸ θέν. Ἐνεστὼς, ἵστημι. ἵστην, ὁ ἱστὰς, ἡ ἱστᾶσα, τὸ ἱστάν. Ἀόριστος β΄. ἔστην. ὁ στὰς, ἡ στᾶσα, τὸ στάν. Ἐνεστὼς, δίδωμι. ἐδίδων, ὁ διδοὺς, ἡ διδοῦσα, τὸ διδόν. Ἀόριστος β΄. ἔδων, ὁ δοὺς, ἡ δοῦσα, τὸ δόν. Ἐνεστὼς, ζεύγνυμι. ἐζεύγνυν. ὁ ζευγνὺς, ἡ ζευγνῦσα, τὸ ζευγνύν. Ἐνεστὼς, εἰμί. ἦν. ὁ ὢν, ἡ οὖσα, τὸ ὄν. Μέλλων, ἔσομαι, ὁ ἐσόμενος, ἡ ἐσομένη, τὸ ἐσόμενον.

Περὶ γενῶν, καὶ κλίσεως Μετοχῶν.

Κλίνεται δὲ τὰ μὲν θηλυκὰ πάντα κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ ὀνόματος κλίσιν. Τῶν δὲ Ἀρσενικῶν τε, καὶ οὐδετέρων τὰ μὲν ἐνεργητικὰ, ὡς ἡ πέμπτη, τὰ δὲ παθητικὰ, ὡς ἡ τρίτη. πλὴν τῶν ἀορίστων, τῆς πέμπτης δὲ καὶ αὐτῶν ὄντων. Τὰ δὲ μέσα, εἰς τὴν τρίτην καὶ αὐτὰ ἀνάγεται, πλὴν τῶν τοῦ παρακειμένου, τῆς πέμπτης δὴ καὶ αὐτῶν ὄντων.

ΠΕΡΙ' Α'ΝΤΩΝΥΜΙ'ΑΣ.

Ἀντωνυμία δὲ, ἡ μὲν Πρωτότυπος, ἡ δὲ Κτητικὴ, ἡ δὲ Δεικτικὴ, ἡ δὲ Ἀναφορικὴ, ἡ δὲ Σύνθετος. Ἔχει δὲ καὶ Γένη, καὶ Ἀριθμοὺς, καὶ Πτώσεις, καὶ Πρόσωπα παρεπόμενα.

Πρωτότυποι.

Πρωτότυποι μὲν οὖν τρεῖς. Ἐγώ. Σύ. ὅς. Κλίσεις δὲ τούτων θετικῶς αὗται. Ἑνικά. Ἡ εὐθεῖα, ἐγώ. ἡ γενικὴ, ἐμοῦ. ἡ δοτικὴ, ἐμοί. ἡ αἰτιατικὴ, ἐμέ. Δυϊκ. Ἡ εὐθεῖα. καὶ αἰτιατικὴ, νώ. ἡ γενικὴ, καὶ δοτικὴ, νῷν. Πληθυντικά. Ἡ εὐθεῖα, ἡμεῖς. ἡ γενικὴ, ἡμῶν. ἡ δοτικὴ, ἡμῖν. ἡ αἰτιατικὴ, ἡμᾶς. Ἑν. Σὺ, σοῦ, σοί, σέ. Δυϊκ. σφῶ, σφῷν. Πληθ. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς. Ἑν. Ὅς, οὗ, οἷ, ἕ. Δυϊκ. σφὲ, σφίν. Πληθ. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Κτητικαί.

Κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν Πρωτοτύπων παραγόμεναι ὀκτώ. ἐμὸς, σὸς, ἑὸς, νωΐτερος, σφωΐτερος, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος. ὧν δὴ ἑκάστη τριγενῶς λέγεται. ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν. νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον. ἣ δὲ κλιθήσεται, δῆλον.

Δει-

Δεικτικαί.

Δεικτικαὶ δὲ δύο, τριγενῶς καὶ αὗται λεγόμεναι. οὗτος, αὕτη, τοῦτο. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο. καὶ κλινόμεναι ὧδε. Ἑνικά. Οὗτος, τούτου, τούτῳ, τοῦτον, ὦ οὗτος. Δυϊκ. Τούτω, τούτοιν, ὦ τούτω. Πληθ. Οὗτοι, τούτων, τούτοις, τούτους, ὦ οὗτοι. Ἑνικά. Αὕτη, ταύτης, ταύτῃ, ταύτην, ὦ αὕτη. Δυϊκ. Ταῦτα, ταύταιν, ὦ ταῦτα. Πληθ. Αὗται, τούτων, ταύταις, ταύτας, ὦ αὗται. Ἑν. τοῦτο, τούτου, τούτῳ, τοῦτο, ὦ τοῦτο. Δυϊκ. τούτω, τούτοιν, ὦ τούτω. Πληθ. ταῦτα, τούτων, τούτοις, ταῦτα, ὦ ταῦτα. Ἐκεῖνος, ἐκείνου. ἐκείνη, ἐκείνης. ἐκεῖνο, ἐκείνου, ὡς αἱ τῶν ὀνομάτων κλίσεις.

Ἀναφορικαί.

Ἀναφορικὴ δέ τοι μία, τριγενῶς καὶ αὕτη λεγομένη. αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό. Ἴδιον δὲ ταύτης ἡ τριπρόσωπος σημασία. Αὐτὸς γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐγὼ, ἢ σὺ, ἢ ἐκεῖνος.

Σύνθετοι.

Σύνθετοι δὲ τρεῖς, εὐθείας οὐκ ἔχουσαι. ἐμαυτοῦ, σαυτοῦ, καὶ ἑαυτοῦ. λεγόμεναι τριγενῶς. Καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου, καὶ δευτέρου προσώπου, ἐπὶ τοσοῦτον κλινόμεναι. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτόν. σαυτοῦ, σαυτῷ, σαυτόν. αἱ δὲ τοῦ τρίτου, ἐφ' ὅλον.

Αἳ δὴ καὶ οὐ μόνον συνθέτως, ἀλλὰ καὶ διῃρημένως κλίνονται ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν. οἷον, ἑαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν. ἑαυτοῖς, καὶ σφίσιν αὐτοῖς. ἑαυτοὺς, καὶ σφᾶς αὐτούς.

ΠΕΡΙ' ΠΡΟΘΕ'ΣΕΩΣ.

Πρόθεσις δὲ, ἡ μὲν μονοσύλλαβος, ἡ δὲ δισύλλαβος. Παρεπόμενα δὲ ἔχει. τὸ ὀξύνεσθαι, εἰ ἐπιδέχεται τόνον. τὸ ψιλοῦσθαι, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ υ ἀρχομένων. τὸ βραχυκαταληκτεῖν, πλὴν δυοῖν. Θεωρείσθω δ' ἐν τούτοις. ἐν, εἰς, ἐξ, σὺν, πρὸς, πρὸ, ἀνὰ, κατὰ, διὰ, μετὰ, παρὰ, ἀντὶ, ἐπὶ, περὶ, ἀμφὶ, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ.

ΠΕΡΙ' Ε'ΠΙΡ'Ρ'Η'ΜΑΤΟΣ.

Ἐπίῤῥημα δὲ, τὸ μὲν, χρονικόν. οἷον, νῦν, τότε, ποτὲ, ἤδη, ἄρτι, αὖθις, τέως, ἕως, ἡνίκα, ἔπειτα, μετέπειτα, σήμερον, αὔριον, χθὲς, πάλαι, ἀεί. Τὸ δὲ, τόπου. οἷον, ἄνω, κάτω, ἔξω, ἔσω, πόῤῥω, ἐγγὺς, ἐναντίως, χαμαὶ, ἔνθα, ὅθεν, ἐπέκεινα, μακράν. Τὸ δὲ, ποιότητος. οἷον, εὖ, καλῶς, ἡδέως, σοφῶς, ἃ δὴ καὶ μεσότητος εἶναι λέγεται, κυνηδὸν, βοτρυδὸν, ἀγεληδόν. Τὸ δὲ, ποσότητος.

οἷον,

οἷον, ἅπαξ, δὶς, τρὶς, πολλάκις, ὀλιγάκις. Τὸ δὲ ἀθροίσεως. οἷον, ἅμα, ὁμοῦ, συλλήβδην, ἀθρόως. Τὸ δὲ, διαιρέσεως. οἷον, ἄνευ, χωρὶς, διχῆ. Τὸ δὲ, ἐξαιρέσεως. οἷον, πλὴν. Τὸ δὲ, τάξεως, οἷον, ἑξῆς, ἐφεξῆς, εὐθὺς, εὐθέως, ἐξαίφνης, αὐτίκα, παραχρῆμα. Τὸ δὲ, ὁμοιώσεως. οἷον, ὡς, ὥσπερ, καθὰ, καθάπερ. Τὸ δὲ, ἀποστάσεως. οἷον, ὥστε. Τὸ δὲ, συγκρίσεως. οἷον, μᾶλλον, ἧττον. Τὸ δὲ, ἐπιτάσεως. οἷον, λίαν, ἄγαν, μάλιστα, πάνυ, σφόδρα. Τὸ δὲ, ἀνέσεως. οἷον, ἠρέμα, ἡσυχῆ, μόγις. Τὸ δὲ, βεβαιώσεως. οἷον, δηλαδὴ, δήπουθεν, πάντως, ὄντως, ἦ. Τὸ δὲ, κατομώσεως. οἷον, νὴ, ναί. Τὸ δὲ, καταφάσεως. οἷον, ναί. Τὸ δὲ, ἀπομώσεως. οἷον, μά. Τὸ δὲ, ἀρνήσεως. οἷον, οὔ, οὐδαμῶς, ἥκιστα. Τὸ δὲ, ἀπαγορεύσεως. οἷον, μηδαμῶς, μή. Τὸ δὲ, εἰκασμοῦ. οἷον, ἴσως, τάχα, τυχόν. Τὸ δὲ, ἐρωτήσεως. οἷον, πόθεν, ποῖ, ποῦ, πηνίκα, πῶς. Τὸ δὲ, δείξεως. οἷον, ἰδοὺ, ἠνὶ, ὧδε, ἐκεῖ, ἐνθάδε. Τὸ δὲ, κλήσεως. οἷον, ὦ. Τὸ δὲ, διασαφήσεως. οἷον, ἤγουν. οἷον, τουτέστιν, ἤτουν. Τὸ δὲ, θέσεως. οἷον, ἀναγνωστέον, γραπτέον. Τὸ δὲ, εὐχῆς. οἷον, εἴθε, ὤφελον. Τὸ δὲ, σχετλιασμοῦ. οἷον, ἆ, ὢ, ἰοὺ, οἴμοι, φεῦ. Τὸ δὲ, θαυμασμοῦ. οἷον, ὢ, φεῦ. Τὸ δὲ, ἐκπλήξεως. οἷον, ἆ, ἡράκλεις. Τὸ δὲ, θειασμοῦ.

οἷον,

οἷον, ὢοῖ, ὢαύ. Ε῎χει δὲ παρεπόμενα, Εἶδος, καὶ Σχῆμα. Τὸ μὲν, γὰρ, Πρωτότυπον. οἷον, νῦν. Τὸ δὲ, Παράγωγον. οἷον, ἐπέρωθεν. Καὶ τὸ μὲν, Α῾πλοῦν, οἷον, πάλαι. Τὸ δὲ, σύνθετον, οἷον, πρόπαλαι.

ΠΕΡΙ' ΣΥΝΔΕ'ΣΜΟΥ.

Σύνδεσμος δὴ, ὁ μὲν, συμπλεκτικός. οἷον, μὲν, δὲ, τὲ, καὶ, ἀλλὰ, ἀτὰρ, αὐτάρ. Ο῾ δὲ, διαζευκτικός. οἷον, ἢ, ἤτοι, ἠέ. Ο῾ δὲ, συναπτικός. οἷον, εἰ, εἴπερ, εἰδὴ, εἰδήπερ. Ο῾ δὲ, παρασυναπτικός. οἷον, ἐπεὶ, ἐπειδή. Ο῾ δὲ, αἰτιολογικός. οἷον, ἵνα, ὅπως, γὰρ, ὅτι, διότι. Ο῾ δὲ, ἀπορηματικός. οἷον, ἆρα, εἶτα, μῶν, μή. Ο῾ δὲ, συλλογιστικός. οἷον, ἀλλὰ, ἀλλαμὴν, οὖν, τοίνυν, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν. Ο῾ δὲ παραπληρωματικός. οἷον, δὴ, ποῦ, τοὶ, δῆτα, πὲρ, πῶ, μὴν, οὖν, γέ. Ο῾ δὲ, διωρητικός. οἷον, αὖ. Ο῾ δὲ, διακελτικὸς, εἴτουν ἐπιλεκτικὸς, οἷον, ἤ. Ο῾ δὲ, ἐλαττωτικός. οἷον, πὲρ, γοῦν, γέ. Ο῾ δὲ ἐναντιωματικός. οἷον, ὅμως, καίτοι, καίπερ. Ε῎χει δὲ παρεπόμενον Σχῆμα. ὁ μὲν γὰρ, Α῾πλοῦς, οἷον, ἐπεί. Ο῾ δὲ Σύνθετος, οἷον, ἐπειδή. Περὶ μὲν οὖν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου Μερῶν, ταύτῃ διορίσθω τὸ πρῶτον.

Τέλος τοῦ Πρώτου.

ΘΕΟ-

ΘΕΟΔΩ'ΡΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ͂Σ ΕἸΣΑΓΩΓΗ͂Σ.

ΒΙΒΛΙ'ΟΝ ΔΕΥ'ΤΕΡΟΝ.

Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρξάμενοι, λέγωμεν περὶ τῶν αὐτῶν, ὥσπερ τινὰς τόπους τῶν εἰρημένων τιθέντες, καὶ πλείω ἄττα τῶν καθ' ἕκαστον ἀνάγοντες εἰς αὐτά.

Τῶν τοίνυν Φωνηέντων τὰ μὲν, α, η, ε, ο, ω, Προτακτικά. τὰ δὲ, ι, υ, Ὑποτακτικά. οὕτω γάρ τοι ἐπιπλεκόμενα, συνίστησι τὰς διφθόγγους. Ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ υ προτακτικὸν, ὡς ἐν τῷ, υἱός, ἅρπυια. μυῖα. Δίφθογγοι γὰρ καὶ αι, ῃ, ῳ, ηυ, ᾳ, υι, καταχρηστικῶς. ἡ δὲ ωυ, Ἰώνων. Ἔτι τῶν φωνηέντων, τὰ μὲν, α, ε, ο, Μεταβολικά. Μεταβάλλει γὰρ ἐπὶ τῶν παρῳχημένων, τὸ μὲν α, καὶ ε, εἰς η. ἀσθενῶ, ἠσθένουν. ἐθέλω, ἤθελον. Τὸ δὲ ο, εἰς ω. ὀφείλω, ὤφειλον. τὰ δὲ η, ι, υ, ω, Ἀμετάβολα, ὡς μὴ μεταβάλλοντα. ἡγεμονεύω, γὰρ, ἡγεμόνευον. ἰξεύω, ἴξευον. ὑβρίζω, ὕβριζον. ὠφελῶ, ὠφέλουν. Μεταβάλλει τοιγαροῦν

εἰς η, τὸ ε, πανταχοῦ, πλὴν τῶν τεσσάρων δέκα τινῶν, ἐφ' ὧν τὸ ι προσλαμβάνει.

Τῶν δὲ Συμφώνων τὰ μὲν ζ, ξ, ψ, Διπλᾶ, ἐκ συμφώνων δυοῖν σύγκειται. Τὸ μὲν ζ, ἐκ τοῦ σ, καὶ δ. Τὸ δὲ ξ, ἐκ τοῦ κ, καὶ σ. Τὸ δὲ ψ, ἐκ τοῦ π, καὶ σ. Τὸ δὲ λ. μ. ν. ρ. Ἀμετάβολα. οὔτε γὰρ ἐπὶ τῶν ῥηματικῶν σχηματισμῶν μεταβάλλει, οὔτ' αὖ ἐπὶ τῶν ὀνοματικῶν κλίσεων. ψάλλω, ψαλῶ. νέμω, νεμῶ. κρίνω, κρινῶ. σπείρω, σπερῶ. νέστωρ, νέστορος. ἕλλην, ἕλληνος. Τὰ δὲ Ψιλὰ, καὶ Δασέα, καὶ Μέσα, οὕτωπως ἔχει, ὥστε τὸ μὲν β, μέσον τοῦ π, καὶ φ, εἶναι τὴν φωνήν. Τὸ δὲ γ, μέσον τοῦ κ, καὶ χ. Τὸ δὲ δ, μέσον τοῦ τ, καὶ θ.

Περὶ Συλλαβῆς, καὶ Λέξεως, καὶ Λόγου.

Συλλαβῆς δὲ, τὸ μέν τοι Μακρὸν, τὸ δὲ, Βραχὺ, τὸ δὲ, Κοινόν. καὶ τοῦ Μακροῦ, τὸ μὲν, φύσει, ἥρως. τὸ δὲ, θέσει, ἁπλοῦς. Συνίστησι δὲ τὴν μὲν Λέξιν, ἡ συλλαβὴ, ἐπιπλοκή δή τις αὕτη γραμμάτων ὑπάρχουσα· τὸν δὲ Λόγον, ἡ λέξις. Λόγος δὲ, τῇ μὲν ἐντεινόμενος, τῇ δὲ ἀνιέμενος, καὶ ὅλως ῥυθμιζόμενος ταῖς καλουμέναις προσῳδίαις τυγχάνει.

Περὶ Προσῳδίας.

Τῶν δὲ Προσῳδιῶν, ἡ μὲν Ὀξεῖα, καὶ ἡ Βαρεῖα, καὶ ἡ Περισπωμένη, Τόνοι. ἡ δὲ Δασεῖα, καὶ ἡ Ψιλὴ, Πνεύματα. ἡ δὲ Ἀπόστροφος, καὶ ἡ

Ὑφὲν,

Υ῾φεν, καὶ ἡ Διαστολὴ, Πάθη. Τόποι τῆς μὲν ὀξείας, ἡ λήγουσα, ὅθεν τὸ ὀξύτονον, ἀγαθός. ἡ παραλήγουσα, ὅθεν τὸ παροξύτονον, καὶ βαρύτονον, λόγος. ἡ προπαραλήγουσα, ὅθεν τὸ προπαροξύτονον, δίκαιος. Τῆς δὲ Βαρείας τόπος, πᾶσαι αἱ ὁμαλῶς ἀναγινωσκόμεναι συλλαβαί. διὸ καὶ συλλαβικὸς ὀνομάζεται τόνος. τίθεται δὲ ἐπὶ μόνων τῶν ὀξυτονουμένων, ὅταν κατὰ συνέπειαν ἀναγινώσκωμεν ὁμαλῆ, οἷον, τοὺς περὶ τὸν ἄρχοντα. Τῆς δὲ Περισπωμένης τόπος, ἡ λήγουσα, ὅθεν τὸ περισπώμενον, ποιῶ. καὶ ἡ παραλήγουσα, ὅθεν τὸ προπερισπώμενον, ποιοῦμαι. Τῆς δὲ Δασείας τε καὶ Ψιλῆς, τὰ ἀρκτικὰ φωνήεντα, ἄνθρωπος, ὅμηρος. καὶ τῶν συμφώνων, τὸ ρ, ῥῆμα. Τῆς δὲ Ἀποστρόφου, ἔνθα τι ἐκθλίβεται. ἄρα οὗτος, ἄρ' οὗτος. Τῆς δὲ Υ῾φεν, ὑπὸ τοῖς ἐκ δυοῖν τινῶν ἢ καὶ πλειόνων συνθέτοις. οἷον, πασιμέλουσα. Τῆς δὲ Διαστολῆς, ὑφ' ἃ τῶν συντιθεμένων διάκρισίν τινα δεῖ ἐμποιεῖν, ὅ,τι.

Περὶ τῶν τοῦ Λόγου Μερῶν. Περὶ Ὀνόματος.

Τῶν δὲ τοῦ Λόγου Μερῶν τοὔνομα δὴ παρὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, καὶ Ἐθνικόν τί ἐστιν. οἷον, φρύξ. καὶ Ἀόριστον, ὁποῖός τις. καὶ Περιληπτικὸν, δῆμος. καὶ Ἐπιμεριζόμενον, ἕτερος, ἑκάτερος, ἕκαστος, ἄλλος. καὶ Περιεκτικὸν, ἀμπελών.

λών. ϗ Πεποιημένον, φλοῖσβος. ϗ Τακτικὸν, πρῶτος, δεύτερος. ϗ πρός τι, πατήρ. ϗ ὡς πρός τι, νὺξ, θάνατος. Τὰ μὲν δὲ Κύρια, ἀεὶ μονογενῆ ἐστι· ϗ ἤτοι ἀρσενικὸν μόνον, ἢ θηλυκόν. οἷον, Ὅμηρος, Καλλιόπη. Τῶν δὲ Προσηγορικῶν, ὅσα σημαντικὰ ζώων, κοινὰ τῷ γένει ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐστίν· ἔνια μέν τοι καὶ ἐπίκοινα. Τὰ δὲ Κυρίως Ἐπίθετα, τριγενῆ πάντα, σοφὸς, σοφὴ, σοφόν. Τὰ δὲ ἐπαμφοτερίζοντα, ϗ νῦν μὲν ὡς ἐπίθετα λαμβανόμενα, νῦν δὲ ὡς προσηγορικὰ, οἷον τὸ, εὐεργέτης, ϗ πολίτης, ϗ βασιλεὺς, ϗ τὰ τοιαῦτα, διγενῆ ἐστιν. Τοιοῦτο δὲ ϗ τὸ τρήρων, ϗ πτώξ.

Τὰ μὲν οὖν εἰς ος καθαρὸν, ἁπλᾶ, τριγενῆ, εἰς α τὸ θηλυκὸν παρασχηματίζει, δίκαιος, δικαία. Ὡσαύτως δὲ ϗ ὅσα τῷ ρ συλλαβιζομένην ἔχει τὴν λήγουσαν, αὐθηρὸς, αὐθηρά. τὸ δὲ ὀλβίη, ϗ τὰ τοιαῦτα, Ἰωνικά. Τὰ δὲ εἰς μὴ καθαρὸν λήγοντα, εἰς η τὸ θηλυκὸν ἔχει σχηματιζόμενον, οἷον, ἔρημος, ἐρήμη. φρόνιμος. φρονίμη. Τὰ δὲ ἐρωτηματικὰ, εἴτουν πευστικὰ, τριγενῆ ϗ αὐτά ἐστιν. τίς, τί. ποῖος, ποία, ποῖον. Κλητικὴν τε οὐκ ἔχει. Λαμβάνεται δὲ ἢ κατ' οὐσίαν, οἷον τὸ, τίς, ἢ κατὰ ποιὸν, οἷον τὸ, ποῖος, ἢ κατὰ ποσὸν, οἷον τὸ, πόσον, ϗ πηλίκον, ϗ πόστον, ϗ πότερον. ἢ κατὰ τόπον, ποδαπός. Ὡσαύτως δὲ ϗ τὰ ἀόριστα, τριγενῆ

ἐστί,

ἐστὶ, καὶ ἕκαστα ἀφ' ἑκάστων τῶν πτωτικῶν σχηματίζεται, προσθέσει τοῦ ο, ποῖος, ὁποῖος, πότερος, ὁπότερος. Τριγενῆ δὲ καὶ τὰ ἀναφορικὰ, καὶ ἢ κατὰ τὸ ποιὸν, ἢ κατὰ τὸ ποσὸν λαμβανόμενα, τοιοῦτος, οἷος, τηλικοῦτον, ἡλίκον, τόσον, ὅσον. Τὰ δὲ περιληπτικὰ εἴτουν συστηματικὰ, μονογενῆ, δῆμος, πλῆθος. Τάγε μὴν ἐπιμεριζόμενα, τριγενῆ, ἕτερος, ἑτέρα, ἕτερον. ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο. Τετραχῶς δὲ τὰ ἐπιμεριζόμενα. ἢ γὰρ ἓν ἐκ δυοῖν. οἷον, τὸ ἕτερον. ἢ δύω καθ' ἕν. οἷον, τὸ ἑκάτερον. ἢ ἓν ἐκ πολλῶν. οἷον, τὸ ἄλλο. ἢ πολλὰ καθ' ἕν. οἷον, τὸ ἕκαστον. Τριγενῆ δὲ καὶ τὰ τακτικά. Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον. καὶ τὰ μετουσιαστικά. λίθινος, λιθίνη, λίθινον. Ταυτὶ δὲ καὶ ἀπὸ μόνων τῶν ὁμοιομερῶν σχηματίζεται. Ξύλον γὰρ, καὶ ὀστοῦν, καὶ σὰρξ, τῶν ὁμοιομερῶν. Ὅθεν τὸ ξύλινον, καὶ ὀστέϊνον, καὶ σάρκινον. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Εἰς δύο δὲ μάλιστα καταλήξεις ἀναμερίζεται. ἤτοι γὰρ εἰς ινον, πήλινον. ἢ εἰς ωδες, πηλῶδες, γεῶδες. Τῶνγε μὴν ἐκ μετάλλων, ἰδία κατάληξις εἰς εον, καὶ ουν, κατὰ συναίρεσιν. χρύσεον, σιδήρεον, χάλκεον, ἀργύρεον, οἷς καὶ τὸ κεραμεοῦν ἠκολούθησε.

Καθόλου δὲ τῷ ὀνόματι ἕπεται τὰ πρότερον εἰρημένα πέντε. ὧν τὸ γένος καταχρηστικῶς καὶ

κοινόν τι, καὶ ἐπίκοινον ἔσαι. Τὸ μὲν γὰρ Ἀρσενικῷ μόνως ὑποτασσόμενον ἄρθρῳ, Ἀρσενικόν. Τὸ δὲ Θηλυκῷ, Θηλυκόν. Τὸ δὲ Οὐδετέρῳ, Οὐδέτερον. Τὸ δὲ Ἀμφοῖν, Ἀρσενικῷ τε καὶ Θηλυκῷ, Κοινόν. Τὸ δὲ σὺν θατέρῳ, ἄμφω τὰ γένη σημαῖνον, Ἐπίκοινον. οἷον, ἀετὸς, χελιδών. Εἶδος δὲ, τὸ μὲν Πρωτότυπον. οἷον, πᾶς. τὸ δὲ Παράγωγον. οἷον, λόγιος. Παραγώγου δὲ ἑπτὰ μάλισα εἴδη, τὰ πρότερον εἰρημένα, ὧν τοῦ συγκειτικοῦ τε, καὶ ὑπερθετικοῦ σχηματισμοὶ ὧδε.

Σχηματισμοὶ Συγκειτικῶν καὶ Ὑπερθετικῶν.

Τὰ εἰς ος λήγοντα τῶν Ἐπιθέτων τριγενῶν ὀνομάτων, μεταβολῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσλήψει τοῦ ερος, Συγκειτικὰ γίνεται. οἷον, ἔνδοξος, ἐνδοξότερος. Προσλήψει δὲ τοῦ ατος, Ὑπερθετικά. ἔνδοξος, ἐνδοξότατος. παλαιὸς, παλαιότατος. Πλὴν τοῦ καλὸς, καὶ κακὸς, καὶ ἑτέρων τινῶν. Καλλίων γὰρ, κάλλισος, κακίων, κάκισος. βελτίων, βέλτισος. ἀμείνων, κρείττων, ἄρισος. χείρων, ἐλάττων, ἥσσων, μείων, ἐλάχισος. μείζων, μέγισος. ῥᾴων, ῥᾷσος. Εἰ δὲ εἰς ης τὸ θετικὸν, διὰ τοῦ εος τυγχάνει κλινόμενον, ἀπὸ τοῦ ες, οὐδετέρου τὸ συγκειτικὸν, καὶ ὑπερθετικὸν γίνεται, μεταβολῇ, καὶ προσλήψει, ὡς εἴρηται, τοῦ τερος

ρος καὶ τατος. Εὐγενής, εὐγενές, εὐγενέστερος. εὐγενέστατος. ἀληθής, ἀληθές, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος. Εἰ δὲ εἰς υς εἴη τριγενές, δῆλον ὅτι καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου ὁμοίως. Βραχύς, βραχύ, βραχύτερος, βραχύτατος. Πλὴν τοῦ ἡδύς, πολύς, ταχύς. ἡδίων γάρ, ἥδιστος, καὶ πλείων, πλεῖστος, καὶ ταχείων, τάχιστος. Ἢ καὶ ταῦτα προσθέσει ἐπὶ τοῦ τερος καὶ τατος, εἴη αὖ σχηματίσαι, πλὴν τοῦ πολύς. ἡδύτερος, ἡδύτατος. ταχύτερος, ταχύτατος. Τῶν εἰς υς ἄρα τὰ μὲν, ἁπλοῦν τὸ συγκριτικὸν, καὶ ὑπερθετικὸν ποιεῖται, τὰ δὲ, διπλοῦν. Ἁπλοῦν μὲν, τὸ εὐρύς. εὐρύτερος γάρ, εὐρύτατος μόνον. Διπλοῦν δὲ, τὸ ἡδύς, καὶ γλυκύς, καὶ ὠκύς. Ταῦτα γὰρ οὐ μόνον εἰς τερος, καὶ τατος, ἀλλὰ καὶ εἰς ων, καὶ στος. γλυκίων, γλύκιστος. ὠκίων, ὤκιστος. Ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ αἰσχρός, καὶ ἐχθρός. Εἰ δὲ καὶ τὸ βράσσων, καὶ θάσσων, καὶ πάσσων οὐ παραλιπεῖν δέοι, εἴη αὖ οὕτω καὶ ἄττα τριπλοῦν τὸ σχῆμα παρέχοιτο. Ἀπὸ γὰρ τοῦ βραδύς, καὶ βραχύς, τὸ, βράσσων συγκριτικόν. καὶ ἀπὸ τοῦ ταχύς, τὸ, θάσσων. καὶ ἀπὸ τοῦ παχύς, τὸ, πάσσων. Τὰ δὲ εἰς ἄλλο τι λήγοντα, τῷ εστερος, καὶ εστατος, ὡς ἐπετοπλεῖστον εἰς συγκριτικὰ μετασχηματίζεται, ὧδε. σώφρων, σώφρονος, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος. χαρίεις, χαρίεντος, χαριέστερος,

χαριέστατος. Καὶ χωρὶς δὲ τοῦ ες, εὔνους, εὐνούστερος, εὐνούστατος. Οὐ μόνον δ' ἀπὸ Ὀνομάτων συγκριτικὰ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Μετοχῶν, ἐῤῥωμενέστερος. καὶ ἔτι ἀπὸ Προθέσεων, πρότερος, καὶ ὑπέρτερος. καὶ ἀπὸ Ἐπιῤῥημάτων, ἐγγύτερος, πόῤῥωτερος, ἀνώτερος.

Σχηματισμοὶ Πατρωνυμικῶν.

Πατρωνυμικοῦ δὲ σχηματισμοὶ τοιοῦτοι. Ὅσα μὲν τῶν ὀνομάτων εἰς ος καθαρὸν λήγει, εἰς αδης μετασχηματιζόμενα, τὸ Ἀρσενικὸν Πατρωνυμικὸν ποιεῖ, ἥλιος, ἡλιάδης. Ὅσα δὲ μὴ εἰς καθαρὸν, εἰς ιδης, κρόνος, κρονίδης. Τοῖς γεμὴν κλίσεως οὔσι πέμπτης, ἀπὸ τῶν γενικῶν ὁ σχηματισμὸς εἰς ιδης. Ἔνθα δὴ καὶ συναίρεσις γίνεται, ἐφ' ὧν τὸ ε παραλήγει, καὶ σχηματισμὸς ἕτερος εἰς ων Ἰώνων. πέλοψ, πέλοπος, πελοπίδης. πηλεὺς, πηλεΐδης, καὶ πηλείδης κατὰ συναίρεσιν, καὶ πηλείων. Τῆς δὲ πρώτης εἰς αδης, αἰνείας, αἰνειάδης. ἰφίτης, ἰφιτάδης.

Περὶ Θηλυκῶν Πατρωνυμικῶν Σχηματισμῶν.

Τὰ δὲ Θηλυκὰ Πατρωνυμικὰ ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, ἐκβολῇ τοῦ δη. ἡλιάδης, ἡλιάς. νεστορίδης, νεστορίς. Καὶ ἔστι τὰ μὲν ἀρσενικὰ, κλίσεως πρώτης, τὰ δὲ θηλυκὰ, πέμπτης.

πρια-

πριαμίδης, πριαμίδου. πριαμὶς, πριαμίδος. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρου πατρωνυμικοῦ εἶδος καταχρηστικῶς· ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ εἰς διος, οἷον, ὑρράδιος, ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ εἰς νη, οἷον, ἀδραστίνη, καὶ ἠετιώνη. ὥσθ' οὕτω τετραχῶς ἂν εἴη, τό, τε ἀρσενικὸν, καὶ τὸ θηλυκόν.

Σχηματισμοὶ Ὑποκοριστικῶν.

Τὰ δὲ Ὑποκοριστικὰ ἀπὸ κυρίων τε καὶ προσηγορικῶν σχηματίζεται. οἷον ἀπὸ μὲν τοῦ, ζηνόδωρος, ζηνᾶς, ἀπὸ δὲ τοῦ, ἄνθρωπος, ἀνθρωπίσκος. Εἴδη δὲ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, ἕξ. εἰς ων δισυλλάβως, βακχὼν, ὁ βακχυλίδης. εἰς ων, παραλήγον τῷ ι, μωρίων, ὁ μωρός. εἰς αξ, ῥόδαξ, ὁ ῥόδιος. εἰς ας, ζηνᾶς, ὁ ζηνόδωρος. μητρᾶς, ὁ μητρόδωρος. εἰς κος, ἀνθρωπίσκος, ὁ ἄνθρωπος. εἰς λος, ναυτίλος, ὁ ναύτης. Τῶν δὲ θηλυκῶν, τρία. εἰς ων, ὑψὼν, ἡ ὑψιπύλη. εἰς ις, θεραπαινὶς, ἡ θεράπαινα. εἰς κη, παιδίσκη, ἡ παῖς. Τῶν δὲ οὐδετέρων, ἕν. εἰς ον, μειρακύλλιον.

Σχηματισμοὶ Κτητικῶν.

Καὶ τὰ Κτητικὰ δὲ ἀπὸ κυρίων καὶ προσηγορικῶν παράγεται, καὶ εἰς ειον μὲν, ἀπὸ τῶν εἰς ευς, νηλεὺς, νηλέως, νήλειον. ἀλλ' οὐ μόνον. ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου γὰρ τὸ ἀνθρώπειον. Τὰ

εἰς

εἰς κος δὲ, καὶ εἰς ωδες, ἀπὸ τῶν εἰς ος, λόγος, λογικός. ἀλλ' οὐ μόνον· βασιλεὺς γὰρ, βασιλικὸν, καὶ δεκέλεια, δεκελικόν. Γραμματικοῦ δὴ κἀνταῦθα, μηδὲν ὑπὸ τοῦ ἀχρήστου παρακωλυόμενον, θέσθαι ἄμφω τὰ εἴδη ἀφ' ἑκάστου τῶν εἰρημένων παράγεσθαι αὖ ὀνομάτων. Ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄνθρωπος, ἀνθρωπικὸν, καὶ ἀνθρώπειον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ὁμήρου, ὁμηρικὸν, καὶ ὁμήρειον, καὶ ἀπὸ τοῦ αἴαντος, αἰαντικὸν, καὶ αἰάντειον, καὶ ἀπὸ τοῦ πλάτωνος, πλατωνικὸν, καὶ πλατώνειον. Ἔνιοι δὲ καὶ τὰ παρωνύμως ἀπὸ τόπου λεγόμενα Κτητικὰ, Οἰκειωματικὰ ὀνομάζουσιν, οἷον τὸ, οὐράνιος, καὶ θαλάσσιος, καὶ τὰ ὅμοια. Ὥστε καὶ εἴη αὖ οὕτω τὰ Κτητικὰ τριχῶς. ἢ γὰρ Οἰκειωματικῶς, οὐράνιον, ἢ Συνεκφαντικῶς, γραμματικὸν, ἢ Μετουσιαστικῶς, λιθῶδες.

Σχηματισμοὶ Παρωνύμου.

Παρωνύμου δὲ τόσοι σχηματισμοὶ, ὅσα καὶ εἴδη ὀνόματος, καὶ εἴη αὖ ἀφ' ἑκάστου τῶν ὀνομάτων παράγειν. Ἀρσενικὸν μὲν εἰς ων μονογενές. φίλος, φίλων. Θηλυκὸν δὲ εἰς οτης μονογενὲς, φιλότης. Οὐδέτερον δὲ εἰς ιον, καὶ ὅλως εἰς ον τριγενές· φίλιον. Οὐχ ἁπλοῦν μέντοι τριγενὲς, ἀλλ' ὡς τὰ τῶν εἰδῶν ληκτικά

τε,

τε, καὶ παραληκτικά. Ἀνθρωπικὸν γοῦν, καὶ ἀνθρώπειον, καὶ ἀνθρωπῶδες, καὶ πήλινον, καὶ ἀνθηρόν. Καὶ ὅλως κατὰ τὸν ἀποδοθέντα σχηματισμὸν τῶν εἰδῶν τοῦ ὀνόματος. Σκοπεῖν δὲ χρή, καὶ εἰ δεκτικὸν τριγενείας τὸ εἶδος. οὐ γὰρ καθόλου τὰ εἰς ον οὐδέτερα, τριγενῆ. Ζωΰφιον γοῦν, καὶ μειρακύλλιον, καὶ λεβήτιον, καὶ ὅλως τὰ Ὑποκοριστικά, μονογενῆ. Θεωρητέον δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν παρωνύμων σχηματισμούς, κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν εἰδῶν, οἷον, ἐπὶ μὲν τοῦ ὑποκοριστικοῦ, λίθαξ, ἀνθρωπίσκος, μητρᾶς· ἐπὶ δὲ τοῦ πατρωνυμικοῦ, εἰς δης, Ἀτρείδης, ἡλιάδης, κρονίδης.

Σχηματισμοὶ Ῥηματικοῦ.

Τὰ δὲ Ῥηματικά, ὡς καθόλου εἰπεῖν, ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ Παρακειμένου, ἤτοι πρώτου προσώπου, ἢ δευτέρου, ἢ τρίτου. Τὰ μὲν δὴ πολλὰ τῶν ῥηματικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου. πεποίημαι, ποίημα, λελόγισμαι, λογισμός. Τὰ δὲ εἰς ις θηλυκά, ἀπὸ τοῦ δευτέρου. λέλυσαι, λύσις. Τὰ δὲ εἰς τος, τριγενῆ, ἀπὸ τοῦ τρίτου. ἤκουσαι, ἀκουστός. Καὶ πρὸς τούτοις, τὰ εἰς τηριον προσηγορικά. πέποται, ποτήριον.

Σχῆμα δ' αὖ παρὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, καί τι Παρασύνθετον εἴη, οἷον ἀπὸ τοῦ συνθέτου παραγόμενον. Φίλιππος, Φιλιππίδης.

Ἐφ'

Ἐφ' ἃς τῶν Κλίσεων ἕκαστον τῶν Ὀνομάτων ἀνάγεται.

Εἰς πέντε δὲ τοὔνομα ἐπιμεριζόμενον κλίσεις, ὡς εἴρηται, ὅπως ἀνάγοιτ' ἂν ἐφ' ἑκάστης, καὶ κοινῇτε καὶ ἰδίᾳ, θεωροῖτο ἂν ὧδε.

Ὅσα ἐπὶ τὴν Πρώτην.

Τὰ μὲν οὖν εἰς ας καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἁπλᾶ, βαρύτονα ὀνόματα, ἀνάγεται ἐπὶ τὴν Πρώτην, Αἰνείας. Ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα, ἁπλᾶ, μονογενῆ, σπονδειακὰ, τουτέστιν ὅσα δὴ καὶ τὴν παραλήγουσαν ἔχει μακρὰν, χρύσης· καὶ μὴ ἁπλᾶ δὲ, ἣν μὴ ἐξ οὐδετέρου εἰς ον λήγοντος συγκέηται, τελώνης, ὀλυμπιονίκης. Ἔτι τὰ εἰς δης ἐσχηματισμένα, εἴτε πατρωνυμικὰ, εἴτε Κύρια. πριαμίδης, πριαμίδου. παλαμίδης, παλαμίδου. Πλὴν τῶν ἀπὸ εἰς δος οὐδετέρου, συνθέτων. Τὸ δὲ Ὑπερείδης, καὶ Ἀριστείδης, καὶ ἕτερ' ἄττα, τοῖς πατρωνυμικοῖς ἀκολουθοῦντα τυγχάνει. Ἔτι τὰ εἰς της Ἰαμβοκατάληκτα, τουτέστι τὰ βραχεῖα παραλήγοντα, οἷον, δεσπότης, δεσπότου. πλὴν τοῦ κράτης· κράτητος γάρ.

Ὅσα ἐπὶ τὴν Δευτέραν.

Τὰ δὲ εἰς α, ἢ εἰς η θηλυκὰ, μαῖα, τιμὴ, ἐπὶ τὴν Δευτέραν.

Ὅσα

Ο῞σα ἐπὶ τὴν Τρίτην.

Τὰ δὲ εἰς ος ἀρσενικὰ, καὶ θηλυκὰ, καὶ τὰ εἰς ον οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν Τρίτην, Θεὸς, ὁδὸς, ἀγαθόν.

Ο῞σα ἐπὶ τὴν Τετάρτην.

Τὰ δὲ εἰς ως ἀρσενικὰ, καὶ θηλυκὰ ἁπλῶς, καὶ τὰ εἰς ων οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν Τετάρτην. Ἀφαιρέσει γὰρ τοῦ ληκτικοῦ συμφώνου, κλίνεται, μενέλεως, μενέλεω. εὔγεων, εὔγεω. Ἀνάγοιτο δ' αὔτως ἐπὶ ταύτην καὶ τὰ κλινόμενα Δωρικῶς, ἀφαιρέσει τοῦ σ. λάας, λάα. ποδῆς, ποδῆ. θωμᾶς, θωμᾶ.

Ο῞σα ἐπὶ τὴν Πέμπτην.

Τὰ δὲ παρὰ τὰ εἰρημένα δὴ πάντα σχηματιζόμενα ἀρσενικά τε, καὶ θηλυκὰ, καὶ οὐδέτερα, ἐπὶ τὴν Πέμπτην. Τὴν γὰρ γενικὴν πάντα ταῦτα ἔχει εἰς ος. Διαφόρως μέντοι, ἢ τὰ μὲν, εἰς καθαρόν· τὰ δὲ μὴ, ἀλλὰ συνόντος συμφώνου, ἢ ψιλοῦ, ἢ δασέος, ἢ ἀμεταβόλου, ἢ μέσου. Τῶν μὲν οὖν φωνηέντων τελικὰ τῶν τοιούτων ὀνομάτων, α, ι. υ. ω. Τῶν δὲ συμφώνων. ς. νς. λς. ξ. ψ. ν. ρ.

Καὶ δὴ τὰ μὲν εἰς α λήγοντα ἀπαθῆ, τῷ τ. κλίνεται, βῆμα, βήματος. Πλὴν εἴπ ἀπ' ἀρσενικοῦ παρεσχηματισμένον ἐστί. Τὸ γὰρ τοιοῦτο τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν ἔχει, ὅθεν παρῆκται.

ται. μέγα, μεγάλου, ὅτι μέγας, μεγάλου. καὶ πλὴν τῶν ἐπὶ γραμμάτων, ἄλφα, βῆτα. ἄκλιτα γάρ.

Τὰ δὲ εἰς ι, Ἑλληνικὰ μὲν ὄντα, τῷ τ· μέλι, μέλιτος. Πλὴν τῶν ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρεσχηματισμένων. ταῦτα γὰρ τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν φυλάττει, ὅθεν παρῆκται, τί, τινός. ὅτι, τὶς, τινός. εὔχαρι, εὐχάριτος· ὅτι εὔχαρις, εὐχάριτος. Βάρβαρα δέ, τῷ ος καθαρῷ, σίνηπι, σινήπιος.

Τὰ δὲ εἰς υ, βραχυπαράληκτα, τῷ καθαρῷ. γόνυ, γόνυος. καὶ μακρὰν τὴν παραλήγουσαν ἔχοντα, ἢ τριγενῆ ὄντα, τροπῇ τοῦ υ εἰς ε, πῶϋ, πώεος· ἡδύ, ἡδέος. ὀξύ, ὀξέος.

Τὰ δὲ εἰς ω, τῷ καθαρῷ, λητώ, λητόος.

Πάλιν δὲ τὰ εἰς σ λήγοντα, τῇ μὲν τῷ καθαρῷ κλίνεται, τῇ δὲ τῷ τ ψιλῷ, ἢ τῷ θ δασεῖ, ἢ τῷ δ μέσῳ. Τὰ μὲν γὰρ εἰς ες, τῷ καθαρῷ, ἀληθές, ἀληθέος. Ἔτι τὰ εἰς ευς, ἢ εἰς αυς, ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν. βασιλεύς, βασιλέως. ναῦς, ναός. Ἔτι τὰ εἰς ους, ὁμοίως. βοῦς, βοός. Πλὴν τοῦ ποῦς, ποδός, καὶ ὀδοὺς, ὀδόντος. Ἐκ συναιρέσεώς γε μὴν ὄντα, ἐπὶ τὴν τρίτην ἀνάγεται, νοῦς, νοῦ, νῷ. ἔστι μέντοι καὶ ὡς ἀπαθῆ κλίνειν τὰ τοιαῦτα. νοῦς, νοός. Συντετάχθω δὲ τοῖς τοιούτοις καὶ τὰ εἰς οις κατὰ συναίρεσιν. οἷς γάρ,

οἶος,

οἰὸς, ϗ φθοῖς, φθοιός. Ε῎τι τὰ εἰς ος ὀδέτερα, θεύος, θεύεος, φάος, φάεος. Καὶ ὅσα ἐκ τέτων σύγκειται εἰς ης. δημοσθένης, δημοσθένεος. ϗ ὅλως τὰ εἰς ης λέγοντα, ὧν ὀδέτερον παρεχηματισμένων εἰς ες. ἀληθὴς, ἀληθέος· τέτοις δ' ἠκολέθησε ϗ τὸ ἄρης. Ε῎τι τὰ εἰς ως ἀρσενικὰ, μακρᾷ παραλήγοντα. μίνως, μίνωος. ἥρως, ἥρωος, κοινῶς δηλονότι. Α᾿ττικῶς γὰρ τῆς τετάρτης γίνεται κλίσεως. μίνως, μίνω. Ε῎τι τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα, ἀπαθῆ, θώς, θωός. δμὼς, δμωός. Τὰ γὰρ ἐκ συναιρέσεως, τῷ τ κλίνεται. φῶς, φωτός. ἐφ' ἃ δὴ ἀναφέροιτ' ἂν ϗ τὸ ὖς, ὠτός. Καὶ ἄλλως τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα, ἔχοντα μὲν τὸ δ, ἢ θ, ἢ τ, τῷ καθαρῷ κλίνεται, δμὼς, θὼς, τρώς. ἄλλο δέ τι ἔχοντα σύμφωνον. τῷ τ. χρὼς, φῶς. Συντετάχθω δὲ τοῖς εἰρημένοις, ϗ τὸ λᾶς μονοσύλλαβον, λαὸς γάρ. Ε῎τι τὰ εἰς ως θηλυκὰ, ὀξύτονα ὄντα. αἰδὼς, αἰδόος. ἠὼς, ἠόος. Βαρύτονα δ' ὄντα, ἐπὶ τὴν τετάρτην ἀνάγεται. κέως, κέω. ἕως, ἕω. Ε῎τι τὰ ις προσηγορικὰ, βαρύτονα, μὴ φύσει ὄντα μακροκατάληκτα. ὄφις, ὄφιος. ὕβεις, ὕβειος. πλὴν τοῦ χάεις, παίς. χάειτος γάρ τοι, καὶ παῖδος, Ε῎τι τὰ εἰς υς βαρύτονα. βότρυς, βότρυος. Πλὴν τοῦ κόρυς, κόρυθος. Τέτων δ' ἔνια ϗ μεταβολῇ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται. πῆχυς, πήχεος.

πέ-

πέλεκυς, πελέκεος. Ὡσαύτως δὲ ὀξύτονα ὄντα, μονογενῆ, ἢν μακρὸν ἔχῃ τὸ υ, πληθὺς, πληθύος. ἀχλὺς, ἀχλύος. ὀϊζὺς, ὀϊζύος. ὀαριστὺς, ὀαριστύος. Τριγενῆ δὲ ὄντα, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ε, κλίνεται, ἡδὺς, ἡδέος. Τὰ δὲ εἰς ας οὐδέτερα, τῷ τ κλίνεται, κρέας, κρέατος. οὖας, οὔατος. Ἔτι τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ, δισύλλαβα, βαρύτονα, μακροκατάληκτα, ἃ δὴ καὶ τὸ ν πρὸ τοῦ τ προσλαμβάνει, αἴας, αἴαντος. κάλχας, κάλχαντος. Πλὴν τῶν ἐχόντων θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα. μέλας γὰρ, μέλανος, ὅτι μέλαινα. καὶ ὑπὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα, εἰ ἀπὸ δισυλλάβου τοιούτου τυγχάνει συγκείμενα, οὕτω κλίνεται, πολυδάμας, πολυδάμαντος. Παραπλησίως δὲ τούτοις, καὶ τὰ εἰς ας ὀξύτονα, καὶ μὴ καθαρὰ ἀρσενικὰ, οἷον, ἱμᾶς, ἱμάντος. καὶ τὸ πᾶς δὲ περισπώμενον, ὁμοίως, παντὸς γὰρ, καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ οὐδέτερον, πᾶν. Ἔτι τὰ εἰς εις καθαρὸν, ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν. χαρίεις, χαρίεντος. Συμβαίνει δ' ἄρα, καὶ τοῖς ἀπὸ τούτων παρεσχηματισμένοις εἰς εν, οὐδετέροις, κλίνεσθαι ὁμοίως. τὸ γὰρ ν ἀμετάβολον. χαρίεις, χαρίεν, χαρίεντος. Ἐξαιρείσθω τὸ, μεὶς, αἰολικὸν, μηνὸς γὰρ, Καὶ τὰ εἰς ους δὲ συνῃρημένα, τῶν ἁπλῶν ἔχει τὴν κλίσιν. πλακόεις, πλακόεντος, πλακοῦς, πλακοῦντος. Ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα,

Γαμ-

Ἰαμβικὰ, τουτέστι τὰ βραχείᾳ παραλήγοντα, μὴ ἐχατοσυλλαβοῦντα τῷ τ. λάχης, λάχητος. Ἔτι τὰ εἰς της θηλυκὰ, ἰαμβοκατάληκτα, φιλότης, φιλότητος. Ἔτι τὰ εἰς ως ὀξύτονα, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, ἱδρὼς, ἱδρῶτος. Ἔτι τὰ εἰς ως ἀρσενικὰ, βαρύτονα, βραχείᾳ παραλήγοντα, γέλως, γέλωτος. Ἔτι τὰ εἰς αις ἀπαθῆ, οἷον, δαὶς, δαιτὸς. σταὶς, σταιτὸς. τὸ γὰρ παῖς, παιδὸς, ἐκ συναιρέσεως. Τὰ δὲ εἰς ας ὀξύτονα τῷ δ κλίνεται, παλλὰς, παλλάδος. Τριὰς, Τριάδος. Ἀρκὰς, Ἀρκάδος. Πλὴν τοῦ κρὰς, κρατὸς γάρ. Ἔτι τὰ εἰς ις κύρια, τῷ δ κλίνεται κοινῶς. πάρις, πάριδος. Ἔτι τὰ εἰς ις θηλυκὰ, μακροπαράληκτα. μῆνις, μήνιδος. νεᾶνις, νεάνιδος. Ἔτι τὰ εἰς ις ὀξύτονα, μονοκατάλυκτα. Πριαμὶς, Πριαμίδος. Ἔτι τὰ εἰς εις μὴ καθαρά. κλεὶς, κλειδός. αὐτήρεις, αὐτήρειδος. Ἔτι τὰ εἰς υς θηλυκὰ, ὀξύτονα, βραχυκατάλυκτα. χλαμὺς, χλαμύδος. καὶ προπαροξύτονα, τὸ ἔπηλυς, ἐπήλυδος γάρ. Τὰ δὲ εἰς ις προσηγορικὰ, βαρύτονα, μακροκατάλυκτα, τῷ θ. ὄρνις, ὄρνιθος. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς νς. ἕλμινς, ἕλμινθος. Τάγε μὴν εἰς λς, ἐκβολῇ τοῦ σ, τῷ ὑπάρχοντι ἀμεταβόλῳ κλίνεται. ἅλς, ἁλός.

Τὰ δὲ εἰς ξ, τῷ μὲν, τῷ κ ψιλῷ κλίνεται,

τῇ δὲ, τῷ χ δασεῖ, ἢ τῷ γ μέσῳ. Βαρύτονα μὲν γὰρ ὄντα, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, τῷ κ. θώραξ, θώρακος. Πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ῥῆμα εἰς ζω, ἢ εἰς γω: ταῦτα γὰρ τῷ γ. ἅρπαξ, ἅρπαγος, ὅτι ἁρπάζω. τέττιξ, τέττιγος, ὅτι τεττίζω. σάλπιγξ, σάλπιγγος, ὅτι σαλπίζω. λέλεξ, λέλεγος, ὅτι λέγω. Καὶ πλὴν τοῦ ἄναξ, ἄνακτος γάρ, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ, ἄνακος. Ὀξύτονα δὲ ὄντα, τῷ γ, βουπλὴξ, βουπλῆγος. αἲξ, αἰγός. ῥὼξ, ῥωγός. Καὶ πλὴν τοῦ βὴξ, βηχός. πτὼξ, πτωκός. Πλὴν τῶν πρὸ τοῦ ξ, σύμφωνον ἐχόντων ἕτερόν τι τοῦ γ. οἷον, σάρξ, σαρκὸς γάρ. Ἀκριβέστερον δὲ, τὰ εἰς αξ τῷ κ. ἄνθραξ, ἄνθρακος. θρὰξ, θρακός. Πλὴν τοῦ ἅρπαξ, καὶ ἄναξ. Καὶ τὰ εἰς ηξ, ἁπλᾶ μὲν ὄντα, τῷ κ, μύρμηξ, μύρμηκος. Σύνθετα δὲ, τῷ γ, βουπλὴξ, βουπλῆγος. Καὶ τὰ εἰς ιξ δὲ, τῷ κ. Πλὴν τοῦ τέττιξ, τέττιγος, καὶ θεὶξ, τειχὸς γάρ. Ἔτι τὰ εἰς υξ φύσει μακρὰ παραλήγοντα, καὶ ὅσα διὰ δυοῖν συμφώνοιν προφέρεται, ὧν θάτερον τῆς πρώτης συζυγίας, τῷ κ. δοίδυκος, βέβρυκος, ἄμπυκος. Τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, τῷ γ. ἄντυξ, ἄντυγος. Ἔτι τὰ εἰς ωξ ἁπλᾶ, βὼξ, βωκός. Πλὴν τοῦ ῥώξ.

Τὰ δὲ εἰς ψ, τῷ π κλίνεται ὡς ἐπιτοπλεῖστον, κύκλωψ, κύκλωπος. Ἄραψ μὲν

ποι, ἄραβος. χάλυψ, χάλυβος. λὶψ, λιβός. φλὲψ, φλεβός. κίνυψ, κίνυφος.

Τὰ δὲ εἰς ν, ἢ ρ, τῷ αὐτῷ κλίνεται ἀμεταβόλῳ, ἕλλην, ἕλληνος. νέσωρ, νέσορος. Τρέπεται δὲ καὶ τῶν εἰς ην βαρυτόνων τὸ η αὐτὸ εἰς ε, παρασχηματισμὸν ὀυδετέρου ἐχόντων, τέρην, τέρενος, τέρεν γάρ. Καὶ τῶν ὀξυτονουμένων, οἷς τὸ μ κλιτικὸν, ποιμὴν, ποιμένος, πλὴν τοῦ μὴν, μηνός. Καὶ τῶν μὴ ἐχόντων δὲ τὸ μ κλιτικόν. αὐχὴν, καὶ φρὴν, οὕτω κλίνεται· αὐχένος, φρενός. Ὁμοίως δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ, ἔνια μεταβάλλει τὸ η, οἷον ὅσα βαρύτονα ὄντα, μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, πίηρ, πίερος. Καὶ τῶν εἰς τηρ, ἀσὴρ, πατὴρ, μήτηρ, θυγάτηρ. καὶ τῶν εἰς θηρ, αἰθήρ. Τὰ δὲ εἰς ιν, καὶ τροπῇ ἐπὶ τοῦ ν εἰς σ ἀδιαφόρως λέγεται, ὅθεν καὶ δικατάληκτα ὠνόμασαι. Τῇ γε μὴν κλίσει ἐμμένει τῇ αὐτῇ, ὡς γὰρ δελφὶν, δελφῖνος, οὕτω καὶ δελφὶς, δελφῖνος. ὥστε καὶ θὶς, θινὸς, καὶ Σαλαμὶς, Σαλαμῖνος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Τούτοις δὲ καὶ τὸ τὶς μονοκατάλυκτον παρακολουθεῖ, τινὸς γάρ. Τὸ δὲ κτεὶς, ἐπαμφοτερίζει· ὡς μὲν γὰρ εἰς εις λῆγον, κοινωνεῖ τοῖς δικαταλήκτοις, ὡς δὲ τῷ ε κλινόμενον, κοινωνεῖ τοῖς εἰς ην, κτενός γάρ. Τῶν δὲ εἰς ων, ἔνια καὶ τὸ τ προσλαμβάνει, οἷον τὰ περισπώμενα. ξενοφῶν, ξενοφῶντος. Πλὴν τοῦ ποσειδῶν.

δῶν, ποσειδῶνος γάρ. Καὶ τὰ ἔχοντα θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα, λέων γὰρ, λέοντος, ὅτι λέαινα. καὶ δράκων, δράκοντος, ὅτι δράκαινα. Καθόλε δὲ ἐδὲ τἕτο. Λάκων γὰρ λάκωνος, καίτοι τὸ θηλυκὸν ὑπάρχον τὸ, λάκαινα.

Ἀριθμητικά.

Ἀνάγοιτο δὲ αὕτως καὶ τὰ Ἀριθμητικὰ ἐπὶ τὴν πέμπτην, εἷς, ἑνός. τρεῖς, τριῶν, τρισί. τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρσι. Πλὴν τἕ δύω, δυοῖν. Τρίτης γὰρ τὸ τοιἕτο σχῆμα, οἷον καὶ τὸ ἄμφω, ἀμφοῖν. Δύο δὲ ἐ μόνον ἐπὶ αἰτιατικῆς, λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ γενικῆς, καὶ δοτικῆς.

Κοινὰ τῶν Κλίσεων Ἁπασῶν.

Κοινὸν δ' ἁπασῶν τῶν κλίσεων, τὸ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν ἔχειν λήγεσαν εἰς ων, καὶ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν ἀλήθειαν, καὶ κλητικὴν ἐπὶ παντὸς ἀριθμἕ, πλὴν ὅσον ἐπὶ μὲν ἑνικἕ, Ἀττικῶς, ἐπὶ δὲ δυϊκἕ, καὶ πληθυντικἕ, ὅλως.

Κοινὰ τῶν Ἰσοσυλλάβων.

Τῶν δὲ Ἰσοσυλλάβων κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν ἔχειν εἰς ι ἀνεκφώνητον λήγεσαν, μετὰ τἕ φωνήεντος τῆς ἀληθείας, ἢ καὶ μετὰ μείζονος ἀντιςοίχε, Αἰνείας, αἰνείᾳ. λόγος, λόγῳ. Καὶ τὸ τὴν αἰτιατικὴν εἰς ν λήγειν μετὰ τἕ φωνήεντος τῆς ἀληθείας.

Αἰ-

Αἰνείαν. λόγου. Σεσημειώσθω ἐπὶ τῶν τεταρτοκλίτων. Ἄθω, κῶ, τέω, λαγώ. αἰτιατικολογούμενα ἄνευ τοῦ ν, Ἀττικῶς.

Κοινὰ τῆς Πρώτης, καὶ Δευτέρας.

Τῆς δὲ Πρώτης, καὶ Δευτέρας κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν λήγουσαν μὲν εἰς α, ὁμόφωνον ἑαυτῇ ἔχειν τὴν εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν. τῷ αἰνείᾳ, τὼ αἰνεία. τῇ μαίᾳ, τὰ μαία. λήγουσαν δὲ εἰς η, μεταβολῇ τοῦ η εἰς α, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἀνεκφωνήτου ι, γίνεσθαι τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν. τῷ χρύσῃ, τὼ χρύσα. τῇ μούσῃ, τὰ μούσα.

Κοινὰ Πρώτης, καὶ Δευτέρας, καὶ Τετάρτης.

Τῆς δὲ Πρώτης, καὶ Δευτέρας, καὶ Τετάρτης κοινὸν, τὸ τὴν εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν προσλήψει μὲν τοῦ ι, καὶ ν, γίνεσθαι γενικὴν, καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν, τὼ αἰνεία, τοῖν αἰνείαιν. τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν. τὼ Μενέλεω, τοῖν Μενέλεῳν. Προσλήψει δὲ τοῦ ι μόνου, γίνεσθαι εὐθεῖαν τῶν πληθυντ. τὼ αἰνεία, οἱ αἰνεῖαι. τὰ μούσα, αἱ μοῦσαι. τὼ μενέλεω, οἱ μενέλεῳ. Ἔτι τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει μὲν τοῦ σ, δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν. οἱ αἰνεῖαι, τοῖς αἰνείαις. αἱ μοῦσαι, ταῖς μούσαις. οἱ μενέλεῳ, τοῖς μενέλεῳς. Ἐκβολῇ

 δὲ

δὲ τοῦ ι, καὶ προσλήψει τοῦ σ, αἰτιατικήν. οἱ Αἰνεῖαι, τοὺς Αἰνείας. αἱ μοῦσαι, τὰς μούσας, οἱ Μενέλεῳ, τοὺς Μενέλεως.

Κοινὰ Πρώτης, καὶ Τρίτης.

Τῆς δὲ Πρώτης, καὶ Τρίτης κοινὸν, τὸ τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ου κλίνεσθαι, Αἰνείας, Αἰνείου. λόγος, λόγου.

Κοινὰ Πρώτης, καὶ Πέμπτης.

Τῆς δὲ καὶ Πρώτης, καὶ μέχρι τοῦ τῆς Πέμπτης κοινὸν, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας τὴν κλητικὴν γίνεσθαι, ἀφαιρέσει τοῦ σ. ὁ Αἰνείας, ὦ Αἰνεία. ὁ χαρίεις, ὦ χαρίει.

Κοινὰ Δευτέρας, καὶ Πέμπτης.

Τῆς δὲ Δευτέρας, καὶ μέχρι τοῦ τῆς Πέμπτης κοινὸν, τὸ ὁμόφωνον ὅλως ἔχειν τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ. ἡ μαῖα, ὦ μαῖα. ὁ λάχης, ὦ λάχης.

Κοινὰ Τρίτης, καὶ Τετάρτης.

Τῆς δὲ Τρίτης, καὶ Τετάρτης κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν ὁμοφωνεῖν τῇ εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ τῶν δυϊκῶν, τῷ λόγῳ, τὼ λόγω. τῷ Μενέλεῳ, τὼ Μενέλεω. Ἔτι τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν προσλήψει τοῦ σ, γίνεσθαι δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν. οἱ λόγοι, τοῖς λόγοις. οἱ Μενέλεῳ, τοῖς Μενέλεως.

Κοινὰ Τρίτης, καὶ Πέμπτης.

Τῆς δὲ Τρίτης, καὶ Πέμπτης, τὸ ἀπὸ τῆς εὐ-

θείας.

θείας, καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν, γίνεσθαι εἰς οιν τὴν γενικὴν, καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν. τὼ λόγω, τοῖν λόγοιν. τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν.

Ἴδιον τῆς Πρώτης.

Ἴδιον δὲ, τῆς μὲν Πρώτης, τὸ τὴν κλητικὴν γίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ τ, ἢ ἐθνικῶν ὄντων, οὐ μόνον ἀφαιρέσει τοῦ σ, ἀλλὰ καὶ τροπῇ τοῦ η, εἰς α. ὁ προφήτης, ὦ προφῆτα. ὁ πέρσης, ὦ πέρσα. Τῆς αὐτῆς δὲ καὶ τὸ τὴν γενικὴν τοῦ ἑνικοῦ λήγειν εἰς εω, ἔθει Ἰώνων. οἰκέτου, οἰκέτεω. πηλείδου, πηλείδεω. ὅθεν παρενθέσει τοῦ α. πηλειάδεω.

Ἴδιον τῆς Δευτέρας.

Τῆς δὲ Δευτέρας, τὸ προσλήψει τοῦ σ κλίνεσθαι, μαῖα, μαίας. τιμὴ, τιμῆς, καὶ σώζεσθαι δὴ τὸ α καὶ ἐπὶ γενικῆς, καθαρὸν ὂν, ἢ μετὰ τοῦ δ, ἢ τοῦ θ, ἢ τοῦ ρ. μὴ οὕτω δ' ἔχον, τρέπεσθαι εἰς η, μοῦσα, μούσης.

Ἴδιον τῆς Τρίτης.

Τῆς δὲ Τρίτης, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ω, λόγου, λόγῳ, Ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν εἰς ε λήγειν, ὦ λόγε. Ἔτι τὸ ἐκ τῆς εὐθείας, καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν, γίνεσθαι εἰς οι δίφθογγον, τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν. τὼ λόγω, οἱ λόγοι. Ἔτι τὸ ἐκ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει

μὲν τοῦ σ, τὴν δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν, λόγοι, λόγοις. Εἰς ους δὲ τὴν αἰτιατικήν.

Ἴδιον τῆς Τετάρτης.

Τῆς δὲ Τετάρτης ἴδιον, ἐξαιρέσει τοῦ σ, κλίνεσθαι. Μενέλεως, Μενέλεω. Καὶ τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, ὁμοφωνεῖν τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν, καὶ τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν.

Ἴδιον τῆς Πέμπτης.

Τῆς δὲ Πέμπτης ἴδιον, τὸ τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν, εἰς ος ἔχειν. Αἴας, αἴαντος. Ἔτι τὸ τὴν δοτικὴν, ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ι, αἴαντος, αἴαντι. Ἔτι τὸ τὴν αἰτιατικὴν, ἀπὸ τῆς δοτικῆς εἰς α, αἴαντι, αἴαντα. τὸ δὲ, Ποσειδῶ, καὶ κυκεῶ, καὶ ἱδρῶ, ἐξ ἀποκοπῆς, οἷον καὶ τὸ, Ἀπόλλω. Ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν, ἐπὶ μὲν τῶν διὰ τοῦ ντ κλινομένων ἀπαθῶν, ἀφαιρέσει τῆς ἐν τῇ γενικῇ ἐσχάτης συλλαβῆς, γίνεσθαι. αἴαντος, ὦ αἶαν. χαρίεντος, ὦ χαρίεν. Τοῦγε μὴν πλακοῦς, καὶ σιμοῦς, καὶ τῶν ὁμοίων, ἀφαιρετέον καὶ τὸ τῆς παραληγούσης υ. σιμοῦντος, ὦ σιμοῦ. Ἐξαιρείσθω δὲ τὸ, ὀδούς. μία γὰρ τούτογε κλητικὴ, ἡ αὐτὴ τῇ εὐθείᾳ. Ἐπὶ δὲ τῶν τῷ εος κλινομένων, καὶ συναιρουμένων εἰς ους, ἀπὸ τῆς εὐθείας, τροπῇ τοῦ η εἰς ε. Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ω, ἢ εἰς ως θηλυκῶν, ἀπὸ τῆς εὐθείας,

θείας, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ ω εἰς οι, ἡ λητὼ, ὦ λητοῖ. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ σ, αὖ ἡ, ἡ αἰδὼς, ὦ αἰδοῖ. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ην, ἢ εἰς εις ληγόντων, ὧν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον εἰς εν, τὴν κλητικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης. τέρην, τέρενος, ὦ τέρεν. χαρίεις, χαρίεντος, ὦ χαρίεν. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ηρ βαρυτόνων, εἰς ερ. ἡ μήτηρ, ὦ μῆτερ. πλὴν τοῦ πίηρ. Οἷς δὴ συμφέρεται καὶ τῶν ὀξυτόνων. πατὴρ, ἀνὴρ, δαὴρ, σωτήρ. καὶ γὰρ, ὦ πάτερ, ἄνερ, δάερ, σῶτερ. Ἔτι τὸ ἐπὶ μὲν τῶν, ὁμοφωνεῖν τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ ὅλως· ἐπὶ δὲ τῶν, καὶ χωρὶς τοῦ σ προφέρεσθαι. Τῶν μὲν γὰρ εἰς ας, ἢ εἰς ους, καὶ χωρὶς τοῦ σ, ληγόντων μετὰ διφθόγγου, εἰμή τι κωλύοι. καὶ γὰρ ὦ ποῦς, καὶ ὦ ὀδοὺς μόνω· ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ποῦ, καὶ ὀδοῦ. Καὶ τῶν εἰς ις προσηγορικῶν βαρυτόνων, μὴ φύσει μακροκαταλήκτων, καὶ ὅλως τῶν εἰς ις βαρυτόνων, ὁ ὄφις, ὦ ὄφι. Καὶ τῶν εἰς υς βαρυτόνων. ὁ βότρυς, ὦ βότρυ. Καὶ τῶν ὀξυτόνων, ὄντων δὲ τριγενῶν, ὁ ἡδὺς, ὦ ἡδύ. Τῶν δὲ εἰς ως ἀρσενικῶν μακροκαταλήκτων, ὁμόφωνος τῇ εὐθείᾳ μόνως. Καὶ ὅλως τῶν εἰς ως μὲν ληγόντων, κλινομένων δὲ ἢ τῷ καθαρῷ, ἢ τῷ τ. Πλὴν τῶν θηλυκῶν ὀξυτόνων. ὁ ἥρως, ὦ ἥρως. Καὶ τῶν εἰς ης βαρυτόνων, ἰαμβικῶν. Καὶ ὅλως τῶν εἰς ης μὲν ληγόντων, κλινομένων

δὲ τῷ τ. ὁ λάχης, ὦ λάχης. Καὶ τῶν εἰς ας ὀξυτόνων, ἡ παλλὰς, ὦ παλλάς. Καὶ τῶν εἰς ις ὀξυτόνων, ἡ πριαμὶς, ὦ πριαμίς. Καὶ τῶν εἰς υς ὀξυτόνων, ἡ χλαμὺς, ὦ χλαμύς. Καὶ τῶν εἰς λς, ὁ ἅλς, ὦ ἅλς. Καὶ τῶν εἰς διπλοῦν, ὁ ἄναξ, ὦ ἄναξ. Καὶ τῶν εἰς ἀμετάβολον. ὁ ἕλλην, ὦ ἕλλην. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων. Ἔτι ἴδιον, τὸ τὴν εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι, τροπῇ τοῦ ι εἰς ε. αἴαντι, αἴαντε. Ἔτι τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, προσλήψει τοῦ σ, γίνεσθαι εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, αἴαντε, αἴαντες. Ἔτι τὸ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι εἰς σι, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει, αἴασι, φοίνιξι. Διὸ καὶ εἰ μὲν καθαρὸν τὸ τοῦ ἑνικοῦ ι, τὸ σ δὴ προσλαμβάνεται. Δημοσθένει, Δημοσθένεσιν. Ἔστι δ' οὗ καὶ τὸ υ, ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ους ἀπαθὲς, ἢ εἰς ευς. βοΐ, βουσί. πηλέϊ, πηλεῦσιν. Εἰ δὲ μὴ καθαρὸν, εἰ μὲν τὸ τ, ἢ τὸ δ, ἢ τὸ ν, συνέζευκται, τρέπεται εἰς σ, καὶ τὸ ν ἐκβάλλεται, εἰ πρὸ τοῦ τ κεῖται. Αἴαντι, αἴασιν. Ἔστι δ' οὗ καὶ τὸ υ ἀντιλαμβάνεται, ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ων, λέοντι, λέουσιν. Εἰ δέ τι ἕτερον, ἢ ἀμετάβολον, ἢ ψιλὸν, ἢ δασὺ, ἢ μέσον παρὰ τὰ εἰρημένα, τὸ σ πάλιν προσλαμβάνεται, ἀλὶ, ἀλ-

ἁλσί, πέρδικι, πέρδιξι. βηχὶ, βηξί. μάστιγι, μάστιξι. πλὴν ὅσον τὸ δασὺ, καὶ μέσον εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν ψιλὸν τρέπεται, καὶ μεταλαμβάνεται τὸ διπλοῦν. Ἔτι τὸ τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τοῦ σ, γίνεσθαι αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν. Ἴδια δὲ τῆς Πέμπτης, καὶ τὰ κατὰ συναίρεσιν πάθη τῶν ὀνομάτων, σχεδόντι ἅπαντα.

Περὶ Συνῃρημένων.

Εἰς ὀκτὼ δὲ μάλιστα διῃρημένων, τῶν συναίρεσιν ἐπιδεχομένων ὀνομάτων, κοινὸν μὲν ἁπάντων ἓν, οὐδὲ ἕν ἐστι. Τῶν δὲ ι, καὶ α, καὶ πρώτου υ κοινὸν, τὸ τέσσαρας μόνας συναιρεῖσθαι πτώσεις εἰς ει. οἷον, τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν, καὶ τὴν εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν, καὶ κλητικὴν τῶν πληθυντικῶν, πλὴν τῶν οὐδετέρων. Κοινὸν δὲ τούτων, καὶ τὸ εἰς μακρὸν τὸ τῆς γενικῆς βραχὺ ο μεταβάλλειν Ἀττικῶς. Πλὴν τοῦ πρώτου υ. Καθόλου γὰρ οἱ Ἀττικοὶ, τὰς εἰς ος καθαρὸν ληγούσας, πλαγίους τε, καὶ ὀρθὰς, τροπῇ τοῦ βραχέος ο εἰς τὸ μακρὸν, καὶ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος α, ἢ ι, εἰς ε, προφέρειν εἰώθασιν, μενέλαος, μενέλεως, ὄφιος, ὄφεως. Τῶν δὲ η, ε, ο, καὶ α, κοινὸν μὲν, τό, τε δι' ὅλου συναιρεῖσθαι. πλὴν εἴπου τὸ οὐδέτερον κωλύοι. καὶ τὸ τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν συ-

ναι-

ναιρεῖσθαι εἰς ω. Διαφέρει δ' ᾗ τὰ μὲν, η, ε, ο, συναιρεῖται εἰς ου, ει, η, οι. τὰ δὲ α, εἰς ω. α. Ἴδιον καὶ τῷ ω, τὸ τὰ ἑνικὰ μόνον συναιρεῖσθαι, τὰ δὲ δυικὰ καὶ πληθυντικὰ ἀσυναίρετα κλίνεσθαι κατὰ τὴν τρίτην. Τῆς αὐτῆς δὲ πάθη, καὶ τὸ τὴν ἑνικὴν αἰτιατικὴν τῶν συγκριτικῶν συναιρεῖσθαι εἰς ω Ἀττικῶς, ἀμείνονα, ἀμείνω, ἐξαιρέσει δηλονότι τοῦ ν, καὶ κράσει τοῦ ο καὶ α εἰς ω. Καὶ ἔτι τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, εἰς ους, ἀμείνονες, ἀμείνους. ἀμείνονας, ἀμείνους. Καὶ τὸ ἔνια τῶν εἰς ις, τῷ δ κλινομένων, ἐπί τε εὐθείας, καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν συναιρεῖσθαι, φθοΐδες, φθοῖς. φθοΐδας, φθοῖς. ὀΐδες, οἶς. ὀΐδας. οἶς. Ἀττικὸν δὲ καὶ τοῦτο. Καὶ ἔτι τὸ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης, καὶ εἰς ευς καθαρῶν αἰτιατικὰς, συναιρεῖν εἰς α, ὑγιέα, ὑγιᾶ. πειραιέα, πειραιᾶ. Ἰώνων δὲ ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων ἐξαίρεσις τοῦ δ. Πάριος, Θέτιος. Καὶ ἡ περὶ τὰ τῷ τ κλινόμενα, ἐξαίρεσις τοῦ τ. κρέατος, κρέαος. Καὶ τὸ τὰ ι, καὶ ευ, κλίνεσθαι τῷ ε, καὶ η, πόλεος, βασιλῆος. Τῶν αὐτῶν δὲ τούτων ὀνομάτων καὶ τὸ τὴν τῶν ἑνικῶν αἰτιατικὴν, ἀφαιρέσει τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει τοῦ ν, γίνεσθαι. Πάριδα, Πάριν. μήνιδα, μῆνιν. Καὶ ἔτι τῶν καλουμένων ι, ὄφια, ὄφιν. Καὶ τῶν υ ἑκατέρων, ἡδέα, ἡδὺν. βότρυα, βότρυν,

Πε-

Περὶ τῶν Συγκοπὴν παθόντων.

Πάσχει δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ ἑνικὰ συγκοπήν, οἷον, τὸ ἀνήρ, πατήρ, μήτηρ. ἀνέρος γὰρ, καὶ ἀνδρός. πατέρος, καὶ πατρός. μητέρος, καὶ μητρός. Κἀπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως πτώσεων, εἰμήτι κωλύοι. Καὶ ἡ τοῦ πληθυντικοῦ δὲ δοτικὴ τούτων, γίνεται μὲν ἀπὸ τῆς τῶν ἑνικῶν, καθάπερ καὶ ἡ τῶν ἄλλων, ἤτοι δὲ ἀπὸ πεπονθυίας ἤδη, παρενθέσει τοῦ α, οἷον πατρὶ, πατράσιν, ἢ ἀπὸ ἀπαθοῦς ἔτι, μεταθέσει, καὶ τροπῇ τοῦ ε. πατέρι, πατράσι. καὶ ἀνέρι, ἀνδράσιν. Εἴρηται δὲ τῷ Ποιητῇ καὶ ἄνδρεσσι. Τό γε μὴν πλοῦς, καὶ νοῦς, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐ πάθη τῆς πέμπτης, ἀλλὰ τῆς τρίτης. ἀπὸ γὰρ τοῦ πλόος, καὶ νόος. Διὸ καὶ βέλτιον κλίνειν κατὰ τὴν τρίτην, νοῦς, νοῦ.

Περὶ Ἑτεροκλίτων.

Ἔστι δὲ καὶ ἃ τῶν ὀνομάτων οὐ τὸ οἰκεῖον, καὶ ὁμαλὸν φυλάσσει τῆς κλίσεως, ἀλλ' ἑτέρως πως κλίνεται. ὅθεν καὶ Ἑτερόκλιτα καλεῖται, οἷον τὸ, Ζεύς. οὐ γὰρ Ζέος, ἀλλὰ Διός, μεθαρμοζόμενον κλίνεται. Καὶ τὸ, μέγας. οὐ γὰρ μέγαντος, ἀλλὰ μεγάλου. Καὶ τὸ πολύς. οὐ γὰρ πολέος, ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ, ἀλλὰ πολλοῦ. Καὶ τὰ ἀπὸ τούτων οὐδέτερα, μέγα, μεγάλου. πολύ, πολλοῦ. Ἔτι τὸ φρέαρ, καὶ ἧπαρ, καὶ δέ-

δέλεαρ, καὶ ὕδωρ. οὐ γὰρ φρέαρος, ἥπαρος, δελέαρος, ὕδαρος, ἀλλὰ φρέατος, ἥπατος, δελέατος, ὕδατος. Τόπον δ' ἐπὶ τούτων καὶ οἷον κανόνα, οὐδένα ἐστὶ λαβεῖν, ἀλλὰ μόνον τὴν χρῆσιν παρατηρητέον. Ἔπρα δ' αὖ ἀποκοπήν, ἢ ἕτερόν τε πεπονθότα πάθος, ἄκλιτά ἐστιν, οἷον τὸ δῶ, καὶ κρὶ, καὶ λίπα, καὶ κρῆς. Ἀπαθῆ δὲ ἄκλιτα, τὸ σέβας, ὄφελος, ὄναρ, δέμας. Καὶ ὅλως τὰ εἰς ας οὐδέτερα, μὴ καθαρὸν, (ἢ μετὰ τοῦ ρ) ἔχοντα τὸ ας, σέλας, δρέπας, βρέτας.

Περὶ Ῥήματος.

Τὸ δὲ Ῥῆμα, διήρηται μὲν πρότερον, καὶ ἅττα παρεπόμενα ἔχει, διώρισται.

Κοινὰ τῶν Τεσσάρων Συζυγιῶν.

Κλίσεων δὲ πέντε καὶ τοῦδε οὐσῶν, ἃς δὴ καὶ Συζυγίας καλοῦμεν, τεσσάρων μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων Ῥημάτων, μιᾶς δὲ τῶν εἰς μι.

Σχηματισμοὶ ἐνεργητικῶν χρόνων.

Κοινὸν τῶν τεσσάρων πρώτων ἐστὶ, τὸ ἐπὶ τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ον, καὶ αὐξήσει, ἤτοι συλλαβικῇ, ἢ χρονικῇ. Καθόλου γὰρ εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου τὸ ῥῆμα ἄρχεται, αὔξησις γίνεται συλλαβικὴ, προσλήψει

ψει τȣ̃ ε κτ̀ τὴν ἀρχήν. οἷον, τύπτω, ἔτυπτον. Εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, χρονικὴ, μεταβολῆ τȣ̃ βραχέος ἀρκτικȣ̃ φωνήεντος εἰς μακρὸν, ἀγαπῶ, ἠγάπων. Εἰ μὴ ἄρα τὸ κατέαξα, συλλαβικῆ ἐχηματίσαι αὐξήσει, καὶ ἑάγην, καὶ ἑάλων, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ταύτῃ δὲ ȣ̓δὲ αὐτȣ̃το εἴη καθόλȣ.

Μέλλων Πρῶτος.

Ἐ'πὶ τὸν Πρῶτον Μέλλοντα, εἰς ω λήγειν, καὶ συνάρχεσθαι τῷ ἐνεστῶτι, καὶ πρὸ τȣ̃ ω ἔχειν τὸ σ, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἀκȣ́ω, ἀκȣ́σω. ἢ δυνάμει, τύπτω, τύψω. πλὴν τῆς τετάρτης ἐκ χρήσεως. Ἐ'πεὶ τόγε πεφυκὸς καὶ αὐτὴ τὸ σ αὖ δέχοιτο, ὅθεν, καὶ ὄρω, ὄρσω, καὶ ἔλω, ἔλσω, οἱ Δωριεῖς λέγȣσιν. Οὐκȣ̃ν καὶ μένω, μένσω. καὶ κρίνω, κρίνσω. ἀλλὰ διὰ τὸ δύσφθεγκτον, ȣ̓κ ἐν χρήσει. Τὶ δὲ βαδιῶ, Ἀ'ττικόν. Τῶν γὰρ εἰς ιζω ὑπερδισυλλάβων τȣ̀ς μέλλοντας, ἐξαιρέσει τȣ̃ σ, προφέρȣσιν Ἀ'θηναῖοι. βαδίσω, βαδιῶ. ἐλπίσω, ἐλπιῶ. Τὸ δὲ αὔξω, καὶ ἔψω, καὶ ἀλέξω, ἐκ πάθȣς.

Ἀ'όριστος Πρῶτος.

Ἐ'πὶ τὸν Πρῶτον Ἀ'όριστον ἀπὸ τȣ̃ Μέλλοντος γίνεσθαι, ἀμοιβῆ τȣ̃ ἐχάτȣ ω εἰς α, καὶ αὐξήσει χρονικῆ, ἢ συλλαβικῆ. ἀκȣ́σω, ἤκȣσα, τύψω, ἔτυψα. τὸ δὲ ἐλέλιξα, κτ̀ ἀναδιπλασιασμόν.

Πα-

δέλεαρ, καὶ ὕδωρ. οὐ γὰρ φρέαρος, ἥπαρος, δελέαρος, ὕδαρος, ἀλλὰ φρέατος, ἥπατος, δελέατος, ὕδατος. Τόπον δ' ἐπὶ τούτων καὶ οἷον κανόνα, οὐδένα ἐστὶ λαβεῖν, ἀλλὰ μόνον τὴν χρῆσιν παρατηρητέον. Ἕτερα δ' αὖ ἀποκοπὴν, ἢ ἕτερόν τε πεπονθότα πάθος, ἄκλιτά ἐστιν, οἷον τὸ δῶ, καὶ κρῖ, καὶ λίπα, καὶ κρῆς. Ἀπαθῆ δὲ ἄκλιτα, τὸ σέβας, ὄφελος, ὄναρ, δέμας. Καὶ ὅλως τὰ εἰς ας οὐδέτερα, μὴ καθαρὸν, (ἢ μετὰ τοῦ ρ) ἔχοντα τὸ ας, σέλας, δρέπας, βρέτας.

Περὶ Ῥήματος.

Τὸ δὲ Ῥῆμα, διῄρηται μὲν πρότερον, καὶ ἅττα παρεπόμενα ἔχει, διώρισται.

Κοινὰ τῶν Τεσσάρων Συζυγιῶν.

Κλίσεων δὲ πέντε καὶ τοῦδε οὐσῶν, ἃς δὴ καὶ Συζυγίας καλοῦμεν, τεσσάρων μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων Ῥημάτων, μιᾶς δὲ τῶν εἰς μι.

Σχηματισμοὶ ἐνεργητικῶν χρόνων.

Κοινὸν τῶν τεσσάρων πρώτων ἐστὶ, τὸ ἐπὶ τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ον, καὶ αὐξήσει, ἤτοι συλλαβικῇ, ἢ χρονικῇ. Καθόλου γὰρ εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου τὸ ῥῆμα ἄρχεται, αὔξησις γίνεται συλλαβικὴ, προσλή-

ψει

ψει τῦ ε κατὰ τὴν ἀρχήν. οἷον, τύπτω, ἔτυπτον. Εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, χρονικῇ, μεταβολῇ τῦ βραχέος ἀρκτικῦ φωνήεντος εἰς μακρὸν, ἀγαπῶ, ἠγάπων. Εἰ μὴ ἄρα τὸ κατέαξα, συλλαβικῇ ἐσχημάτισαι αὐξήσει, καὶ ἐάγην, καὶ ἑάλων, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ταύτῃ δὲ ὐδὲ αὖ τῦτο εἴη καθόλυ.

Μέλλων Πρῶτος.

Ε῎π τὸν Πρῶτον Μέλλοντα, εἰς ω λήγειν, καὶ συνάρχεσθαι τῷ ἐνεςῶτι, καὶ πρὸ τῦ ω ἔχειν τὸ σ, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἀκύω, ἀκύσω. ἢ δυνάμει, τύπτω, τύψω. πλὴν τῆς τετάρτης ἐκ χρήσεως. Ε᾿πεὶ τόγε πεφυκὸς καὶ αὐτὴ τὸ σ αὖ δέχοιτο, ὅθεν, καὶ ὄρω, ὄρσω, καὶ ἔλω, ἔλσω, οἱ Δωριεῖς λέγυσιν. Οὐκῦν καὶ μενώ, μενσω. καὶ κείνω, κείνσω. ἀλλὰ διὰ τὸ δύσφθεγκτον, ὐκ ἐν χρήσει. Τὶ δὲ βαδιῶ, Α᾿ττικόν. Τῶν γὰρ εἰς ιζω ὑπερδισυλλάβων τὺς μέλλοντας, ἐξαιρέσει τῦ σ, προφέρυσιν Α᾿θηναῖοι. βαδίσω, βαδιῶ. ἐλπίσω, ἐλπιῶ. Τὸ δὲ αὔξω, καὶ ἕψω, καὶ ἀλέξω, ἐκ πάθυς.

Α᾿όριςος Πρῶτος.

Ε῎π τὸν Πρῶτον Α᾿όριςον ἀπὸ τῦ Μέλλοντος γίνεσθαι, ἀμοιβῇ τῦ ἐσχάτυ ω εἰς α, καὶ αὐξήσει χρονικῇ, ἢ συλλαβικῇ. ἀκύσω, ἤκυσα, τύψω, ἔτυψα. τὸ δὲ ἐλέλιξα, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.

Πα-

Σχηματισμοὶ τῶν Μέσων Χρόνων.

Ἔτι δὲ τοῦ Ὁριστικοῦ Μέσου κοινὸν, τὸ ἑκάστου τῶν χρόνων, ἐφ' ἑκάστου τῶν ὁμωνύμων ἐνεργητικῶν γίνεσθαι, ὧδε. Ἀπὸ τοῦ Ἐνεστῶτος, τὸν Ἐνεστῶτα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσλήψει τῆς μαι, βιάζω, βιάζομαι. Ἀπὸ τοῦ Παρατατικοῦ, τὸν Παρατατικὸν, ἐνθέσει τῆς μη, ἐβίαζον, ἐβιαζόμην. Ἀπὸ τοῦ Πρώτου Μέλλοντος, τὸν α. Μέλλοντα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσλήψει τῆς μαι, τύψω, τύψομαι. Ἰδίᾳ γεμὴν ἐπὶ τῆς τετάρτης, καὶ τὸ υ προσλαμβάνεται, ψαλῶ, ψαλοῦμαι. Ἀπὸ τοῦ πρώτου Ἀορίστου, τὸν πρῶτον Ἀόριστον, καὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου, τὸν δεύτερον, προσλήψει τῆς μην, ἔτυψα, ἐτυψάμην, ἔτυπον, ἐτυπόμην. Ἀπὸ τοῦ Παρακειμένου, τὸν Παρακείμενον, ἔχοντα πρὸ τοῦ α τὸ τῆς συζυγίας χαρακτηριστικὸν σύμφωνον· ἢ καὶ μηδὲν τῶν συμφώνων ἔχοντα, ἐὰν εἰς ω καθαρὸν τὸ ῥῆμα. καλείσθω δὲ τὸ σύμπαν, χαρακτηριστικόν. τέτυφα, τέτυπα. ἔψαλκα, ἔψαλα. ἤκουκα, ἤκουα. Κἂν δύο σύμφωνα ᾖ, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει, διὰ τὸ διπλοῦν, τὸ μᾶλλον χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας λαμβάνεσθαι. τύπτω, τέτυπα. φράζω, πέφραδα. πλήττω, πέπληγα. Ἐάν τε ὁ Μέλλων παραλήγει τῷ ε, ἢ μόνῳ, ἢ σὺν τῷ ι, μεταβολῇ τοῦ τοιούτου ε,

εἰς

εἰς ο, τὴν παραλήγουσαν γίνεσθαι, πείθω, πέποιθα. φθερῶ, ἔφθορα. ἔλπω, ἔολπα. Τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ εἴωθα, καὶ οἶδα, καὶ ἔοικα. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ὑπερσυντελικοῦ, τὸν Ὑπερσυντελικὸν, μεταλαμβάνοντα τὸ χαρακτηριστικόν. ἐτετύφειν, ἐτετύπειν. ἠκούκειν, ἠκούειν. ἐψάλκειν, ἐψάλειν. Ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου Μέλλοντος, τὸν δεύτερον Μέλλοντα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ου, καὶ προσλήψει τῆς μαι. τυπῶ, τυποῦμαι.

Σχηματισμοὶ τῶν Παθητικῶν Χρόνων.

Ἐπὶ δὲ τοῦ Ὁριστικοῦ Παθητικοῦ κοινὸν τὸ τὸν μὲν Ἐνεστῶτα, καὶ Παρατατικὸν, ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων γίνεσθαι Ἐνεργητικῶν, ὁμοίως τοῖς Μέσοις. γράφω, γράφομαι. ἔγραφον, ἐγραφόμην. Καὶ τὸν Παρακείμενον, ἀπὸ τοῦ Παρακειμένου, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μαι. τέτυφα, τέτυμμαι. πεποίηκα. πεποίημαι. Καὶ ἔτι τὸν β'. Ἀόριστον, ἀπὸ τοῦ τοιούτου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ην, ἔτυπον, ἐτύπην. Τὸν δὲ Ὑπερσυντελικὸν, ἀπὸ τοῦ συστοίχου Παρακειμένου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μην, καὶ σὺν αὐξήσει συλλαβικῇ, ἂν ἀπὸ συμφώνου τυγχάνῃ ἀρχόμενος, τέτυμμαι, ἐτετύμμην. Ὅλως τε αὐξήσεως ἐστὶ δεκτικός. Κἂν ἀπὸ φωνήεντος οὖν ὁ Παρακείμενος, τὴν μέσην αὐξάνεσθαι, εἰ δυνατὸν, χρὴ, ἔοικα, ἐῴκειν. ἔολπα, ἐώλπειν. Καὶ τὸν πρῶτον δὲ

Α'όριστον, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Παρακειμένου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θην, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κατ' ἀναδιπλασιασμὸν συμφώνου τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, ἐν οἷς δηλονότι ὑπάρχει. Α'ει δὲ σὺν αὐξήσει, ἤτοι συλλαβικῇ, ἢ χρονικῇ, τέτυπται, ἐτύφθην. ὦρισται, ὡρίσθην. Γίγνοιτο δ' ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ Πρώτου τῶν ἐνεργητικῶν καθόλου, εἰ τὸ σ ἐν παντὶ Μέλλοντι. μεταβολῇ γὰρ τῆς σα εἰς θην, καὶ τοῦ ὑπάρχοντος ψιλοῦ εἰς τὸ οἰκεῖον δασὺ, ἔτυψα, ἐτύφθην. ἔψαλκα, ἐψάλθην. Καὶ τὸν Μετ' ὀλίγον Μέλλοντα, ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ Παρακειμένου, ἐπενθέσει τοῦ ομ, τέτυψαι, τετύψομαι. πέπλεξαι, πεπλέξομαι. Τὸν δὲ πρῶτον, καὶ δεύτερον Μέλλοντα, ἀπὸ τῶν συστοίχων Α'ορίστων, προσλήψει τοῦ ομαι, καὶ περιαιρέσει τῆς αὐξήσεως, ἐτύφθης, τυφθήσομαι. ἐτύπης, τυπήσομαι.

Κοινὸν Πρώτης, καὶ Δευτέρας.

Τῆς δὲ Πρώτης καὶ Δευτέρας κοινὸν, τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ Μέλλοντος, δυνάμει ἔχειν τὸ σ ἐν τῷ διπλῷ. κἀπὶ τοῦ Παρακειμένου τὸ ληκτικὸν α ἔχειν συλλαβιζόμενον τῷ δασεῖ τῷ ἀντιστοιχοῦντι τῷ τοῦ Μέλλοντος ληκτικῷ διπλῷ, ὡς δυνάμει τὸ ψιλὸν ἔχοντι, τύψω, τέτυφα. λέξω, λέλεχα. Κἀπὶ τοῦ παθητικοῦ Παρακειμένου, πρὸ τοῦ ληκτικοῦ μαι, μεταβάλλειν

λειν τὸ τῦ ἐνεργητικῦ ἐκεῖνο δασὺ, εἰς τὸ οἰκεῖον μέσον, τέτυφα, τέτυβμαι· διὰ δὲ τὸ ἐπαγόμενον μ, τέτυμμαι. λέλεχα, λέλεγμαι. Καὶ ἐπὶ τῦ Α'ορίςυ πάλιν τὸ μέσον εἰς τὸ οἰκεῖον δασύ. τέτυβμαι, ἐτύφθην. λέλεγμαι, ἐλέχθην. Διαφέρυσι δὲ, ἢ τῆς μὲν Πρώτης, τὰ ψ, φ, β, τύψω, τέτοφα, τέτυβμαι, ἐτύφθην· τῆς δὲ Δευτέρας, τὰ ξ, χ, γ, λέξω, λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην.

Κοινὸν Τρίτης, ϗ Τετάρτης.

Τῆς δὲ Τρίτης, ϗ Τετάρτης κοινὸν, τὸ τὸν ἐνεργητικὸν Παρακείμενον, πρὸ τῦ ληκτικῦ α ἔχειν τὸ κ συλλαβιζόμενον, βεβασίλευκα, ἔψαλκα. Διαφέρυσι δὲ, ἢ ἡ μὲν Τρίτη αὐτὸ ἔχει τροπῇ τῦ σ, βασιλεύσω, βεβασίλευκα· ἡ δὲ Τετάρτη, προσθέσει, ψαλῶ, ἔψαλκα· Τρέπεται δὲ ἐπὶ τῆς Τετάρτης καὶ τὸ πρὸ τῦ ληφθέντος κ συμβαῖνον ν εἰς γ, διὰ τὸ ἐπαγόμενον κ. ῥαινῶ, ἔῤῥαγκα. Καὶ τὸ παθητικὸν ἔῤῥαμμαι, διὰ τὸ ἐπαγόμενον μ. Ὁ μέντοι Α'όριςος πάλιν τὸ ν ἔχει. ἐῤῥάνθην.

Ι'διον τῆς Τρίτης.

Ι'διον δὲ τῆς Τρίτης, ϗ τὸ ἐπὶ τῦ ἐνεργητικῦ Μέλλοντος ἐνεργείᾳ ἔχειν τὸ σ, ἔνθα αἱ πρότεραι δυνάμει τὸ αὐτὸ ἔχυσιν. ἀκύσω, ποιήσω.

Καὶ ὅλως ἐφ᾽ ὧν ταῖς προτέραις ἡ τῆ διπλῆ μεταβολὴ εἰς τὰ δασέα, ϗ μέσα, ἐνταῦθα τὸ σ, ἢ τὸ αὐτὸ ὂν φυλάττεται, ἢ εἰς κ μεταβάλλει, ἢ παντελῶς ἐκλείπει. Μεταβάλλει μὲν γὰρ ἐπὶ τῆ ἐνεργητικῆ Παρακειμένε εἰς κ ἀεί. ἤκεκα. Ἐκλείπει δὲ, ϗ φυλάττεται ἐπὶ τῆ παθητικῆ Παρακειμένε. ποποίημαι, ἤκεσμαι. Εἰ μὲν γὰρ τὸ τελικὸν ω τῆ ἰδίε Ἐνεςῶτος καθαρὸν ᾖ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον ἐκλείπει, βοάω, βεβόημαι. τοξάω, τετόξαμαι. Ἐπ᾽ ἐνίων μέν τοι ϗ σώζεται. ἑλκύω, εἵλκυσμαι. ἀκέω, ἤκεσμαι. Καὶ τῶν α ϗ ε, ἐφ᾽ ὧν τὸ λ τὴν παραλήγεσαν συλλαβίζει, γελάω, γεγέλασμαι. τελέω, τετέλεσμαι. Σκεπτέον δὲ βέλτιον. Εἰ δὲ μὴ καθαρὸν τὸ τοιῦτο ω, ἀεὶ τὸ σ φυλάττεται. ᾄδω, ᾖσμαι. πείθω, πέπεισμαι. πλάττω. πέπλασμαι. φράζω, πέφρασμαι. Ἀνάγκη δ᾽ ἄρα τὸν Ἀόριςον ἔχειν μὲν τὸ σ, ἐφ᾽ ὧν ϗ ὁ Παρακείμενος ἔχει. ἤκεσμαι, ἠκέσθην. Μὴ ἔχειν δὲ, ἐφ᾽ ὧν ἐδ᾽ ὁ Παρακείμενος. πεποίημαι, ἐποιήθην. Ἴδιον δέ ἐςι ταύτης, ϗ τὸ τὰς Μέλλοντας τῶν α, ε, ο, ῥημάτων, τροπῆ τῆ ε, ϗ α εἰς η, ϗ τῆ ο εἰς ω, προφέρεσθαι. ποιέω, ποιήσω. βοάω, βοήσω. χρυσόω, χρυσώσω. πλὴν τῆ καλέω, τελέω, ἐπαινέω, φορέω, ξέω, ἀκέομαι. ϗ γελάω, ἐλάω, ἐράω, περάω, αἰνάω, ἰάομαι,

κλάω,

κλάω, πετάω, κεράω, σπάω. ἀρόω, ὀμόω, ὀνόω, ἐνόω, βόω. Καὶ ἐπαινήσω μέν τοι, καὶ φορήσω, καὶ περήσω, καὶ ἰήσομαι, τῷ Ποιητῇ εἴρηται Ἰωνικῶς.

Ἴδια τῆς Τετάρτης.

Τῆς δὲ Τετάρτης ἴδιον, τὸ τὸν ἐνεργητικὸν Μέλλοντα πρὸ τοῦ ληκτικοῦ ω, τὸ σύμφωνον ἔχειν τοῦ Ἐνεστῶτος, καὶ βραχυπαραληκτεῖν. σπείρω, σπερῶ. Καὶ φύρω γε μὴν, φύρσω, καὶ ὄρω, ὄρσω, καὶ φθείρω, φθέρσω, λεγόμενον εὕρηται, Δωρικῶς. Ἴδιον δὲ ἔτι καὶ τὸν ά. Ἀόριστον, τῇ ει μὲν παραλήγειν, εἰ τῷ ε ὁ Μέλλων· τῷ η δὲ, εἰ τῷ α. μενῶ, ἔμεινα. ψαλῶ, ἔψηλα. Καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ Παρακειμένου, καὶ δευτέρου Ἀορίστου, μεταβάλλειν εἰς α, τὸ τοῦ Μέλλοντος παραληκτικὸν, ε. σπερῶ, ἔσπαρκα. φθερῶ, ἔφθαρκα. κτενῶ, ἔκτανον. Καὶ τὸ τὸν Μέσον Παρακείμενον τρέπειν τὴν αι, παραλήγουσαν εἰς η, χαίνω, κέχηνα. φαίνω, πέφηνα. Καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ληγόντων μὲν εἰς νω, παραληγόντων δὲ τῷ ι, ἢ τῇ ει διφθόγγῳ, μὴ τρέπειν τὸ ν, ἀλλ' ἀποβάλλειν. κρίνω, κέκρικα. τείνω, τέτακα. Ἐφ' ὧν δὴ καὶ ὁ παθητικὸς Παρακείμενος ἀκολούθως οὐκ ἔχει αὐτὸ τετραμμένον, κέκριμαι· οὐδ' ὁ Ἀόριστος ἄτρεπτον, ἐκρίθην, διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

Ι'δια τῆς Πέμπτης.

Η' δὲ Πέμπτη, ὅτι μὲν τῶν εἰς μι ῥημάτων ἐςὶν, ἀπὸ τῶν τῆς τρίτης α, ε, ο, υ, παραγομένων, καὶ ὅτι ὀ πάντως ἔχει τοὺς χρόνους, εἴρηται πρότερον. Ι'διον δ' ἔχει, τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ Ε'νεςῶτος τὸν Παρατατικὸν γίνεσθαι, ἐξαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς ν. τίθημι, ἐτίθην. ἵςημι, ἵςην. δίδωμι, ἐδίδων. ζεύγνυμι, ἐζεύγνυν. Ε'τι τὸ τὸν πρῶτον Α'όριςον πρὸ τοῦ ληκτικοῦ α, τὸ κ, ἔχειν συλλαβιζόμενον, πλὴν οὐκ ἐπὶ πάντων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ε, καὶ ο, παρεσχηματισμένων, τιθέω, τίθημι, ἔθηκα. διδόω, δίδωμι, ἔδωκα. Εἴρηται δὲ πρότερον, καὶ τὰ εἰς μι ῥήματα ἐπὶ τῶν Παθητικῶν τε, καὶ Μέσων, καὶ δυϊκῶν, καὶ πληθυντικῶν συςέλλεσθαι· καίτοι μὴ καθόλου ὂν μηδὲ τοῦτο. τίθημαι γὰρ, καὶ ἀκάχημαι, καὶ δίζημαι, τῷ ποιητῇ εἴρηται. Καὶ ἐκίχημεν, καὶ βήτην, ςήτην, συναντήτην. Ω'ςτε πλὴν τῶν δυϊκῶν, καὶ πληθυντικῶν, τῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου δευτέρων Α'ορίςων λεκτέον. ἔςημεν γὰρ, καὶ ἔςητον. καὶ ἔβημεν. ἔβητον. Κοινόν γε μὴν σχεδόν τι ἁπάντων ἐςί τι τοιοῦτο. Η' συςολὴ δὴ αὕτη ἀναλόγως. ὃ γὰρ τοῖς εἰς ω, ο. ἢ εἰς ει, ε. τοῦτο τοῖς εἰς μι, η, ε, ἢ η, α. ἢ ω, ο. ἢ υ, υ. διὸ καὶ εἰς ἕκαςα τῶν βραχέων τούτων ἡ συςολὴ ἑκάςοις, δηλονότι εἰς τὸ

βρα-

βραχὺ τῆς ἰδίας ἀρχῆς φωνῆεν, ὅθεν παρῆκται μηκυνόμενον. τιθέω, τίθημι, τίθεμαι. ἱςάω, ἵςημι, ἵςαμαι. διδόω, δίδωμι, δίδομαι. ζδγνύω, ζδ'γνυμι, ζδ'γνυμαι.

Παθητικῶν, καὶ Μέσων τῶν εἰς μι.

Γίνεται μὲν οὖν ἐπὶ τούτων ὁ τῶν Παθητικῶν τε καὶ Μέσων Ἐνεςὼς, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ, παρενπθεμένου τοῦ α τῷ ληκτικῷ ι. καὶ συςελλομένης τῆς παραληγούσης, τίθημι, τίθεμαι. Ὁ δὲ Παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ Παρατατικοῦ, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συζυγιῶν, ἐτίθην, ἐτιθέμην. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ τῶν Μέσων πρῶτος, καὶ δεύτερος Ἀόριςος, ἀπὸ τῶν συζύγων. ἔθηκα, ἐθηκάμην. ἔθην, ἐθέμην. Ὁ δὲ τῶν Παθητικῶν Παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ συνδιαθέτου Ἐνεςῶτος, τροπῇ τοῦ περὶ τὸν ἀναδιπλασιασμὸν ι εἰς ε, τίθεμαι, τέθεμαι. δίδομαι, δέδομαι. ἵςαμαι, ἕςαμαι. Ὁ δ' Ἀόριςος ἀπὸ τοῦ Παρακειμένου, ὡς ἐπὶ τῆς τρίτης. δίδομαι, ἐδόθην. τέθεμαι, ἐθέθην. ἐτέθην δὲ διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

Κλίσις Προσωπικὴ τῶν εἰς ω, Ἐνεργητικῶν.

Τῆς δὲ προσωπικῆς κλίσεως, τρόπος μὲν ὁ αὐτὸς περὶ τὰς τέσσαρας τῶν εἰς ω ῥημάτων συζυγιῶν, διαφορὰ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους. Οἱ μὲν γὰρ, ὁμοίως προσωποκλιτοῦνται, οἱ δὲ διαφόρως. Τὸ

μὲν

μέντοι ὅθεν, ἅπασι τὸ αὐτὸ καθ' ἑκάστην διάθεσιν. Κοινὸν μὲν οὖν Ἐνεστῶτος, καὶ Μέλλοντος πρώτου τῆς ὁριστικῆς τῶν ἐνεργητικῶν ἐγκλίσεως, τό, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν προσώπου γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς εις, τύπτω, τύπτεις· τύψω, τύψεις. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐξαιρέσει τοῦ σ, τύπτει, τύψει. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ετον, τύπτεις, τύπτετον· τύψεις, τύψετον. Τὸ γὰρ πρῶτον, ἀπ' οὐδενὸς τῶν ἐνεργητικῶν γίνεται. Τὸ δὲ τρίτον, ὁμοφώνως τῷ δευτέρῳ. Τῶν πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσθέσει τῆς μεν, τύπτω, τύπτομεν. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε. τύπτετον τύπτετε. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ουσι· τύπτετον, τύπτουσι. Ἐφέλκεται δὲ ἀεὶ καὶ τὸ ν, τύπτουσιν. Καθόλου γὰρ τὰ εἰς ι, ἢ εἰς ε, λήγοντα πρόσωπα, ἐφέλκεται τὸ ν Ἀττικῶς, καὶ φωνήεντος, καὶ συμφώνου ἐπιφερομένου. Ἴωνες δὲ ἄνευ τοῦ ν προφέρουσι. σημεῖον δὲ τό, ἠτίμησ' ἀρητῆρα, καὶ ἔσθ' ὅτε. Κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον Μέλλοντα· πλὴν ὅσον ἐπ' ἐκείνου ἐξαίρεσις τοῦ ι, οὐ γίνεται τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, ἀλλὰ τοῦ τρίτου

τῶν

τῶν δηϊκῶν, ἤτοι ἐξαίρεσις, ἢ μετάθεσις. τυπεὶς γὰρ, τυπεῖτον, τυπεῦσιν.

Παρατατικὸς, καὶ Δεύτερος Α'όριστος.

Τὸ δὲ Παρατατικοῦ, καὶ δευτέρου Α'ορίστου, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ πρώτου προσώπου, τροπῇ τοῦ ον εἰς ες, ἔτυπτον, ἔτυπτες. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ὡς εἴρηται. Τῶν δὲ δυϊκῶν, τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ετον. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ γ'. προσθέσει τῆς την. Τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ α'. τῶν ἑνικῶν, παρενθέσει τῆς με. ἔτυπτον, ἐτύπτομεν. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, ὁμοίως, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Ε'νεστῶτος. Τὸ δὲ τρίτον, ὁμοφώνως τῷ πρώτῳ τῶν ἑνικῶν. Τὸ ἤλθοσαν δὲ, καὶ ἐμάθοσαν, Χαλκιδικῆς διαλέκτου ἐστὶ, παρεσχηματισμένα πρὸς τὸ ἔδοσαν.

Κοινὰ Α'. Α'ορίστου, καὶ Παρακειμένου.

Τοῦ δὲ πρώτου Α'ορίστου καὶ Παρακειμένου κοινὸν, τὸ, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου γίνεσθαι, προσθέσει τοῦ σ. ἔτυψα, ἔτυψας. τέτυφα, τέτυφας. Τὸ δὲ τρίτον, ἐξαιρέσει τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε. ἔτυψε, τέτυφε. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ατον. ἔτυψας.

ἐτύψατον, τέτυφας, τετύφατον. Τὸ δὲ τρίτον οὐκ ἔτι κοινὸν, ἀλλὰ τὸ μὲν Παρακειμένου ὁμόφωνον τῷ ἰδίῳ δευτέρῳ, τὸ δὲ Ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου. μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς την. ἐτύψατον, ἐτυψάτην. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, κοινὸν, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τῆς μεν, ἔτυψα, ἐτύψαμεν. τέτυφα, τετύφαμεν. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, ὁμοίως, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐνεστῶτος. Τὸ δὲ τρίτον, οὐκ ἔτι κοινὸν, ἀλλὰ τὸ μὲν Παρακειμένου, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς σιν, τετύφατον, τετύφασι. τὸ δὲ Ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τοῦ ν, ἔτυψα, ἔτυψαν.

Ὑπερσυντελικός.

Τοῦ δὲ Ὑπερσυντελικοῦ, τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ, ἐτετύφειν, ἐτετύφεις. Τὰ δ' ἄλλα πάντα ὁμοίως τοῖς τοῦ β'. Ἀορίστου, πλὴν τοῦ μηδὲν ἐνταῦθα μεταβάλλειν τῶν φωνηέντων· καὶ τῶν πληθυντικῶν τὸ τρίτον, γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τῆς σαν, ἐτετύφει, ἐτετύφεισαν.

Δῆλον οὖν ὅτι τοῦ Ἐνεστῶτος, καὶ ἀμφοῖν τοῖν Μελλόντοιν, καὶ τοῦ Παρακειμένου τῶν ἐνεργητικῶν, ἴδιον πρὸς τοὺς ἄλλους χρόνους, τὸ τὰ δεύτερα, καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖν. Διὸ

ἀγὼ λέγεται, ὡς ἐὰν εἰς σι λήγῃ τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν, ὁμοφωνεῖν τὰ δεύτερα, καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν. Συμβαίνει δὲ καὶ ἰσοσύλλαβα, καὶ ὁμόφωνα εἶναι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν τοῖς πρώτοις τῶν ἑνικῶν τοῦ Παρατατικοῦ, καὶ ἀμφοτέρων τῶν Ἀορίστων. Καθόλου γὰρ τῶν ἐνεργητικῶν Παρῳχημένων, οἷς ἡ μετοχὴ οὐκ εἰς σ ὀξυτονούμενον λήγει, τούτοις τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ληκτικὴν ἔχει τὴν τῆς μετοχικῆς γενικῆς παραληκτικὴν συλλαβήν. οἷον, ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος, ἔτυπτον. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος, ἔτυψαν.

Τῶν Μέσων.

Τῶν Μέσων δὲ ὁριστικῶν, ὁ μὲν Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικὸς, συμφέρονται τοῖς ἐνεργητικοῖς ὁμωνύμοις. Ἐνεστῶτος δὲ, καὶ Μέλλοντος κοινὸν, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν, γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ αι εἰς η, τύπτομαι, τύπτῃ, Πλὴν τοῦ οἴομαι, βούλομαι, ὄψομαι. τούτων γάρ τοι τὸ δεύτερον, ἐξαιρέσει τοῦ α, καὶ συναιρέσει τοῦ ἐκ μεταβολῆς ε, καὶ τοῦ ι εἰς ει, οἴει, βούλει, ὄψει. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἀναλύσει τῶν κεκραμένων, καὶ παρενθέσει τοῦ τ, τύπτεαι, τύπτεται. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς μεθον, τύπτομαι, τυπτόμεθον. Τὸ δὲ δεύ-

τερον, καὶ τρίτον ὁμοφωνεῖτον, καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου γίνεσθον, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τύπτεται, τύπτεσθον. Τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς θα, τυπτόμεθον, τυπτόμεθα. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε, τύπτεσθον, τύπτεσθε. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν τροπῇ τοῦ παραλήγοντες ε εἰς ο, καὶ προσλήψει τοῦ ν. τύπτεται, τύπτονται. Κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον Μέλλοντα. Πλὴν ὅσον ἐπὶ τούτου τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν, καὶ ἐξαιρέσει τοῦ υ γίνεται. τυποῦμαι, τυπέαι, τυπῇ. μαχοῦμαι, μαχέαι, μαχῇ. Καὶ τὸ τρίτον, προσλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον. τυπέαι, τυπεῖται. Καὶ ἔτι τὸ γ'. τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς ου. τυποῦνται. Τοῦ δὲ Παρατατικοῦ, καὶ δευτέρου Ἀορίστου κοινὸν, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν, γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ, καὶ ν, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ διφθογγώσει τοῦ ο, καὶ ε εἰς ου. ἐτυπτόμην, ἐτύπτοε, ἐτύπτου. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, διαλύσει τῆς ου εἰς εο, καὶ παρενθέσει τοῦ τ. ἐτύπτου, ἐτύπτετο. Τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως κἀπὶ τοῦ Ἐνεστῶτος. Πλὴν ὅσον τῶν δυϊκῶν τὸ δεύτερον, καὶ τρίτον οὐχ ὁμοφωνεῖτον, ἀλλὰ τὸ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σθην, ἢ ἀπὸ τοῦ

ἰδίου,

ἰδίου δευτέρου. ἐτύπτεο, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην. Τοῦ δὲ πρώτου Ἀορίστου τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ, καὶ ν, καὶ μεταβολῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ τούτου πάλιν εἰς ο, καὶ συναιρέσει τοῦ α, καὶ ο, εἰς ω, ἐτυψάμην, ἐτύψαο, ἐτύψω. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἀναλύσει τῶν συνηρημένων, καὶ παρενθέσει τοῦ τ, ἐτύψαο, ἐτύψατο. Τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως τῷ δευτέρῳ Ἀορίστῳ. Πλὴν ὅσον ἐκεῖ μὲν τὸ παραλῆγον ο μεταβάλλει εἰς ε, καὶ τὸ ε πάλιν εἰς ο, ἐνταῦθα δὲ τὸ α, ἀμετάβλητον περὶ πάντα.

Παθητικῶν.

Τῶν δὲ Παθητικῶν ὁ μὲν Ἐνεστὼς, καὶ οἱ Μέλλοντες ἄμφω, τῷ Ἐνεστῶτι τῶν Μέσων συμφέρονται. Ὁ δὲ Παρατατικὸς, τῷ Παρατατικῷ. οἱ δὲ Ἀόριστοι τῷ Ὑπερσυντελικῷ. ὁ δὲ Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικὸς ἰδίαν εἰλήχασι κατατομήν. Τοῦ μὲν γὰρ Παρακειμένου τὸ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ μ εἰς σ, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει. ὧν γὰρ ὁ Μέλλων διὰ τοῦ ψ, ἢ ξ, τούτων ὁ σχηματισμὸς τῷ αὐτῷ διπλῷ γίνεται. πέπλεγμαι, πέπλεξαι. τέτυμμαι, τέτυψαι. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, ὅπως ἂν ἔχῃ, εἴτ' ἐνεργείᾳ, εἴτε δυνάμει. Σύνεστι δὲ ἐνεργείᾳ, καὶ τὰ πρότερον δυνάμει σὺν αὐτῷ θεωρούμενα ἐν τῷ διπλῷ,

πλῷ, οἷον τὸ π, ἢ κ, τέτυψαι, τέτυπται. πέπλεξαι, πέπλεκται. ἔσπαρσαι, ἔσπαρται. Καὶ τὸ σ δὲ προσλαμβάνεται ἀλόγως, ἢν τε πρώτε ἡ λήγεσα τῷ σμ συλλαβίζηται. ἤκεσμαι, ἤκεσαι, ἤκεςαι. Τῶν δυϊκῶν τὸ πρῶτον, ἀπὸ τε πρώτε τῶν ἑνικῶν, ὁμοίως τῷ Ἐνεςῶτι. Καὶ τὸ δεύτερον, καὶ τρίτον ὁμοφώνως ἀπὸ τε δευτέρε μεταποιήσει τῆς ληγέσης εἰς θον, ἐν οἷς δηλονότι τὸ σ ἐνεργείᾳ. ἤκεσαι, ἤκεσθον. Ἐν οἷς δὲ δυνάμει, ε τὸ σ, ἀλλ' ἢ τὸ φ πρὸ τε θ συλλαβιςέον, ἐὰν τὸ ψ ᾖ, τέτυψαι, τέτυφθον. ἢ τὸ χ, ἐὰν τὸ ξ. πέπλεξαι, πέπλεχθον. Τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον, ἀπὸ τε πρώτε τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐχάτης εἰς θα, ὁμοίως τῷ Ἐνεςῶτι, πετύμμεθον, πετύμμεθα. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τε δευτέρε, ἐκβολῇ τε ν, καὶ τροπῇ τε ο εἰς ε, τέτυφθον, τέτυφθε. Τὸ τρίτον, κοινῶς μὲν γενέσθαι ἐχ οἷόν τε, ἔνθα τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν συλλαβῇ λήγῃ δισυμφώνῳ. Ἰωνικῶς δὲ ἀπὸ τε τρίτε τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τε ψιλε, ἐν οἷς ἂν ᾖ, εἰς δασὺ, καὶ παρενθέσει τε α, τέτυπται, τετύφαται. πέπλεκται, πεπλέχαται. Καὶ τὰ τε Ὑπερσυντελικε δὲ ὁμοίως τοῖς τε Παρακειμένε γίνεται, πλὴν ὅσον φωνῆεν ἐνταῦθα ληκτικὸν τὸ ο, ἔνθα ἐπ' ἐκείνε τὸ αι. Σχηματιςέον δ' ἄρα καὶ τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν τέτε εἰς θην, ἀπὸ τε δευτέρε.

Κα-

Καθόλου γὰρ τηνικαῦτα μόνον τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖτον, ἡνίκα τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἰς ι, ἢ εἰς αι λήγει.

Ἴδιον τῆς Πέμπτης. Ἐνεργητικά.

Ἴδιον δὲ τῆς Πέμπτης, τὸ ἐπὶ τῶν ὁριστικῶν ἐνεργητικῶν τὸ μὲν δεύτερον πρόσωπον τοῦ Ἐνεστῶτος, γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀφαιρέσει τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ. τίθημι, τίθης. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσθέσει τοῦ ι, τίθης, τίθησι. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ δεύτερον, καὶ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσθέσει τοῦ ον, καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης, εἰς τὸ παραλῆγον φωνῆεν τοῦ ῥήματος, ὅθεν αὐτὸ παρεσχημάτισται τὸ εἰς μι, τιθέω, τίθημι, τίθης, τίθετον. ἱστάω, ἵστημι, ἵστης, ἵστατον. διδόω. δίδωμι, δίδως, δίδοτον. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς μεν, καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης, ὡς εἴρηται, τίθημι, τίθεμεν. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, ἐξαιρέσει τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, τίθετον, τίθετε. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, ἐξαιρέσει τοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς το εἰς σι, καὶ παρενθέσει τοῦ α, τίθετον, τιθέασι. δίδο-

τον, διδόασι. Τὸ δὲ ἱςᾶσι, καὶ ἱᾶσι, καὶ τὰ ὅμοια, ἐκ συναιρέσεως. Τοῦ δὲ Παρατατικοῦ, καὶ δευτέρου Ἀορίςου, ὁμοίως τοῖς Παρατατικοῖς, καὶ β'. Ἀορίςοις τῶν εἰς ω ῥημάτων, ἐτίθην, ἐτίθης. ἔθην, ἔθης. Πλὴν ὅσον ἐνταῦθα η τῶν ἑνικῶν παραλήγουσα συςέλλεται ἐπὶ τῶν δυϊκῶν, καὶ πληθυντικῶν, ὡς εἴρηται. Αὐτῶν δὲ τῶν εἰς μι ὁ σχηματισμὸς, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, κατ' ἀναδιπλασιασμὸν ἔκ τε τοῦ ἀρκτικοῦ συμφώνου, καὶ τοῦ ι, εἰ μὴ τὸ τῆς προφορᾶς δύσφθεγκτον κωλύοι. δῶ, δίδωμι. θῶ, τίθημι. σῶ μέν τοι γε, ἵςημι, διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

Μέσα, καὶ Παθητικά.

Ἐπὶ δὲ τῶν Μέσων τε, καὶ Παθητικῶν Ὁριςικῶν, τὸ μὲν τοῦ Ἐνεςῶτος, καὶ Παρακειμένου δεύτερον, ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταβολῇ τῆς μαι εἰς σαι, τίθεμαι, τίθεσαι. τέθειμαι, τέθεισαι. Τὸ δὲ τοῦ Παρατατικοῦ, καὶ δευτέρου Ἀορίςου, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σο. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο. ἐθέμην, ἔθεσο. Τὰ δ' ἄλλα πάντα κοινὰ πρὸς τὴν τρίτην. Ἔςι δὲ καὶ εἰς η προφέρειν τὸ δεύτερον τοῦ Ἐνεςῶτος, τῶν ἀπὸ τοῦ ε, καὶ α. τίθεμαι, τίθῃ, ἵςαμαι, ἵςῃ.

Κλί-

Κλίσις Ἐγκλιτικὴ Ἐνεργητικῶν.

Τῆς δ' ἐγκλιτικῆς κλίσεως ἀρχὴ μὲν ἡ ὁρισικὴ ἔγκλισις, αἱ δὲ ἄλλαι πᾶσαι ἀπ' αὐτῆς, ὧδε. Ἐνεσ. Τὸ Ὁρισ. τύπτω. Παρατατικὸς, ἔτυπτον. Τὸ Προσακτικὸν, τύπτε. Τὸ Εὐκτικὸν, τύπτοιμι. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν τύπτω. Τὸ Ἀπαρέμφ. τύπτειν. Μέλλων α. Τὸ Ὁρισικὸν, τύψω. Τὸ Εὐκτικὸν, τύψοιμι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τύψειν. Ἀόρισος α. Τὸ Ὁρισ. ἔτυψα. Τὸ Προσακτ. τύψον. Τὸ Εὐκτικ. τύψαιμι. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν τύψω. Τὸ Ἀπαρέμφ. τύψαι. Παρακείμ. Τὸ Ὁρισικ. τέτυφα. Ὑπερσυντελ. ἐτετύφειν. Τὸ Προσακτ. τέτυφε. Τὸ Εὐκτικ. τετύφοιμι. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν τετύφω. Τὸ Ἀπαρέμφ. τετυφέναι. Ἀόρισος β'. Τὸ Ὁρισικὸν, ἔτυπον. Τὸ Προσακτικὸν, τύπε. Τὸ Εὐκτικὸν, τύποιμι. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπω. Τὸ Ἀπαρέμφ. τυπεῖν. Μέλλων β'. Τὸ Ὁρισικὸν, τυπῶ. Τὸ Εὐκτικὸν, τυποῖμι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.

Μέσων.

Ἐνεσ. Τὸ Ὁρισ. τύπτομαι. Παρατατ. ἐτυπτόμην. Τὸ Προσ. τύπτου. Τὸ Εὐκτ. τυπτοίμην. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν τύπτωμαι. Τὸ Ἀπαρέμφ. τύπτεσθαι. Μέλλων α. Τὸ Ὁρισικ. τύψομαι. Τὸ Εὐκτικ. τυψοίμην. Τὸ Ἀπαρέμ.

τύψεσθαι. Α'όριστος α'. Τὸ Ο'ρισ. ἐτυψάμην. Τὸ Προστακτικ. τύψαι. Τὸ Εὐκτικὸν, τυψαίμην. Τὸ Υ'ποτακτ. ἐαν τύψωμαι. Τὸ Α'παρέμ. τύψασθαι. Παρακείμ. Τὸ Ο'ρισ. τέτυπα. Υ'περσυντ. ἐπετύπειν. Τὸ Προστακτ. τέτυπε. Τὸ Εὐκτικὸν, τετύποιμι. Τὸ Υ'ποτακτικὸν, ἐαν τετύπω. Τὸ Α'παρέμφ. τετυπέναι. Α'όριστος β'. Τὸ Ο'ρισ. ἐτυπόμην. Τὸ Προστακτικὸν, τυποῦ. Τὸ Εὐκτικὸν, τυποίμην. Τὸ Υ'ποτακτ. ἐαν τύπωμαι. Τὸ Α'παρέμφ. τυπέσθαι. Μέλλων β'. Τὸ Ο'ρισικ. τυποῦμαι. Τὸ Εὐκτικὸν, τυποίμην. Τὸ Α'παρέμφατον, τυπεῖσθαι.

Παθητικῶν.

Ε'νεσ. Τὸ Ο'ρισικ. τύπτομαι, καὶ τἄλλα ὡς εἴρηται. Παρακείμ. Τὸ Ο'ρισικὸν, τέτυμμαι. Υ'περσυντελ. ἐπετύμμην. Τὸ Ποσακτ. τέτυψο. Τὸ Εὐκτικ. τετύψοιμι. Τὸ Υ'ποτακτικ. ἐαν τετύψω. Τὸ Α'παρέμφ. τετύφθαι. Α'όριστος α'. Τὸ Ο'ρισ. ἐτύφθην. Τὸ Προστακτικ. τύφθητι. Τὸ Εὐκτ. τυφθείην. Τὸ Υ'ποτακτ. ἐαν τυφθῶ. Τὸ Α'παρέμφ. τυφθῆναι. Α'όριστος β'. Τὸ Ο'ρισ. ἐτύπην. Τὸ Προσ. τύπηθι. Τὸ Εὐκτικὸν, τυπείην. Τὸ Υ'ποτακ. ἐαν τυπῶ. Τὸ Α'παρέμφατον, τυπῆναι. Μέλλων α'. Τὸ Ο'ρισικὸν, τυφθήσομαι. Τὸ Εὐκτικ. τυφθησοίμην. Τὸ Α'παρέμφατ. τυφθήσεσθαι.

Μέλ-

Μέλλων β΄. Τὸ Ὁριστικὸν, τυπήσομαι. Τὸ Εὐκτικὸν, τυπησοίμην. Τὸ Ἀπαρέμφ. τυπήσεσθαι. Μετ᾽ ὀλίγον Μέλλων. Τὸ Ὁριστικὸν, τετύψομαι. Τὸ Εὐκτικὸν, τετυψοίμην. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τετύψεσθαι.

Τὰ εἰς μι Ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Τὸ Ὁριστικὸν, τίθημι. Παρατατικὸς, ἐτίθην. Τὸ Προστακτ. τίθετι. Τὸ Εὐκτικὸν, τιθείην. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν τιθῶ. Τὸ Ἀπαρέμ. τιθέναι. Ἀόριστος α΄. Τὸ Ὁριστικὸν, ἔθηκα, καὶ τἄλλα ὡς ἐπὶ τοῦ ἔτυψα. Ἀόριστος β΄. Τὸ Ὁριστικ. ἔθην. Τὸ Προστακτ. θέτι, καὶ θές. Τὸ Εὐκτικὸν, θείην. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν θῶ. Τὸ Ἀπαρέμφατον, θεῖναι.

Μέσα, καὶ Παθητικά.

Ἐνεστ. Τὸ Ὁριστικ. τίθεμαι. Παρατατικὸς, ἐτιθέμην. Τὸ Προστακτικὸν, τίθεσο, καὶ τίθου. Τὸ Εὐκτικὸν, τιθείμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τίθεσθαι. Ἀόριστος δεύτερος. Τὸ Ὁριστικ. ἐθέμην. Τὸ Προστακτικὸν, θέσο, καὶ θοῦ. Τὸ Εὐκτικὸν, θείμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, θέσθαι. Παρακείμενος. Τὸ Ὁριστικὸν, τέθειμαι. Ὑπερσυντελικὸς, ἐτεθείμην. Τὸ Προστακτικὸν, τέθεισο. Τὸ Εὐκτικὸν, τεθεί-

πεθείμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν πεθῶμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, πεθεῖσθαι. Ἀόριστος ά. Τὸ Ὁριστικὸν, ἐπέθην. Τὸ Προστακτικὸν, πέθητι. Τὸ Εὐκτικὸν, πεθείην. Τὸ Ὑποτακτικ. ἐὰν πεθῶ. Τὸ Ἀπαρέμφατον, πεθῆναι. Μέλλων ά. Τὸ Ὁριστικ. πεθήσομαι. Τὸ Εὐκτικ. πεθησοίμην. Τὸ Ἀπαρέμφ. πεθήσεσθαι. Μετ' ὀλίγον Μέλλων. Τὸ Ὁριστικὸν, πεθείσομαι, καὶ τἄλλα ὡς ἐπὶ πετύψομαι.

Κοινὰ ἁπασῶν τῶν Ἐγκλίσεων.

Κοινὸν δ' ἁπασῶν τῶν Ἐγκλίσεων, τὸ τὴν αὔξησιν τῆς ἀρχῆς ἐξαιρεῖσθαι, πλὴν τοῦ Παρακειμένου. ἔτυπτον, τύπτε. ἔτυψα, τύψον, τύψαιμι, ἐὰν τύψω, τύψαι. Τέτυφά γε μὴν, τέτυφε, τετύφοιμι, ἐὰν τετύφω, τετυφέναι. Ὁ δὲ Παρατατικὸς τῷ Ἐνεστῶτι συνέζευκται, καὶ ὁ Ὑπερσυντελ. τῷ Παρακειμένῳ, ὥστε τοὺς ἀπὸ θατέρων τούτων σχηματισμοὺς, κοινὴν καὶ πρὸς θατέρους ἔχειν τὴν σημασίαν. Δῆλον δ' ὅτι καὶ ὁ Μέλλοντος παρασχηματισμὸς, οὔτε προστακτικός ἐστιν, οὔτε ὑποτακτικός. Σημασία δὲ τούτου ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀορίστων.

Σχηματισμοὶ τῶν Προστακτικῶν, Ἐνεργητικῶν.

Γίνεται δὲ τῶν εἰς ω Ἐνεργητικῶν τὸ μὲν Προστακτικὸν, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῆς οἰ-

κείας ἀρχῆς, ἔτυπτε, τύπτε. τέτυφε, τέτυφε. Ο῎γε μὴν πρῶτος Α'όρισ@, καὶ τῆς ἐχάτης μεταποιήσει εἰς ον γίνεται. ἔτυψε, τύψον.

Τῶν Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ Εὐκτικὰ, ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, μεταποιήσει τῆς ἐχάτης εἰς μι, καὶ ἐξαιρέσει τῦ κλιτικῦ ν, καὶ προσλήψει τῦ ι εἰς δίφθογγον, ἢ καὶ τροπῆ τῆς ϋ εἰς οι, ἐν οἷς παραλήγυσα ὑπάρχει. τύπτοντος, τύπτοιμι. τύψαντ@, τύψαιμι. τετυφότ@, τετύφοιμι. τυπόντος, τύποιμι. τυπῦντ@, τυποῖμι. Τῶν δὲ συνῃρημένων τὰ Εὐκτικὰ, καὶ τροπῆ τῆς μι εἰς ην Αἰολικῶς λέγεται, ὡς εἴρηται πρότερον, ἀξιοῖμι, ἀξιοίην. Τὸ δὲ ἀξιῴην, καὶ βιῴην, Δωρικὸν, τροπῆ τῆς οι εἰς ω. Αἰολικὸν δὲ καὶ τὸ τύψεια, τύψειας, τύψειε.

Τῶν Υ῾ποτακτικῶν.

Τὰ δὲ Υ῾ποτακτικὰ, ἀπὸ τῦ πρώτυ προσώπυ τῶν ἰδίων ἀρχῶν, μεταποιήσει τῆς ἐχάτης εἰς ω. ἔτυπτον, ἐὰν τύπτω. ἔτυψα, ἐὰν τύψω. τέτυφα, ἐὰν τετύφω.

Τῶν Α'παρεμφάτων.

Τὰ δὲ Α'παρέμφατα Ε'νεςῶτος μὲν ὄντα, καὶ Μέλλοντος πρώτυ, ἀπὸ τῦ τρίτυ προσώπυ τῆς ἀρχῆς. προσθέσει τῦ ν, τύπτει, τύπτειν, τύ-

ψει, τύψειν. Καὶ Παρακειμένου. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, προσθέσει τῆς ναι. τέτυφε, τετυφέναι. Ἀορίστου δὲ πρώτου, ἀπὸ τοῦ πρώτου, προσθέσει τοῦ ι, ἔτυψα, τύψαι. Καὶ δευτέρου δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ειν. ἔτυπον, τυπεῖν. Ὁ αὐτὸς δ' ἄρα τρόπος καὶ τοῦ δευτέρου Μέλλοντος, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ειν, τυπῶ, τυπεῖν.

Τῶν Μέσων Προστακτικῶν.

Τὰ δὲ Μέσα Προστακτικὰ, τοῦ μὲν Παρατατικοῦ, καὶ δευτέρου Ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῆς ἀρχῆς, ἐτύπτου, τύπτου. ἐτύπου, τύπου. Τοῦ δὲ πρώτου Ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τῆς μην, καὶ προσθέσει τοῦ ι. ἐτυψάμην, τύψαι. ἢ ὅπως ἂν ἄλλως ἐντεῦθεν γίνοιτο οἰκειότερον. Τοῦ δὲ Παρακειμένου, ὁμοίως τῷ Ἐνεργητικῷ.

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ Εὐκτικὰ, ἀπὸ τοῦ α. τῆς ἀρχῆς, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μην, καὶ πρὸ τῆς μην τοῦ ι, εἰς δίφθογγον προσλαμβανομένου, τύπτομαι, τυπτοίμην. ἐτυψάμην, τυψαίμην. Πλὴν τοῦ Παρακειμένου. ὅδε γὰρ ὁμοίως τῷ Ἐνεργητικῷ.

Ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ Ὑποτακτικὰ, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τῆς παραληγούσης τῶν ἀρχῶν, ἐφ' ὧν τὸ μ. κλιτ-

κὸν,

κὸν, μεταβαλλέσης εἰς ω, τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι. ἐτυψάμλυ, ἐὰν τύψωμαι.

Α'παρεμφάτων.

Τὰ δὲ Α'παρέμφατα, ἀπὸ τῦ γ'. τῆς ἀρχῆς, μεταποιήσει τῆς ἐχάτης εἰς σθαι. τύπτεται, τύπτεσθαι. ἐτύψατο, τύψασθαι. Πλλὼ τῦ Παρακειμένε. ὅδε γὰρ ὁμοίως τῷ Ε'νεργητικῷ.

Παθητικῶν Προςακτικῶν.

Τὰ δὲ Παθητικὰ Προςακτικὰ, τῦ μὲν Ε'νεςῶτος, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν Μέσων. Τῶν δ' Α'ορίςων ἀμφοτέρων, ἀπὸ τῦ τρίτε, προσλήψει τῆς θι. ἐτύπη, τύπηθι. Ε'φ' ὧν γεμὴν τὸ αὐτὸ δασὺ ἡγεῖται, ἐ τὸ θ, ἀλλὰ τὸ τ προσλαμβάνεσθαι συμβαίνει. ἐτύφθlυ, τύφθητι, διὰ τὸ δύσφωνον. Τῦ δὲ Υ'περσυντελικῦ ἀπὸ τῦ β'. ἐτέτυψο, τέτυψο.

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ Εὐκτικὰ Ε'νεςῶτος μὲν, καὶ Μέλλοντος, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν Μέσων. Παρακειμένε δὲ ἐκ ἔτι, ἐὰν σύμφωνον ᾖ πρὸ τῦ μ. Μὴ ὄντος δὲ, καὶ διφθόγγε μηδεμιᾶς κωλυέσης, προσλήψει τῦ ι εἰς ἀποδιφθόγγωσιν τῦ παραλήγοντος φωνήεντος, τὸ Εὐκτικὸν γίνεται. πεποιήμlυ, μεμνήμlυ. Α'όριςος δὲ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, μεταποιήσει τῆς ληγέσης

εἰς

εἰς ἣν, καὶ ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον. τυφθεύτος, τυφθείην.

Υ'ποτακτικῶν.

Τὰ δὲ Υ'ποτακτικὰ, Ε'νεςῶτος μὲν, τοῖς Μέσοις ὁμοίως. Α'ορίςων δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῆς ἀρχῆς, μεταποιήσει τοῦ λυκτικοῦ φωνήεντος εἰς ω. ἐτύφθη, ἐὰν τυφθῶ. Καὶ Παρακειμένου δὲ Υ'ποτακτικὸν γίνοιτ' ἂν, ἐὰν τὸ μ καθαρὸν ἔχῃ, ὡς εἴρηται, καὶ δίφθογγος οὐ κωλύῃ, τροπῇ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος εἰς ω. πεποίημαι, πεποιῶμαι. μέμνημαι, μεμνῶμαι.

Α'παρεμφάτων.

Τὰ δὲ Α'παρέμφατα, Ε'νεςῶτος μὲν, καὶ Μέλλοντος, ὁμοίως κἀπὶ τῶν Μέσων. Καὶ Παρακειμένου δὲ ὅμοιος ὁ σχηματισμὸς, πλὴν ὅσον τὸ σ οὐ προσλαμβάνεται. Τέτυπται γὰρ, πετύφθαι, μεταβολῇ δηλονότι καὶ τοῦ ἡγουμένου ψιλοῦ εἰς δασύ. Καθόλου γὰρ τὰ μὲν ψιλὰ ἡγεῖται ψιλῶν, τὰ δὲ δασέα δασέων. Α'ορίςων δὲ, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς ἀρχῆς, προσθέσει τοῦ αι τελικοῦ. ἐτύφθην, τυφθῆναι.

Τῶν εἰς μι Ε'νεργητικῶν Προςακτικῶν.

Τῶν δὲ εἰς μι τὰ μὲν Ε'νεργητικὰ Προςακτικὰ, ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, ἐξαιρέσει τοῦ

κλι-

κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θι, τιθέντος, τίθετι. ἱσάντος, ἵσαθι. διδόντος, δίδοθι. ἢ ἀπὸ τοῦ β'. τῶν Ὁριστικῶν, τροπῇ τοῦ τῆς ληγούσης φωνήεντος εἰς τὸ παραλυτικὸν τῆς ἀρχῆς, τιθέω, ἐτίθης, τίθετι. διδόω, ἐδίδως, δίδοθι.

Εὐκτικῶν.

Καὶ τὰ Εὐκτικὰ δὲ ὁμοίως, τοῖς τῶν αὐτῶν Εὐκτικῶν.

Ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ Ὑποτακτικὰ ὁμοίως τοῖς τῶν παθητικῶν Ἀορίστοις τῶν εἰς ω. ἐτίθη, ἐὰν τιθῶ. Τὸ δὲ δῶσιν ἐπὶ τοῦ τρίτου, καὶ δώωσι, ποιητικά, πρὸς παράδειγμα τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν. Τοιαῦτα δὲ καὶ τά, θήω, στήω, δώω. μονοσύλλαβα γὰρ ὄντα, καὶ περισπώμενα τὰ θῶ, στῶ, δῶ, δισύλλαβα, καὶ βαρύτονα ποιηταὶ ποιοῦσι, παρενθέντες οἰκείως τὰς τοιαύτας τῶν συλλαβῶν. ἑκάστῳ γὰρ τὸ ἴδιον ἀρχικὸν αὐξάνοντες προστιθέασι.

Ἀπαρεμφάτων.

Τὰ δὲ Ἀπαρέμφατα, Ἐνεστῶτος μὲν, ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, καὶ ταῦτα, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσαι τῆς ἐσχάτης εἰς ναι, τιθέντος, τιθέναι, διδόντος, διδόναι. Τὸ δὲ διδοῦναι, κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν.

Προ-

Προστακτικῶν Ἐνεργητικῶν.

Τὰ δὲ Μέσα τε καὶ Παθητικὰ, ὁμοίως, καὶ ἐπὶ τῶν εἰς ω. Τύποι δὲ σχηματιστικοὶ κλίσεως προσωπικῆς τῶν ἐγκλίσεων τούτων, τοιοῦτοι. Τῶν Προστακτικῶν ἐνεργητικῶν τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, προσθέσει τῆς τω, τύπτε, τυπτέτω. Πλὴν τῶν εἰς θι. ταῦτι γὰρ οὐ προσθέσει, ἀλλὰ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης, τὸν αὐτὸν ἔχει προσχηματισμὸν, τίθετι, τιθέτω. τύφθητι, τυφθήτω. Τοῦ δὲ πρώτου Ἀορίστου καὶ μεταποιήσει τοῦ τῆς ληγούσης ὑποτακτικοῦ εἰς α πανταχοῦ. τύψον, τυψάτω. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τῆς τον. τύπτε, τύπτετον. Τὸ δὲ τρίτον. ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσλήψει τοῦ ν, τυπτέτω, τυπτέτων. Τῶν Πληθυντικῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τῆς τε, τύπτε, τύπτετε. τύψον, τύψατε. καὶ μεταποιήσει, ὡς εἴρηται. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσθέσει τῆς σαν. τυπτέτω, τυπτέτωσαν. Τὸ δὲ, τυπτόντων, ἀντὶ τοῦ, τυπτέτωσαν, κατὰ συγκοπὴν ἔοικε γεγονέναι, καὶ μεταβολὴν τῆς παραληγούσης εἰς μακράν. Ὅτι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ἐσχατοσυλλαβοῦντα τῷ τ, μακρᾷ ὁπωσοῦν παραλήγει. Ἐξαιρείσθω τὸ Ἰωνικὸν, τετύφαται. Ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ τυπτέσθων,

ἀντὶ

ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν, ὁ σχηματισμὸς ἂν εἴη.

Μέσων καὶ Παθητικῶν. Προστακτικῶν.

Τῶν δὲ Μέσων τε καὶ Παθητικῶν τὸ μὲν τρίτον τῶν ἑνικῶν, ἐξαιρέσει τοῦ διφθογγοῦντος Ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, ἐὰν ὑπάρχῃ, καὶ προσλήψει τῆς σθω, τύπτου, τυπτέσθω. Πλὴν τῶν εἰς θι Ἀορίστων. ταῦτα γὰρ διόλου τοῖς εἰς θι Ἐνεργητικοῖς, ὁμοίως. Τῶν δυϊκῶν τὸ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τυπτέσθω, τύπτεσθον. Καὶ τὸ τρίτον δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, προσθέσει τοῦ ν. τυπτέσθω, τυπτέσθων. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε. τύπτεσθον, τύπτεσθε. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου, παρενθέσει τῆς σα. τυπτέσθων, τυπτέσθωσαν. Τὸ τυπτέσθων, ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν, ὡς περὶ τοῦ τυπτόντων εἰρήκαμεν.

Εὐκτικῶν.

Τῶν δὲ Εὐκτικῶν ληγόντων μὲν εἰς μι, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ. τύπτοιμι, τύπτοις. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. τύπτοις, τύπτοι. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταβολῇ τοῦ

σ εἰς τ, καὶ προσλήψει τῆς ον, τύπτοις, τύπτοιτον. Τὸ τρίτον, ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς την. τύπτοιτον, τυπτοίτην. Τῶν δὲ Πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μεν. τύπτοιμι, τύπτοιμεν. Τὸ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε. τύπτοιτον, τύπτοιτε. Τὸ τρίτον, ἀπὸ τοῦ ἰδίου πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ μ. τύπτοιμεν. τύπτοιεν. Ληγόντων δὲ εἰς ην, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ ν εἰς σ. τυφθείην, τυφθείης. Τὰ δ' ἄλλα πάντα ὁμοίως, τοῖς τῶν εἰς μι. Πλὴν ὅσον τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν καὶ εἰς σαν σχηματίζεται. τυφθείησαν. Καὶ εἰς εν δὲ, ἀποβάλλοντα τὸ παραλῆγον η, τυφθεῖεν. Ληγόντων δὲ εἰς μην, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ο, τυπτοίμην, τύπτοιο. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, παρενθέσει τοῦ τ, τύπτοιο, τύπτοιτο. Τῶν δυϊκῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μεθον. τυπτοίμην, τυπτοίμεθον. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον, τύπτοιο, τύπτοισθον. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθην, τύ-

πτοι-

πτοισθον, τυπτοίσθην. Τῶν δὲ Πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θα, τυπτοίμεθον, τυπτοίμεθα. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε, τύπτοισθον, τύπτοισθε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, παρενθέσει τοῦ ν, τύπτοιτο, τύπτοιντο.

Ὑποτακτικῶν.

Τῶν δὲ Ὑποτακτικῶν πάντα ὁμοίως τοῖς τῶν Ὁριστικῶν Ἐνεστῶσι. Πλὴν ὅσον ἔνθα μὲν ἐκεῖνα τὸ ε κλιτικὸν ἔχει, ἐνταῦθα τὸ η. τύπτεις, ἐὰν τύπτῃς. τύπτεται, ἐὰν τύπτηται. ἔνθα δ' ἐκεῖνα τὸ ο, ἐνταῦθα τὸ ω. τύπτομαι. ἐὰν τύπτωμαι. Πλὴν τῶν τῆς πέμπτης, παραληγόντων τῷ ω. δίδωμι. ἐν τούτοις γὰρ ἀεὶ τὸ αὐτὸ φυλάττεται, ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ. Ἀνάγεται δὲ εἰς τὴν πέμπτην συζυγίαν, καὶ τὸ εἰμί, Ὑπαρκτικὸν ῥῆμα. Καὶ ὅλως οὐδὲν ἂν εἴη ἔξω τῶν εἰρημένων. Τὰ δὲ τῆς Πέμπτης παραλήγοντα τῷ υ, οἷον ζεύγνυμι, Παρατατικὸν μόνον εὑρίσκεται ἔχοντα, καὶ Ἀόριστον δεύτερον. ἔφυ, ἔδυ. Παρακείμενον δέ, καὶ τἆλλα τὰ περὶ τοὺς χρόνους οὐκ ἔχει τοῖς συζύγοις ὁμοίως. Οὔτε μὴν ἔγκλισιν Εὐκτικὴν ἔχει, οὐδὲ Ὑποτακτικήν, εἰ μήτις ζευγνείην λέγοι, καὶ ζευγνύμην, διφθόγγῳ παραληγούσῃ χρώμενος τῇ υι.

οἷον

οἷον καὶ τὸ μεμνήμην, καὶ πεποιήμην οὖν, καὶ πεθήμην λέγειν αὖ ταύτῃ ἐξείη.

Περὶ τῶν Συνῃρημένων.

Ο'σα δὲ τῆς Τρίτης λήγουσι εἰς ω καθαρὸν, τῷ α, ἢ τῷ ε, ἢ τῷ ο παραλήγει, ὅτι μὲν συναιρεῖται ταῦτα, εἴρηται πρότερον. τοῦτο δὲ περὶ τὸν Ε'νεστῶτα καὶ Παρατατικὸν μόνον συμβαίνει. Κοινὸν μὲν οὖν τὸ, ἡγουμένου ὁτινοσοῦν τῶν α, ε, ο, ἑπομένου δὴ τοῦ ω, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν εἰς ω γίνεσθαι. Ι'διον δὲ τὸ, ἡγουμένου τοῦ α, ἑπομένου μὲν τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν γίνεσθαι εἰς ω. οἷον, βοάομεν, ῶμεν. βοάου, ῶ. βοάοιμι, ῷμι. Ε'πομένου δὲ τοῦ ε, ἢ τοῦ η, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, εἴτε καθ' αὑτὸ, ἀεὶ εἰς α. βοάεις, ᾷς. βόαε, α. βοάῃ, ᾷ. Ο'θεν δὴ καὶ τὰ ὑποτακτικὰ ταῦτα, καὶ ὅλως τὰ ἐκ συναιρέσεως, συμβαίνει μὴ ὑποκεῖσθαι τοῖς λεχθεῖσι περὶ τῶν ἀπαθῶν. Ε'τι ἡγουμένου τοῦ ε, ἑπομένου μὲν τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ὡς ἐν διφθόγγῳ τῇ ου, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ου. ποιέομεν, οῦμεν. ποιέου, οῦ. Ε'πομένου δὲ τοῦ ε, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ει. ποιέεις, εῖς. ποιέετε, εῖτε. Ε'πομένου δὲ η, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἡ συναίρεσις εἰς η. ἐὰν ποιέῃς ῇς. ἐὰν ποιέηται, ῆται. Ε'πομένου δὲ τοῦ ο, ὡς

ἐν

ἐν διφθόγγῳ τῇ οι, ἡ συναίρεσιν εἰς οι, ποιέοιμι, οῖμι. Τάπι μὲν δισύλλαβα ὄντα, τὸ πρῶτον οὐ συναιρεῖται πρόσωπον. πλέω, νέω, ῥέω. πλεῖς δὲ, καὶ πλεῖ, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Ἔτι ἡγουμένου τοῦ ο, ἑπομένου μὲν τοῦ ο, εἴτε καθ' αὐτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, πλὴν τῆς ου, ἡ συναίρεσις εἰς ου. χρυσόομεν, οῦμεν. χρυσόου, οῦ. Ὡσαύτως δὲ, καὶ ἑπομένου τοῦ ε. χρυσόεται, οῦται. Ἑπομένου δὲ τοῦ η, εἰς ω, ἢ εἰς ου, ἐὰν χρυσόηται, ἐὰν χρυσῶται, ἢ χρυσοῦται. Ἑπομένου δὲ τοῦ ι ὡς ἐν διφθόγγῳ δηλονότι, ἡ συναίρεσις εἰς οι, χρυσόεις, χρυσοῖς. χρυσόοις, οῖς. ἐὰν χρυσόῃς, χρυσοῖς. Πλὴν τῆς τοῦ ἀπαρεμφάτου. χρυσόειν γάρ τοι χρυσοῦν. Κοινὸν δὲ τούτων ἁπάντων τὸ τὰ Εὐκτικὰ προφέρεσθαι δὴ, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ην. ἔθει Αἰολέων. ποιοῖμι, ποιοίην. βοῷμι, βοῴην. καὶ οὕτως εἰς τὴν τῶν εἰς ην ληγόντων Εὐκτικῶν κλίσιν μεταβαίνειν δίολου.

Περὶ Ῥημάτων Ἑτεροκλίτων.

Ὥσπερ δ' ὀνόματα τὰ μὲν ἑτερόκλιτα, τὰ δὲ ἄκλιτα διὰ πάθος τε καὶ ἑτέρως, οὕτω καὶ ῥήματα Ἑτερόκλιτα ἂν λέγοιτο. πέπτω, πέσω. τίκτω, τέξω. πίπτω, πεσοῦμαι. ἁλίσκω, ἁλώσω. ἔρχομαι, ἐλεύσομαι. Πολλὰ δὲ τὰ τοιαῦτα, καὶ τὴν χρῆσιν δὲ παρατηρητέον γε ἐν-

ταῦθα. Ὡς καθόλε μέντοι εἰπεῖν, τὰ εἰς δύω σύμφωνα διάφορα ἐκ παραγωγῆς λήγοντα. κλίσιν ἐδεμίαν ἔχει οἰκείαν· χηματισμὸς δὲ τῶν τοιέτων τῷ τ, ἢ τῷ συγγενεῖ σ. Πλὴν τῶν τεταρτοζύγων. ῥέπω, ῥίπτω. τέκω, τίκτω. ἔχω, ἴχω. ἔπω, ἴσπω. πέτω, πίπτω. ἕςακα, ςάσκω. βέβοκα, βόσκω. τετέλεκα, τελέσκω. Βέλεται δὲ προσλαμβάνειν ἐκ χηματισμε σύμφωνον, ἢ τε δευτέρε, ἢ τε τρίτε προσώπε τε παθητικε Παρακειμένε. Διὸ καὶ ἐν τεταρτοζύγοις, ἐκ τε μένω ἐχημάτισαι μίμνω, ὡς τε μὲν σ ἀσυντάκτε ὄντος, τε δὲ ν ἀσυμβάτως μὲν καὶ αὐτε ἔχοντος, οἰκείως δὲ μεταβάλλοντος, εἰς τὸ μ. Διαφερέτω δέγε μηθὲν, κἂν εἴτις μὴ ἐκ μεταβολῆς εἶναι τὸ μ ἀξιοῖ, ἀλλ' ἀπὸ τε πρώτε μεταλαμβάνεσθαι, μέμεμμαι, μίμνω. Καλείσθω δὲ πλεοναςικά.

Συνηρημένα.

Α´κλιτα δὲ τὰ Συνηρημένα πάντα. ποιῶ, βοῶ. ὡς πεπονθότα.

Ε´φετικά.

Καὶ μὲν δὴ καὶ ἀπαθῆ ἄκλιτα τὰ Ε´φετικὰ πάντα, μαθητιῶ, τομιῶ, βασιλειῶ, πολεμηςείω, ὀψείω. Τέτοις δ' οἶμαι συντάττειν οἰκεῖον, καὶ ὅσα τῶν ῥημάτων τύπον μὲν ἔχει τρίτε προσώπε, ἔςι δὲ ἐδενός. Ο῎θεν δὴ καὶ

Α´προ-

Α'προσωπα ὀνομάζεται. οἷον τὸ, δεῖ, καὶ χρὴ, καὶ δοκεῖ, καὶ συμβαίνει, καὶ μέλει, καὶ ἔξεστι. Καὶ ὅλως τὰ μηδὲν ἐμφαίνοντα πρόσωπον. Τούτων δὲ τὰ μὲν ἐνεργητικοῦ προφορὰν ἔχοντα, οὐ πόλλ᾽ ἄττα τὸν ἀριθμόν· Τὰ δὲ παθητικοῦ, πλεῖστα, ὁπόσα δὴ καὶ τὰ Προσωπικὰ τῶν παθητικῶν. Τὸ γὰρ τῶν ἐνικῶν ἑκάστου τρίτον τῶν χρόνων, εἰς ἀπρόσωπον μεταλαμβανόμενον σημασίαν, οὔτε πρῶτον, οὔτε δεύτερον ἔχει πρόσωπον. ταύτῃ αὖ θεωροῖτο. οἷον λέγεται, εἴρηται, γέγραπται, εἰρήσθω, πεποιήσθω.

Περὶ Μετοχῶν.

Τῶν δὲ Μετοχῶν οἱ σχηματισμοὶ ἀφ᾽ ἑκάστων γίνονται χρόνων, πλὴν τοῦ Παρατατικοῦ καὶ Υ'περσυντελικοῦ. Οὗτοι δὲ συνεζευγμένοι ὡς εἴρηται ὄντες, ὁ μὲν τῷ Ε'νεστῶτι, ὁ δὲ τῷ Παρακειμένῳ, κοινὰς δὴ ἔχουσι καὶ τὰς παρ᾽ αὐτῶν Μετοχάς. Κοινὸν δὲ κἀνταῦθα τῶν Παρωχημένων ἁπάντων, ἡ τῆς αὐξήσεως ἀποβολὴ, πλὴν τοῦ Παρακειμένου.

Ε'νεργητικά.

Γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου τῶν ἐνικῶν Ε'νεστῶτος, καὶ Μέλλοντος ἑκατέρου Μετοχὴ, προσλήψει τοῦ ν, τύπτω, ὁ τύπτων. τύψω, ὁ τύψων, τύπω, ὁ

ὁ τυπῶν. Θηλυκὸν δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ ἀρσενικοῦ εὐθείας, τροπῇ τοῦ λήγοντος ω, εἰς ου, καὶ τοῦ ν, εἰς σ, καὶ προσλήψει τοῦ α ληκτικοῦ, ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα. ὁ τύψων, ἡ τύψουσα. ὁ τυπῶν, ἡ τυποῦσα. Τὸ δὲ οὐδέτερον, ἀπὸ τῆς γενικῆς, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης, τοῦ τύπτοντος, τὸ τύπτον. τοῦ τύψοντος, τὸ τύψον. τοῦ τυποῦντος, τὸ τυποῦν. Ἐγγὺς δὲ τούτων καὶ τὰ τοῦ δευτέρου Ἀορίστου. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικὸν, μεταβολῇ τοῦ τῆς ἐσχάτης ο εἰς ω, ἔτυπον, ο τυπόν. Τὸ δὲ θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. Ἀπὸ δὲ τοῦ α. Ἀορίστου, τὸ μὲν Ἀρσενικὸν προσλήψει τοῦ σ, ἔτυψα, ὁ τύψας.

Τὸ δὲ Θηλυκὸν, καὶ Οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. Πλὴν ὅσον ἐνταῦθα ἡ παραλήγουσα τῆς θηλυκῆς μηκύνεται, μηδενὸς ἔξωθεν προσλαμβανομένου φωνήεντος. ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν. Ἀπὸ δὲ τοῦ Παρακειμένου τὸ μὲν Ἀρσενικὸν, μεταβολῇ τοῦ τελικοῦ α εἰς ω, καὶ προσλήψει τοῦ σ, τέτυφα, ὁ τετυφώς. Τὸ δὲ Θηλυκὸν, ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει τοῦ α, καὶ ἐξαιρέσει μὲν τοῦ παραλήγοντος ο, μεταλήψει δὲ τῆς διφθόγγου υι. τοῦ τετυφότος, ἡ τετυφυῖα. Καὶ τὸ Οὐδέτερον δὲ αὐτόθεν, ἐξαιρέσει τῆς το. Τὸ δὲ γεγῶσα, καὶ βεβῶσα, καὶ ἑστῶσα, καὶ τὰ τοιαῦτα, ποιητῶν. Συγκοπὴν γὰρ ποιοῦντες,

τες,

τὲς, μετασχηματίζουσι καὶ τὸ θηλυκὸν πρὸς τὸ πάθος. Α'πὸ μὲν γὰρ τοῦ γέγαα. ὅθεν τὸ γεγαῦα, τὸ γεγὼς, ὅθεν τὸ γεγῶσα, κἀπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Οἷς δὴ ἠκολούθησε, καὶ τὸ, πεθνεῶσα, καίτοι, ἀπὸ τοῦ τέθνεα ἀπαθοῦς. ὄν.

Μέσα, καὶ Παθητικά.

Ε'πὶ δὲ τῶν Μέσων καὶ Παθητικῶν καθόλου τοῖς μὲν ἔχουσι τὸ κλιτικὸν μ, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μενος, ἡ τοῦ ἀρσενικοῦ μετοχὴ γίνεται. τύπτομαι, ὁ τυπτόμενος. ἐτυψάμην, ὁ τυψάμενος. Τοῖς δὲ μὴ ἔχουσιν, ἀλλὰ εἰς ην λήγουσιν, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς εις, ὁ σχηματισμός. ἐτύπην, ὁ τυπείς. Τὸ δὲ Θηλυκὸν, καὶ Οὐδέτερον, ἔνθα μὲν τὸ μ κλιτικόν, ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς νη, καὶ νον, ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον. Ε'νθα δὲ μὴ, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἐνεργητικῶν, πλὴν μένοντος τοῦ λήγοντος αὐτοῦ φωνήεντος, ὡς ἔχει. ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν. Τὰ γεμὴν τοῦ μέσου Παρακειμένου ὁμοίως παντάπασι τοῖς τοῦ ἐνεργητικοῦ. τέτυπα, ὁ τετυπὼς, τοῦ τετυπότος, ἡ τετυπῦα, τὸ τετυπός.

Μέσα, καὶ Παθητικὰ τῶν εἰς μι.

Τῶν δὲ εἰς μι τὰ μὲν Παθητικὰ, καὶ Μέσα, ὡς εἴρηται. τίθεμαι, ὁ τιθέμενος. ἐθέμην, ὁ θέμενος. ἐτέθην, ὁ τεθείς. Τὰ δὲ Ἐνεργητικὰ, Ἀορίστοις μὲν πρώτοις, ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς ει ληγόντων σχηματιστέον. Δευτέροις δὲ καὶ Παρατατικοῖς, εἰς σ μὲν ὀξυτονούμενον πᾶσιν ὁ σχηματισμὸς, οὐκ εἰς συλλαβὴν δὲ τὴν αὐτὴν, ἀλλ᾽ ἢ ἀναλόγως. Τὸ γὰρ ἴδιον ἑκάστοις ἀρχικὸν φωνῆεν ἐπαναλαμβάνεται. Τὸ δὲ, ἤτοι δίχρονον, ἢ βραχύ. Καὶ δίχρονον μὲν ὂν, μακροκαταληκτεῖται, βραχὺ δὲ, ἀποδιφθογγοῦται, προσλήψει τοῦ ι, ἢ τοῦ υ. ἵστην, ὁ ἱστάς. ἐζεύγνυν, ὁ ζευγνύς. ἐδίδων, ὁ διδούς. ἐτέθην. ὁ τεθείς. Τὸ δὲ Θηλυκὸν, καὶ Οὐδέτερον ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ην παθητικοῖς. ὁ τιθεὶς, ἡ τιθεῖσα, τοῦ τιθέντος, τὸ τιθέν. ὁ ἱστὰς, ἡ ἱστᾶσα, τοῦ ἱστάντος, τὸ ἱστάν. ὁ διδοὺς, ἡ διδοῦσα, τοῦ διδόντος, τὸ διδόν. ὁ ζευγνὺς, ἡ ζευγνῦσα, τοῦ ζευγνύντος, τὸ ζευγνύν.

Ἀπρόσωποι Μετοχαί.

Εἰσὶ δὲ καὶ τῶν Ἀπροσώπων Μετοχαὶ ἀπρόσωποι, καὶ αὗται δηλονότι τῷ γένει οὐδέτεραι. δέον, προσῆκον, δοκοῦν, καὶ δόξαν· συμβὰν, ἀκουσθὲν, γνωσθὲν, ἀποδειχθὲν, καὶ τὰ

τοιαῦ-

ποιαῦτα. Ἡ δέτοι χηματιςέα, ἐκ ἄδηλον, κτ' ταυτὰ γὰρ τοῖς τῶν προσωπικῶν ἐδετέροις. Αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν ἅπασαι τρίτε προσώπε εἰσὶν, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα.

Περὶ Α'ρθρων.

Τὰ δ' Α'ρθρα διήρηται μὲν πρότερον εἰς τὰ προτακτικὰ, καὶ ὑποτακτικά. κωλύει δ' ἐδὲν καὶ τῷ ὑποτακτικῷ ὃ συνάπτοντα τὸ προτακτικὸν τῦ, καὶ τῷ, καὶ τῶν, προφέρειν ὅτε ἐπὶ γενικῆς, καὶ ὅτῳ ἐπὶ δοτικῆς ἑνικῦ, καὶ ὅτων ἐπὶ γενικῆς πληθυντικῶν. Ὃν δὴ τρόπον καὶ τὸ τὶς ὄνομα προσιθέμενον κλίνεται, χηματιζόμενον ἀεὶ τῇ τῦ ἄρθρε πτώσει. οἷον, ὅςις, ἕ τινος, ᾧτινι. Καὶ τἄλλα ὡσαύτως. Τοιῦτο δὲ καὶ τὸ ἅττα. Λαμβάνεται δὲ τὰ Α'ρθρα καὶ ἀντὶ Α'ντωνυμιῶν. ὁ γὰρ, ἀντὶ τῦ, ἕτος. Καὶ τὸν, ἀντὶ τῦ, τῦτον. Ταυτὸ δὲ τῦτο παρεμφαίναι καὶ τῷ δὲ συνδέσμῳ ἐπιπλεκόμενον. οἷον, ὅδε, ἥδε, τόδε. Α'ντωνυμικὰ γὰρ καὶ ταῦτα. Τὰ δὲ προτακτικὰ καὶ προτασσόμενα τῶν ἐπιῤῥημάτων κτ' πᾶσαν πτῶσιν, καὶ ἀριθμὸν, ἀντὶ ἐπιθέτων λαμβάνεται ὀνομάτων, φυλαττομένε τῦ τῶν ἐπιῤῥημάτων ἀκλίτε, ὁ πάλαι, τῦ πάλαι, ἡ πάλαι, τῆς πάλαι. ὁ πέλας, ὁ πάνυ, ὁ ἄνω.

Περὶ τῶν Α'ντωνυμιῶν.

Τῶν δὲ Α'ντωνυμιῶν, ἡ ἐγὼ τὸν γὲ προσλαβοῦσα σύνδεσμον, ἔγωγε ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου προφέρεται. Καὶ οὐ μόνον μείωσίν τινα ταύτῃ διὰ τὸ τοῦ συνδέσμου μειωτικὸν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κατάφασιν ἐνίοτε, οἷον τὸ ναί. Ταύτης δ' ἡ σύζυγος γενικὴ, ἐμοῦ, καὶ δοτικὴ, ἐμοὶ, καὶ αἰτιατικὴ, ἐμὲ, ἐγκλινόμεναι ἀποβάλλουσι τὸ ε. οἷον, τοῦτό μου σκόπει. τοῦτό μοι λέγε, τοῦτί με δίδασκε. Τὰ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ συνῃρημένως μὲν εἴρηται πρότερον, ἀσυναιρέτως δὲ ὧδε λέγωμεν. νῶϊ, νῶϊν, ἡμέες, ἡμέων, ἡμέας. Ἡ μὲν γὰρ δωτικὴ μοναχῶς πανταχοῦ. Ὡ'σαύτως δὲ καὶ τοῦ δευτέρου προσώπου, σφῶϊ, σφῶϊν, ὑμέες, ὑμέων, ὑμέας. Καὶ τοῦ τρίτου σφῶς, ἐπὶ αἰτιατικῆς μόνως, ὡς καὶ σφὶν ἐπὶ δοτικῆς, σφέες, σφέων, σφέας.

Μοναδικαὶ Κτητικαί.

Ἡ δὲ μὶν, καὶ νὶν, καὶ σφὲ μοναδικαὶ τὴν φωνήν. Αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου Κτητικαὶ, οἷον, ὁ ἑὸς, ἡ ἑὴ, τὸ ἑὸν, καὶ χωρὶς τοῦ ε λέγονται, ὃς, ἣ, ὃν. Κλίσις δὲ τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν κατ' οὐδεμίαν πτωτικὴν ἀναλογίαν συμβαίνει, ἀλλὰ θετικῶς. Ὡ'σαύτως δὲ καὶ ὁ κατ' αὐτὰς ἀριθμός.

Σύ-

Σιώθετοι.

Τῶν δὲ σιωθέτων ϗ ἑαυτȣ̃, ϗ χωρὶς τȣ̃ ε, μεταλαμβανόντος τὴν δασεῖαν τȣ̃ ου, αὐτȣ̃.

Κτητικαί.

Καθόλȣ δὲ αἱ Κτητικαὶ ὁμοίως τοῖς εἰς ος τριγενέσιν ἁπλοῖς ὀνόμασι παρασχηματίζονται. Ὡς γὰρ ἐκεῖνα μετὰ μὲν ἄλλα τȣ̃ συμφώνȣ, τὸ θηλυκὸν παράγει εἰς η, ἔρημος, ἐρήμη, φρόνιμος, φρονίμη, μέσος, μέση, μέθυσος, μεθύση. μετὰ δὲ τȣ̃ ρ, εἰς α, λαμπρὸς, λαμπρά. σοφώτερος, σοφωτέρα. ὅτω ϗ αὗται. ὁ ἐμὸς, ἡ ἐμή. ὁ σὸς. ἡ σή. ἡμέτερος, ἡμετέρα. σφέτερος, σφετέρα. Τὸ δὲ ἡμετέρη. ϗ σφετέρη, Ἰωνικά.

Δεικτικαί.

Τῶν δὲ Δεικτικῶν ἡ ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, ϗ ἄνευ τȣ̃ ε λέγεται. Αἰολέων ἔθει. Τῆς δὲ τȣ̃ δευτέρȣ προσώπȣ Δεικτικῆς, καὶ τὸ ι ἐνίοτε προσάπτοντες τελικὸν, ἐφ᾽ ἑκάστης πτώσεως, ϗ ἀριθμȣ̃ τε, ϗ γένȣς λέγομεν. ὁτοσὶ, τȣνονί. ὥσπερ ἀμέλει καὶ ταῖς κατ᾽ ἐπιπλοκὴν τȣ̃ σιωδέσμȣ ἀρθρικαῖς Ἀντωνυμίαις. ὁδὶ γὰρ φαμὲν, ϗ τοδί.

Περὶ τῶν Πρωτοτύπων.

Λέγεται δ' ἡ γενικὴ τῆς δευτεροπροσωπούσης τῶν πρωτοτύπων, ϗ σέω, ϗ σεῖο, ϗ σέθεν, ϗ σεῦ, ὥσπερ ἄρα κἀπὶ τοῦ πρώτου προσώπου, ἐμέο, ϗ ἐμεῖο, ϗ ἐμέθεν, ϗ ἐμεῦ, κατὰ τὰς τῶν διαλέκτων διαφοράς. Τὸ μέντοι περὶ τούτων διορίσασθαι οὐ τῇ παρούσῃ προθέσει οἰκεῖον.

Περὶ Προθέσεων.

Τῶν δὲ Προθέσεων, ἡ ἐν, ϗ ἐνὶ εὕρηται, ἐν τοῖς ποιήμασι κατ' ἐπέκτασιν λεγομένη. Ἔνι μέντοι μεταθέτει τὸν τόνον, οὐκ ἔτι πρόθεσις, ἀλλ' εἰς ῥηματικὸν μεταβαίνει, ὥσπερ ἀμέλει ϗ ἡ παρά. Πάρα γὰρ, ἀντὶ τοῦ πάρεστι, ϗ ἔπι, ἀντὶ τοῦ ἔπεστιν. Ἡ δὲ εἰς, ϗ ἐς λέγεται Ἀττικῶς. Καὶ ἡ πρὸς, ποτὶ, ϗ προτὶ Δωρικῶς. Καὶ ἡ ὑπὸ, ὑπαί. Καὶ ἡ ἀπὸ, ἀπαί.

Περὶ Ἐπιῤῥημάτων.

Τῶν δὲ Ἐπιῤῥημάτων σχηματισμὸς ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν γίνοιτ' ἄν. Ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ φρονίμων Ὀνόματος, φρονίμως. Ἀπὸ δὲ τοῦ αἴρει, Ῥήματος, τὸ ἄρδην. Ἀπὸ δὲ τῆς εἰδότων, Μετοχῆς, εἰδότως. Ἀπὸ δὲ τοῦ τῇ, Ἄρθρου, τῇδε. Ἀπὸ δὲ τῆς τούτων, Ἀντωνυμίας,

μίας, ὅπως. Ἀπὸ δὲ τῆς ἀνὰ, Προθέσεως, ἄνω. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγγὺς, Ἐπιῤῥήματος, ἐγγύθεν. Ἀπὸ δὲ τοῦ δη. καὶ πού, καὶ θεν, Συνδέσμων, δήπουθεν. Εἴη δ' αὖ καὶ θεματικὰ ἄττα, οἷόν τι τὸ ἐγγὺς, καὶ χαμαί. Ἔστι δὲ χρόνου σημαντικὰ καὶ τὸ ἄψ, ἔτι, πάλιν, μέχρι. Τόπου δὲ καὶ τὸ ἵνα, καὶ ἀπαντικρύ. Σχέσεις δὲ τῶν τοπικῶν τρεῖς, ἐν τόπῳ, ἐκ τόπου, εἰς τόπον. οἷον, οἴκοι, οἴκαδε, οἴκοθεν, Ὁμοιώσεως δὲ, ἠΰ. ἠΰτε. Ἀθροίσεως δὲ διωρισμένης, καὶ τὸ πανδημεὶ, καὶ πασσυδὶ, καὶ πανοικί. Παρακελεύσεως δὲ καὶ τὸ εἶα, καὶ ἴθι. Καὶ ἐκπληκτικὸν ἔτι τὸ ἔα. Καλείσθω δὲ καί τι παρατατικὸν ἐπίῤῥημα, οἷον τὸ χρονίως, καὶ ἐκταδόν. Καὶ διαιρετικὸν ὡρισμένως, ἀκονιτὶ, ἀπονητὶ, ἀμελητί. Καὶ ἀορίστως, ἄλλως, ἄπερ. Καὶ ἐξαιρετικὸν, τὸ πλήν. Καὶ ἀποστατικὸν, τὸ ὥστε. Καὶ διακωλυτικὸν, τὸ ἐμποδόν. Καὶ ἐπικρυπτικὸν, τὸ λάθρα. Καὶ ἐμφαντικὸν, τὸ διαῤῥήδην, ἀναφανδόν. Ἀλλὰ γὰρ τὸ πρὸς τὸ σημαινόμενον ὀνομάζειν καθ' ἕκαστον, ἄπειρόν τε, καὶ ὀνοματοθετεῖν ἀνάγκη. Διὸ δὴ καὶ ἄμεινον ἴσως, δέκα καὶ τῶν ἐπιῤῥημάτων γένη θέσθαι ἐκεῖνα, οὐσίαν, ποιὸν, ποσὸν, πρός τι, ποῦ, πότε, ποιεῖν, πάσχειν, κεῖσθαι, ἔχειν. Καὶ ἕκαστα ἐπί τι τούτων πειρᾶσθαι ἀνάγειν. οἷον, οὐσιωδῶς, ἐμψύχως,

χως, φυσικῶς, ἀναφέρεται ἐπὶ τὴν ἐσίαν. Εὖ, ἡδέως, ῥᾳδίως, κινδυνῶδον, ὥσπερ, ὥς τε, λίαν, πάνυ, ἠρέμα, πάντως, ἦ, δηλαδὴ, νὴ, ναὶ, ἥκιστα, ἐ, μὴ, μὰ, ἴσως, ἰδὲ, ὦ, ἀναγνωστέον, εἴθε, ἰὲ, φεῦ, ἆ, ἐὰν, ἄγε, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιόν. Ἅπαξ, δὶς, τρὶς, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποσόν. Δεσποτικῶς, δελικῶς, ἴσως, ὁμοίως, πολλάκις, ὀλιγάκις, μεγάλως, μᾶλλον, ἧττον, ἅμα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πρός τε. Ἄνω, κάτω, ὧδε, ἐκεῖ, ἐνθάδε, πόῤῥω, ἐγγὺς, χωρὶς, ἔξω, ἐναντίον, χαμαὶ, ὅθεν, ἔνθα, ἐπέκεινα, πέραν, μεταξὺ, ἔνθεν, ὅθι, ἵνα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πῦ. Νῦν, τότε, αὖθις, πέως, ἡνίκα, ἔπειτα, σήμερον, αὔριον, πάλιν, εὐθὺς, ὕστερον, παραχρῆμα, ἐξαίφνης, αὐτίκα, ὄφρα, τόρρα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πότε. Δραστικῶς, θεωρητικῶς, τμήδην, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιεῖν. Παθητικῶς, πεποιημένως, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάσχειν. Συλλήβδην, ἀθρόως, ἀνὰ, χωρὶς, ἐφεξῆς, μίγδην, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κεῖσθαι. Ὡπλισμένως, ὑποδεδεμένως, πεπλεκτικῶς, στεφανοφόρως, δαφνοφόρως, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ἔχειν. Σκεπτέον δὲ βέλτιον τὰς διαφοράς.

Πε-

Περὶ Συνδέσμων.

Σύνδεσμοι μὲν Συμπλεκτικοὶ, καὶ ἠμὲν ἠδὲ, ἀτὰρ, αὐτὰρ, ἤτοι. Διαζευκτικὸν δὲ, καὶ ἠέ. Αἰτιολεγικὸς δὲ, καὶ ὄφρα, εὕνεκα, οὕνεκα. Παραπληρωματικὸς δὲ, καὶ ὁ νὺ, ὃς καὶ νὺν λέγεται, καὶ θὴν, αὖ, ἄρ, κεν. Ἐναντιωματικὸς δὲ, καὶ ὁ ἔμπης, καὶ ὁ πλὴν. Καὶ πολλοὶ δὲ οἱ αὐτοὶ πολλασήμως λέγονται, οἷον ὁ μὲν, ἀλλὰ, καὶ συμπλεκτικῶς δὲ, καὶ συλλογιστικῶς. Ο' δὲ, γε, παραπληρωματικῶς, καὶ μειωτικῶς, καὶ αἰτιολογικῶς. Ο' δὲ, αὖ, παραπληρωματικῶς, καὶ συλλογιστικῶς, καὶ περιγραφικῶς. Ο' δὲ περ, ἐναντιωματικῶς, καὶ μειωτικῶς. Ο' δὲ ὅτι, καὶ αἰτιολογικῶς, καὶ ἐπιβεβαιωτικῶς. Ο' δὲ, δὲ, καὶ συμπλεκτικῶς, καὶ συλλογιστικῶς, καὶ περιγραφικῶς. Καὶ περὶ μὲν τῶν ὀκτὼ τοῦ Λόγου Μερῶν, ταῦτα ἔτι εἰς κλίσιν τε, καὶ χηματισμὸν συμμέτρως εἰρήσθω, καὶ ἱκανῶς, ὡς ἐν δευτέρῳ Εἰσαγωγῆς.

Τέλος τοῦ Δευτέρου.

ΘΕΟ-

ΘΕΟΔΩ΄ΡΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ͂Σ ΕἸΣΑΓΩΓΗ͂Σ.

ΒΙΒΛΙ΄ΟΝ ΤΡΙ΄ΤΟΝ.

Ἐφεξῆς δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ Προσῳδίας, καὶ Συλλαβῆς, Ποσότητός τε, καὶ Ὀρθογραφίας, λεκτέον, ἵνα μὴ τὸ περὶ Λέξιν ἁμάρτημα ὁ Βαρβαρισμὸς συμβαίνῃ. Βαρβαρίζων γάρ τις ἐλέγχεται, ἢ ἐνδείᾳ, δημοσθένους, ἢ πλεονασμῷ, αἰσχίνους, ἢ ἐναλλαγῇ, αἰνεία, ἢ χρόνῳ, ἢ προσῳδίᾳ, ἢ γραφῇ, νῖκος τῷ ι, δέον τῇ ει. Καὶ εἰς μὲν τὸ ὀρθὸν, παρά τε ἔνδειαν, καὶ πλεονασμὸν, καὶ ἐναλλαγὴν, οἰκεῖα τὰ ἔμπροσθεν περὶ κλίσεως, καὶ σχηματισμοῦ εἰρημένα. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν νῦν λεκτέον, διαιροῦντας ἕκαστα πρότερον, καὶ ὁριζομένους.

Ὅρος Προσῳδίας.

Προσῳδία μὲν οὖν ἐστὶ τάσις ποιά τις φωνῆς ἐγγραμμάτου πρὸς εὐφωνίαν τοῦ ὅλου Λόγου. Ἔστι δὲ πρὸς ταῖς πρότερον εἰρημέναις ὀκτὼ, καὶ

Μακρά τις, καὶ Βραχεῖα, ὅτω γραφόμαι ¯, ˘.
Χρόνοι δὲ αὗται καλοῦνται, ὅτι ἐπὶ τῶν φωνηέντων τιθέμεναι, θάτερον ἐμποιοῦσι τοῖν χρόνοιν. ἤτοι γὰρ μακρὸν, ἢ βραχὺ ὄν, ἐπὶ τοῦδε διοείζονται, τὸ δυνάμει ἀμφότερα ὄν. Ἦν μὲν οὖν πάλαι ἴσως, οὐ μόνον τὸ ε καὶ ο, τύπῳ τοῖς τοιούτοις σημείοις, ἀλλὰ καὶ τὸ α, καὶ ι, καὶ υ. Νῦν δ' ἐπὶ μὲν τοῦ ε, καὶ ο περιττά. Τὸ γὰρ η, καὶ ω μεταλαμβάνοντες, γράφομεν. Ἐπὶ δὲ τῶν καλουμένων διχρόνων χρῆσις οὐκ ἔστιν αὐτῶν οὐδεμία. ὥς τε μόνῳ ἂν τῷ μετρικῷ εἶεν ἐν χρήσει.

Οὕτω μὲν οὖν ἡ Προσῳδία εἰς τέτταρα διαιροῖτ' ἄν. οἷον εἰς Τόνον, Χρόνον, Πνεῦμα, Πάθος. Ἔστι δὲ Τόνος, ἐπίτασις, ἢ ἄνεσις, ἢ μεσότης συλλαβῶν, ἀφωνίαν ἔχουσα. Ἡ μὲν γὰρ Ὀξεῖα τὸ ἐπιτεταμένον ἔχει τοῦ φθόγγου, ἡ δὲ Βαρεῖα τὸ ἀνειμένον, ἡ δὲ Περισπωμένη τὸ μέσον.

Χρόνος δὲ, ἔκτασις, ἢ συστολὴ φωνήεντος. Ἐκτείνεται μὲν γὰρ τῇ Μακρᾷ, συστέλλεται δὲ τῇ Βραχείᾳ.

Πνεῦμα δὲ, ποιότης τρεπτικὴ καὶ φυλακτικὴ συμφώνων, ἤτοι εἰς δασὺ, ἢ εἰς ψιλόν. Τῇ μὲν γὰρ Δασείᾳ τὸ ψιλὸν τρέπεται εἰς δασὺ ἐν τῇ συνθέσει. ἡγεμὼν, καθηγεμών. τῇ δὲ Ψιλῇ φυλάττεται. ἐρωτῶ, ἐπερωτῶ.

Πά-

Πάθος δὲ, ποιότης φωνῆς πεπονθυίας, ἤτοι δι' ἀφαίρεσιν φωνήεντος, ἢ διὰ σύνθεσιν λέξεως, ἢ δι' ὑποδιαστολήν. Ἡ μὲν γὰρ Ἀπόστροφος ἀφαίρεσις ἢ φωνήεντος, τοῦτ' ἔστιν. ἢ φωνηέντων, βούλομ' ἐγώ. Ἀφαιρεῖται δὲ τό, τε α καὶ ι βραχέα ὄντα, ἆρα οὗτος, ἆρ' οὗτος. ἐπὶ ἡμῖν, ἐφ' ἡμῖν. καὶ τὸ ο, καὶ ε. τοῦτο ἐμόν, τοῦτ' ἐμόν. φέρε εἰπέ, φέρ' εἰπέ. Ἡ δὲ Ὑφὲν συνάφεια δυοῖν λέξεών ἐστιν. οἷον, ὁπωσοῦν. Ἡ δὲ Ὑποδιαστολή, τὸ ἀνάπαλιν, διαίρεσις γάρ τις δυοῖν. οἷον, ὅ,τι. Τοιαύτη μὲν δὴ ποιᾷ τάσει τῶν συλλαβῶν, ἐπὶ τὸ ἀφωνότερον τὰ μὲν μηκυνόμενα ἔχει, τὰ δὲ συστελλόμενα. καὶ τὰ μὲν ὀξυνόμενα, τὰ δὲ βαρυνόμενα, τὰ δὲ περισπώμενα. ὥσπερ αὖ πάλιν, τὰ μὲν δασυνόμενα, τὰ δὲ ψιλούμενα.

Περὶ Συλλαβῆς.

Συλλαβαὶ δὲ ταῦτα, ὅθεν αἱ λέξεις, μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου. Ὥστε καὶ εἴη αὖ Συλλαβὴ σύλληψις μὲν τοὐλάχιστον δύο γραμμάτων, πρώτως δ' ὑποκειμένου προσῳδίας. Λέγεται μέντοι καταχρηστικῶς καὶ τὸ μονογράμματον Συλλαβή. οἷον. α, ε. Γίνεται δὲ πολλαχῶς κατὰ λόγον τῶν πολλῶν τε, καὶ διαφόρων ἐπιπλοκῶν τῶν γραμμάτων. Καὶ ἔστιν αὐτῆς τὸ μέν, Μακρόν, τὸ δέ, Βραχύ, τὸ δέ, Κοινόν. Μακρὸν μέν, τὸ ἔχον φύσει μακρὸν φωνῆεν, ἢ μηκυνό-

μενον, ἢ μίαν τινὰ τῶν διφθόγγων. Αἱ γάρ τοι δίφθογγοι πᾶσαι μακραί εἰσι. Φύσει μὲν τειχῶς. ἤτοι γὰρ φθόγγῳ μακρῷ φωνήεντος. οἷον, ἥρως. ἢ ἐκτάσει διχρόνου. οἷον, καλός. ἢ διφθόγγῳ. οἷον, Αἴας. Θέσει δέ, μοναχῶς, δυοῖν ἐπιφερομένοιν συμφώνοιν, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἄρτος. ἢ δυνάμει, ἄξω, τύψω. Βραχὺ δέ, τὸ ἔχον ἤτοι φύσει βραχὺ φωνῆεν, οἷον, λόγος. ἢ δίχρονον συστελλόμενον, οἷον, φιλία. Κοινὸν δέ, τὸ δυνάμενον τὸ αὐτὸ μακρόν τε λαμβάνεσθαι, καὶ βραχύ· τειχῶς δὲ τὸ τοιοῦτο. Καὶ τὸ περὶ τούτων εἰπεῖν θεωρίας ἑτέρας.

Τόποι τῆς Ὀξείας.

Τριῶν δὲ ὄντων τόπων τῇ Ὀξείᾳ, Λήγοντος, Παραλήγοντος, Προπαραλήγοντος, ὀξύνεται μὲν ἡ Λήγουσα ἀεί, οὖσα βραχεῖα, ἀγαθός. Ἐπάνω γάρ τοι βραχείας, περισπωμένη οὐ τίθεται. μακρὰ δέ, οὐκ ἀεί. Ἡ Παραλήγουσα δέ, ὅταν ἢ αὐτή τε βραχεῖα ᾖ, καὶ ἡ λήγουσα, λόγος. ἢ αὐτή τε μακρά, καὶ ἡ λήγουσα. ἥρως. μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς οὐ περισπᾶται. ἢ αὐτὴ μὲν βραχεῖα, ἡ λήγουσα δὲ μακρά. ἔρως. Ἡ Προπαραλήγουσα δέ, ἣν μὴ ἡ λήγουσα μακρὰ οὖσα κωλύῃ, ἥρωος. Μακρᾶς γὰρ οὔσης ἐπὶ τέλους, οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις κοινή.

Τόποι Περισπωμμένης.

Τῇ δὲ Περισπωμένῃ τόπων δύω ὄντων, Ληγούσης, καὶ Παραληγούσης· πρὸ γάρ τοι δυοῖν συλλαβῶν Περισπωμένη οὐ τίθεται· ἡ μὲν Παραλήγουσα περισπᾶται, ὅταν αὐτή τε ᾖ φύσει μακρά, καὶ ἡ λήγουσα φύσει βραχεῖα. δῆμος. Ἐπὶ γὰρ θέσει μακρᾶς Περισπωμένη οὐ τίθεται. Διὸ καὶ λέγεται, ὅτι πᾶσα φύσει μακρά, πρὸ βραχείας λυκτικῆς, ἐν ἑνὶ μέρει λόγου οὖσα, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. Ἡ δὲ Λήγουσα, βραχεῖα μὲν οὖσα, οὐδέποτε. μακρὰ δὲ ἐκ συναιρέσεως, ἀεί. ἡ δ' ἄλλως φύσει, οὐκ ἀεί.

Τόποι Πνευμάτων.

Ἡ δὲ Δασεῖα, καὶ ἡ Ψιλή, κατ' ἀρχὰς τῶν λέξεων, ὡς προείρηται, τίθεται ἐπὶ τῶν φωνηέντων. Ἕκαστον γάρ τοι τῶν φωνηέντων ἀρκτικὸν ὄν, ἢ δασύνεται, ἢ ψιλοῦται. Ἐπὶ τίνων δὲ πότερον, ὕστερον ἐροῦμεν.

Περὶ χρήσεως Τόνων ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων.

Νῦν δὲ τὴν τῶν Τόνων, καὶ Χρόνων χρῆσιν, ὅπως ἔχει περὶ τὰ διῃρημένα μέρη τοῦ Λόγου, θεωρῶμεν, λαβόντες πάλιν τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν, πρωτόκλιτα, τὰ δέ, δευτερόκλιτα, τὰ δέ, τριτόκλιτα, τὰ δέ, τεταρτόκλητα, τὰ

δὲ

δὲ, πεμπτόκλιτα. Καὶ τῶν ῥημάτων δὲ ὁμοίως, τὰ μὲν, πρωτόζυγα, τὰ δὲ, δευτερόζυγα, τὰ δὲ, τριτόζυγα, τὰ δὲ, τεταρτόζυγα, τὰ δὲ, πεμπτόζυγα. Καὶ τὰ μὲν Ὀνόματα εἰς Πτώσεις κλινόμενα, τὰ δὲ Ῥήματα εἰς Χρόνους, καθάπερ διαιροῦντες ὠνομάζομεν πρότερον.

Εὐθεῖα Ἑνικῶν.

Κοινὸν μὲν ἓν τῶν Ὀνομάτων ἁπάντων, τὸ τὴν εὐθεῖαν μὴ ἐκ συναιρέσεως οὖσαν ὀξύνεσθαι, οὐ ἐπὶ τῆς ἐσχάτης ὁ τόνος.

Πρωτόκλιτα.

Τῶν δὲ Πρωτοκλίτων βαρύτονος ἀεὶ ἡ Εὐθεῖα παροξυτονουμένη. Αἰνείας. Χρύσης. πλὴν τῶν ἀπὸ Παρακειμένου, ποιητὴς, κριτὴς, δικαστής.

Δευτερόκλιτα.

Τῶν δὲ Δευτεροκλίτων, τὰ μὲν, ὀξύτονα, ἀρετή. Τὰ δὲ, προπερισπώμενα, καὶ παροξύτονα, μοῦσα, χώρα. Καὶ προπαροξύτονα δὲ ἔνια τῶν συνθέτων, ἔμπουσα. Ληγόντων γε μὴν εἰς α, ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὁ τόνος ὡς ἐπιτοπολὺ, μακρᾶς οὔσης, μοῦσα, χώρα. Τὰ δὲ εἰς η καθαρὸν δισύλλαβα τῷ ο παραλήγοντα, οἷς προηγεῖται δασὺ, βαρύνεται ὡς ἐπιτοπλεῖστον, χνόη, φθόη, χλόη. Καθόλου γε μὴν τοῖς ἀρσενικοῖς τὰ θηλυκὰ ἕπεται, ὥστε καὶ σκεπτέον, εἴπερ τῶν θηλυκῶν τριγενές. Τὸ μὲν

γὰρ θεία, βαρύτονον, ὅτι καὶ τὸ θεῖος. τὸ δὲ καλὴ, καὶ ἀγαθὴ, ὀξύτονον, ὅτι καὶ τὸ καλὸς, καὶ ἀγαθός.

Τριτόκλιτα.

Καὶ τῶν Τριτοκλίτων δὲ, τὰ μὲν, ὀξύτονα· χρηστός. Τὰ δὲ, παροξύτονα, λόγος. Τὰ δὲ, προπαροξύτονα. δίκαιος. Οἷον, τῶν κτητικῶν τὰ μὲν εἰς κον, ὀξύτονα πάντα, ἀττικόν. τὰ δὲ εἰς ειον, προπαροξύτονα, αἰαύτειον. Καὶ τὰ ἀπὸ τόπων δὲ παρωνομασμένα εἰς ιον, προπαροξύτονα, οὐράνιον. Καὶ τῶν μετουσιαστικῶν τὰ εἰς νον, λίθινον, Καὶ τὰ ἀπὸ παρακειμένου παθητικοῦ τῶν πταρτοζύγων, εἴτε κύρια, εἴτε ἐπίθητα, ἄφαντος, διόφαντος, ἄψαλτος, ἄσπαρτος. Καὶ τὰ ὡς μετουσιαστικὰ, συνθέσει τῆς ἐν, λεγόμενα, ἔμμουσων, ἔμμετρον. Καὶ ὅλως τὰ σύνθετα, ὡς ἐπιτοπολὺ, εὔθηρον, παραπλήσιον. Καὶ ἁπλῶς τὰ τροχαϊκὰ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, δοῦλος, εὔδουλος. ὥρα, πρόωρος. Καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κτείνω σύνθετα παθητικὰ, ξιφόκτονος, λυκόκτονος. Ἐνεργητικὰ δὲ, παροξύνεται, ξιφοκτόνος, λυκοκτόνος. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ τρέφω, λαότροφος μὲν, λαοτρόφος δὲ, παροξυτόνως. Ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ ἐκ τοῦ πολῶ, μετὰ προθέσεως, προπαροξύνεται, πρόπολος, ἀμφίπολος, μεθ' ἑτέρου δὲ, παροξύνεται,

ὀνει-

ὀνειροπόλος, θυηπόλος. Παροξυνέται δὲ τὰ πολλὰ τῶν δισυλλάβων προσηγορικῶν, λόγος. Ὥς περ ἄρα ὀξύτονα τὰ πολλὰ τῶν δισυλλάβων ἐπιθέτων, χρηστὸς, δεινός. Τάγε μὴν δισύλλαβα τῶν ἐρωτηματικῶν, ποῖος, πόσος, ἀορισθέμενα, ὀξυνέται, ποιὸς, ποσός. Καθόλου δὲ τὰ ἀπὸ Παρακειμένου παθητικοῦ τῶν περισπωμένων, ὀξυνέται, ἐπαινετὸς, θεατὸς, ἀροτὸς, τρωγητός. Καὶ ἔτι δὲ τῶν ὀξυτονουμένων ἐκθλιψιν πάθοι, ὁ αὐτὸς τόνος φυλάττεται ἀναβιβαζόμενος, δεινὰ δεὶν ἐπηπείλει.

Τεταρτόκλιτα.

Τῶν δὲ Τεταρτοκλίτων Ἀττικῶν ὑπερδισυλλάβων προπαροξύτονος ἀεὶ ἡ εὐθεῖα, καί τοι μακροκατάληκτος οὖσα. Ἀττικῶν δὲ τὸ τοιοῦτο. Μενέλεως, εὔγεων. Τὰ δὲ Δωρικῶς ἀφαιρέσει τοῦ σ κλινόμενα, διφορεῖται. τὰ μὲν γὰρ, βαρύτονα, Διώνδας· τὰ δὲ, περισπώμενα, ποδῆς. Καὶ προπερισπώμενον δὲ, ἕν, τὸ λᾶας.

Πεμπτόκλιτα.

Τῶν δὲ Πεμπτοκλίτων τὰ μὲν εἰς αν ἁπλᾶ, ὀξυτονεῖται ἐπ' εὐθείας πάντα, Παν. πλὴν τοῦ, ἀπὸ τοῦ πᾶς, πᾶν. Ἔτι τὰ εἰς ας θηλυκὰ, καὶ ὅλως τῷ δ κλινόμενα, τελὰς, ἀρκάς. Ἔτι τὰ εἰς αις, καὶ αιξ μονοσύλλαβα ἀπαθῆ δαὶς, ςαὶς, αἴξ. Ἔτι τὰ εἰς ης τῷ καθαρῷ κλινόμενα ἐπί-

θετα, εὐγενής. Ἐπὶ τῶν εἰς ην, ὧν οὐκ ἔστι παρασχηματισμὸς οὐδετέρου, τὰ πολλὰ ἁπλᾶ ὄντα, αὐχὴν, σωλήν. Ἐπὶ τὰ εἰς ηρ. ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, Σωτὴρ, πατήρ. μήτηρ γεμὴν, καὶ θυγάτηρ, παροξυτόνως. Ἐπὶ τὰ εἰς ιν δικατάληκτα ἁπλᾶ ὄντα, ῥίν. Ἐπὶ τὰ εἰς ις πατρωνυμικά. Πριαμίς. ἢ καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ος τριτοκλίτων ὄντα, δμῶος. δμωΐς. αἰχμάλωτος, αἰχμαλωτίς. λάλος, λαλίς. Ἐπὶ τὰ εἰς υς τριγενῆς, ἢ τῷ δ κλινόμενα, ἢ μακροκατάληκτα. ἡδύς. χλαμύς. πληθύς. Τἄλλα δὲ παροξυτόνως. Ἐπὶ τὰ εἰς ων περιεκτικὰ, ἢ ὡς περιεκτικὰ, κοιτὼν, ἀπατεών. Ἐπὶ τὰ εἰς ω, καὶ εἰς ως θηλυκά. λητὼ, αἰδώς. Ἐπὶ τὰ εἰς ευς, ἀχιλλεὺς, πηλεύς. Δωριεῖς μέντοι καὶ ταῦτα παροξύνουσιν. Ἀχίλλευς, Πήλευς. Τὰ δὲ εἰς αν σύνθετα, παροξύνονται. ἑρμόπαν. Ἐπὶ τὰ εἰς ας δισύλλαβα. Αἴας, Κάλχας, ἄτλας, Ἐπὶ τὰ εἰς ας οὐδέτερα, κρέας, κέρας. Ἐπὶ τὰ εἰς αξ, καὶ ὅλως τὰ εἰς ξ λήγοντα, ἁπλᾶ ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. ἅρπαξ, πέρδιξ. Ἐπὶ τὰ εἰς ιν σύνθετα, ἢ ὧν οὐδετέρου παρασχηματισμὸς εἰς ον, εὐρυαύχην, εὔρην, τέρην. Ἐπὶ τὰ εἰς ης ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων σύνθετα, κύρια, καὶ εἰς ις προσηγορικὰ, καὶ κύρια, ἁπλᾶ, δισύλλαβα, βραχυπαράληκτα. Δημοσθένης, ὄφις, Πάρις. Ἐπὶ τῶν εἰς ων ἀπαθῶν τὰ κύρια,

εια, καὶ ἐπίθετα, καὶ ἐθνικά. Θέων, ἀδαίμων, Τίτων. Τὰ δὲ εἰς ις ὑπερδισύλλαβα τῷ δ κλινόμενα, ἢ τῷ τ, προπαροξύνεται, ἄδωνις, εὔπολις, εὔχαρις, ἔπηλυς. Καὶ ὅλως τὰ ἐκ δισυλλάβων Πεμπτοκλίτων βαρυτόνων σιωύθεται, ἀναβιβάζει τὸν τόνον, μῆτις, πολύμητις. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς η θηλυκῶν σιωτιθέμενα, ἀναβιβάζοντα τὸν τόνον, προπαροξύνεται, ἀλκὴ, ἄναλκις, κνήμη, εὔκνημις. Τὰ γεμὴν ἀπὸ τῶν εἰς ης Πρωτοκλίτων θηλυκὰ εἰς ις, τῷ δ κλινόμενα, ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάσσει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς τὸ ἀρσενικὸν ἔχει. στρατιώτης, στρατιῶτις. Ἔτι τὰ πολλὰ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ης εἰς εια, προπαροξύνεται. ἀσθενὴς, ἀσθένεια. Τὰ δὲ εἰς ας, καὶ εἰς υς, καὶ εἰς ους μονοσύλλαβα, καὶ ὅλως τὰ εἰς ους ἁπλᾶ, περισπᾶται, πᾶς, μῦς, σῦς, δρῦς, βοῦς. Τούτοις δ' ἠκολούθησε καὶ τὸ ἰχθῦς, καὶ ἀπφῦς, καὶ δουῦς, καὶ ὀσφῦς, καὶ ὀφρῦς. Ἐξαιρείσθω τὸ ποὺς, καὶ ὀδούς. Ἔτι ὅσα τῶν οὐδετέρων μονοσύλλαβα, πῦρ, πᾶν, σκῶρ. Καὶ ὅσα εἰς ων σιωηρημένα. Ποσειδῶν. Ξενοφῶν. Καὶ ὅλως τὰ ἐκ σιωαιρέσεως. παῖς, ροῦς, φθοῖς. Πᾶσα γάρ τοι σιωαίρεσις ἐξ ὀξείας, καὶ βαρείας περισπωμένην ποιεῖ, ἑρμέας, ἑρμῆς. σιμόεις, σιμοῦς. ξενοφόων, ξενοφῶν. φάος. φῶς. βόαξ, βῶς. κρέας, κρῆς. οἷόν τινες καὶ τὸ ποδῆς εἶναι ἀξιοῦσι. Ποδέας γὰρ, ποδῆς. Διὸ καὶ αἱ τῶν Πεμ-

πτοκλίτων συναιρούμεναι πτώσεις, περισπῶνται πᾶσαι, ἣν ἐπὶ τοῦ συνῃρημένου ὁ τόνος ἦ. ληтόος, λητοῦς. Πλὴν ἔνθα τὸ συναιρούμενον ἑτέρα πτώσει ἀσυναιρέτῳ ὁμοφωνεῖ. οἷον, τὴν λητόα, καὶ λητώ. Πᾶσα γὰρ πτῶσις ἑτέρᾳ ὁμοφωνήσασα πτώσει, καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, καὶ τὸν χρόνον. Οὐκοῦν καὶ Σαπφόα, καὶ Σαπφὼ, ὀξυτόνως. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Τὸ δὲ Δημοσθένης, ἐκ τῆς ὀξείας καὶ βαρείας. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ Παύθους, καὶ ἀγήρως. Περὶ δὲ τοῦ χρυσοῦ, καὶ χαλκοῦ, καὶ τῶν τοιούτων, σκεπτέον. Πολυσχεδής γε μὴν καὶ ἀόριστος τὰ πολλὰ τῆς εὐθείας ὁ τόνος, καὶ ἥκιστα πάντων δι' ἀκριβείας οἷόν τε τύπους κοινοὺς περὶ τούτου λαβεῖν. Ὁπότε δὴ καὶ τὸ τὴν φωνὴν ταὐτὸ, διαφόρως τονίσαι ἔξεστι, πρὸς σημασίαν διάφορον. οἷον, βίος, βιός. πονηρὸς, πόνηρος. λαοτρόφος, λαότροφος. ἁρπαγὴ, ἁρπάγη. ἐνναετὴς, ἐννάετης.

Γενικὴ Ἑνικῶν.

Ἡ δὲ Γενικὴ ἀπαθὴς οὖσα, καὶ μὴ εἰς ος δισύλλαβος, ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ Εὐθεῖα, εἰ μὴ μακρὰ λήγουσα κωλύοι. Μακρᾶς γὰρ οὔσης ἐπὶ τέλους, οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις. δίκαιος ἄρα, δικαίου. λόγον δὲ, λόγου. καὶ ἀγαθὸς, ἀγαθοῦ. Ἐξαιρείσθω τὸ μητέρος, καὶ θυγατέρος, καὶ γυναικός.

κός. Αἴγε μὴν εἰς ος δισύλλαβοι, ὀξύνονται. βοός, γραός. ἡ δὲ λᾶος, κατὰ συναίρεσιν ἐκ τρισυλλάβου τῆς λάος, καὶ ἡ κῆρος, καὶ ἦρος ὁμοίως ἐκ τῆς κέαρος, καὶ ἔαρος. Τὸ δὲ μιᾶς, Ἰωνικὴν ἔχει τὴν τάσιν. Ἐπὶ μέντοι τῶν μετοχῶν, καὶ αἱ εἰς ος δισύλλαβοι, βαρύνονται, βάντος, στάντος.

Δοτικὴ Ἑνικῶν.

Ἡ δὲ Δοτικὴ καθόλου τὸν τῆς Γενικῆς ἴσχει τόνον, καὶ χρόνον. αἰνείου, αἰνείᾳ. Μεταπεπλασμένη δὲ, ἀεὶ προπαροξύνεται, διχόμηνι, πολυπάταγι, μελίκρατι.

Αἰτιατικὴ Ἑνικῶν.

Ἡ δὲ Αἰτιατικὴ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ Γενική. Πλὴν τῶν Πεμπτοκλίτων, ὧν ἡ Γενικὴ δισύλλαβος εἰς ος. Ἐπὶ τούτων γὰρ ἀνάγκη τὰς μὲν γενικὰς ὀξύνεσθαι. διός, βοός· τὰς δὲ αἰτιατικὰς παροξύνεσθαι. τὸν βόα. τὸν Δία. Ἐξαιρέσθω τὸ θύγατρα, πεπονθὸ γάρ. καὶ τὸ ἄνδρα ὁμοίως, καὶ τὸ γυναῖκα. Καὶ περισπῶνται δὲ αἱ μονοσύλλαβοι αἰτιατικαὶ εἰς ν λήγουσαι, κλεῖν, λῖν, μῦν, σῦν.

Κλιτικὴ Ἑνικῶν.

Ἡ δὲ Κλητικὴ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα, πλὴν τῶν Πεμπτοκλίτων εἰς ης, συνθέτων. Κυρίων, βαρυτόνων, ἢ

καὶ

καὶ περιςπωμένων ἐκ συναιρέσεως. ἐπὶ τούτων γὰρ ἀναβιβάζεται ὁ τόνος, ὁ δημοσθένης, ὦ δημόσθενες. Ο' ἡρακλῆς, ὦ ἡράκλεες, ἡράκλεις, κατὰ συναίρεσιν, τοῦτο καὶ τὸ Σοφόκλεις, Περίκλεις. Καὶ τὰ εἰς ων δὲ σύνθετα, ἐὰν εἰς ον βραχὺ ἡ Κλητικὴ, ἀναβιβάζει τὸν τόνον, Α'γάμεμνον. κακόδαιμον. Πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ φρὴν, καὶ γὰρ, ὦ δαΐφρον, καὶ περίφρον, παροξυτόνως. Ε'ξαιρείσθω τὸ Λακεδαῖμον, καὶ τὸ παλαῖμον, προπερισπώμενα. Ε"τι τὰ εἰς ηρ, ὧν ἡ Κλητικὴ εἰς ερ, ἀναβιβάζει, θύγατερ, εἴνατερ, δήμητερ, ἆνερ, σῶτερ. Ε'ξαιρείσθω καὶ τὸ δέσποτα, μητίετα, ἀκάκητα, ἀρύοπα.

Δυϊκά.

Η' δὲ εὐθεῖα τῶν Δυϊκῶν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν ἔχει τὸν τόνον. Αἴας, αἴαντε. Πέρσης, πέρσα, ἵππος, ἵππω. Η' δὲ Γενικὴ ἐπὶ τῶν Πεμπτοκλίτων μόνων τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἕπεται. Αἰάντοιν. αἰάντων. Πλὴν παιδοῖν. Ε'πὶ δὲ τῶν ἄλλων ἁπάντων, τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ὁμοτονεῖ. Αἰνείᾳ, αἰνείαιν, τιμὰ, τιμαῖν. λόγω, λόγοιν. Μενέλεω, μενέλεων. Πλὴν τοῦ ἄμφω, ἀμφοῖν, καὶ δύω, δυοῖν. Η' δὲ Κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ, ὁμοίως.

Πλη-

Πληθυντικά.

Η' δὲ εὐθεῖα τῶν Πληθυντικῶν ὁμοτόνως ἔχει τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν. λίθος, λίθοι, χρυσὸς, χρυσοί. Πλὴν τῶν εὐθυλεκτουμένων θηλυκῶν, παρεσχηματισμένων ἀρσενικοῖς. Ταῦτα γὰρ τῷ ἀρσενικῷ ὁμοτονεῖ, λίθινος, λίθιναι. Ο'θεν δὴ καὶ ἡμέρα μὲν, ἥμεραι δὲ προπαροξυτόνως. Α'κολουθεῖ γὰρ ἀεὶ τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς, ὡς εἴρηται. Η' δὲ Γενικὴ τῶν μὲν Πρωτοκλίτων, καὶ Δευτεροκλίτων περισπᾶται, ὀρέσται, ὀρεστῶν, τιμαὶ, τιμῶν. Πλὴν τῆς ἀφύων, καὶ ἐπὶ τῶν πρωτοκλίτων, χρήστων, χλούνων, ἐτησίων. Τάγε μὴν παρεσχηματισμένα ἀρσενικοῖς τῶν Δευτεροκλίτων, ὁμοτονεῖ κἀνταῦθα τῷ ἀρσενικῷ, ῥόδιος, ῥόδιαι, ῥοδίων. Πλὴν τῆς ταχειῶν. Καὶ ὅλως τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν παρεσχηματισμένων. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μέλαιναι, μελαινῶν, οὐ μελαίνων. Καὶ ὅλως τὰ ἀπ' ἀρσενικῶν Πεμπτοκλίτων. Καὶ ἡ τῶν πεμπτοκλίτων δὲ δισυλλάβως εὐθυλεκτουμένων περισπᾶται, μῆνες, μηνῶν, πλὴν τῶν δέκα ἐκείνων, παίντων, τρώων, δμώων, παίδων, φώτων, θώων, λάων, κράτων, δάδων, φώδων. Υ'πὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα, παροξύνεται. Αἴαντες, αἰαύντων. Τὸ δὲ λέξεων, καὶ τὰ ὅμοια, Α'ττικῶς. Η' δὲ τῶν τριτοκλίτων, καὶ τεταρτοκλί-

κλίτων, ὁμοτονεῖ τῇ τῶν ἐνικῶν γενικῇ, καὶ περισπᾶται δὲ, ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχουσα τὸν τόνον. Καθόλου γὰρ πᾶσα Γενικὴ μακροκατάληκτος, ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. Ἤγε μὴν τῶν Ἀττικῶν, λεὼ, καὶ νεὼ, ὀξύνεται. Τὸ γὰρ πτωτικὸν τελικὸν ω, περισπᾶσθαι οὐκ ἐθέλει. Τὸ δὲ Προσειδῶ, καὶ ἱδρῶ, καὶ κυκεῶ, περισπᾶται, ὡς ἐξ ἀποκοπῆς ὄντα. Ἡ δὲ Δοτικὴ, τῶν ἐνικῶν Δοτικῇ ὁμοτονεῖ, πλὴν τῆς πᾶσιν. Ἐφ' ὧν δὲ τὸ α πλεονάζει, ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὁ τόνος, μητράσι, θυγατράσιν. Αἱ δὲ μεταπεπλασμέναι τῶν Δοτικῶν προπαροξύνονται, πρόβασιν, ἄστρασιν, ἔγκασιν. Τῇ δὲ Αἰτιατικῇ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁ τόνος, ἐφ' ἧς καὶ τῇ Εὐθείᾳ. Πλὴν εὔθα μακρὰ λήγουσα κωλύει. ἐνταῦθα γὰρ ἐπὶ τῆς ἑπομένης ὁ τόνος, οἱ δίκαιοι, τοὺς δικαίους. Καὶ ἡ Κλητικὴ, τῇ Εὐθείᾳ ὁμοίως.

Χρῆσις Χρόνων ἐφ' ἑκάστης τῶν Πτώσεων.

Ληπτέον δὲ καὶ τοὺς τελικούς τε, καὶ λυκτικοὺς τῶν Χρόνων ὁμοίως ἐπ' ἑκάστης τῶν Πτώσεών τε καὶ κλίσεων. Ἐπ' Εὐθείας μὲν οὖν ὧδε. Τὰ εἰς ας Ἀρσενικὰ βαρύτονα, ἐκτείνεται. Αἴας, αἰνείας. πλὴν τοῦ μέγας, καὶ λᾶας. Πᾶν Θηλυκὸν εἰς α λῆγον, ὀξυνόμενον μὲν, ἐκτείνει τὸ α. ἀρὰ, χαρά. παροξυνόμενον δὲ, ἢ

προ-

προπερισπώμενον, συστέλλει. ὁμόνοια, μῦσα. Εἰ δὲ Ἀρσενικὸν ἔχει, τῷ τέλει τῆς Γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ ὁμοχρονεῖ. θεῖος, θείου, θεία. ἡδὺς, ἡδέος, ἡδεῖα. Πλὴν τοῦ Δῖα. Εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ω ῥημάτων γίνεται, μακροκαταληκτεῖ, πρεσβεύω, πρεσβεία. Ὅσα δὲ καθαρὸν ἔχοντα τὸ α, τῇ αι παραλήγει διφθόγγῳ, δισύλλαβα μὲν ὄντα, βραχυκαταληκτεῖ, μαῖα. Ὑπερδισύλλαβα δὲ, μακροκαταληκτεῖ, σεληναία. Λήγοντα δὲ εἰς ρα, εἰ μὲν μονοφθόγγῳ παραλήγει, μακροκαταληκτεῖ, πήρα. Εἰ δὲ διφθόγγῳ, βραχυκαταληκτεῖ, μοῖρα. Πλὴν τοῦ φαῖδρα, σαύρα, αὔρα, λαύρα. Τὰ εἰς δα, καὶ εἰς θα, μακροκαταληκτεῖ, λήδα, κισσαίθα. Τὰ δ' ἄλλα πάντα βραχυκαταληκτεῖ. Τὰ δὲ εἰς ος Ἀρσενικὰ, καὶ Θηλυκὰ, καὶ τὰ εἰς ον Οὐδέτερα, κοινὰ μὲν ὄντα, βραχυκαταληκτεῖ, Ἀττικὰ δὲ μακροκαταλυκτεῖ. Ἔτι τὰ εἰς μα λήγοντα, Οὐδέτερα, ἀπαθῆ, βραχυκαταλυκτεῖ. Καὶ ὅλως τὰ διχρονοκατάλυκτα οὐδέτερα, συστελλόμενον ἔχει τὸ δίχρονον. Ἔτι τὰ εἰς ας Οὐδέτερα, βραχυκαταλυκτεῖ. Ἔτι τὰ εἰς ας ὀξύτονα βραχυκαταλυκτεῖ, ἀρκάς. ἐθάς. πλὴν τοῦ ἱμὰς, ἀνδρὰς, καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ κεκρᾶσθαι. Τὰ δὲ εἰς ξ, ἀρσενικὰ μὲν ὄντα, μακροκαταληκτεῖ, θώραξ. Πλὴν τοῦ ἵραξ, ὄρτυξ, ὄνυξ.

Θηλυκὰ δὲ ὄντα, βραχυκαταληκτεῖ. αὖλαξ, πῖδαξ. Κοινότερον δὲ, τὰ εἰς ξ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, δίχρονον πρὸ τοῦ ξ ἔχοντα, ἀρσενικὰ μὲν ὄντα, μακρὸν αὐτὸ ἔχει, θώραξ, φοίνιξ, κήρυξ, ἧλιξ. Θηλυκὰ δὲ, βραχύ· αὖλαξ, κύλιξ, αὖτυξ, πέρδιξ: Τὰ δὲ μονοσύλλαβα ἀεὶ συστέλλεται, φρύξ. Τὰ δὲ εἰς ις βαρύτονα, εἴτε ἀρσενικὰ, εἴτε θηλυκὰ, βραχυκαταληκτεῖ: Τὸ ὄρνις ἐκτείνουσιν οἱ Ἀττικοὶ, καὶ τὸ ἄκνημις, καὶ τὰ ὅμοια σύνθετα: Καὶ ὀξύτονα δὲ θηλυκὰ ὄντα, τῷ δ κλινόμενα, βραχυκαταληκτεῖ. κεραμὶς, πινακὶς, θηεὶς, ψηφὶς, κρηπὶς, αὐλητεὶς, Πελαμίς: Ἔτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ διχρόνου, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦντα οὐδέτερον, συνεσταλμένον ἔχει τὸ δίχρονον, ἡδὺς, ἡδύ. μέγας, μέγα: Ἔτι τὰ εἰς υς βαρύτονα, εἴτε μονογενῆ, εἴτε τριγενῆ, βραχυκαταληκτεῖ, βότρυς, πῆχυς, ἄδακρυς. Τὰ δὲ εἰς υς μονοσύλλαβα, καὶ μὴ, ἐὰν ὀξύτονα ᾖ, μακροκαταληκτεῖ, σῦς, μῦς, δρῦς, ὀφρῦς: Ἔτι πᾶν ἀρσενικὸν, καὶ θηλυκὸν εἰς ἀμετάβολον λῆγον, μακροκαταληκτεῖ, πλὴν τοῦ μάκαρ, καὶ δάμαρ. Ἔτι τὰ εἰς ψ λήγοντα μετὰ διχρόνου, μακροκαταληκτεῖ. Μετάγε μὴν τοῦ ο, βραχυκαταληκτεῖ. Πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ὦπα, τοῦ σημαίνοντος τὸν ὀφθαλμόν· οἷον, κύκλωψ. Ἐξαιρείσθω τὸ κέρκωψ, καὶ κώνωψ, καὶ ῥώψ. Ἡ δὲ

νὲ Γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα μὲν τῇ Εὐθείᾳ, μακροκαταληκτεῖ. περιττοσυλλαβοῦσα δὲ, βραχυκαταληκτεῖ. Ἡ δὲ Δοτικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων, ἀεὶ μακροκαταληκτεῖ. ἤτοι γὰρ τῷ τῆς εὐθείας φωνήεντι διφθογγουμένῳ. Αἰνείας. Αἰνείᾳ. ἢ καὶ μείζονι. λόγος, λόγῳ. Τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, ἀεὶ βραχυκαταληκτεῖ. Τὸ δὲ θέτι, καὶ μήτι, ἐκ συναιρέσεως. Ἡ δὲ Αἰτιατικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων, ὁμόχρονος τῇ εὐθείᾳ, Αἰνείας, Αἰνείαν. Τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, ὁμόχρονος τῇ γενικῇ. Αἴαντος, Αἴαντα. Ὅθεν δὴ καὶ Ἀθηναῖοι, ὅτι Πηλέως, καὶ Ἀχιλλέως μακρογραφοῦσι, μακρὸν λαμβάνουσι τὸ α τῆς Αἰτιατικῆς τῶν εἰς ευς, ἵνα ἰσόχρονος τῇ γενικῇ ᾖ. καὶ μὴν δέδορκα τόνδε πηλέα πέλας. Κλητικὴ δὲ πᾶσα τὸν ἴσον χρόνον τῇ ἰδίᾳ Εὐθείᾳ ἔχει, ἢ καὶ ἐλάττω, μείζω δὲ οὐδέποτε. Διὸ καὶ τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα βαρύτονα, ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν ἐσχάτην, ποιεῖ τὴν Κλητικήν. Νέστορος, Νέστορ. ἄρσενος, ἄρσεν. μαχάονος, μαχάον. Πλὴν τοῦ Ἄπολλον. Πόσειδον. Ἡ δὲ Εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκαταληκτεῖ. Τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, βραχυκαταληκτεῖ. Ἡ Γενικὴ δὲ μακροκαταληκτεῖ, τῶν μὲν δυϊκῶν, τῇ αι, ἢ τῇ οι διφθόγγῳ· τῶν δὲ πληθυντικῶν, τῷ ω. Ἡ δὲ πληθυντικὴ Δοτι-

καὶ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων, μακροκαταληκτεῖ τῇ διφθόγγῳ· τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, βραχυκαταληκτεῖ τῷ ι. Ὅλως δὲ τὴν παραλήγουσαν ἰσοχρονεῖ ταῖς ἄλλαις πλαγίαις. Ἐνίοτε δὲ καὶ μείζω ἔχει τὸν χρόνον, ὡς ἐπὶ τοῦ λέοντος, λέουσι. καὶ λέγοντος, λέγουσιν. Ἡ δὲ Αἰτιατικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων, μακροκαταληκτεῖ ἀεί. Τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, βραχυκαταληκτεῖ. Διὸ καὶ λέγεται, ὅτι αἱ μὲν εἰς αι λήγουσαι Εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν, ἐκτείνουσι τὸ α τῶν Αἰτιατικῶν. Αἱ δὲ εἰς ες, συστέλλουσιν. Ἡ δὲ Κλητικὴ, ὡς εἴρηται.

Ἐπὶ τοὺς ἀρκτικούς τε τῶν Χρόνων, καὶ παραλήγοντας, καὶ ὅλως μεταξὺ ὄντας θεωροῦντες ὁμοίως λέγομεν, ὅτι τὸ στερητικὸν α βραχύ. εἰ μὴ διὰ μέτρον μηκύνοιτο, οἷον καὶ τὸ, ἀθάνατος. Ἔτι τὸ α πρὸ τοῦ β, ἢ μ, συστέλλεται. ἄβυδος, ἄμιλλα. Πλὴν τοῦ ἀμητός. Καθόλου δὲ πᾶν δίχρονον ἐκ κράσεως ὂν ἐκτείνεται. μῆτι, ἱρὰς, ἴρηξ, Ἄκλεᾶ. Τὸ δὲ δυσκλέα, καὶ νηλέα, οὐ κατὰ κρᾶσιν, ἀλλ' ἐξαιρέσει τοῦ ε. Ἔτι τὰ εἰς ος καθαρὸν ὀξύτονα, τοῦ α παραλήγοντα, μακροπαραληκτεῖ. Καὶ ὅλως τὰ διχρόνῳ παραλήγοντα οὕτως. ναός. κειός. ἰός. πλὴν τοῦ βιός. Ἔτι τὰ εἰς μα καθαρὸν οὐδέτερα, φύσει μακρᾷ μάλιστα παραλήγει, ἄλλως τε καὶ σύστοιχα. ὄντα τῶν ἀπὸ τοῦ Παρακειμένου εἰς μος ἀρσενικῶν. οἷον,

θυ-

θῦμα, ῥῦμα, λῦμα, χῦμα. Ἐξαιρείσθω τὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι, θέμα, δόμα, καὶ πρὸς τούτοις τὸ στόμα. Ἀνάπαλιν δὲ τὰ εἰς μὴ καθαρόν. φύσει γὰρ βραχεία τὰ πολλά. δόγμα, βρέγμα. Τάγε μὴν εἰς ον συγκειτικὰ, οὐδέποτε φύσει μακρῷ παραλήγει διχρόνῳ. Πλὴν τοῦ θᾶττον. Τὰ μέντοι εἰς ων καθαρὸν συγκειτικὰ, μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, βελτίων. Ἔτι τὰ εἰς ος δισύλλαβα οὐδέτερα, τῷ α παραλήγοντα, βραχυπαραλυκτεῖ, χάος, φάος. πλὴν τοῦ φᾶρος. Ἔτι τὰ εἰς αειον ἐσχηματισμένα ὑποκοριστικὰ, συνεσταλμένον ἔχει τὸ α, ἱππάειον, φυλλάειον, πτοιάειον. Ἔτι τὰ εἰς ρος καθαρὸν δισύλλαβα, ἀρσενικὰ, τῷ α παραλήγοντα, βραχυπαραληκτεῖ. ταρός. λαρός. Ἔτι τὸ πρὸ τοῦ ἰῶτα, βραχὺ, ἀρκτικὸν ὄν. ἴτυς, ἰτέα, ἰτείον. Τάγε μὴν εἰς ιτης σχηματιζόμενα, μεσοσυλλαβοῦντος τοῦ ι, καὶ παραλήγοντος, μακροπαραληκτεῖ. Πλὴν τῶν ἀπὸ ὀξυτόνων συνθέτων, διπλοκείτης γὰρ τῷ βραχεῖ, ὅτι ἀπὸ τοῦ κειτής. Τὰ δὲ ἀπὸ ῥημάτων διφθογγογράφων γινόμενα διὰ τοῦ ι, βραχὺ τὸ ι ἔχει. Εἰ δὲ σῖτος ἀπὸ τοῦ σείειν, οὐδὲ τοῦτο καθόλου. Ἔστι γε μὴν ὡς ἐπιτοπλεῖστον τὰ ὀνόματα βραχύτερα τῶν ῥημάτων ἀφ' ὧν παράγονται, πείθω, πιθανός. λείχω, λιχανός. Ἔτι τὰ εἰς ιος, εἴτε παροξύτονα, εἴτε προπαροξύτονα, βραχεία παραλήγει, πλὴν

τῦ Δῖος, Κῖος, Χῖος, Τῖος, ἐκ συναιρέσεως ὄντων. Ἔτι τὰ εἰς ιον ὐδέτερα ὑποκοριστικὰ, εἴτε παροξύτονα, εἴτε προπαροξύτονα, βραχεῖα παραλήγει, θηρίον, γραμμάτιον. Ἔτι τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ, βαρύτονα, τῷ ι παραλήγοντα, βραχυπαραληκτεῖ, κοχλίας. Ἔτι τὰ εἰς ιμος παράγωγα, ὑπερδισύλλαβα, ἁπλᾶ, συστέλλει τὸ ι. αὔθιμος, ἄλκιμος, κύδιμος, πρώϊμος. Τὸ δὲ ἄτιμος, βύλιμος, ἴφθιμος, σιώθετα. Ἔτι τὰ εἰς ινος ὑπερδισύλλαβα, ὀξύτονα, καιρῦ τε, καὶ ὥρας ὀνομαστικὰ, βραχυπαραληκτεῖ, ἐαρινὸς, θερινὸς, νυκτερινός. Εὕρηται μέντοι καὶ ἐκτεινόμενα παρὰ Ποιηταῖς ταῦτα. Βαρύτονα δ' ὄντα, εἴτε δυσύλλαβα, εἴτε μὴ, μακρᾷ παραλήγει. Πλὴν τῦ καρκίνος, καὶ πίνος. Ἔτι τὰ εἰς ινη ὑπερτρισύλλαβα, μακρᾷ παραλήγει, ἡρωΐνη, μολυβδίνη. Πλὴν τῦ εἰλαπίνη, καὶ τῶν ἐπὶ πόλεων. Ἔτι τὰ εἰς λος, εἴτε τῷ ι, εἴτε τῷ υ, βραχεῖα παραλήγει. Τάγε μὴν εἰς υλον ὐδέτερα, μακροπαραληκτεῖ, σκῦλον, φῦλον, πλὴν τῦ ξύλον. Ἔτι τὰ εἰς της, εἴτε τῷ ι, εἴτε τῷ υ, μακροπαραληκτεῖ, πολίτης, πρεσβύτης. Πλὴν τῦ κριτὴς, καὶ τῶν ἀπὸ τύτυ. Ἔτι τὰ εἰς μος καθαρὸν, δισύλλαβα, τῷ υ παραλήγοντα, μακροπαραληκτεῖ, χυμὸς, θυμός. Ὅλως τε τὰ ἀπὸ τῦ πρώτυ προσώπυ τῦ παθητικῦ Παρακειμένυ ἀρσενικὰ εἰς μος, μακραὶ

βύ-

βούλεται ἔχειν τὴν παραλήγουσαν, ἤτοι φύσει, ἢ θέσει. Διὸ καὶ ἔστι μὲν οὐ προσλαμβάνοντα τὸ σ, μηκύνεται, δέδεμαι, δεσμός. Ἔστι δ' οὐ αὐτὴν ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν ἐπὶ τὸ φύσει μακρόν. πέθυμαι, θυμός. λέλυμαι, λυμός. ἔρρυμαι, ῥυμός. κέχυμαι, χυμός. Ἔτι τὰ εἰς ινος δισύλλαβα, μακροπαραληκτεῖ, φρῦνος, θύννος. Πλὴν τοῦ πλυνός. Καὶ ὑπερδισύλλαβα δ' ὄντα, μακρᾷ παραλήγει, κίνδυνος, ἀλλόθυνος, πάχυνος. Διὸ καὶ τὸ βόθυνος ἀναλόγως ἐκτείνουσιν οἱ Ἀττικοί. Τὸ δ' ἀνδρόγυνος, λάγυνος, καὶ τὰ ὅμοια, τὸν τοῦ γυνὴ ἔχει χρόνον. Ἔτι τὰ εἰς υνη δισύλλαβα, μακροπαραληκτεῖ. μύνη, φρύνη. Πλὴν τοῦ γυνή. Τὰ δὲ ὑπὲρ τὴν δισυλλαβίαν, συστέλλεται, δικαιοσύνη, βρυθοσύνη, κορύνη. Ἐπὶ δὲ τῆς Γενικῆς, καὶ τῶν ἄλλων πλαγίων οὐκ ἀεὶ τὰ δίχρονα, οἷα ἐπὶ τῆς Εὐθείας, ἀλλ' ἔνια μὲν μακρὰ ὄντα συστέλλεται, ἔνια δὲ ἀνάπαλιν· οἷον τὰ εἰς ιξ ἅπαντα μακρᾷ παραλήγει, καίτοι διαφορούμενα ἐπ' Εὐθείας, ὡς εἴρηται, φοίνικος, κήρυκος. Ἔτι τὰ εἰς ις ὀξύτονα, θηλυκὰ, δισύλλαβα, τῷ δ κλινόμενα, φύσει μακροπαράλυκτα, καὶ μήτε ὑποκοριστικὰ, μήτε κύρια, ἐπὶ μὲν τῆς Εὐθείας βραχὺ ἔχει τὸ ι, ἐπὶ δὲ τῆς Γενικῆς φύσει μακρὸν, κνημῖδος, κληῖδος, βαλβῖδος. ἀπὸ γὰρ τοῦ βηλοῦ. Τοὐναντίον δὲ τὰ

εἰς ψ, βραχεῖα γάρ. ἰπός. γυπός. Ὥσπερ αὖ καὶ τὰ μονοσύλλαβα. μυός. δρυός. Πλὴν τῶν δικαταληκτων. Καὶ τὸ φόρκιω δὲ, καὶ πόλτιω πλαγιαζόμενα, ἐκτείνεται. Καὶ μὲν δὴ καὶ τὰ τῶν ἐπιθέτων τρισύλλαβα πάντα βραχὺ τὸ ι σώζει, εἴτε μακρᾷ, εἴτε βραχείᾳ παραλήγουσαν τὴν εὐθεῖαν ἔχοντα, αὐλητείδος, στρατηγίδος. Τάγε μὴν παραλήγοντα, καὶ ἅμα προπαραλήγοντα βραχεῖᾳ, ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς Γενικῆς, ὡς τὸ πλοκαμῖδος. Ποιηταὶ δὲ κἀν τούτοις βραχὺ τὸ ι φυλάττουσιν, ἐπενπθεύτες τὸ η, ποταμηΐδος, παγαδηΐδος. Καθόλου δὲ πρὸ ἀμεταβόλου τοῦ σ ἐπιφερομένου, μακρὸν τῶν διχρόνων οὐδὲν εὕρηται κείμενον. Τὸ δὲ ω, ὅσα μὲν τῶν εἰς ων ἀρσενικῶν βαρυτόνων παρώνυμα, μακρὸν οὕτω φυλάττει καὶ ἐπὶ Γενικῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλαγίων, θέων, θέωνος. Ὅσα δὲ ῥηματικὰ, ἢ κοινὰ τῷ γένει, μεταβάλλει εἰς τὸ βραχύ. φιλήμων, φιλήμονος, σώφρων, σώφρονος. φυλάττει δὲ τὸ μακρὸν καὶ τὰ πεελεκτικὰ, καὶ τὰ ὡς πεελεκτικὰ, ἐλαιῶνος, ἀγκῶνος. Καὶ τὰ ἐκ συναιρέσεως, Ποσειδῶνος, Ξενοφῶντος. Καὶ τὰ βαρύτονα θηλυκά. μήκων, μήκωνος. Καὶ ὀξύτονα δὲ πόλεων ὀνόματα ὄντα, φυλάττει. Σιδών, σιδῶνος. Πλὴν τοῦ αὐθηδόνος, καὶ ὀλοοσύνος. Ἔτι τὰ εἰς τι τῶν μέσων συμφώνων ἐχατοσυλλαβοῦντα, τρίβων, στράγων, κώδων.

Πλὴν

Πλὴν τοῦ σηπεδών, καὶ μακεδών. Καὶ ὅλως τῶν ῥηματικῶν τε, καὶ ἐθνικῶν, καὶ κοινῶν τῷ γένει. Ἔτι τὰ εἰς τι τῶν ψιλῶν. λάκων, στίλπων, Πλάτων. πλὴν τοῦ πέπων. Ἔτι τὰ εἰς τι τῶν δασέων καθαρόν. Κείθων, Τρύφων, γλίχων. Ἔτι τὰ εἰς τι τῶν ἀμεταβόλων καθαρόν. ἄλων, Σόλων, Ἀπόλλων, Ἄμμων, Ζηνών, τρήρων. Ἐξαιρείσθω τὰ συγκριτικά, καὶ ῥηματικὰ τῷ γένει, καὶ τὸ στήμων, καὶ τέρμων, καὶ στρυμών. Ἔτι τὰ εἰς σων, τὸ μακρὸν φυλάσσει· Καύστων, Βρύστων. Πλὴν τοῦ Ἰάσων, καὶ Αἴσων. ῥηματικὰ γάρ. Ἔτι τὰ τῇ αι, ἢ τῷ ι παραλήγοντα καθαροκατάληκτα. Αἰγαίων, Ἀνδρωπίων, πυγμαλίων, Ἴων. Πλὴν τοῦ ἰξίων, Ἀμφίων, Ὑπερίων, Πανδίων. Καθόλου δὲ τὰ καθαροκατάληκτα ὀξύτονα, φυλάσσει, ἀπατεών. Εἴη δ' ἂν ταῦτα καὶ ὡς περιεκτικά. Καὶ τὰ μονοσύλλαβα, φρών. Τάγε μὴν ἄλλως ὀξύτονα θηλυκά, εἰς τὸ βραχὺ μεταβάλλει. τρυγών, τρυγόνος. Ἔτι τὰ εἰς ων καθαρὸν βαρύτονα, τῷ α παραλήγοντα, συστέλλεται. Ποσειδάονος, Μαχάονος. Καὶ ὅλως τὰ εἰς ων καθαροκατάληκτα, τῇ μακρᾷ παραλήγῃ διχρόνῳ, εἰς τὸ βραχὺ τρέπεται ο, ἰξίονος, καὶ περικτίων δέ, καίτοι βραχεῖα παραλῆγον. Καὶ τὰ συγκριτικὰ πάντα, κρείττονος, βελτίονος. Τὰ δὲ βραχυπαραληκτοῦντα, τὸ

τὸ μακρὸν σώζει, ἀρυπίωνος. Ἔπι τὰ εἰς ων παραλήγοντα τῷ υ, ὀξύτονα μὲν, συστέλλεται. Ἀμφικτυὼν, ἀλεκτρυὼν. Παροξύτονα δὲ οὔ. Ἀμφιτρύων, ἠλεκτρύων. Ἔπι τὰ παραλήγοντα τῷ η, εἴτε ὀξύτονα, εἴτε παροξύτονα, σαρπηδὼν, παιήων. Καὶ τὰ ἐθνικά. πλὴν τοῦ καύκων, μάλωι, λάκων. Καὶ τὰ δύω σύμφωνα διάφορα ἔχοντα. Λυκόφρων, ἐνοσίχθων. Ἔπι τῶν εἰς ωρ βαρυτόνων, ὅσα μὲν ἔχει τὸ λ, ἢ τὸ μ ἐσχατοσυλλάβου, μακρὸν αὐτὸ φυλάττει τὸ ω καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς. ἔλωρος, τέκμωρος. Ὅσα δὲ μὴ, εἰς τὸ βραχὺ τρέποντα κλίνεται. Νέστορος. Ἔπι τὰ εἰς ως κλινόμενα, ἢ τῷ καθαρῷ, ἢ τὸ τ, τὸ μακρὸν σώζει. ἥρωος, ἱδρῶτος. Τάγε μὴν εἰς οψ, ὡς ἐπὶ τῆς Εὐθείας, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς Γενικῆς ἔχει.

Τόνος Ῥήματος.

Τῶν δὲ εἰς ω Ῥημάτων χρονικῶς μὲν κλινομένων κοινὸν, τὸ παροξύνεσθαι ἐπὶ Ἐνεστῶτος, ἀπαθῶν ὄντων. Τὰ γὰρ συνῃρημένα περισπᾶται, ὥσπερ καὶ τὰ ὀνόματα. Ὅλως τε πᾶν ῥῆμα μακροκατάληκτον, ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔχον τὸν τόνον, περισπᾶται. Πλὴν τοῦ χρῆ. Ἴδιον δὲ τῶν πεμπτοζύγων τὸ προπαροξύνεσθαι. ἵστημι, τίθημι. Πλὴν τοῦ εἰμὶ, καὶ φημὶ, ὀξυτόνων.

Καὶ

Καὶ παθητικῶς δὲ διατιθέμενα, καὶ ὥσπερ κλινόμενα, φυλάττει τὸν τόνον ἔτι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἅπαντα. λέγω γὰρ, λέγομαι. δίδωμι, δίδομαι. Ὁ δὲ Παρατατικὸς, παροξύτονος ἀεὶ, εἰ μή τι κωλύοι. Διὸ καὶ συλλαβικῶς μὲν αὐξανομένῳ, ἐπὶ τὸ προσληφθὲν ε, ὁ τόνος ἀναβιβάζεται. τύπτω, ἔτυπτον. χρονικῶς δὲ, ἐπὶ τὸ αὐξανόμενον αὐτὸ ἀρκτικὸν φωνῆεν. ἀκούω, ἤκουον. Τῶν δὲ Μελλόντων ὁ μὲν ἐνεργητικὸς, παροξυτόνως ὁ πρῶτος, τύψω. Περισπωμένως δέ τοι ὁ δεύτερος, τυπῶ. Ὁ δὲ παθητικὸς προπαροξυτόνως, τυφθήσομαι. Καὶ τῶν μέσων δὲ ὁ πρῶτος ὁμοίως, τύψομαι. Ὁ δεύτερος δὲ προπερισπωμένως, τυποῦμαι. Ἐξαιρείσθω τὰ τεταρτόζυγα. Τούτων γὰρ ἴδιον, τὸν μὲν ἐνεργητικὸν πρῶτον περισπᾶσθαι, ψαλῶ· τὸν δὲ μέσον προπερισπᾶσθαι, ψαλοῦμαι. Τῶν δὲ Ἀορίστων ὁ μὲν ἐνεργητικὸς, προπαροξυτόνως, εἰ ἐγχωρεῖ. εἰ δὲ μὴ, παροξυτόνως γε, ἔτυψα, ἔθην. Ὁ δὲ μέσος καὶ ὁ παθητικὸς, παροξυτόνως, ἐτυψάμην, ἐτύφθην. Καθόλου δὲ ὁ μὲν Παρακείμενος, προπαροξυτόνως. Ὁ δὲ Ὑπερσυντελικὸς παροξυτόνως. Ἐν δὲ συνθέσει τὰ τροχαϊκὰ προπερισπώμενα οὐκ ἀναβιβάζει τὸν τόνον, καθάπερ καὶ τὰ ὀνόματα ἀνεβίβαζεν, εἶπε, κατεῖπεν, εἶχε, κατεῖχε. Πλὴν τοῦ οἶδα, σύνοιδα γὰρ προπαροξυτόνως, καὶ οἶσθα, σύνοισθα, καὶ

κεῖμαι, προσκεῖμαι. Οὐκ ἔτι δὲ καὶ τὸ κεῖσθαι ἀναβιβάζει· προσκεῖσθαι γὰρ προπερισπωμένως. Προσωπικῶς δὲ κλινομένων κοινὸν ἁπάντων τὸ ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάττεσθαι διόλου, εἰμὴ τεταρτοσυλλαβία, ἢ μακρὰ τρίτη κωλύοι. οὕτω γὰρ ἀεὶ ἐπὶ τῆς ἑπομένης ὁ τόνος. τύπτομαι, τυπτόμεθα. ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην. Ἐγκλιτικῶς δὲ κλινομένων τὸ μὲν Προςακτικὸν προπαροξυτόνως, ἔνθα ἂν ἐγχωρῇ· μὴ ἐγχωροῦν δὲ, παροξυτόνως, τύπτε, τέτυφε. Πλὴν τοῦ δευτέρου τῶν μέσων Ἀορίστου, περισπωμένως γὰρ, τυποῦ. Ἐξαιρείσθω καὶ τὸ εἰπὲ, λαβὲ, ἐλθὲ, εὑρὲ, ἰδέ. ὀξυτόνως γάρ. Τὸ δ' Εὐκτικὸν, καὶ Ὑποτακτικὸν, καὶ Ἀπαρέμφατον, ἐπὶ τῆς αὐτῆς τονιστέον, ἐφ' ἧς καὶ τὸ ἀρχικὸν ῥῆμα τυγχάνει ἔχον τὴν τάσιν, ἣν μηθὲν κωλύῃ. Πλὴν τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων. Ταῦτα γὰρ ἐπὶ τῆς παραληγούσης, τυπῆναι. Καὶ πλὴν τοῦ δευτέρου Ἀορίστου, καὶ Μέλλοντος, περισπῶνται γὰρ, τυπεῖν. Καὶ τῶν μέσων, τυπεῖσθαι γὰρ, καὶ τυπέσθαι.

Χρόνος Ῥήματος Ληκτικός.

Χρόνος δὲ Ῥημάτων τοιοῦτος. Πᾶν ῥῆμα εἰς ω μὲν λῆγον, μακροκαταληκτεῖ· εἰς ον δὲ, βραχυκαταληκτεῖ, εἰ μὴ σεσυνηρημένον εἴη, οἷον τὸ ἐβόων, ἐγέλων. Ἐξαιρείσθω ὁ δεύτερος Ἀόρι-

-ος τῶν πεμπτοζύγων, ἔδων, ἔγνων. Τὰ δὲ ἐς ι λήγοντα, βραχυκαταληκτεῖ, ἵστημι, δίδωμι. Τὸ ὀφειλόμενον α τῷ Ἀορίστῳ, βραχὺ μέν. Πᾶς παρακείμενος βραχυκαταληκτεῖ. Ἔτι τὰ δεύτερα τῶν Προστακτικῶν πρόσωπα βραχυκαταληκτεῖ. Πλὴν τοῦ παθητικοῦ Ἐνεστῶτος, καὶ τοῦ μέσου Ἀορίστου δευτέρου. Τὰ πρῶτα τῶν Εὐκτικῶν εἰς μι μὲν λήγοντα, βραχυκαταληκτεῖ, εἰς ην δὲ μακροκαταληκτεῖ, τύπτοιμι, τυφθείην. Τὰ Ἀπαρέμφατα μακροκαταληκτεῖ, πλὴν ὅσα ἡ αι δίφθογγος ἀντὶ βραχέος, ἐσχατοσυλλαβοῦσα λαμβάνεται. Ἔτι τῶν προσώπων τοῖς μὲν ἑνικοῖς, καὶ δυϊκοῖς τρίτοις τῶν Προστακτικῶν, μακρὸν μὲν τὸ λῆγον, βραχὺ δὲ φύσει τὸ παραλῆγον. Τοῖς δὲ πληθυντικοῖς τρίτοις, ἀνάπαλιν. Τοῖς δ' ἄλλοις ἅπασιν. ἑνικῶς μὲν κλινομένοις, μακρὸν τὸ λῆγον. Πλὴν ὅσα ἡ οι ἐσχατοσυλλαβοῦσα ἀντὶ βραχέος λαμβάνεται. Καὶ πλὴν τοῦ τρίτου τῶν πεμπτοζύγων, ἵστησι, τίθησι. Δυϊκῶς δὲ, καὶ πληθυντικῶς βραχύ. Πλὴν τῶν εἰς ην δυϊκῶν, καὶ η Παθητικῶν. ἐτυπτέτην, ἐτυπτέσθην, τύπτη. Ἴδιον δὲ τῆς οι καὶ αι, τὸ τελικὰς οὔσας, ἀντὶ βραχέων λαμβάνεσθαι. Πλὴν τῶν συνῃρημένων, καὶ Εὐκτικῶν, καὶ ἐπιρρημάτων, σαπφοῖ, τύπτοι, οἴκοι. Ἐξαιρείσθω τὸ, πάλαι, ἐπίρρημα. βραχυκαταληκτεῖ γάρ. Ὅθεν

καὶ

καὶ τὸ πρόπαλαι προπαροξυτόνως τονίσαι ἤξίου. Ἐπὶ τὰ μὲν εἰς αω, ἔχοντα πρὸ τοῦ α ἢ φωνῆεν, ἢ τὸ ρ συλλαβιζόμενον, μακρᾷ παραλήγει, ἐάω, περάω. εἰ δὲ μὴ, βραχυπαραληκτεῖ, ἐλάω. Τὰ δὲ εἰς ω καθαρὸν βαρύτονα, ὑπερδισύλλαβα, τῷ ι παραλήγοντα, βραχείᾳ παραλήγει, κυλίω, κονίω, μηνίω. πλὴν τοῦ ἐσθίω. Ἐπὶ τὰ εἰς ιω περισπώμενα, ἰῶμαι, ἐσιῶ, ἐρυθριῶ, ἀνιῶ. Ἐπὶ τὰ εἰς ω καθαρὸν περισπώμενα, τῷ ο παραλήγοντα. βοῶ. Ἐὰν μὴ ἀπὸ ὀνόματος γένηται. Ζωῶ γὰρ, καὶ ἀθωῶ, τῷ μακρῷ, ὡς ἀπὸ ὀνομάτων τοῦ ζωὴ, καὶ θωή. Κἂν ἐπένθεσις δὲ ποιητικὴ γένηται, ὁμόχρονος δὴ τῷ ὑπάρχοντι παραληκτικῷ ἔσαι. Βραχεῖα γὰρ, ἂν βραχὺ, ὁρόω, βοόω. μακρὰ δὲ, ἂν μακρόν. μαιμώω, ἱδρώω, πηδώω. Ὡσαύτως δέ τοι καὶ ἐπὶ τῶν εἰς α ληγόντων προσώπων, βοάα, μαιμάα. Ἐπὶ τὰ εἰς ανω ὑπερδισύλλαβα, λαμβάνω, αἰδαίνω. Πλὴν τοῦ ἱκάνω, καὶ κιχάνω. Ἐπὶ τὸ προστιθέμενον α Ἰωνικῶς τοῖς τρίτοις, βραχύ. πετύφαται. ἐπετύφατο. τιθέασι. Τὸ δὲ ἱσᾶσι, βοᾶσι, κατὰ συναίρεσιν. Ἐπὶ τὸ ο ἑπομένου δισυμφώνου, ἀεὶ βραχύ. δεσπόζω. Ἐπὶ τὰ εἰς ωζω, τῷ μακρῷ, σώζω. Πλὴν τοῦ δεσπόζω, ὄζω, ἁρμόζω. Ἐπὶ τὰ εἰς υνω ὑπερδισύλλαβα, βαρύτονα, μακρᾷ παραλήγει. ὀτρύνω,

ρω, πραΰνω, μαλκύω. Τὸ δὲ θύω, καὶ λύω, καὶ ῥύομαι, καὶ δακρύω, καὶ κωκύω, διφορεῖται τὸν χρόνον. Τάγε μὴν εἰς νω πεἰαστώμενα, μακρᾷ παραλήγει, κοινῶ, πεινῶ. Καὶ ὅλως τὰ εἰς ινω, πίνω, κείνω. Ὥσπερ δὲ ἐ πάντα τὰ δίχρονα ἐπὶ τῆς γενικῆς, οἷα ἦν ἐπὶ τῆς εὐθείας, ὅτως ἐδ᾽ ἐπὶ τῦ Ἐνεςῶτος καὶ Μέλλοντος ἴσα ἀεὶ, ἀλλὰ τὸ θύω, καὶ λύω, καὶ κωκύω, διφορέμενα ἐπὶ Ἐνεςῶτος, ἐπὶ τῦ Μέλλοντος μακρᾷ ἀεὶ παραλήγει. Ἔτι τὰ εἰς ιω παροξύτονα, οἷον κυλίω, κονίω, ἐπὶ τῦ Μέλλοντος μακροπαραληκτεῖ. Διὸ δὴ εὖ λέγεται, ὅτι πᾶς Μέλλων Βαρύτονος, ἢ τὴν ἴσην παραλήγεσαν ἔχει τῷ Ἐνεςῶτι, ἢ μείζω, ἐδέποτε ἐλάσσω. Ἔτι τὰ εἰς ινω, βραχεία παραλήγει, καὶ ὅλως τὰ πεταρτόζυγα. ὅθεν καὶ κεκείκαμεν, καὶ ἐκείθην, βραχεία παραλήγει, καὶ τὰ ἀπὸ τέτων ὀνόματα, κείσις καὶ κεῖμα. ἔκεινα δὲ καὶ κεῖναι, μακρᾷ. Ἔτι τὰ εἰς πτω τῷ υ παραλήγοντα, ἐπὶ τῦ Παρακειμένε μακρᾷ φύσει παραλήγει, τύπτω, τέτυφα, κύπτω, κέκυφα. τί γὰρ οἶδε δρῶσιν οἱ σφόδρ᾽ ἐγκεκυφότες; Ἔτι πᾶς Παρακείμενος τῷ κ συλλαβιζομένην ἔχων τὴν λήγεσαν, μακρᾷ παραλήγων, εἰ ἀποβολὴ γένοιτο τῦ κ, συςέλλει τὴν παραλήγεσαν, ἕςηκα, ἕςαα, βέβηκα, βέβαα, τέθνηκα, τέθναα, δέδοικα, δέδια.

Ἔτι

Ἔτι πᾶς Παρακείμενος ἀπαθὴς τῶν Ἀπαρεμφάτων, βραχυπαραλήκτει, πετυφέναι, πεποιηκέναι. Καὶ πᾶς δὲ ἀναδιπλασιασμὸς διὰ βραχέος. Καὶ ὅλως αἱ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν παρῳχημένων προστιθέμεναι συλλαβαὶ, βραχεῖαι. Ὅγε μὴν πρῶτος Ἀόριστος ὡς τὰ πολλὰ μακρᾷ παραλήγει. Μὴ λανθανέτω δὲ τὸ λῦσα, καὶ ἔφρασα, καὶ ἔπτυσα, βραχυπαραληκτοῦντα. μηδὲ τὸ ἐπήνεσα, καὶ ἐγέλασα, καὶ ἤροσα. Ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ θέματος ὢν βαρυτόνου, βραχεῖα. Δεῖ δὲ τὸν αὐτὸν καὶ ὑπερδισύλλαβον εἶναι. ἄλλως γὰρ οὐ καθόλου. Εἶδον γὰρ τῷ μακρῷ, καὶ εἷλον, καὶ εὗρον, καὶ ἧκον, καὶ ἦλθον, καὶ εἶπον, καὶ ἦγον, ὅθεν τὸ ἤγαγον. Θέσει γέμει, κἂν ἔνια τῶν τρισυλλάβων μακροπαραληκτοίη, οἷον, ἂν τὰ θέματα τὴν ληκτικὴν συλλαβὴν ἐκ τε τῶν ἀφώνων ἔχῃ, καὶ πρὸ τοῦ ἀφώνου ἀμετάβολον τὸ ρ, ἥμαρτον, ἔπαρθον, ἔδαρκον, ἔμαρπον. Τὸ δὲ ἔπραθον, καὶ ἔδρακον, ποιητικὰ, σιωπῶδα μέντοιγε τῷ βραχύνοντι λόγῳ. οἷον δὴ καὶ τὸ ἤμβροτον, μεταβολῇ τοῦ α, καὶ ἐπενθέσει τοῦ β, διὰ τὸ ἀσύντακτον εἶναι τὸ μ. Ἔτι τὰ εἰς θι προστακτικὰ, καὶ τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα, Ἀορίστου ὄντα, φύσει μακρᾷ παραλήγει, γνῶθι, φάθι, κεῖναι, λεᾶναι, φᾶναι. Πλὴν τῶν ε πεμπτοζύγων, θέτε. Οὕτω δὲ καὶ

τὰ κατὰ μεταπλασμὸν, κλῦθι, δῦθι, καίτοι ἀπὸ τοῦ κλύε, καὶ δύε. τὸ δὲ κέκλυθι βραχύνεται. Καὶ τὸ ὄρνιθι, καὶ ἴθι. Τάγε μὴν εἰς αναι, καὶ ιωαι, τῶν πεμπτοζύγων, βραχυπαραληκτεῖ, ἱςάναι, ζευγνύναι. καθάπερ καὶ τὸ τιθεῖναι, καὶ διδόναι. Καθόλου γὰρ οἱ τῆς πέμπτης ἀπαρέμφατοι Ἐνεςῶτες, βραχυπαραληκτοῦσι. Τὸ δὲ εἶναι, ὅτι δισύλλαβον, τοῖς δισυλλάβοις τῶν Ἀορίςων ἀκολουθῆσαι, μακροπαραληκτεῖ. Ἔτι πᾶν ῥῆμα εἰς μαι λῆγον, ἢ πρὸ τοῦ μ τὸ ο ἔχει, βραχυπαραληκτεῖ, πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν. Καὶ ὅλως τὸ πρὸ τοῦ κλιτικοῦ μ, ἀπαθὲς ο, βραχύ. τύπτομαι, τύπτομεν.

Τόνος, καὶ Χρόνος Μετοχῆς.

Μετοχὴ δὲ, ἐπειδὴ τῇ μὲν τοῦ ὀνόματος μετέχει, τῇ δὲ τοῦ ῥήματος, κοινὰ δὴ ἔχει καὶ τὰ πολλὰ τῶν περὶ ἐκείνων εἰρημένων. Ἴδιον δὲ μάλιςα τῆς δε, τὸ συςέλλεσθαι ἐπὶ γενικῆς, ἀπαθῆ οὖσαν. λέγων, λέγοντος· καὶ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν ὀνομαςικὴν τε, καὶ κλητικὴν φωνῇ τε, καὶ χρόνῳ, καὶ τόνῳ. Τοῦτο δέγε κοινὸν καὶ πρὸς τὰ μετοχικὰ ὀνόματα, καύσων. Τὸ δὲ μεμαῶτος, καὶ τεθνεῶτος, καὶ βεβαῶτος, καὶ τὰ τοιαῦτα, ποιητῶν. Τὸ γὰρ πρὸ τοῦ ω σύμφωνον ἐξαίροντες, καὶ συςέλλοντες τὸ παραλῆγον, κλί-

νουσιν ἀσυστόλως, μέμηκα, μεμαῶτος, ἢ ῥητέον καὶ ἀπὸ τοῦ μέσου δὴ Παρακειμένου ταῦτα ἐσχηματίσθαι. Συσταλτικὸς γάρτοι ὁ μέσος, δέκοικα, δέδια. ἤκουκα, ἤκοα. ὅθεν τὸ ἀκηκοώς.

Ἐνεστώς. Μέλλων. Ἀόριστος α΄.

Τόνος δὲ τῇ μὲν Ἀρσενικῇ τοῦ Ἐνεστῶτος, καὶ Μέλλοντος, καὶ Ἀορίστου πρώτου τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς τῷ ἀρχικῷ ῥήματι. τύπτω, ὁ τύπτων, ὁ τύψων, ὁ τύψας. Πλὴν τελῶν, ἴω, κίω, ἔω. τούτων γὰρ αἱ μετοχαὶ ὀξυτονοῦνται, ἰών, κιών, ἐών.

Παρακείμενος. Ἀόριστος β΄.

Τῇ δὲ τοῦ Παρακειμένου, καὶ δευτέρου Ἀορίστου, ἐπὶ τῆς ἐσχάτης, τετυφώς, τυπών, ὀξυτόνως, καὶ μακροκαταλήκτως. Ὁμοίως δὲ καὶ τῇ τοῦ μέσου Παρακειμένου, καὶ τοῖς πεμπτοζύγων ἐνεργητικοῖς, τιθείς, ἱστάς. Αἵγε μὴν εἰς μενος πᾶσαι, προπαροξυνόνται. Πλὴν ἐπὶ τοῦ Παρακειμένου. παροξυτόνως γάρ. Καὶ βραχυκαταληκτοῦσιν. Αἱ δὲ εἰς εις, ὀξυτονοῦνται, καὶ μακρογραφοῦνται τῇ ει, πλὴν τῆς ἀπὸ τοῦ υ, ζεύγνυμι, ζευγνύς. μακροκαταληκτεῖ μέντοι καὶ αὕτη. Καθόλου δὴ αἱ τῶν ἐνεργητικῶν μετοχαί, γένους οὖσαι ἀρσενικοῦ, μακροκαταληκτοῦσι, τύπτων, τύψας, τυπών, τετυφώς. Ἔτι

κλι-

κλινομένη ὧδε τῷ γένει, ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα, τὸ τύπτον, ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάττει τὸν τόνον. Καὶ λήγει δὲ βραχεῖα τὸ θηλυκὸν, παραλήγει μέντοι μακρᾷ, πλὴν τῆς εἰς μενη, ἀνάπαλιν γὰρ, τυπτομένη. Καὶ παραλήγουσα δὲ μακρᾷ, τοῖς ἰδίοις ἀρσενικοῖς οἰκείως. ἢ γὰρ τῷ αὐτῷ μακρῷ α, ἢ τῇ ου, ἢ τῇ ει. πλὴν τῆς τοῦ Παρακειμένου, ἥδε γὰρ τῇ υ, τετυφυῖα. Ἔπι τὰ εἰς α καθαρὸν θηλυκὰ, διφθογγοπαράλυκτα, τῇ ἐκ τοῦ ι διφθόγγῳ παραλήγει. Δῆλον δ' ὅτι καὶ τὸ οὐδέτερον ἀεὶ βραχυκαταλυκτεῖ. ἢ γὰρ εἰς ον προπαροξυτόνως. τυπτόμενον. ἢ εἰς ον καὶ εἰς εν ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ, ὀξυτόνως, ἀπαθὲς ὄν. Οὔτε δὲ ληγούσης μακρᾶς προπαροξύνεται λέξις. Καὶ πᾶσα Μετοχὴ συστέλλεται ἐπὶ γενικῆς. Τὸ δὲ ἑστῶτος κατὰ συναίρεσιν ἀπὸ τοῦ ἑσταότος.

Τόνος, καὶ Χρόνος Ἄρθρου.

Ἄρθρον δὲ τὸ μὲν ἀρσενικὸν, καὶ Οὐδέτερον ἀνάγεται ἐπὶ τὰ τῶν ὀνομάτων τριτόκλιτα, κἀκείνοις ὁμοίως ἔχει τὸν χρόνον. Ἐπὶ μὲν γὰρ εὐθείας, καὶ αἰτιατικῆς βραχὺ, ἐπὶ δὲ γενικῆς, καὶ δοτικῆς μακρόν. ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν. Κἀπὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁμοίως ταῖς ἐκείνων καταλήξεσιν ἔχει. Διὸ καὶ λέγεται, ὅτι καθόλου τὰ Ἄρθρα τῆς Δοτικῆς τῶν ἑνικῶν, καὶ τῆς Εὐ-

θείας

θείας τῶν δυϊκῶν, καὶ τῆς Γενικῆς τῶν πληθυντικῶν, μακροκαταληκτεῖ. Αἱ μέν τοιγε εὐθεῖαι, καὶ αἰτιατικαὶ τῶν προτακτικῶν, οὐκ ὀξυτονοῦνται, ὡς τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ βαρύνονται, ὡς αἱ προθέσεις, καί τινες τῶν συνδέσμων. Τὸ δὲ Θηλυκὸν τοῖς δευτεροκλίτοις ἕπεται. Καὶ τὰ μὲν Προτακτικὰ ἢ πνεύματα, ἢ τόνους ἐπιδέχεται. Τὰ δὲ Ὑποτακτικὰ καὶ πνεύματα, καὶ τόνους. Πᾶν μὲν οὖν Ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, δασύνεται. Τὸ δὲ τῆς Κλητικῆς ὦ, οὐκ ἄρθρον, διὸ καὶ οὐδὲν ἄτοπον, εἰ ψιλοῦται.

Τόνος καὶ Χρόνος Ἀντωνυμίας. Πρώτου Προσώπου.

Ἀντωνυμία δὲ ἡ μὲν πρωτότυπος ἐπὶ τοῦ πρώτου προσώπου, εὐθυλογουμένη τὸ ἑνικὸν, μακροκαταληκτεῖ, καὶ ὀξύνεται. Ἐπὶ γενικῆς δὲ περισπᾶται. Καὶ ἐπὶ Δοτικῆς ὀξύνεται, καὶ μακρογραφεῖται τῇ οι. ἐμοί. Ἐπὶ δὲ Αἰτιατικῆς βραχυκαταληκτεῖ, καὶ ὀξύνεται. Χρὴ δ' ἄρα τὸ ἐντελὲς ἐννοεῖν, ὡς τόγε ἀρκτικὸν ἀποβάλλουσα φωνῆεν, ἐγκλίνεται ὧδε, ἤκουσάς μου, ἔδωκάς μοι, εὔφρανάς με.

Ἐγκλινόμενα.

Καθόλου γάρ τοι τὰ Ἐγκλινόμενα ἀποβάλλοντα τὸν ἑαυτῶν τόνον, ἐφέλκεται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἡγουμένην λέξιν, εἴτε μονοσύλλαβα εἴη,

εἴτε

εἶπε δισύλλαβα. Τὸ δὲ καὶ μοίπς, οὐ δισύλλαβον εὖ, ἀλλὰ μονοσύλλαβα δύω. Αἰεὶ γὰρ μία μόνη λέξις ἐγκλίνεται. Δύω οὖν, κἂν μονοσύλλαβαι ὦσιν, οὐκ αὖ ὑφ' ἑνὸς τόνου ἐγκλίνοιντο, ἀλλ' ἡ μὲν προτέρα ὑπὸ τοῦ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ἡγούμενον, ἡ δὲ δευτέρα ὑφ' ἑτέρου, τῇ προτέρᾳ ἐπιτιθεμένου. Ὅλως μὲν τοίνυν τὰ τῶν Πρωτοτύπων ἑνικὰ ἐγκλίνεται, πλὴν τῶν ὀρθῶν. Τῆς δὲ πρωτοπροσωπούσης τὰ δυϊκὰ, μακρᾷ μὲν παραλήγει, βραχείᾳ δὲ λήγει τῷ ι, νῶϊ, ἀπαθῆ ὄντα. Ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ, κοινὸν μὲν ἁπασῶν τῶν πτώσεων τὸ ἀρκτικὸν η, καὶ τὸ δασύνεσθαι. Βραχυκαταληκτεῖ δὲ ἡ μὲν Εὐθεῖα, εἰς ες, βραχείᾳ ἔτι παραλήγουσα. Ἡ δὲ Αἰτιατικὴ, ἀλόγως εἰς ας, ὡς τὰ πεμπτόκλιτα. Καὶ ἡ Γενικὴ δὲ τοῖς ὀνόμασιν ὁμοίως εἰς ων. Ἡ δὲ Δοτικὴ μακροκαταληκτεῖ τῷ ι, καὶ περισπᾶται. Καίτοι καθόλου τῆς Δοτικῆς τὸ ι, βραχὺ ὄν. Ἡ οὐδ' ἐνταῦθα ἀεὶ μακρόν. ὅθεν οὐδ' ἀεὶ περισπώμενον, ἀλλ' ἢ ὀξύτονον, ἢ παροξύτονον, οἷον δὴ καὶ τὸ Σοφοκλέους. ἀλλ' ἡμὶν Αἴας ποῦ ἐστίν;

Δευτέρου Προσώπου.

Κοινὰ δὲ τὰ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν ταῦτα καὶ τῆς δευτεροπροσωπούσης ἐστί. Πλὴν ὅσον τὸ ἀρκτικὸν, οὐκ η, ἀλλὰ υ μακρόν. Τῶν δὲ ἑνικῶν ἡ μὲν Εὐθεῖα τῷ υ βραχυγραφεῖται, καὶ διὰ

ἀνάγκης ὀξύνεται. Ἡ δὲ Γενικὴ περισπᾶται. Πᾶσα γὰρ γενικὴ μακροκατάληκτος, ἐπὶ τῆς μακρᾶς τονιζομένη, περισπᾶται. Ἡ δὲ Δοτικὴ ὀξύνεται, καὶ μακρογραφεῖται ὁμοίως τῇ πρωτοπροσώπῳ. Ἔτι καὶ ἡ αἰτιατικὴ, καὶ τὰ δυϊκὰ, ὡς ἐπὶ τῆς πρώτης.

Τρίτου Προσώπου.

Τῆς δὲ Τρίτης ἡ μὲν τοῦ ἑνικοῦ Εὐθεῖα, τῷ βραχεῖ. Ἡ Δοτικὴ δὲ, τῇ οι περισπωμένως. Καὶ ἡ Αἰτιατικὴ τῷ βραχεῖ. Τὰ δὲ δυϊκὰ, καὶ πληθυντικὰ, τοῖς τῶν προτέρων ὁμοίως. Πλὴν ὅσον ἡ τῶν πληθυντικῶν δοτικὴ βραχεῖα λήγει καὶ παραλήγει. Καθόλου δὲ τὸ ἀποπίπτον ἐκ τῶν Ἀντωνυμιῶν βραχύ. Καὶ τὰ μοναδικὰ δὲ τοῦ τρίτου, νὶν, μὶν, βραχεῖ τῷ ι.

Τόνου, καὶ Χρόνου Προθέσεως.

Πρόθεσις δὲ πᾶσα βαρύνεται, καὶ πᾶσα βραχυκαταληκτεῖ, πλὴν τῆς εἰς, καὶ ἐξ, ἣ δὴ καὶ ἐκ, λέγεται, ἑπομένου συμφώνου, ἐκ διός. Καὶ πᾶσα δὲ ψιλοῦται ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη, πλὴν τῆς ὑπὸ, καὶ ὑπέρ. Τῶν μέντοιγε δισυλλάβων μετὰ τὰ ὀνόματα τιθεμένων, ὁ τόνος ἀναβιβάζεται, ποιηταῖς μὲν, πασῶν. Παρνασοῦ κάτα, καὶ ἐμῶν μέτα. Λογογράφοις δὲ, τῆς, περὶ, μόνης. τούτων πέρι. Παροξύνονται δὲ καὶ ἅπερ αὐτὶ ῥημάτων κεῖνται, ὡς ἡ πάρα, αὐτὶ τοῦ πά-

πάρεςι. Δῆλον δὲ τὸ τὰς Προθέσεις βαρύνεσθαι, ἐκ τοῦ, ἔπ' ἐμοί. εἰ γὰρ ὠξυτονοῦντο, μετεφέρετ' ἂν ἐπὶ τὸ ε ἡ ὀξεῖα, ὥσπερ κἀπὶ τοῦ, ἔπτ' ἀτὰρ ὀγδοάτην.

Τόνου, καὶ Χρόνου Ἐπιῤῥήματος.

Τὰ δὲ Ἐπιῤῥήματα, ἐπειδὴ ἀπὸ Ὀνόματος, καὶ Ῥήματος, καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ λόγου μερῶν ἐςὶ λαβεῖν τε, καὶ σχηματίσαι, καθάπερ ἐν τῷ περὶ τόπων σχηματιςικῶν εἴρηται πρότερον, δῆλον, ὅτι καὶ ὁμοίως ἂν ταῖς ἀρχαῖς ἔχει τὸν Τόνον, καὶ τὸν Χρόνον, καὶ τὸ Πνεῦμα. οἷον, τὸ δικαίως, ὡς τὸ δικαίων. Καὶ τὸ πολλάκις, ὡς τὸ πολλά. Ἔνια μέντοι καὶ διαφέρειν οὐθὲν κωλύει. οἷον, ἐπὶ μὲν τοῦ τρία, καὶ τριάς, τὸ ι βραχύ· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίς, μακρόν· μεταβλητικὸν γάρ ἐςιν οὐ ἡ παραγωγή. Οἷον δὴ καὶ ἐπὶ τοῦ Πνεύματος, τὸ μὲν γὰρ ἅμα, δασύνεται, τὸ δὲ ἄμυδις, ψιλοῦται. Σώζει μὲν οὖν ἔνια ἐπὶ τῆς αὐτῆς, οἷον τὰ καλούμενα μεσότητος, καλῶν, καλῶς, τιμίων, τιμίως. Καὶ τὰ δοτικοφανῆ, καὶ τὰ Γενικοφανῆ, κοινῇ, κοινῇ. ἴσης. ἐπίσης. Καὶ ὅλως τὰ καλούμενα ἂν ὁμοιονόματα. Ἔτι τὰ εἰς θεν, ἄνω, ἄνωθεν. ποῦ, πόθεν. ποθὲν μέντοι ὀξυτόνως, διαφορᾶς χάριν τοῦ ἀορίςου. Παραιτεῖται δὲ καὶ ὅσα διφθόγγῳ λήγει ἐχούσῃ τὸ υ ὑποτακτικόν, εὖ, ἀγχοῦ, ὁμοῦ,

Πᾶσα γὰρ δίφθογγος τελικὴ εἰς ο λήγουσα, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. Πλὴν τριῶν, ἰδοὺ, ἰοὺ, οὔ, ὀξυτονουμένων. Ἔτι τὰ μονοσύλλαβα τῶν πευστικῶν περισπᾶται, ποῦ; πῶς; Καὶ τὰ τῷ υ λήγοντα, νῦν, χοῦ. Μακρὸν γὰρ τὸ νῦν ἐπιῤῥηματικῶς, βραχὺ δὲ συνδεσμικῶς, ὅθεν τὸ τοίνυν. Ὀξυτόνως δὲ καὶ τὸ εἰ, καὶ ναί. Οἷς καὶ ἐπεκτεινομένοις τῇ θε, οἷον εἴθε, καὶ τῇ χι, ναίχι, οὐ τρέπεται εἰς περισπωμένην ἡ ὀξεῖα. Καθόλου γὰρ τῶν ἀπτώτων αἱ ἐπεκτάσεις οὐ τρέπουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν. Τὸ δὲ ὄφελον προπαροξυτόνως, καὶ τὸ ἐπέκεινα, ὡς ἐκ τροχαϊκοῦ σύνθετα.

Τόνος, καὶ Χρόνος Συνδέσμου.

Τῶν δὲ Συνδέσμων οἱ μὲν Συμπλεκτικοὶ, ὀξυτονοῦνται, πλὴν τοῦ ἤτοι. Ἡ μέντοιγε ὀξεῖα συνεπομένη, τρέπεται εἰς βαρεῖαν. Παροξυτονοῦνται δὲ καὶ οἱ Αἰτιολογικοί. (τὸ δὲ καθ' ὃ καὶ δι' ὃ, μέρη δύω.) Καὶ Βραχυκαταληκτοῦσι δὲ, πλὴν τοῦ ὅπως. Ὀξύνονται δὲ καὶ οἱ Διαζευκτικοὶ, πλὴν τοῦ ἤτοι. Καὶ προπερισπᾶται μὲν ὁ ἆρα Ἀποῤῥηματικῶς, παροξύνεται δὲ Συλλογιστικῶς. Τὸ δὲ ἢ, Διαζευκτικὸν μὲν, ἢ Διασαφητικὸν, ψιλοῦται, καὶ ὀξύνεται· Βεβαιωτικὸν δὲ, ψιλοῦται, καὶ περισπᾶται. Τοπικὸν δὲ ὂν, ἢ Ἀρθρικὸν, ἢ Ὁμοιωματι-

ματικὸν, δασιώεται, ϗ περισπᾶται. Καθόλȣ δὲ οἱ Σιώδεσμοι πάντες ψιλȣ̃νται, πλιὼ τῶν Αἰτιολογικῶν. Ο'ξιώονται δὲ ϗ οἱ Παρασιωαπτικοὶ, ἐπεὶ, ἐπειδή. Καὶ ἐπεκτεινόμενοι τῷ περ, ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάττȣσι τλὼ ὀξεῖαν τάσιν, ἐπειδήπερ. Ο'ξύτονος δὲ καὶ ὁ ἀλλὰ, καὶ ὁ ἀλλαμλὼ. Εἰμὴ ἴσως τὸ ἀλλὰ ȣ̓κ ὀξυτονεῖσθαι, ἀλλὰ βαριώεσθαι λέγοι τις, ὡς καί τινας τῶν ἄλλων Σιωδέσμων. Οὐ γὰρ σώζει τὸν τόνον μετατιθέμενον. οἷόν τι καὶ περὶ τῶν Προθέσεων εἴρηται. Οἵγε μλὼ Εὐαντιωματικοὶ, παροξιώονται ὁμοίως, ἔμπης. Οὕτω μεὺ ȣ̓̃ν περὶ Τόνȣ ϗ Χρόνȣ, καὶ μεὺ δὴ ϗ πλείω ἄττα ἐνθυμηθεύτας προσθεῖναι, εὖ ἀ̓ν ἔχει.

Περὶ Πνδ'ματος.

Περὶ δὲ Πνδ'ματος κοινῇ θεωρῶμεν ὧδε.

Α. Τὸ α πρὸ ἑαυτȣ̃ ψιλȣ̃ται. Ε'τι πρὸ τȣ̃ β, πλιὼ ἐφ' ὧν τὸ ρ ἕπεται, ἁβρός. Ω'σαύτως δὲ ϗ τὰ ἄλλα, πλιὼ τȣ̃ ςερητικȣ̃, ἁβροτάζειν, ἄβρομος. Ε'τι πρὸ τȣ̃ γ, πλιὼ τȣ̃ ἁγνὸς, ϗ τῶν ἀπ' αὐτȣ̃, ἅγιος. Ε'τι πρὸ τȣ̃ δ, πλιὼ τȣ̃ ἁδρὸς, ϗ ᾅδης. Ε'τι πρὸ τȣ̃ ε, ϗ ζ, πλιὼ τȣ̃ ἅζειν, τὸ σέβειν. Ε'τι πρὸ τȣ̃ η, ϗ θ, ϗ ι, ϗ κ, ϗ λ, πλιὼ τȣ̃ ἅλεσθαι, ϗ ἅλς, ϗ τῶν ἀπὸ τȣ́τȣ. Ε'πομεύȣ μεύτοι συμ-

φώνυ τῆς πρώτης, ἢ τῆς δευτέρας, ἢ τῆς τρίτης συζυγίας, ἀεὶ ψιλῦται, ἀλφίος. ἀλκυών. Ἔπι πρὸ τῦ μ ψιλῦται, πλὴν τῦ ἅμα, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῦ, ἅμιλλα, ἅμα, ἁμαρτία. Ἔπι πρὸ τῦ ν ψιλῦται, πλὴν τῦ ἁνδάνω. Ἔπι πρὸ τῦ ξ, καὶ ο, καὶ ω, καὶ π, πλὴν τῦ ἅπλας, ἁπλῦς, ἅπτω. Ἔπι πρὸ τῦ ρ, πλὴν τῦ ἄρκυς· καὶ ἐφ' ὧν τὸ μ, ἢ τὸ π, ἕπεται, ἅρμα, ἅρπαγα. Ἔπι πρὸ τῦ σ, πλὴν τῦ ἅσσα, σημαντικῦ ἅπερ. Ἔπι πρὸ τῦ τ, πλὴν τῦ ἅττα, ἅπερ. Ἔπι πρὸ τῦ υ, καὶ φ, πλὴν τῦ ἁφή. Ἔπι πρὸ τῦ χ, καὶ ψ, πλὴν τῶν ἀπὸ τῦ ἅπτω, ἁψὶς, ἁψίκορος. Καθόλυ δὲ τὸ α στερητικὸν ὂν, ἢ ἐπιτατικὸν, ἢ μειωτικὸν, ἢ φαύλυ, ἢ ὀλίγυ, ἢ τῦ ὁμῦ, ἢ τῦ ἴσυ σημαντικὸν, ἢ πλεονάζον, ψιλῦται, ἄκλιτον, ἀχανές. ἀκόλυθον. ἄειθμον, ἀτάλαντον, ἀμαθές. ἄσαχυς. Ἀθροιστικὸν δὲ δασύνεται ἀεί. Ἐξαιρείσθω τῶν στερητικῶν, ἅλυσις, καὶ ᾅδης.

Ε Τὸ ε πρὸ μὲν τῦ α δασύνεται, πλὴν τῦ ἔαρ, ἐαὺ, ἐαδεύαι. Πρὸ δὲ τῦ β, ψιλῦται, εἰμὴ τὸ δ, ἢ τὸ ρ, ἕποιτο, ἕβδομος, ἑβραῖος. Ἔπι πρὸ τῦ γ, καὶ δ, πλὴν τῦ ἕδος, ἕδρα, ἕδνα, ἑδεῖται. ὅθεν τὸ καθεδεῖται. Ἔπι πρὸ ἑαυτῦ, πλὴν τῦ ἕερσα. Ἔπι πρὸ τῦ ζ, πλὴν τῦ ἕξω, ὅθεν τὸ καθέζομαι.

Πρὸ

Πρὸ δὲ τοῦ η, δασύνεται, πλὴν τοῦ ἤν, καὶ ἐη-νὸς, ποταμός. Πρὸ δὲ τοῦ θ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἔθεν. Πρὸ δὲ τοῦ κ, δασύνεται, εἰμὴ τῆς λέξεως ἐκπίπτει, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐκεῖνος, κεῖνος. καὶ πλὴν τῆς ἐκ, καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς. Ἐξαιρείσθω καὶ τὸ ἐκυρὸς, ἐκεχειρία. Πρὸ δὲ τοῦ λ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἕλλην, ἕλος, ἕλιξ, ἕλμινς. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ ἑμύς. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ ἕνεκα, ἓν, καὶ ἑνοῦν. Πρὸ δὲ τοῦ ξ, δασύνεται, πλὴν τῆς ἐξ, καὶ τὴν ἐκ ταύτης. Ἔτι πρὸ τοῦ ο, πλὴν τοῦ ἑὸν, καὶ εἰ ἐκ κλίσεως. Πρὸ δὲ τοῦ π, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἕπω, ἑπτά. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, εἰμὴ τὸ δ, ἢ κ, ἢ μ, ἢ π, ἢ σ ἕποιτο, ἕρδειν, ἕρκος, ἕρπειν, ἑρμῆς, ἑρσα. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, πλὴν τοῦ ἑςιῶ, ἕςηκα, ἑςία. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, πλὴν τοῦ ἕτοιμος, ἕτερος, ἑταῖρος, Ἔτι πρὸ τοῦ υ, καὶ φ, πλὴν τοῦ ἑφθός. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. Πρὸ δὲ τοῦ ψ δασύνεται. Καὶ πρὸ τοῦ ω, πλὴν τοῦ ἕω, ὅθεν τὸ εἰμὶ, καὶ ἑῶ. Καθόλου δὲ τὸ ἐκ κλίσεως, εἴτουν αὐξήσεως ὂν, ψιλοῦται. ἔλεγον, ἔγραφον. Ἔτι ψιλουμέναις μὲν λέξεσιν ἐπιπλεονάζον, μεταλαμβάνει τοῦ ψιλοῦ πνεύματος, δασυνομέναις δὲ, τοῦ δασέος, ἑωνημένος, ἑώρων. Ἔτι δασυνόμενον, ἢν τὸ υ προλαβὸν ἀποδιφθογγωθῇ, ψιλοῦται, ἔκηλος, εὔκηλος, ἕωλον, εὔωλον. Ἔτι τὸ ἐν τοῖς παρῳχημένοις προερχόμενος,

καὶ ἀπόπιπτον, ψιλοῦται. ἔτυπτον. τύπτε γάρ.

Η. Τὸ η πρὸ τοῦ α, ἀπὸ κλίσεώς τέ ἐστι καὶ ψιλοῦται. Πρὸ δὲ τοῦ β μὲν δασύνεται, καὶ πρὸ τοῦ γ, πλὴν τοῦ ἠγάθεος. Ἔτι πρὸ τοῦ δ, πλὴν, Ἡδώνη, ἔθνος, καὶ ἤδη, καὶ ἦδος. Πρὸ δὲ τοῦ ε, ψιλοῦται ἠπίων, ἠέλιος. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, ἀπὸ κλίσεώς τε ἐστιν ἀεὶ, καὶ τὸ πνεῦμα ἔχει τοῦ ῥήματος, ἅζομαι, ἡζόμην. Πρὸ δὲ τοῦ θ, ψιλοῦται ἀεὶ, καὶ πρὸ τοῦ ι. Πρὸ δὲ τοῦ κ δασύνεται, πλὴν τοῦ ἠκέστης. Πρὸ δὲ τοῦ λ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἥλιος, ἧλος, ἡλικία. Πρὸ δὲ τοῦ μ δασύνεται, πλὴν τοῦ ἦμαρ, καὶ ἦμος, ἠμαθόεις, ἠμὶ, ἠμύειν. Πρὸ δὲ τοῦ ν ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἡνία, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. Πρὸ δὲ τοῦ ξ, ἐπὶ τοῦ ἥξω μέλλοντος μόνου δασύνεται, πρὸ δὲ τοῦ ο, καὶ ω ψιλοῦται. ἠώς, ἠοῖον. Ἔτι πρὸ τοῦ π, πλὴν ἧπαρ. Πρὸ δὲ τοῦ ρ δασύνεται, φύσει μακρᾶ συλλαβιζομένου. ἥρα, ἥρως. βραχεία δὲ ψιλοῦται. ἠριγέρων, ἠριδανὸς, ἠρέμα. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, δασύνεται. ἥσυχος, ἡσίοδος. Πρὸ δὲ τοῦ τ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἡττᾶσθαι. Ἔτι πρὸ τοῦ υ. ἠΰς. Ἔτι πρὸ τοῦ φ δασύνεται, ἥφαιστος. Πρὸ δὲ τοῦ χ ψιλοῦται, ἦχος. τὸ δὲ ἦχι, κατ' ἐπέκτασιν. Πρὸ δὲ τοῦ ψ δασύνεται, ὡς ἐκ κλίσεως ὂν τοῦ ἅπτω. Καθόλου δὲ ἐξ αὐξήσεως ὂν, τὸ πνεῦμα ἔχει τοῦ ῥήματος. αἰδοῦμαι, ἠδούμην.

μην· αἰροῦμαι, ᾐρούμην. Ε῎τι ἐν τροχαϊκῇ λέξει ψιλοῦται. Πλὴν τοῦ ἧλος, καὶ ἧπαρ.

Ι. Τὸ ι πρὸ τοῦ α, β, καὶ γ ψιλοῦται. Καὶ πρὸ τοῦ δ, εἰ μὴ τὸ ρ ἕποιτο, ἰδρώς, ἰδρύω. πλὴν τοῦ ἴδεις. Πρὸ δὲ τοῦ ε δασύνεται. Ἱερόν. Καὶ πρὸ τοῦ ζ, ἵζω. Πρὸ δὲ τοῦ η, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἵημι. τὸ βάλλω. Ε῎τι πρὸ τοῦ θ, καὶ κ. πλὴν τοῦ ἵκω, ἱκέτης, ἱκαίω. Ε῎τι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ ἵλεως, καὶ ἱλαρός. Ε῎τι πρὸ τοῦ μ, συμφώνου ἑπομένου, ἴμβρος. φωνήεντος δὲ, οὔ. ἵμερος. πλὴν τοῦ ἵμεν. Ε῎τι πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ ἵνα. Ε῎τι πρὸ τοῦ ξ, ἰξός. Ε῎τι πρὸ τοῦ ο, καὶ ω, ἰὸς, ἰών. Ε῎τι πρὸ τοῦ π, ἑνὸς ὄντος, πλὴν τοῦ ἵπτασθαι. Ε῎τι πρὸ τοῦ ρ, καὶ πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ ἵστορ, ἱστορία, ἱστὸς, ἵστημι, Ε῎τι πρὸ τοῦ τ, καὶ υ, καὶ φ, καὶ χ, καὶ ψ.

Ο. Τὸ ο πρὸ τοῦ α, καὶ β, καὶ γ, καὶ δ. ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ὁδὸς, καὶ ὅδε, καὶ ὁδεῖνα. Ε῎τι πρὸ τοῦ ε, ζ, θ. πλὴν τοῦ ὅθεν, καὶ ὅθι. Ε῎τι πρὸ τοῦ κ, λ, πλὴν τοῦ ὅλμος, ὁλκὴ, ὁλκὰς, ὅλος. Ε῎τι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ὁμοῦ, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. Ε῎τι πρὸ τοῦ ν ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. ὄνυξ, ὄναρ. Ε῎τι πρὸ τοῦ ξ, καὶ π. πλὴν ἐφ' ὧν ἕπεται τὸ λ. καὶ πλὴν τῶν ἀναφορικῶν. Ε῎τι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ ὁρῶ, ὅρος. καὶ ἐφ' ὧν τὸ κ, ἢ τὸ μ ἕπεται. Ε῎τι πρὸ τοῦ σ ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. πλὴν τοῦ ὅσος, καὶ

ὅσιος.

ὅσιος. Ἔτι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ ὅτι, ὅτε, ὅτῳ. Ἔτι πρὸ τοῦ φ, χ, ψ, ω. Πρὸ δὲ τοῦ π, ἑπομένου λ, δασύνεται, ὁπλὴ, ὅπλον, Καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορικῶν, ὁποῖος, ὁπότε, ὅπου, ὁπόσος, ὅπως, ὁπότερον. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, κ, ἢ μ ἑπομένου, ὅρκος, ὁμός. Καὶ πρὸ τοῦ ν δὲ καὶ σ, δασύνεται ἐπὶ τῶν, ὅν, καὶ ὅς, μονοσυλλάβων. Καθόλου δὲ πλεονάζον τοῖς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένοις, ψιλοῦται, ὄβριμος. Καὶ προδασυνόμενον, ἣν προσλάβῃ τὸ υ, ψιλοῦται. ὅρος, οὖρος.

Ω. Τὸ ω ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, ψιλοῦται, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ὁρῶ, ὥρα, ὡρακιῶ. ᾧ δὲ, ἄρθρον, δασύνεται. καὶ ᾧ, ἰδίῳ. ὢ δὲ, ἐπίρρημα κλητικὸν, ψιλοῦται, ὡς εἴρηται,

Υ. Τὸ υ πάσης λέξεως ἄρχον, δασύνεται.

Ὥσπερ τῶν συμφώνων τὸ ρ, ῥώμη, ῥῆμα, ῥεῖν. Δασύνεται δὲ τὸ ρ καὶ ἐὰν διττὸν γένηται ἐν μέσῳ λέξεως, οὐκ ἄμφω μέν τοι, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται, ῥῆμα, ἐπίρρημα.

Κοινὰ δὲ καὶ περὶ τὰς διφθόγγους. Οἷον ἡ αι ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν, ψιλοῦται. εἰ μὴ τὸ μ ἕποιτο. αἷμα. πλὴν τοῦ αἱροῦμαι. Ἔτι ἡ αυ ψιλοῦται. πλὴν ἐπὶ τοῦ αὕτη. Ἔτι ἡ ει. πλὴν ἐπὶ τοῦ εἱρκτὴ, εἵλεως, εἱρμὸς, εἱλίσσω, εἷμαι, εἷς. Ἔτι ἡ ευ. πλὴν τοῦ εὕδειν, εὑρίσκειν.

Ἔτι

Ἔτι ἡ οι, ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν. πλὴν τοῦ οἶμος, οἶδος, καὶ οἶος. Ἔτι ἡ ου. πλὴν τοῦ οὗτος, οὕτως, οὕνεκα, καὶ τῶν μονοσυλλάβων. οὐ, οὗς. Οὕτω μὲν τοίνυν ταῦτα.

Περὶ Ὀρθογραφίας.

Τίνα δέ τισι γραπτέον φωνήεσι, καὶ διφθόγγοις· οἷον τίνα μὲν τῷ μικρῷ ο, τίνα δὲ τῷ μεγάλῳ· καὶ τίνα μὲν τῷ ε, τίνα δὲ τῷ η, ἢ τῇ αι, καὶ τίνα μὲν τῷ υ, τίνα δὲ τῇ οι. καὶ τίνα μὲν τῷ ι, τίνα δὲ τῇ ει. τῇ μὲν παραδόσει κείσθω, τῇ δὲ ἐτυμολογίᾳ ληπτέον. Οἷον, τοῦ ἤπειρος τὸ μὲν ο, ἐκ παραδόσεως μικρόν· τὸ δὲ η, καὶ ει, ἐξ ἐτυμολογίας, ὅτι ἀπὸ τοῦ α, καὶ πέρας, ἄπερος, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ προσλήψει τοῦ ι, ἤπειρος. Ὥστε σκεπτέον ὅπως τὰ σύνθετα ἔχει, καὶ ὅλως παράγωγα. Οὐ μόνον ὅτι πολλὰ ἡ σύνθεσις μεταβάλλει, καὶ ὅλως ἡ παραγωγή, οἷον, ὄνομα, ἀνωνυμία. ὄρος, ἀκρώρεια. πείθω, πιθανός. λείβω, λοιβὴ, λιβάς. Ἀλλὰ καὶ ὅτι διαφόρως τῆς συνθέσεως γιγνομένης, διαφόρως ἂν καὶ ὀρθογραφοῖτο τὰ μέσα. Τῶν γάρ τοι συνθέτων τὰ μὲν ἐκ δυοῖν τελείων, Χειρίσοφος. Τὰ δὲ ἐκ δυοῖν ἀπολειπόντων, Σοφοκλῆς. Τὰ δὲ ἐξ ἀπολείποντος, καὶ τελείου, Φιλόδημος. Τὰ δὲ ἀνάπαλιν, Περικλῆς. Ὥστε καὶ συμβαίνει διὰ τὸ

πο-

πολὺ τῆς φωνῆς σιώθετον, καὶ παράγωγον, ἐτυμολογικὸν δεῖν εἶναι τὸν μέλλοντα τελέως ὀρθογραφεῖν. Δι' ἀκριβείας δὲ περὶ ἐτυμολογίας εἰπεῖν, καὶ περὶ ἀφαιρέσεως, καὶ προσλήψεως, καὶ ὅλως μεταβολῆς, οὐ τοῦ παρόντος σκοποῦ.

Ἡ τῶν Φωνηέντων τροπὴ Τετραχῶς.

Λανθάνειν μέντοι οὐδ' ἐνταῦθα χρή, ὅτι τῶν φωνηέντων ἡ τροπὴ τετραχῶς. ἢ γὰρ τὸ βραχὺ τρέπεται εἰς βραχύ. Μενόλαος, Μενέλαος. ἢ τὸ μακρὸν, εἰς μακρόν. Πυθαγόρας, Πυθαγόρης. ἢ τὸ βραχὺ εἰς μακρόν. ἔρως, ἥρως. ἢ τὸ μακρὸν εἰς βραχύ. λαὸς, λεώς. Πάμπολλα δὲ παρὰ τὴν κλίσιν ἐστὶν ὀρθογραφεῖν, οἷον, Θέωνι μὲν, τῷ μεγάλῳ, Μέμνονι δὲ, τῷ μικρῷ. ἄμφω δὲ τῷ ι, ὅτι πᾶσα δοτικὴ τῷ ι, ἤτοι ἐκφωνουμένῳ, ἢ μὴ, ἀλλ' ἐν διφθόγγῳ, ὡς ἐπὶ τῶν ἰσοσυλλάβων. Πέρσῃ, καλῷ. Ἔτι τύψω, ἔτυψα, τῷ υ, ὅτι τύπτω, οὕτω καὶ ἔμεινα, τῇ ει, ὅτι ἀπὸ τοῦ μένω διφθογγοῦσθαι ταύτῃ συμβαίνει. Εἴη δ' αὖ καὶ ἀναλογίᾳ θεωροῦντι ὀρθογραφεῖν. οἷον, εἰ τὸ ταχεῖα τῇ διφθόγγῳ, ὅτι καὶ τὸ βραδεῖα, ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ταχέος ταχεῖα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ βραδέος, βραδεῖα. Ἔτι συστοιχείᾳ. ὡς γὰρ τὸ δίκαιος τῇ αι, οὕτω καὶ τὸ δικαία, καὶ δίκαιον, καὶ δικαιοσύνη, καὶ δικαιοῦν. Σκεπτέον δὲ καὶ εἰ διὰ συναί-

ναίρεσιν, καὶ ὅλως εἰ διὰ πάθος, οἷον φθοῖς τῇ διφθόγγῳ, ὅτι τοῦ φθόϊς τὸ ο, καὶ ι συνήρηται. Καὶ εἰ ἀπὸ διαλέκτου εἴπως συνιέναι. οἷον τὸ ἡμεῖς η γραπτέον, ὅτι ἅμες οἱ Δωριεῖς λέγουσιν, καὶ τὸ μύρμηξ, ὅτι μύρμαξ. ἃ γὰρ ἐκεῖνοι τῷ α, ἡμεῖς τῷ η. Ποιότης μὲν οὖν ἂν εἴη λέξεως καὶ ἡ Ὀρθογραφία περὶ τὰ ἀντιστοιχοῦντα. Ἔστι δὲ τῶν ἀρκτικῶν τε, καὶ τελικῶν τὰ πολλὰ ἐκ παραδόσεως, καὶ τὴν μὲν τῶν ἀρκτικῶν ὀρθογραφίαν ἐκ τῶν ὕστερον ῥηθησομένων κοινῶν ληπτέον, τὴν δὲ τῶν τελικῶν, καὶ τῶν μέσων, ἔστι μὲν καὶ ἐκ τῶν σχηματιστικῶν τύπων, καὶ ἐκ τῶν νῦν εἰρημένων ἔνια κατορθοῦν. τὸ γάρ τοι ο, καὶ ε, ἐπαμφοτερίζει, ἰδίᾳ δὲ, καὶ ἐπιπλέον ἐκ τῶν δε.

Τελικά. Ὅσα τῷ η.

Τελευτᾷ μὲν εἰς η, τῶν Ὀνομάτων τὰ εἰς η λήγοντα Θηλυκά, ἀρετή. Ἔτι τὰ εἰς ης, ἤτοι ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, ἢ τῷ εος, ἢ τῷ τ. Δημοσθένης, Χρύσης, Λάχης. Ἔτι τὰ εἰς ηρ, πλὴν τοῦ χεὶρ, φθεὶρ, εἰρ, εἰνατεὶρ, σάπφειρ, τῇ ει. Ἔτι τὰ εἰς ην, μὴ ὄντα δικατάληκτα. ἀλλ' οὐ πάντα. φόρκυν γὰρ, καὶ μόσυν, τῷ υ. Δικατάληκτα δὲ, τῷ ι, δελφὶν, καὶ δελφὶς, ἀκτὶν, καὶ ἀκτὶς, ῥὶν, καὶ ῥὶς, θὶν, καὶ θίς. Ἔτι τὰ εἰς ηξ. Δωριστὶ εἰς αξ προφερόμενα, μύρμηξ, νάρθηξ. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ πλήττω, βουπλήξ.

Ὅσα

Ὅσα τῷ ι.

Εἰς ι δὲ, τάτε δικατάληκτα ὡς εἴρηται, καὶ τὰ εἰς ι οὐδέτερα, πλὴν τοῦ ἄστυ, γόνυ. πῶϋ, δόρυ· καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς υς Ἀρσενικῶν. ταῦτα γὰρ τῷ υ. Ἔτι τὰ εἰς ις, τῷ δ κλινόμενα, ἢ τῷ θ, ὡς ἐπιτοπλεῖστον. Πάρις, ὄρνις. Εἰ δὲ τῷ ντ κλίνοιτο, τῇ ει διφθογγογραφεῖται, χαρίεις, αἰγλήεις. Ἔτι τῶν εἰς δισύμφωνον ληγόντων, τὸ ἕλμινς.

Ὅσα τῷ υ.

Εἰς υ δὲ, τάτε εἰρημένα οὐδέτερα, καὶ ὅσα τῶν Ἀρσενικῶν τριγενῆ ὄντα, οὐχ ὁμόφωνον ἔχει τὸ Θηλυκὸν, ἡδὺς, ἡδεῖα, ἡδύ. Ἔτι τὰ μονοσύλλαβα, μῦς, δρῦς, σῦς. Ἔτι τὰ εἰς υς τῶν Θηλυκῶν ὀξύτονα, ὡς ἐπιτοπλεῖστον, χλαμύς. Πλὴν τῶν πατρωνυμικῶν, καὶ ὑποκοριστικῶν. ταῦτα γὰρ τῷ ι. Ἔτι τῶν εἰς δισύμφωνον ληγόντων, τὸ Τίρυνς. Ἔτι τὸ στάχυς, πέλεκυς, βότρυς, πῆχυς, ἔγχελυς. Ἔτι τὰ εἰς ξ τῶν μονοσυλλάβων, στύξ, φρύξ. πλὴν τοῦ προῖξ τῇ οι. Καὶ τῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, πλὴν τοῦ φοῖνιξ, κύλιξ, τέττιξ.

Ὅσα τῇ αι.

Εἰς αι δὲ, τὰ εἰς αις λήγοντα μονογενῆ, ἢ οὐ τριγενῆ, δαὶς, σταὶς, παῖς. Ἔτι τὰ εἰς αιξ, γύναιξ, αἴξ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ πέκω, καλλίπεξ,

πεξ, ἐπίπεξ, κ̀ πλὴν τȣ̃ ἕξ. Τῶ δὲ ψ διφθόγγων ȣ̉δεμία συλλαβιζομένη λήγει.

Εἰς ὸ δὲ μικρὸν, τὰ τριτόκλιτα πάντα, ὅσος, ὅπου. Εἰς ω δὲ μέγα, τὰ εἰς ων Ἀρσενικά τε κ̀ Θελυκὰ, κ̀ ἔτι Οὐδέτερα Ἀττικά. Λέων, Ἀηδὼν, Εὔγεων. Ἔτι τὰ εἰς ωρ, Νέσωρ, ὕδωρ, πλὴν τȣ̃ ἄορ, ἦτορ. Ἔτι τὰ εἰς ως κ̀ ω τεταρτόκλιτα, κ̀ πεμπτόκλιτα. Λητὼ, αἰδὼς, ἥρως, Μενέλεως. Ἔτι τὰ εἰς ωψ μονοσύλλαβα, πλὴν τȣ̃ ὄψ τῆς φωνῆς.

Μέσα ἁπλῶς. Ὅσα τῷ ε.

Μεσοσυλλαβεῖ δὲ ε μὲν, τὰ εἰς εος ὀξύτονα. πλὴν τȣ̃ ἀχαιὸς, παλαιὸς, κραταιός. Ἔτι τὰ εἰς εος θετικά. ἐλπιστέος, δοτέος, πλὴν τȣ̃ ἀκταῖος. Ἔτι τὰ ἀπὸ τȣ̃ γεα σύνθετα, ποιαν γῆν σημαίνοντα, βαθύγεων, λιπαρόγεων, λιθρόγεων. Ἔτι τὰ εἰς ελιος, ἢ εἰς ελος, πλὴν τῶν ἀπὸ τȣ̃ αἴλιος. Ἔτι τὰ εἰς ενος, πλὴν τῶν ἀπὸ τȣ̃ αἶνος. Ἔτι τὰ εἰς εμων πλὴν τῶν ἀπὸ τȣ̃ αἵμων. Ἔτι εἰς ἐν μέσῳ λέξεως ἁπλῆς ε ἑπόμενον ἔχον δισύμφωνον, καθέδρα. Ἔτι τὰ εἰς ερος ὀξύτονα, πενθερὸς, ἱερός. πλὴν τȣ̃ θαιρὸς, κ̀ χαιρός. Ἔτι τὰ εἰς ερα θηλυκά. πλὴν τȣ̃ αἶρα, σφαῖρα. κ̀ τῶν προπαροξυτόνων. μάκαιρα, ἰοχέαιρα, χίμαιρα, μάχαιρα, νέαιρα. Ἔτι τὰ εἰς ετης κ̀ ετη, εἴτε Ἀρσενικὰ,

εἴτε

εἴπε Θηλυκά. ἱκέτις, ἀχέτης, μελέτη, δημε-
νέτη. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αἴτης, καὶ ῥαίτη. Ε῎τι
τὰ εἰς ετος ὀξύτονα, νιφετὸς, πυρετός. Ε῎τι
τὰ ἐκ τοῦ ἀρχός. ἀρχέγονος. ἀρχέδημος. Καὶ
ὅλως τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος, ἢ εἰς ον.

Ο῞σα τῷ αι.

Τάγε μὴν εἰς αιτερος, καὶ αιτατος τὴν ἀπὸ
τοῦ τέλους τρίτην δίφθογγον ἔχει, ἰσαίτερος,
ἰσαίτατος. γεραίτερος, γεραίτατος. πλὴν τοῦ
ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων ἀντωνυμιῶν, ἡμέτερος,
σφέτερος. Ἐξαιρείσθω δὲ καὶ τὸ ἕτερος. Ε῎τι τὰ
εἰς αινα θηλυκὰ, λέαινα, μύραινα. καὶ τὰ εἰς
αινις ὀξύτονα, μαινίς. Ε῎τι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α,
καὶ εἰς η θηλυκῶν εἰς αιος, τῇ αι μεσοσυλ-
λαβεῖ. Γάζα, γαζαῖος, γεύνα, γευναῖος.
ῥώμη, ῥωμαῖος. Ε῎τι τὰ εἰς αιον οὐδέτερα,
σπήλαιον, βέβαιον. πλὴν τῶν εἰς ουν συναιρεῖ-
σθαι δυναμένων, κυανέον, χρύσεον. Ε῎τι τὰ
εἰς αια θηλυκὰ μονογενῆ, συναίρεσιν οὐκ ἐπι-
δεχόμενα, οἷον, γαῖα, νεωλαία.

Ο῞σα τῷ η.

Η῏τα δὲ, τὰ εἰς ηγος, καὶ ηλος, καὶ ηρος ὀξύτο-
να, χορηγὸς, ὑψηλὸς, αὐθηρὸς, ξηρός. πλὴν
τοῦ νεογιλὸς τῷ ι. καὶ ἀλμυρὸς, ἰσχυρὸς, βδελυ-
ρὸς τῷ υ. Ε῎τι τὰ εἰς ηδων. Σαρπηδὼν, ἀηδών.
πλὴν τοῦ χελιδὼν, καὶ μυρμιδών. Ε῎τι τὰ εἰς
ηνος, καὶ ηθος οὐδέτερα, σμῆνος, κτῆνος, ἦθος,
στῆ-

ϛῆθος. Ἔτι τὰ εἰς ηνος ὀξύτονα, τόπου, καὶ ἔθνους σημαντικά. Κυζικηνός. Ἀγαρηνός. πλὴν τοῦ Ἀτραμυττινὸς, καὶ Μελιτινὸς τῷ ι. καὶ μὲν δὴ καὶ Πικηνὸς, καὶ Γαληνὸς τῷ η. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ηθρα, καὶ ητρα θηλυκά. οὐρήθρα, ὀρτυγομήτρα. Ἔτι τὰ εἰς ηρης, πλήρης, ξιφήρης. πλὴν τοῦ ἴερις, καὶ ὅσιερις τῷ ι. Ἔτι τὰ εἰς ηριον οὐδέτερα, ποτήριον, τεκμήριον. Ἔτι τὰ εἰς ηκοντα παρωνύμως ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν, πεντήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα. Τάγε μὴν εἰς μα τῶν οὐδετέρων ῥηματικὰ, τὸ τοῦ ἰδίου Μέλλοντος παραλῆγον σώζει, ποιήσω, ποίημα. τύψω, τύμμα. πείσω, πεῖσμα. Ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ εἰς τος παθητικά. Θεωρητέον γε μὴν τὰ τοιαῦτα καὶ κοινότερον, ὡς ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ σχηματιζόμενα Παρακειμένου. Ὁμόγραφον γὰρ τὴν παραλήγουσαν ἴσχειν τῇ τοῦ προσώπου, ὅθεν παράγεται ἀνάγκη, καὶ ὅλως τὸ παραλῆγον αὐτὸ σώζει τῆς ἰδίας ἀρχῆς. γέγραμμαι, γραμμὴ, εἴλημμαι, λῆμμα. λέλυσαι, λύσις, λέλεξαι, λέξις. πεποίηται, ποιητὸν, ἠλέξηται, ἀλεξητήριον.

Ὅσα τῷ ι.

Ἰῶτα δὲ, τὰ εἰς ια ὀξύτονα, καὶ παροξύτονα θηλυκά. λαλιὰ, καρδία. πλὴν τοῦ παρειὰ, φοβειὰ, ὑγεία, καὶ σιτοδεία τῇ ει. καὶ

ὀργυιὰ τῇ υι. καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ω ῥημάτων, πρεσβεία. Ἔτι τὰ εἰς ιας ὀξύτονα Θηλυκά. μυρειάς. Πλὴν τοῦ γενειάς, καὶ πελειάς, τῇ ει. Ἔτι τὰ εἰς ιος ὀξύτονα, καὶ προπαροξύτονα. Ἀσκληπιός, ἄξιος. Καὶ τὰ εἰς ιον, καὶ ιος βαρύτονα, ὑπερδισύλλαβα, βιβλίον, γραμμάτιον, ἄξιος. Πλὴν τῶν κτητικῶν, καὶ περιεκτικῶν, καὶ μετουσιαστικῶν. καὶ πλὴν τοῦ ἀφνειός τῇ ει. κολοιός τῇ οι. τὸ δ' ἐπηός, καὶ αἰζηός ἐκ πάθους τῷ η. Ἐξαιρείσθω καὶ τὰ ἀπὸ τῶν τῷ εος κλινομένων. ἡράκλειος τῇ ει. καὶ δίκτυον, σίκυον, τῷ υ γραφομένων. Καὶ πλοῖον, τῇ οι. Ἔτι τὰ εἰς ιων συγκριτικά, ὑπερδισύλλαβα, βελτίων. πλὴν τοῦ ἀρείων, χερείων τῇ ει. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α, καὶ εἰς η, καὶ εἰς ος ὀνομάτων ὑποκοριστικὰ εἰς ιδιον. μοῖρα, μοιρίδιον. κλίνη, κλινίδιον. νῆσος, νησίδιον. πλὴν τοῦ γῆ, γήδιον. γῆ γὰρ τῷ η. Καὶ τὰ εἰς ιδης τῶν πατρωνυμικῶν ἀπαθῆ. Πριαμίδης, Πηλείδης. Οὕτω δὲ καὶ ἀδελφιδοῦς, καὶ θυγατριδοῦς, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἔτι τὰ εἰς κος καὶ εἰς κον κτητικά. πλὴν τοῦ ἀβοεικός, δεκελεικός, δαρεικός τῇ ει. καὶ θηλυκόν, λιβυκόν τῷ υ. Ἔτι τὰ εἰς ιλος παροξύτονα. ποικίλος, ναυτίλος. Ἔτι τὰ εἰς ιλλεύς, Ἀχιλλεύς, Βασιλεύς. πλὴν τοῦ Πηλεύς, Νηλεύς, τῷ η. Ἔτι τὰ εἰς ιμος προπαροξύτονα. Πλὴν τοῦ ἔρημος, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ χῆμα, καὶ σῆμα,

μα, καὶ δῆμος, καὶ φήμη συγκειμένων, πολύσχημος, ἐπίσημος, πάνδημος, πολύφημος, τῷ η. Καὶ πλὴν τοῦ δίδυμος, σκόλυμος, ἔτυμος, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ὄνομα συγκειμένων, ὁμώνυμος, τῷ υ. Καὶ πλὴν τοῦ ἕτοιμος, τῇ οι. Ἔτι τὰ εἰς ινος ὀξύτονα, καιροῦ τε, καὶ ὥρας σημαντικά. θερινός, χειμερινός, ἡμερινός. Τούτοις δ' ὁμοίως καὶ τὸ ῥαδινός, καὶ φυσακινός. Καὶ βαρύτονα δ' ὄντα ὁμοίως, σπῖνος, ἐχῖνος, ἀκραγαντῖνος, ξύλινος. Ἄλλως δέ τοι παρώνυμα, τῇ ει. ἐλεεινός, φωτεινός. Τῶν γεμὴν εἰς ινη, τὰ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ος, ἢ ης, τῷ ι. Ἄδραστος, ἀδραστίνη. Αἰήτης, Αἰητίνη. Τὰ δὲ ἔχοντα ἀρσενικόν, τὴν ἐκείνου φυλάττει γραφήν, δῖνος, δίνη, τῷ ι. οἶνος, οἴνη, τῇ οι. Τὰ δὲ Ῥηματικά, ὡς τὸ Ῥῆμα. κλίνω μὲν γάρ, κλίνη. καὶ ὑπομίμνω, ὑσμίνη, τῷ ι. Ἀθύω δέ, Ἀθύνη τῷ υ. τἄλλα δὲ τῷ η, εἰρήνη, σελήνη. Τὸ δ' ἀξίνη, καίτοι ἀπὸ τοῦ ἄξω ἐοικὸς εἶναι, τῷ ι γράφεται. καὶ κορύνη, καὶ ὀδύνη, τῷ υ. Ἔτι τὰ εἰς στος, καὶ εἰς σθος ἁπλᾶ, ὑπερδισύλλαβα, ὀξύτονα, καὶ βαρύτονα τῷ ι. οἰστός, βέλτιστος, ὄλισθος. Πλὴν τῶν παθητικῶν. ταῦτα γὰρ τὸ τοῦ ἰδίου ῥήματος φυλάττει αὐτίστοιχον. οἷον, αὔυστον. Ἔτι τὰ εἰς ιτης, πολίτης. Πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ω περατωμένων, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν τῷ η, ἢ ληγόντων, ἢ κλινομένων

Θηλυκῶν, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος Ἀρσενικῶν, ἢ Θηλυκῶν. καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ῥέω. κυβερνῶ μὲν γὰρ, κυβερνήτης, καὶ σφενδόνη, σφενδονήτης τῷ η. πλὴν τοῦ τεχνίτης, καὶ φυλακίτης, τῷ ι. ὄρος δὲ, ὄρεος, ὀρείτης· καὶ ῥέω, βαθυῤῥείτης, τῇ ει. ὁδὸς δὲ, ὁδοίτης, καὶ ὅρος, ὁροίτης τῇ οι. Ἐξαιρείσθω καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εια προπαροξυτόνων, Σαμάρεια, σαμαρείτης, τῇ ει. Ὡς γάρτοι καθόλου εἰπεῖν, τὰ εἰς ιτης παράγωγα τὴν τῆς ἰδίας ἀρχῆς φυλάττει γραφήν. οἷον Αἰγίνη, Αἰγινήτης, πρέσβυς, πρεσβύτης, κεκυβέρνηται, κυβερνήτης, τέθυται, θύτης. τοιοῦτο δέ τι καὶ τὸ ὁδοίτης, καὶ ὁροίτης. ἀπὸ γὰρ τοῦ ὁδὸς, καὶ ὅρος ἡ τῆς διφθόγγου ἀρχή. Καὶ τὰ εἰς ιτος δὲ, εἴτε ὀξύτονα, εἴτε βαρύτονα, τὴν γραφὴν τῶν ἀφ᾽ ὧν παράγεται φυλάττει, προσίεται, προσιτὸς, ἀφροδίτη, ἐπαφρόδιτος τῷ ι. ἠρίθμηται, ἀριθμητὸς, ἐστύγηται, στυγητὸς, τῷ η. κέκλειται, κλειτὸς, τῇ ει. Ὥσπερ καὶ τὰ εἰς ιεις παράγωγα, χάρις, χαρίεις, τιμὴ, τιμήεις. Καὶ τὰ εἰς μος ὀξύτονα, λογίζομαι, λογισμὸς, προπηλακίζω, προπηλακισμὸς τῷ ι. δανείζω, δανεισμὸς, τῇ ει. κέχρησμαι, χρησμὸς, τῷ η. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ ἀρι, καὶ ἐρι σύνθετα, τῷ ι, ἀρίγνωστος, ἐρίδοξος. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ω ῥημάτων συγκείμενα, οἰδῶ, Οἰδίπους. Καὶ τὸ ο δὲ τοῦ ὕψος, ἐν συνθέσει τῶν ἀπὸ συμφώνων ἀρ-

χομέ-

χομένων, τρέπεται εἰς ι, ὕψις⊕, ὑψίκερως. Ἔπι τὰ ἐκ τοῦ ἁλὸς, ἁλίπλοον. Ἔπι τὰ ἐκ τοῦ ἀγχοῦ, ἀγχίνοια, ἀγχιςεὺς, ἀγχίθυρος. Ἔπι τὰ ἐκ τοῦ καλὸν, καλλίπλουν. Ἔπι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος εἰς ιτης, ζεῦγος, ζευγίτης, θρᾶνος, θρανίτης. Ἔπι τὰ ἀπὸ τοῦ ἀρχός: ἀρχίδαμος. Ἐξαιρείσθω τὰ ἐκ τοῦ ἄγω, τῷ γὰρ η. Καθόλου γάρτοι τὰ ἐκ τοῦ ἄγω τῷ η: ςρατηγὸς, ὁδηγός. Ὡς ἁπλῶς οὖν εἰπεῖν, ὧν ἡ ἀρχὴ σχηματιςικὴ εἰς ⊕, ταῦτα κατὰ μεταβολὴν τοῦ ο εἰς ι, ὀρθογραφεῖται. Ἔπι τὰ ἀμφιβαλλόμενα κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν, ἔχοντα δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ τὸ ι, ἢ τὸ υ, διὰ τοῦ ι ἔχει τὴν πρώτην ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον, ἴεις, ἴσις. δειμὺς, βειθὺς, πύτυς.

Ὅσα τῇ ει.

Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ γέα εἰς ειος, τῇ ει μεσοσυλλαβεῖ, ἐπίγειος. Ἔπι τὰ ἐκ τοῦ ἀεὶ συγκείμενα. ἀείμνηςος. πλὴν τοῦ ἀΐδιος, καὶ ἀΐδηλον τῷ ι: καὶ ὅλως ἐφ᾽ ὧν δ᾽ ἑπόμενον. τὸ δὲ ἀοίδιμ⊕, ἀπὸ τοῦ ἀείδω τῇ οι. Ἔπι τὰ εἰς εια ἐπὶ πόλεων, παροξύτονα, ὧν Ἀρσενικὰ εἰς ευς. Ἀλελανδρεὺς, Ἀλεξάνδρεια. Ἀντιοχεὺς, Ἀντιόχεια. Ἔπι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ης Ἀρσενικῶν, εἰς εια προπαροξύτονα. ἀσθενὴς, ἀσθένεια, εὐγενὴς, εὐγένεια. Ἴωνες δὲ καὶ ταῦτα παροξυτόνως προφέροντες ἰωταγραφοῦσιν, ἀσθενία, εὐγενία.

νία. Ἔτι τὰ εἰς εια παρώνυμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ. Πηνελόπη, πηνελόπεια. ἠριγενὴς, ἠριγένεια. ἱπποδαστὴς, ἱπποδάστεια. τὸ δὲ ἅρπυια, καὶ αἴθυια, οὐ κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὄντα, τῇ υ. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς Ἀρσενικῶν Θηλυκὰ εἰς εια. ὀξὺς, ὀξεῖα. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευω Ῥημάτων εἰς εια Θηλυκὰ, πρεσβεύω, πρεσβεία. πλὴν τῶν ἐχόντων ὀξύτονον εἰς μων, ἡγεμών. καὶ πλὴν τοῦ φιλανθρωπία, προεδρία, προσεδρία, ἐμπορία, συμβουλία, παρθενία, ἀσωτία. ταῦτα γὰρ τῷ ι. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν Ἐνεστώτων εἰς εια, ἀπόλλω, ἀπώλεια, μήδω, μήδεια, θέρω, θέρεια, σαφῶ, σάφεια. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ηρ Ἀρσενικῶν Θηλυκὰ εἰς ειρα προπαροξύτονα. Δηϊάνειρα, πίειρα, σώτειρα. Ἔτι τὰ εἰς ρος προπαροξύτονα, ῥηματικά. πέπτω, πέπειρος. αἴθω, αἴγειρος. μάττω, μάγειρος. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ευς εἰς εια. Βασιλεὺς, Βασιλεία. ἱερεὺς, ἱερεία. Ὡς δ' ἁπλῶς εἰπεῖν, τὰ μὲν παροξύτονα εἰς ια θηλυκὰ, τῷ ι γράφεται, πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευω. τὰ δὲ προπαροξύτονα, διφθόγγῳ.

Ὅσα τῇ οι.

Ἔτι καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ους. τῇ οι μεσοσυλλαβεῖ, νοῦς, εὔνοια. πλοῦς, εὔπλοια. βοῦς, Εὔβοια. ἐξαιρείσθω τὰ εἰς μνια, καὶ τεια, πολύμνια, ψάλτεια, τῷ ι γάρ. Γράφεται δὲ τῇ οι

καὶ

καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος παράγωγα εἰς οιος, τος, περισπώμενα, οἷον, ἄλλος, ἀλλοῖος, παντὸς, παντοῖος, γέλως, γελοῖος, ὁμὸς, ὁμοῖος, ἕτερος, ἑτεροῖος, Πλὴν τῶν ἐκ συναιρέσεως τὸ ι ἐχόντων. Χῖος, πος, μῖος. Καὶ πλὴν τῶν κτητικῶν, ἢ ὥσπερ κτητικῶν, οἰκεῖος, θεῖος, ἀνδρεῖος, τῇ ει γάρ. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν παράγωγα εἰς ιτης, ὡς εἴρηται, ὁδὸς, ὁδοίτης, ὅρος, ὁροίτης. Ἐγγὺς δὲ τούτων καὶ τὸ δεσπότης, δέσποινα, καὶ πόνος, ποινὴ, καὶ φόνος, δαφοινός.

Ὅσα τῷ υ.

Τῶν δὲ εἰς υρα τὰ μὲν ἁπλᾶ, παροξύτονα, τῷ υ μάλιστα. λύρα, σφύρα, πορφύρα, σισύρα, πλημμύρα. Μοῖρα γεμὴν τῇ οι. καὶ πεῖρα τῇ ει. καὶ πῆρα, καὶ χήρα τῷ η. καὶ Κίῤῥα τῷ ι. Καὶ προπαροξύτονα δὲ, καὶ σύνθετα, τῷ υ. γέφυρα, Κέρκυρα. Πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ηρ Ἀρσενικῶν, περὶ ὧν δὴ καὶ εἴρηται. Ἔτι τὰ εἰς ρος, καὶ εἰς βος, καὶ εἰς κος, καὶ εἰς λος ἁπλᾶ, προπαροξύτονα, ἄργυρος, κόρυμβος, κόνδυλος, κόρυκος. Ἐξαιρείσθω τὰ εἰρημένα Ῥηματικά. μάγειρος, πέπειρος. Ἔτι τὰ εἰς ιον ὑποκορισικὰ, παραλήγοντα τῷ ι, τῷ υ μεσοσυλλαβεῖ, ζωΰδιον, μειρακύλλιον. πλὴν τῶν εἰρημένων εἰς ιδιον. Ἔτι τὰ εἰς υζα θηλυκὰ, ἁπλᾶ.

κόρυζα, κόνυζα, ὄρυζα. Ε'πὶ τὰ εἰς υλη θηλυκὰ, μονογενῆ. κοτύλη, γογγύλη, ἀρβύλη, ἀργύλη. Ε'πὶ τὰ εἰς υη, ἀφύη, ἰγνύη, οἰσύη, κάπύη.

Ο'σα τῷ ω.

Τὰ δὲ εἰς ωγος ὀξύτονα, τὸ μέγα ἔχει μεσοσυλλαβούμενον, ἀγωγὸς, δημαγωγός. Ε'πὶ τὰ εἰς ωδης, καὶ ωδες, ἁώδης, ἁῶδες. πετρώδης, πετρῶδες. Ε'πὶ τὰ εἰς ωνης Α'ρσενικὰ, εἰ μὴ καθαρὸν τῷ ω. τελώνης, ἀρχώνης. Εἰ δὲ καθαρὸν, τὸ μικρὸν, πλὴν τοῦ Διώνης. Ε'πὶ τὰ εἰς μα τῶν Οὐδετέρων Ρ'ηματικά. δῶμα, χῶμα, χρῶμα. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς μι, δόμα, πόμα. Ε'πὶ τὰ εἰς ωνος ὀξύτονα. πιθωνός. Ε'πὶ τὰ εἰς ωνη Θηλυκὰ, μὴ ὄντα κύρια, μηδὲ ὀξύτονα. Δωδώνη, κορώνη, ῥαςώνη. πλὴν τοῦ περόνη, βελόνη, ἀγχόνη, σφενδόνη, ἀκόνη, ὀθόνη, ἁφρόνη. Ε'πὶ τὰ εἰς ωρος ὀξύτονα, ὑπερδισύλλαβα, τιμωρὸς. Επὶ τὰ εἰς ωρα Θηλυκὰ, βαρύτονα, πρώρα, χώρα, ὥρα, ψώρα. Ε'πὶ τὰ εἰς ωλος ὀξύτονα. φειδωλὸς, αἰπωλός. πλὴν τοῦ ὀβολὸς, καὶ θολός. Ε'πὶ εἰ τὸ μὲν ι ἀρκτικὸν, τὸ δὲ ἀμέσως μετ' αὐτὸ, μεγαλογραφεῖται. πλὴν τοῦ Ι'όνιον. καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰὸς, καὶ ἰὸν συνθέτων, ἰόλεως, ἰοχέαιρα, ἰοβόλη. Ε'πὶ τὰ ἐκ τοῦ ὀβολὸς σύνθετα, τειώβολον. Ε'πὶ τὰ ἐκ τοῦ ὠλῶ, ἐξώλης, προώλης,

λης, ἀπώλεια. Ἔπι τὰ ἐκ τοῦ ὀμῶ. ἀπώμοτον, ὁρκώμοτον. Ἔπι τὰ ἐκ τοῦ ὄνομα, ἀνώνυμον, πολυώνυμον. Ἔπι τὰ ἀπὸ τοῦ ὄνυξ, πολυώνυξ, ὀξώνυξ. Ἔπι τὰ ἐκ τοῦ χρέος, χρεωφειλέτης, χρεώστης· πλὴν τοῦ χρεοκόπος, καὶ χρεολύτης. Ἔπι τὰ ἐκ τοῦ ὄφελος. ἀνωφελὴς, βιωφελὴς, ἐπωφελής. Ἔπι τὰ ἐκ τοῦ ὀφθαλμός. ἐπώφθαλμον. Ἔπι τὰ ἐκ τοῦ στοὰ συνθετά τε, καὶ ἄλλως παράγωγα. ὀξώστοον, προώστοον, στωϊκόν. Οἷα δὴ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ στόμα ἁπλᾶ παράγωγα, στωμύλος. Ἔπι τὰ ἐκ τοῦ γῆρας, ἑνὸς ἑπομένου συμφώνου τῇ ρω συλλαβῇ, γηρωκόμος, γηρωβοσκός. δύω δ᾽ ἑπομένων, οὔ. γηρακτόνος, γηροτρέφος. Ἔπι τὰ ἐκ τοῦ ὄροφος, εἰ ἔχει τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν βραχεῖαν, διώροφον, τριώροφον. εἰ δὲ μακρὰν, οὔ. χρυσόροφον, ὑψόροφον, πεντόροφον. Ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ ἐκ τοῦ ὄλεθρος. ἀνώλεθρος μὲν γὰρ, καὶ ἐπώλεθρος, τῷ μεγάλῳ. ψυχόλεθρος δὲ, καὶ ἀνθρωπόλεθρος, τῷ μικρῷ. Καὶ τὰ εἰς οτατος δὲ ὑπερθετικὰ, καὶ οτερος συγκριτικὰ ὁμοίως. λογιώτερος μὲν γὰρ, καὶ λογιώτατος, τῷ μεγάλῳ. ἐνδοξότερος δὲ, καὶ ἐνδοξότατος, τῷ μικρῷ. Καὶ τὰ εἰς οσυνη θηλυκά. εἰ μὲν γὰρ ἡ πρὸ τοῦ ο, βραχεῖα, τῷ μεγάλῳ, ἱερωσύνη, εἰ δὲ μακρὰ, τῷ μικρῷ, σωφροσύνη. Καὶ τὰ ἐκ τοῦ ὀρύττω συντάττοντ' αὐ

τοῖς

τοῖς εἰρημένοις οἰκείως. τυμβορύκτης μὲν γὰρ, καὶ φρεορύκτης, καὶ τοιχορύκτης, τῷ μικρῷ, ὡς θέσει τοῦ υ ἐκτεινομένου. τυμβωρύχος δὲ, καὶ φρεωρύχος, καὶ τοιχωρύχος, τῷ μεγάλῳ, ὡς μὴ ἔχοντα ἐκτεινόμενον τὸ υ. Ἔτι τὰ εἰς ωτος, τῷ μεγάλῳ, λωτὸς, μισθωτός. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος. οἷον τὸ νεοττός. καὶ εἰ μὴ ῥήματος κλίσις κωλύοι, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀροτός.

Ὅσα τῷ ο.

Τὰ δὲ εἰς οσον, τῷ μικρῷ, πολλοστὸν, ἑκατοστόν. Ἔτι τὰ εἰς οχος καὶ οκος. Ἀντίοχος, σιτοδόχος, ξενοδόχος, δωροδόχος. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος, εἰς οτης σχηματιζόμενα. φίλος, φιλότης. ὅσιος, ὁσιότης. Ἔτι τὰ εἰς οπος ἐσχηματισμένα, ὀξύτονα. μαστροπός. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ὤψ σημαντικοῦ τῶν ὄψεων, συγκειμένων, χαρωπόν. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ος, ἢ εἰς ον, δῆμος, Δημόκριτος, καὶ δημόσιος, δῶρον, δωροδόκος. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ω, ῥημάτων συγκείμενα. φιλῶ, φιλόθεος. Τὰ δὲ εἰς ως, κτητικὰ μὲν ὄντα, τῷ ω. ἡρῷος, ἕτερα δὲ, τῷ μεγάλῳ, καὶ ταῦτα μονοφθόγγως, γελῶς. Καθόλου δὲ τὸ ο μεσοσυλλαβοῦν, δυοῖν ἑπομένων συμφώνων ἐν ἁπλῇ λέξει, μικρογραφεῖται. Ἡ δὲ τῶν συνῃρημένων ὀρθογραφία, ὡς πρότερον τὰς συναιρέσεις γίνεσθαι ἐρρέθη, οὕτω γινέσθω.

Ῥή-

Ρ'ήματος Ληκτικά.

Τῶν δὲ Ρ'ημάτων τὰ μὲν εἰς ω πρωτοπροσωποῦντα, τῷ μεγάλῳ λήγει, τύπτω. Εἰδὲ μὴ πρωτοπροσωπεῖ, τῷ μικρῷ. τύπτοιο, τύπτοιτο. Τὰ δὲ εἰς ον, τῷ μικρῷ, ἔτυπτον. πλὴν τῶν Προστακτικῶν τρίτων. Τὰ δὲ εἰς μαι, τῇ διφθόγγῳ, τύπτομαι. Τὰ δὲ εἰς μεν, τῇ μονοφθόγγῳ, τύπτομεν. Καὶ τὰ μὲν εἰς μι, τῷ ι. τίθημι. τύπτοιμι. Τὰ δὲ εἰς μην, τῷ η, ἐτιθέμην, ἐτυπτόμην. Τὰ δὲ εἰς τε, δευτεροπροσωποῦντα μὲν, τῇ μονοφθόγγῳ, τύπτετε. τριτοπροσωποῦν δὲ, τῇ διφθόγγῳ. τύπτονται. Τὰ δὲ εἰς ην, τῷ η. πλὴν τοῦ ἐνεργητικοῦ Υ'περσυντελικοῦ, καὶ μέσου, τῇ ει. Τὰ δὲ εἰς τι, ἢ θι, τῷ ι. Τὰ δὲ εἰς ει, καὶ εἰς εις ἑνικὰ, ἐπὶ μὲν Ε'νεστῶτος Ο'ριστικοῦ, Ε'νεργητικοῦ, τῇ ει. τύπτεις, τύπτει. Πλὴν τῶν Πεμπτοζύγων. ταῦτα γὰρ τὸ παραλῆγον ἴσχει τοῦ πρώτου, τίθημι, τίθης. ἵστημι, ἵστης. Ε'πὶ δὲ Παθητικοῦ, τῷ η. τύπτῃ. Πλὴν τοῦ βούλομαι, βούλει. οἴομαι, οἴει. ὄψομαι, ὄψει, ταῦτα γὰρ τῇ ει. Καὶ ἐπὶ Υ'ποτακτικοῦ, τῇ αὐτῇ η. ἐὰν τύπτῃς, ἐὰν τύπτῃ. Καθόλου γὰρ τὰ τῶν εἰς ω ἀπαθῆ δεύτερα, καὶ τρίτα ἑνικὰ διφθογγογραφεῖται. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πεπονθότα συναίρεσιν, διφθόγγου

οὐκ ἀπολείπεται. βοᾶς γάρ, καὶ βοᾷ τῇ α. καὶ χρυσοῖς, τῇ οι. Διενήνοχε δὲ κατὰ διάλεκτον Δωρικὴν τὰ τοῦ ζῶ, καὶ πεινῶ, καὶ διψῶ, καὶ οὐρῶ. τῇ η γάρ. οἷον, διψῇς, διψῇ, διφθογγογραφεῖται. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ην τὴν τοῦ πρώτου σώζει γραφήν. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. Πᾶν δ' Ἀπαρέμφατον, διφθόγγῳ. ἢ γὰρ τῇ αι, ποιῆσαι. ἢ τῇ ει, τύπτειν. ἢ τῇ ου, χρυσοῦν. Καὶ τὸ πεινῆν γάρ, καὶ διψῆν, καὶ οὐρῆν, καὶ ὅσα τοιαῦτα, διφθόγγῳ λήγει τῇ ῃ. Περὶ δὲ τοῦ ζῆν ἢ γραφομένου, σκεπτέον.

Παραληκτικὰ Ἐνεστῶτος Ὁριστικοῦ.

Ὅσα τῷ ε.

Παραλήγει δὲ τὰ μὲν εἰς εω, τῷ ε, συναιρεῖσθαι δυνάμενα, ποιέω. Τὰ δὲ μὴ δυνάμενα, τῇ αι, παλαίω. πλὴν τοῦ ξέω. Ἔτι τὰ εἰς εω, καθαρὰ περισπώμενα, στερεῶ. πλὴν τοῦ παλαιῶ, κραταιῶ, περαιῶ. Καὶ ὅλως τὰ ἀπὸ Ὀνομάτων διφθογγογραφουμένων, οἷον, βέβαιον, βεβαιῶ, ἑδραῖον, ἑδραιῶ, γαῖα, γαιῶ.

Ὅσα τῇ αι.

Τὰ δὲ εἰς αινω, τῇ αι. ὑφαίνω, τεκταίνω. πλὴν τοῦ μένω, καὶ στένω. καὶ ὅλως τῶν ἐχόντων ἀντιπαρακείμενον ὄνομα ἐκ τοῦ ο. οἷον, φθένω, ὅτι φθόνος. καὶ πένω, ὅτι πόνος. καὶ

φέ-

φεύω, ὅτι φόνος. Ἔτι τὰ εἰς αιρω, χαίρω, αἴρω, σπαίρω, σαίρω. πλὴν τοῦ φέρω. καὶ ὅλως τῶν ἐχόντων αὐτιπαρακείμενον ὄνομα ἐκ τοῦ ο. καὶ δέρω τοίνυν, ὅτι δορά. καὶ πέρω, ὅτι πόρος.

Ὅσα τῷ η.

Τὰ δὲ εἰς ηγω τῷ η. πλὴν τοῦ σιγῶ, σφειγῶ, μιγῶ, τῷ ι. καὶ ἐπείγω, τῇ ει. Ἔτι τὰ εἰς ηθω. πλὴν τοῦ βείθω, τῷ ι. καὶ πείθω, τῇ ει. καὶ πύθω, τῷ υ. Ἔτι τὰ εἰς ηπω, σήπω. πλὴν τοῦ λείπω, καὶ ἐρείπω τῇ ει. καὶ λυπῶ, τῷ υ.

Ὅσα τῇ ει.

Ἔτι τὰ εἰς ειω ἐφετικὰ, τῇ ει. γελασείω, πολεμησείω. Ἔτι τὰ εἰς ειδω, πλὴν τοῦ ἥδω, μήδω, κήδω, πηδῶ, φιληδῶ, τῷ η. Ἔτι ὅσα ἐπὶ τοῦ Μέλλοντος ἔχει τὸ ε, καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐνεστῶτος ἔχει, κερῶ, κείρω. κτενῶ, κτείνω. τῇ ει ἄρα. Ἔτι ὅσα κινούμενα παρέχει τὸ ο, τὸ ε προεῖχε, ἀμοιβὴ, ἀμείβω. μοίρα, μείρω. κουρὰ, κείρω. λοιβὴ, λείβω. λοιπὸς, λείπω. στοιβὴ, στείβω. τῇ ει, ἄρα. Ἔτι τὰ εἰς εινω ὑπερδισύλλαβα, ἐρείνω, φαείνω. Παρατηρητέον ἐνταῦθα, ὅτι ὁ Κανὼν οὐ καθόλου τῶν εἰς εινω ὑπερδισυλλάβον τῷ ει γράφεσθαι. ἀμυνώ γὰρ, ἀμβλυνώ, κρατυνώ, ὀτρυνώ, καὶ ἕτερα, τῷ υ. πλὴν τοῦ ὀρίνω, ὠδίνω, τῷ ι. Τῶν γεμὴν δι-

δισυλλάβων εἰς πτω, οὐδὲν παραλήγει διφθόγγῳ, νίπτω, ῥίπτω, πίπτω, τῷ ι. Τὰ δὲ εἰς ισκω, τῷ ι. πλὴν τοῦ μιμνήσκω, θνήσκω, κικλήσκω, τῷ η. Ἐπὶ τὰ εἰς ιζω. πλὴν τοῦ δανείζω τῇ ει. καὶ χρήζω τῷ η. καὶ πλὴν τοῦ ἐρπύζω, ποππύζω, ὀλολύζω, βλύζω, τρύζω, λύζω, γογγύζω, ἰύζω, τῷ υ. καὶ ἀθροίζω, τῇ οι.

Ὅσα τῷ ε.

Ἐπὶ τὰ εἰς εζω, τῷ ε. πλὴν τοῦ παίζω. (τῷ Υ.) Τὰ δὲ εἰς υρω, βαρύτονα, τῷ υ. πορφύρω, μορμύρω. πλὴν τοῦ φθείρω, πείρω, τείρω, εἴρω, ἀγείρω, τῇ ει. (τῷ Ω.) Τὰ δὲ εἰς ωζω, τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ ἁρμόζω, δεσπόζω, ὄζω. Ἐπὶ τὰ εἰς ωσκω, καὶ ωσσω. πλὴν τοῦ βόσκω. Ἐπὶ ὅσα τῶν βαρυτόνων τῷ ε παραλήγει, καὶ ὄνομα ἀντιπαρακείμενον ἔχει, τῷ μικρῷ γραφόμενον, ταῦτα μεταποιούμενα εἰς τὸ περισπώμενον α, τὸ μέγα μεταλαμβάνει. οἷον, νέμω, νόμος, νωμῶ. τρέπω, τρόπος, τρωπῶ. στρέφω, στροφὴ, στρωφῶ.

Παραληκτικὰ τῶν ἄλλων Χρόνων, καὶ Ἐγκλίσεων.

Ὁ δὲ Παρατατικὸς παραλήγουσα τὴν αὐτὴν ἔχει τῷ ἐνεστῶτι. λέγω, ἔλεγον, χαίρω, ἔχαιρον. Ὡσαύτως καὶ ὁ Μέλλων. πλὴν τῶν

συνη-

συνηρημένων. ταῦτα γάρ, εἰ μὲν τῷ ε. ἢ τῷ α παραλήγει, τὸ η ἔχει, ποιήσω, βοήσω. εἰ δὲ τῷ ο, τὸ μέγα, στεφανώσω. πλὴν τοῦ ἀρόσω, ὀνόσω, βόσω. Ὁ δὲ πρῶτος Ἀόριστος, τῷ Μέλλοντι ὁμοίως παραληκτεῖ, πλὴν τοῦ τεταρτοκλίτου ὀριστικοῦ πρώτου. ὅδε γὰρ διφθόγγῳ μὲν τῇ ει παραλήγει, εἰ ὁ Μέλλων τῷ ε. μενῶ, ἔμεινα. σπερῶ, ἔσπειρα, ἡ δέ, εἰ ὁ Μέλλων τῷ α, ψαλῶ, ἔψηλα. Ἔτι δὲ καὶ ὁ Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικῶς παραλήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει τῷ Μέλλοντι, πλὴν ἐνίων τεταρτοζύγων, ἐφ᾽ ὧν δηλονότι τὸ ε, ἢ μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ι. ἐπὶ τούτων γάρ τοι τὸ ε, εἰς ο, τρέπει ὁ μέσος, φθερῶ, ἔφθορα. πείσω, πέποιθα. Τὰ δὲ εἰς θι, ἢ τι, ἀμετάπλαστα Προστακτικά, καὶ τὰ εἰς ναι, Ἀπαρέμφατα ἠταγραφεῖται. πλὴν τοῦ εἶναι, καὶ θεῖναι, καὶ εἷναι, ὅθεν τὸ ἀφεῖναι, καὶ καθεῖναι, καὶ τὰ τοιαῦτα. τῇ ει γάρ. Καὶ πλὴν τοῦ μεῖναι. Καὶ ὅλως τῶν τεταρτοζύγων. τὴν γὰρ τοῦ ὀριστικοῦ σώζοντα γραφήν, κλίνεται ταῦτα. κτείνων, κτεῖναι. κείνω, κεῖναι. Καὶ μηκυνέσθαι ἀναγκαίου ὄντος, τὸ ι προσλαμβάνοντα ἀποδιφθογγοῦται, ὡς εἴρηται. Πᾶν δ᾽ Εὐκτικὸν διφθόγγῳ παραλήγει, καὶ τὰ μὲν εἰς μι, τῇ οι, ἢ τῇ αι, τύπτοιμι, τύψαιμι. τὰ δὲ εἰς ην, ἀμετάπλαστα, τῇ ει, τυφθείην. Τὰ δὲ εἰς

ειμην, πεμπτόζυγα μὲν ὄντα, τῇ ει. τιθείμην. τἆλλα δὲ πάντα τῇ οι, τυπτοίμην, διδοίμην. Μεταπεπλασμένα δὲ, τὴν ὑπάρχουσαν δίφθογγον σώζει. ποιοῖμι, ποιοίην, βοῷμι, βοῴμην. Γίγνοιτο δ' αὖ καὶ παθητικοῦ Παρακειμένου Εὐκτικὸν τῇ η, ἣν τὸ μ καθαρὸν ἔχῃ, πεποίημαι, πεποιήμην, μέμνημαι, μεμνήμην. Παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν υ παντοζύγων τῇ υ. ζεύγνυμι, ζευγνύην, ζεύγνυμαι, ζευγνύμην. Πᾶν δὲ ὑποτακτικὸν, τῷ η, ἢ τῷ ω μεγάλῳ, ἐὰν λέγωμεν, ἐὰν λέγεται. Πᾶν δὲ εἰς μαι λῆγον, ἀπαθὲς, εἰ πρὸ τοῦ μ τὸ ο ἔχει, μικροπαραληκτεῖ, τύπτομαι. Ὅλως δὲ τὸ πρὸ τοῦ κλιτικοῦ μ, ἀπαθὲς ο, μικρόν. πλὴν τῶν Ὑποτακτικῶν. Ἐφ' ὧν δὲ ἡ αὔξησις χρονικῶς, τὸ μὲν α, ἀεὶ εἰς ω μέγα μεταβάλλει· τὸ δὲ α, εἰς η. τὸ δὲ ε, εἰς η, καὶ αὐτό. Πλὴν τῶν τεσσάρων καὶ δέκα ἐκείνων. ἐῶ, εἴων, ἔω, βαρυτόνως, εἶων, ἔθω, εἶθον, ἕλω, εἷλον, ἕλκω, εἷλκον, ἕπω, εἷπον, ἕρπω, εἷρπον, ἐθίζω, εἴθιζων, ἔχω, εἶχον, ἕπομαι, εἱπόμην, ἐρύω, εἴρυον, ἑρπύζω, εἵρπυζον, ἐργάζομαι, εἰργαζόμην, ἑστιῶ, εἱστίων, ταῦτα γὰρ τῇ ει. Ἡ δὲ περὶ τὰς συναιρέσεις ὀρθογραφία, ὡς αἱ συναιρέσεις.

Τό-

Τόποι Ὀρθογραφικοὶ Ἐπιῤῥημάτων.

Τῶν δὲ ἐπιῤῥημάτων τὰ μὲν εἰς ε, ἢ εἰς ες, τῷ ε λήγει. πλὴν τοῦ πάλαι, βαβαὶ, ἀτταταί. Τὰ δὲ εἰς ην, τῷ η, πρώην, χύδην, συλλήβδην. πλὴν τοῦ πρὶν, πάλιν, κατόπιν, τῷ ι. καὶ νῦν, τῷ υ. Τὰ δὲ εἰς ει, τῷ ι. δὶς, δεκάκις, πολλάκις, ἅλις. πλὴν τοῦ ἑξῆς, ἑξείης, ἐξαίφνης, ἐξαπίνης, ἔμπης, ἐπίσης τῷ η. Τὰ δὲ ἐσχατοτονούμενα, εἰ μὲν καθαρὸν τὸ ι, ἢ μετὰ τοῦ θ, ἢ λ, ἢ μ, ἢ ξ, ἢ χ, ἢ ψ, τῇ ει. αὐτοβοεὶ, ἀμοχθεὶ, ἀσυλεὶ, πανδημεὶ, αὐτολεξεὶ, ἀμαχεὶ, αὐτοψεί. πλὴν τοῦ πρωῒ, καὶ αὐωϊστὶ, καὶ αὐωνυμὶ, τῷ ι. Εἰ δὲ μετ᾽ ἄλλου τοῦ συμφώνου, τῷ ι. πλὴν τοῦ ἀθαμβεὶ, ἀκηρυκτεὶ, ἀνοικτεὶ, ἀσπουδεὶ, πανθοινεὶ, ἐκεῖ, τῇ ει. καὶ ἁμαρτῇ, παγγενῇ, εἰκῇ, ἀκαρῆ, τῷ η. καὶ οἴκοι, τῇ οι. Καὶ ὅλως τῶν ὁμοιονομάτων ὀνομασθέντων, κοινῇ, κομιδῇ, μηδαμῇ. Τὸ δὲ δαὶ κατ᾽ ἐπέκτασιν ἔχει τὸ ι. ὡς καὶ τὸ ὡδὶ, καὶ νυνί. Τὰ δὲ ἔχοντα οὕτως, ἰωταγραφεῖται. Τριχῶς δ᾽ ἡ ἐπέκτασις, ἢ γὰρ τῷ ι μόνῳ, ἢ καὶ μετὰ τοῦ φ, ἢ τοῦ χ. ναίχι, βίηφι. Ἔτι τὰ τῷ θ συλλαβιζόμενα βαρυτόνως, τῷ ι λήγει. αὐτόθι, ἄλλοθι. Τὰ δὲ εἰς ον, τῷ μικρῷ. ἀγεληδὸν, ποταμηδόν. πλὴν τοῦ ἐμποδὼν, πελατῶν. Τὰ δὲ εἰς ως, τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ πάρος, τῆ-

μος, ἔναγχος, ἐντός. Τὰ δὲ εἰς ω, τῷ μεγάλῳ, ἄνω, κάτω. πλὴν τοῦ ἄπο, δεῦρο. Ἔστι δὲ καὶ εἰς υ λήγοντα. πέρισυ, γρῦ. Παραλήγουσαν δὲ ὁμοίως τοῖς ἀφ' ὧν παράγεται ἔχει τὰ πολλά. δικαίων, δικαίως. ἄνω, ἄνωθεν. οἶκος, οἴκοθεν. ἀμός, ἀμόθεν. καὶ οὐδαμόθεν. Πλὴν τοῦ ἑτέρωθεν, καὶ ἀμφοτέρωθεν, καὶ ἑκατέρωθεν, διὰ τὰ πολλὰ ἐφεξῆς βραχέα. Τὸ δὲ ἀποτέρω, καὶ ἀποτάτω τοῖς εἰς οτερος καὶ οτατος τῶν ὀνομάτων ἀκολουθεῖ. Τάγε μὴν θετικά, τῷ ε. ἀναγνωστέον, πλευστέον, πνευστέον. πλὴν τοῦ εὐκταῖον. Καὶ τὰ εἰς ικα. καὶ εἰς ιον, τῷ ι. αὐτίκα, ἔγγιον.

Κοινοὶ τόποι Ὀρθογραφικοὶ τῶν τοῦ Λόγου Μερῶν.

Κοινοὶ δ' Ὀνομάτων καὶ Ῥημάτων, καὶ ὅλως τῶν τοῦ Λόγου Μερῶν τόποι κείσθωσαν Ὀρθογραφικοὶ τοιοῦτοι. Ἀρκτικῶν περί, καὶ Μέσων, ἐκ δευτέρου ἁπλῶν, ἀπαθῶν, ἂν μὴ παύῃ τὰ περὶ Μέσων ἁπλῶς εἰρημένα. Ἡ βδε, τῷ ε γράφεται, βδέλλα, βδελυρός. Ἡ βδυ, τῷ υ. βδύλλειν. Ἡ βε, πρὸ μὲν τοῦ β, καὶ λ, καὶ ρ, τῷ ε. βέβαιον, βέλος, βέρεθρον. Μέσον τὸ ε, καὶ η, καὶ ο, βέλεμνον. βέβηλον, βελόνη. πλὴν τοῦ βέβαιον. Πρὸ δὲ τοῦ ο, καὶ τ, τῇ αι. βαιόν, βαίτη. Ἡ βη, πρὸ μὲν τοῦ λ, καὶ μ, καὶ ρ, καὶ τ, τῷ η.

βη-

βηλὸς, βῆμα. Βηρυτὸς, βήττω. Μέσον τὸ ι.
βηείνη. πλὴν τοῦ Βηρυτὸς, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ α,
καὶ ο, καὶ κ, καὶ ν, τὸ ι. βία, βίος, βίκος, βινεῖν.
πλὴν τοῦ βύας τῷ υ. Μέσον τὸ αι, καὶ ο. βίαιον,
βιοτή. πλὴν τοῦ βιώσιμον. Πρὸ δὲ τοῦ ω, καὶ θ,
καὶ δισυμφώνου, πλὴν τοῦ τ, τῷ υ. βύω, βυθὸς,
βύβλος, βύζην, βύσσος. πλὴν τοῦ βῆσσα, τῷ
η. καὶ Βοιωτία, τῇ οι. Μέσον τὸ ι. βύβλινον. καὶ
τὸ υ ὑποτασσόμενον τῷ ζ, Βιζύη. Ἡ βλε, πρὸ
μὲν τοῦ π, τῷ ε. βλέπω. Πρὸ δὲ τοῦ σ, τῇ αι,
βλαισός. Ἡ βλυ, πρὸ μὲν τοῦ ζ, τῷ υ. βλύ-
ζειν. Πρὸ δὲ τοῦ τ, τῷ ι. βλίτον. Πρὸ δὲ τοῦ
χ, τῷ η, βληχή. Μέσον τὸ μέγα, βληχωνία.
Ἡ βλω, τῷ μεγάλῳ. βλωθρὸς, βλωσυρός.
Μέσον τὸ υ, βλωσυρός. Ἡ βο, πρὸ μὲν φω-
νήεντος, καὶ σ, καὶ δισυμφώνου, τῷ μικρῷ, βοὴ,
βόσις, βότρυς. Μέσον τὸ ε, βορέας. καὶ τὸ μέ-
γα, καθαρὸν ὂν, βοώτης, εἰ δὲ μὴ, τὸ μικρὸν,
βόρβορος. Πρὸ δὲ τοῦ λ, καὶ μ προτασσόμενον, τῷ
μεγάλῳ. βῶλος, βωμός. ἄλλως δὲ, τῷ μικρῷ,
βόλβιτον. Μέσον τὸ ι. Ἡ βρε, τῷ ε. βρέγμα.
Μέσον τὸ υ, ἐν θυ, βρενθύω. ἐν τη, τῷ η
βρεντήσιον. Ἡ βρι, πρὸ μὲν τοῦ θ, καὶ μ, τῷ
ι. βρίθω, βριμῶμαι. Πρὸ δὲ φωνήεντος, καὶ
πρὸ τοῦ κ, καὶ τ, καὶ χ, τῷ υ. βρύειν, βρύκειν,
βρύτειν, βρύχειν. Ἡ βρο, πρὸ τοῦ τ, ἢ δι-
συμφώνου, τῷ μικρῷ, βροτὸς, βροντή. Πρὸ δὲ

τοῦ μ, καὶ σ, τῷ μεγάλῳ, βρωμᾶσθαι, βρῶσις, πλὴν τοῦ βρόμος, ὁ τοῦ πυρὸς ἦχος, βρῶμος δὲ τῶν σιτοδῶν. Τῆς δὲ βα, μέσον, ἐν μὲν κη, καὶ κτη, η. βάκηλος, βακτηρία. Ἐν δὲ δι, καὶ σι, ι. βαδίζω, βασιλεύς. Ἔτι ἐν βι, ἡγουμένου ρ, βάρβιτον. Ἄλλως δέ τι πάντα τῷ υ. βαβυλὼν, βαβύζειν, βακχυλίδης. εἰ μὴ πατρωνυμικόν. Ἐν δὲ γω τὸ μέγα, βαγώας.

Ἡ γε, τῷ ε. πλὴν τοῦ γαῖα, καὶ γαῖσα. Μέσον τὸ ε, γενεά. πλὴν τοῦ γενναῖος. καὶ τὸ μέγα, γεωμέτρης. Μέσον τῆς αι, τὸ μικρόν. γαιοδότης. Ἡ γη μόνη, τῷ η. γῆ. Πρὸ δὲ φωνήεντος, καὶ λ, καὶ μ, καὶ π, τῷ υ. γύης, γύλινος, γυμνὸς, γύπανον. Ἐξαιρείσθω τὸ γήινος, τῷ η. καὶ γυῖα, τῇ ει. Μέσον ἐν μνη, τὸ η. γυμνήτης. Πρὸ δὲ τοῦ γ, καὶ ν, τὸ ι. γίγας, γίνεσθαι. πλὴν τοῦ γείνω τῇ ει. καὶ γυνὴ τῷ υ. Μέσον τὸ υ. γιγλυσμός, καὶ τὸ μέγα, γινώσκω. Πρὸ δὲ τοῦ θ, ἢ ρ, τῷ η. γήθω, γῆρας. πλὴν τοῦ γῦρος τῷ υ. Ἡ γλι, τῷ ι. πλὴν τοῦ γλήνη, τῷ η. καὶ γλυκὺ, καὶ γλύφειν, τῷ υ. Ἡ γλω, καὶ ἡ γνω, τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ γνόφος. Ἡ γο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ γωνία, γωρυτὸς, γωρτιών. Μέσον τὸ υ. Ἡ γραι. τῇ αι. γραικός. Ἡ γρυ, μόνη, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ γ, τῷ η. γρηγόρειος. Μέσον τὸ μικρόν. γρηγορῶ. Πρὸ δὲ τοῦ π. τῷ υ. γρυπός. Πρὸ δὲ τοῦ φ. τῷ ι. γρίφος. Τῆς

γα

γα μέσον τὸ ι. καὶ ε. γαγεωτὴς, γαλιψὸς, καὶ
γαβελιά. πλὴν τοῦ γαμήλια.

Ἡ δὲ τῷ ε. πλὴν τοῦ δαίειν, ὅθεν τὸ δαίμων, τὸ δαίδαλος, καὶ δαὶς, καὶ δαιτρός. Μέσον τὸ ε. δέλεαρ. πλὴν τοῦ δέρμιον. καὶ ι. δεξιά. πλὴν τοῦ Δερκύλος, καὶ δικτυμὼν, καὶ δερμύλω, τῷ υ. Ἡ δη, μόνη συνδεσμικῶς μὲν, τῷ η. δή. ῥηματικῶς δὲ τῇ ει. δεῖ. Πρὸ δὲ φωνήεντος, τῷ ι. πλὴν τοῦ δηεῖν τῷ η, καὶ δύω τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ δείδω, τῇ ει, καὶ δοίδυξ, τῇ οι. Μέσον τὸ υ. δίδυμος. Ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ δήχω, ὅθεν τὸ δῆγμα, τῷ η. καὶ δείκω, ὅθεν τὸ δεικνύω, καὶ δεῖγμα, τῇ ει. Μέσον τὸ υ, δίκτυον. καὶ τὸ μέγα καθαρὸν ὂν, διώκω. μικρὸν δὲ, εἰ μὴ καθαρὸν, διπλόη. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ δεινὸν, τῇ ει. καὶ δὴν, τῷ η. Μέσον τὸ ε. προπαροξυτόνως, δίνεον. ἢ αι ὀξυτόνως, διναιόν. Ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ δὺς, καὶ δύσις, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. δίχα. Ἔτι πρὸ δισυμφώνου. πλὴν τοῦ δεῖπνον τῇ ει. Καθόλου δὲ τὰ ἐκ τοῦ δὶς συνθετα, τῷ ι. διπλοῦν, δικέφαλον, διφυές. Πρὸ δὲ τοῦ η, καὶ μ, τῷ η. δηθά, δῆμος. Μέσον ἐν μη, τὸ η. Δήμητρα. μέσον ἐν θυ, τὸ υ. δηθύνω. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ δειλὸς, καὶ δείλη, τῇ ει. Μέσον ἡ αι, δείλαιος. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, τῇ ει, πλὴν τοῦ δῆρις, καὶ δηρὸν, τῷ η. Ἡ δμω, τῷ μεγάλῳ, δμώς.

Η῾ δυο, τῷ μικρῷ, δυοφερόν. Η῾ δο, πρὸ μὲν τοῦ κ, καὶ λ, καὶ ν, τῷ μικρῷ, δοκῶ, δόλος, δόναξ. Μέσον τὸ ι. δολιχόν. Πρὸ δὲ τοῦ δ, ἢ μ, ἢ ρ, τῷ μεγάλῳ. Δωδώνη, δῶμα, δῶρον. πλὴν τοῦ δόμος, καὶ δόμα. Ε῎τι πρὸ τοῦ σ, καὶ τ, πλὴν τοῦ δόστης, καὶ δοτήρ. Η῾ δρο· πρὸ τοῦ μὲν μ, τῷ μικρῷ, δρόμος. Πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ μεγάλῳ, δρώπαξ. Η῾ δρυ, τῷ υ, πλὴν τοῦ δριμὺς, τῷ ι. Τὸ δὲ δα, μέσον οἱ κτυ, καὶ κρυ, τὸ υ, δάκτυλος, δάκρυον, τὰ δ᾽ ἄλλα ι. δαψιλὴς, Δαμιανός. εἰ μὴ τὰ προειρημένα κωλύοι, καὶ τὸ μικρόν. Δάμοσος.

Ε. ἡ ε μόνη Α᾽ντωνυμικῶς μὲν, τῷ ε. Ε᾽πιρρηματικῶς δὲ, τῇ αι. ὅθεν τὸ αἰάζειν, καὶ αἴας. Πρὸ δὲ τοῦ α, τῷ ε. πλὴν τοῦ αἶα. Ε῎τι πρὸ τοῦ ο, ἔολον. πλὴν τοῦ αἰὼν, αἰώλον παροξυτόνως, αἰώρα. Μέσον προπαροξυτόνου, τὸ μέγα. αἴωλον. πλὴν τοῦ αἰώρα. Ε῎τι πρὸ τοῦ β. πλὴν τοῦ αἰβάλη, καὶ αἰβοῖ. Ε῎τι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ αἰδώς. Μέσον τὸ η, τοῦ ε. ἐδητύς. Ε῎τι πρὸ τοῦ θ. πλὴν τοῦ αἴθω, αἰθήρ. Μέσον ἡ ει, ἔθειρα. εἰ μὴ εἰς ιζω. οἷον, ἐθίζω. Μέσον τῆς αι τὸ ι ἐπὶ τοῦ αἰθίοψ, τὸ υ ἐπὶ τοῦ αἰθύσσω. Ε῎τι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ αἰκία, αἰκάλη. Μέσον τὸ η, τοῦ ε. ἔκηλος. πλὴν τοῦ ἐκεῖνος, τῇ ει. καὶ ἐκυρὸς, τῷ υ. Ε῎τι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ αἴλουρος, αἴλιος.

λιος. Μέσον τὸ ε, καὶ ι. ἔλεος, ἐλινύω. πλὴν τοῦ ἐλαία, φυτόν. Ἐπὶ πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ αἷμα, καὶ αἱμύλος. Μέσον τὸ ε, καὶ υ. ἔμετος, αἱμύλος, Ἐπὶ πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ αἶνος, καὶ αἰνὸς, καὶ αἰνίττεσθαι, ὅθεν τὸ αἴνιγμα. Μέσον τὸ ε, καὶ ι. αἰνετὸς, αἰνίττομαι. πλὴν τοῦ αἰνείας. τῇ ει. Ἐπὶ πρὸ τοῦ π, πλὴν τοῦ αἰπύ. Μέσον ἡ ει. ἐπείγω. πλὴν τοῦ ἐπηός. Ἐπὶ πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ αἶρα, αἰροῦμαι, αἴρειν. Μέσον τὸ ε. ἐρέβινθος. καὶ τὸ ι, ἔριον. πλὴν τῶν ἐρυθρὸν, ἐρύκω, ἐρυμνὸν, τῷ υ. καὶ ἔρημος, ἐρητύω, τῷ η. καὶ ἐρείπω. ἐρείδω, τῇ ει, Ἐπὶ πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ αἰσθάνεσθαι, αἰσχύνη, Αἴσωπος, αἶσα. Μέσον τὸ ι. ἐσθίω. πλὴν τοῦ αἰσχύνω, καὶ ἄσυλον τῷ υ. Ἐπὶ πρὸ τοῦ τ, πλὴν τοῦ αἰτεῖν, αἰτία. Τὸ μέντοι αἴτνη, τοῦ αἴθω παράγωγον. Μέσον τὸ ε, πλὴν τοῦ ἑταῖρος, καὶ ἐτησίας δὲ, τῷ η, ἔτυμος, τῷ υ. ἔτοιμος, τῇ οι. Ἐπὶ πρὸ τοῦ χ, πλὴν τοῦ αἰχμή. Μέσον τὸ ε. ἔγχελυς. καὶ τὸ ι. ἔχιδνα. πλὴν τοῦ ἐχυρὸν, τῷ υ. Ἐπὶ πρὸ τοῦ ψ, πλὴν τοῦ ἔψα. Πρὸ δὲ τοῦ γ, τῇ αι, αἴγειρος, πλὴν τοῦ ἐγὼ, καὶ ἐγείρω, Μέσον ἡγουμένου γ, ἑτέρου, τὸ υ, ἐγγυῶμαι.

Ἡ ζε, τῷ ε. ζέφυρος. Ἡ ζει πρὸ μὲν φωνήεντος, τῇ ει. ζειά, ὅθεν τὸ ζείδωρος, ἄρουρα, Πρὸ δὲ τοῦ θ, τῷ υ. ζῦθος. Πρὸς δὲ τοῦ λ, τῷ η. ζῆλος. Ἐπὶ πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ζύμη, τῷ υ.

Ἔτι πρὸ τοῦ ν, καὶ τ. Ζήνων, ζητεῖν. Ἢ ζω, μεγάλω, πλὴν τοῦ ζόφος.

Ἡ ι μόνη ἀρθρικῶς μὲν, καὶ ἐπιρρηματικῶς, τῷ η. ἡ, ἣ, ᾗ. τῇ ῃ οἷ. συνδεσμικῶς δὲ, εἰ μὲν διαζευκτικῶς, τῷ η. εἰ δὲ συναπτικῶς, τῇ ει. Πρὸ δὲ φωνήεντος, τῷ ι. πλὴν τοῦ ἠὼς, καὶ ἠῢς, τῷ η. καὶ εἶα, τῇ ει. καὶ ὑάκινθος, ὕει, ὑάδες, ὕαινα, τῷ υ. καὶ υἱὸς, τῇ υι. καὶ οἴαξ, οἴω, οἰωνὸς, ὄρνις, τῇ οι. Μέσον τὸ ε. ἱερεύς. καὶ τὸ μέγα, ἰωὴ, οἰωνός. πλὴν τοῦ Ἰόνιον πέλαγος, καὶ Ἰονία. Ἔτι πρὸ τοῦ δ, πλὴν τοῦ ἡδὺς, ἦδος, τῷ η. καὶ ὕδωρ, ὕδνον, τῷ υ. καὶ οἰδῶ, ὅθεν τὸ οἴδημα τῇ οι. καὶ εἶδος, τῇ ει. Μέσον τὸ υ. ἱδρύω. καὶ τὸ μέγα. εἴδωλον· Ἔτι πρὸ τοῦ σ. Πλὴν τοῦ ὑσμίνη, ὕστερον, ὕσσωπος, ὕστριξ, ὕσπληξ, ὑσσὸς, ὗς, τῷ υ. καὶ οἶστρος, οἰσύπις, οἷς, τῇ οι. καὶ εἷς, τῇ ει. καὶ ἥσυχον, καὶ ἧσις, τῷ η. Μέσον τὸ υ, ὕσυχος. καὶ τὸ μέγα. ὕσσωπος. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ ἡνίαι, ἦνις, ἤνυστρον, τῷ η. καὶ οἶνος, τῇ οι. Μέσον τῷ ι. ἡνίαι. πλὴν τοῦ ἤνυστρον, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ. ἰξός. Μέσον τὸ ι. ἠξίων. Ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ ἤπειρος, ἤπιον, ἠπύω, ἠπίαλος, τῷ η. καὶ ὑπὸ, ὑπὲρ, ὕπατος, ὑπήνη, τῷ υ. Μέσον τὸ ι. πλὴν τοῦ ἠπύω, τῷ υ. καὶ ὑπήνη, τῷ η. Πρὸ δὲ τοῦ β, ἢ γ. τῷ η. πλὴν τοῦ ὑβὸς, ὕβεις, ὑγρὸν, ὑγιαίνω, τῷ υ. καὶ ἴβηρ, τῷ ι. Μέσον

τὸ

τὸ ε, ϗ ι. ἡγεμὼν, ὑγιαίνω. Ἔπι πρὸ τοῦ θ. πλὴν τοῦ ἰθὺ, ἰθάκη, ἰθώμη, τῷ ι. Μέσον τὸ μέγα, ἰθώμη. πλὴν τοῦ ἴθορος. Ἔπι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ εἰλικρινὲς, εἰλῶ, εἵλως, τῇ ει, ϗ ἵλεως, ἰλλυριὸς, ἱλαρὸς, ἴλιον, ἰλὺς, ἰλιὸς, ἵλαος, ἴλιγξ, τῷ ι. ϗ ὕλη, ὑλακτεῖν τῷ υ. Μέσον τὸ ε. ϗ ι. πλὴν τοῦ εἰλύσω, ϗ ἠλύσιον, ϗ ἰλλυρικὸς, τῷ υ. Ἔπι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ἱμάτιον, ἵμερος, ἱμὰς, ἱμᾶν, τῷ ι. καὶ ὑμεῖς, ὑμηττὸς, ὕμνος, τῷ υ. ϗ εἷμα, τῇ ει. ϗ οἶμος, τῇ οι. Μέσον τὸ ε, ϗ η. ὑμηττὸς, ἡμέρα. Ἔπι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ ἴτης, ἴτριον τῷ ι. ϗ οἶτος τῇ οι. Ἔπι πρὸ τοῦ φ. ἥφαιστος. Μέσον ἡ αι, ἡφαιστίων. Πρὸ δὲ τοῦ κ, τῇ ει. πλὴν τοῦ ἥκω, ἥκιστα, τῷ η. ϗ ἱκάνω, ἱκέτης, ἴκριον, ἴκτις, τῷ ι. οἶκος, τῇ οι. Μέσον τὸ ε. εἴκελος. πλὴν τοῦ εἰκαῖος. Ἔπι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ ἦρα, ἥρως, ἠρέμα, ἤριον, τῷ η. ϗ ἶρις, τῷ ι. ϗ ὕῤῥα, ϗ ὑρκανοὶ, ὕρπιον, τῷ υ. Μέσον τὸ ε. ἠρέμα. Τὸ δὲ ἠραῖον, τῶν διὰ τοῦ αιον ἐστί. ϗ τὸ η. εἰρήνη. ϗ τὸ μέγα. εἰρωνεία. Ἔπι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ ἦχος, τῷ η. ϗ οἴχεσθαι, τῇ οι. Πρὸ δὲ τοῦ ψ. τῷ υ. πλὴν τοῦ ἴψ, τῷ ι.

Ἡ θε, τῷ ε. Θεὸς, θέμις. Μέσον τὸ ι. θερινόν. Καὶ τὸ μέγα. θεωρῶ. Ἡ θει, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῇ ει. πλὴν τοῦ θύω, ὅθεν θυσία, τῷ υ. καὶ θίασος, τῷ ι. ϗ θηεῖσθαι, τῷ η.

Πρὸ

Πρὸ δὲ τȣ̃ β, τῷ η. Θῆβαι. Ἔτι ϖρὸ τȣ̃ γ, πλὴν τȣ̃ θίγω, θιγγανω, τῷ ι. ϗ θυγάτηρ, τῷ υ. Ἔτι ϖρὸ τȣ̃ κ. θήκη. Ἔτι ϖρὸ τȣ̃ λ. πλὴν τȣ̃ θύλαξ, τῷ υ. Ἔτι ϖρὸ τȣ̃ ρ. πλὴν τȣ̃ θύρα, θύρσος, τῷ υ. Ἔτι ϖρὸ τȣ̃ σ. πλὴν τȣ̃ θύσανος, τῷ υ. Πρὸ δὲ τȣ̃ μ, τῷ υ. πλὴν τȣ̃ θημὼν, τῷ η. Ἔτι ϖρὸ τȣ̃ ν. θῆνος. πλὴν τȣ̃ θοίνη, τῇ οι. ϗ θείνω, τῇ ει. Ἡ θλι, τῷ ι θλίβω. Ἡ θνη, τῷ η. θνήσκειν. Ἡ θω, ϖρὸ μὲν φωνήεντος, ἢ ϖρὸ τȣ̃ κ, ϗ μ, ϗ ν, ϗ σ, ϗ ψ, τῷ μεγάλῳ. θωὴ, θῶκος, θωμὸς, Θὼν, θὼς, θώψ. Πρὸ δὲ τȣ̃ λ, ἢ ρ, τῷ μικρῷ. πλὴν τȣ̃ θώραξ. Μέσον τὸ υ, θόρυβος. Πλὴν τȣ̃ θωρήσω, τῷ η. ϗ Θωειкὸς τὸ ι. Ἡ θρε, τῷ ε. θρέμμα. Ἡ θρι, ϖρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι. πλὴν τȣ̃ θρυαλλὶς, ϗ θρύον, τῷ υ. Ἔτι ϖρὸ τȣ̃ δ, ἢ δισυμφώνȣ. θριδακίνη, θριγγὸς, θρὶξ, θρίψ. πλὴν τȣ̃ θρύπτεσθαι. Πρὸ δὲ τȣ̃ ν, ϗ σ, τῷ η, θρῆνος, θρησκεύειν. Πρὸ δὲ τȣ̃ λ, τῷ υ, θρύλλος. Ἡ θρο, τῷ μικρῷ. πλὴν τȣ̃ θρώσκω, θρωσμὸς, τῷ μεγάλῳ. Τῆς δὲ θα μέσον, ἐν λυ, τὸ ιυ. θαλύσιον. ἐν μι, τὸ. θαμινά. Πλὴν τȣ̃ θάμυεις, τὸ υ. Ἐν γη, ἡγȣμένȣ ρ, τὸ η. Θαργηλιών.

Ἡ κε, τῷ ε. κενόν. πλὴν τȣ̃ καιρός. καινὸν, τὸ νέον, Καιάς. Μέσον τὸ ε. Κελεός. πλὴν τȣ̃ κελαινόν. Καὶ τὸ υ. κέλυφος. πλὴν τȣ̃

τοῦ κεγχρίνης, τῷ ι. Ἠ κυ, πρὸ φωνήεντος μὲν, τῷ υ. πλὴν τοῦ κίων, λίθος, τῷ ι. καὶ κοίας, τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ β. πλὴν τοῦ κιβωτὸς, καὶ κίβδηλον, τῷ ι. Μέσον τὸ ε. Κυβέλη, καὶ τὸ η. κίβδηλον. καὶ τὸ μέγα, κιβωτός. Ἔτι πρὸ τοῦ θ. πλὴν τοῦ κιθάρα, καὶ κιθαιρὼν, τῷ ι. Μέσω τὸ η, καὶ ε. κύθηρα. κυθέρεια. πλὴν τοῦ κιθαιρών. Ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν κίκυς, τῷ ι. Μέσον τὸ ε, κυκεών. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ κηλῶ, καὶ κηλίτης, κηλὶς, τῷ η. καὶ Κιλικία, τῷ ι. καὶ κοῖλον, τῇ οι. Μέσον τὸ ι, κύλινδρος. πλὴν τοῦ κηλήτης, καὶ Κυλλήνη, τῷ η, καὶ τὸ μικρὸν, εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως, ἢ κατὰ σύνθεσιν, τὸ μέγα. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ κοιμᾶσθαι, τῇ οι. καὶ κίμων, τῷ ι. Μέσον τὸ ι. κύμινον. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ, κηρὸς, κήρυθος, Κήρυλος, τῷ η. καὶ κιρνῶ, κίρκη, κίῤῥα. τῷ ι. καὶ κοίρανος, τῇ οι. καὶ κείρειν, τῇ ει. Μέσον τὸ ι. Κήειθος. πλὴν τοῦ Κυρήνη, καὶ κυρύβια, τῷ η. καὶ κηρύκειον, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ φ. πλὴν τοῦ κηφὴν, καὶ κηφισσός, τῷ η. Μέσον τὸ ι. Ἔτι πρὸ δισυμφώνου. πλὴν τοῦ κιγκλὶς, κίστη, κίχλα, τῷ ι. Μέσον τὸ ε. κυψέλη. Πρὸ δὲ τοῦ δ, μονοσυμφώνως, τῷ η. πλὴν τοῦ κῦδος, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ κύπειρον, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ ν, τῷ ι. πλὴν τοῦ κοινὸν, τῇ οι. Μέσον τὸ υ. κινύρα. καὶ τὸ μέγα, κοινωνός. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, ἢ τ, ὁπωσοῦν.

πλὴν

πλὴν τοῦ κῆτος, τῷ η. καὶ κοίτη, τῇ οι. Μέσον τὸ η, ἐν τῷ κισσήεις. τὸ ι, ἐν τῷ κίσσιρος. τὸ υ, ἐν τῷ κισσύβιον. τὸ μέγα, ἐν τῷ κύτωεις. Ἡ κλε, τῷ ε, κλέος. Ἡ κλει, πρὸ μὲν φωνήεντος ἢ θ, τῇ ει. κλεῖθρον, κλείω. ὅθεν τὸ κλοιὸς, τῇ οι. καὶ πλὴν τοῦ κλύω, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ β, τῷ ι. κλίβανος. Ἔπι πρὸ τοῦ μ, καὶ ν. πλὴν τοῦ κλῆμα ἀμπέλου, τῷ η. καὶ κλεινὸς, τῇ ει. Πρὸ δὲ τοῦ δ, καὶ ζ, τῷ υ. κλύδων, κλύζω. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, καὶ τοῦ σ, καὶ τ, τῷ η. Πλὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ κλίνω, κλίσις, τῷ ι. Ἡ κλω, μετὰ μὲν τοῦ θ, τῷ μεγάλῳ, κλώθω. Ἔπι πρὸ τοῦ ψ, κλώψ. Πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ π, τῷ μικρῷ, πλὴν τοῦ κλών. Ἡ κναι, τῇ αι. πλὴν τοῦ κνέφας. Ἡ κνι, πρὸ μὲν τοῦ δ, καὶ κ, καὶ σ, τῷ ι. κνίδη, κνίκος, κνίσσα. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ υ. κνυζᾶσθαι. Πρὸ δὲ τοῦ μ, τῷ η. κνήμη. Ἡ κνω, τῷ μεγάλῳ, κνώδαλον. Ἡ κο, τῷ μικρῷ. πλὴν ἔνθα τὸ β, ἢ δ, ἢ φ, ἕπεται, κωβιὸς, κώδων, κωφός· καὶ πλὴν τῶν, κώθων, κωκυτὸς, κωλύω, κῶλον, κῶμος, κώμη τῆς συνοικήσεως, κῶνος, κώνωψ, κώπη, κῶς, κοτίλλειν, κωχλεῖν. Μέσον τὸ ε, καὶ υ. κολεὸς, κόνδυλος. πλὴν τοῦ κοχλίας, κωβιὸς, Κόρινθος, Κόρινος, κόπινος, κόκκινον, κόψιχος, κοτίλλω, τῷ ι. καὶ κορησσὸς τῷ η. καὶ κολοιὸς, Κόροιβος, τῇ οι. καὶ κώνειον τῇ ει. καὶ τὸ μικρόν. κο-

λο-

λοκύνθη. πλὴν τῶν κολώνη, κορώνη, κολωός, κομμωτική. Ἡ κρε, τῷ ε. πλὴν ἐφ᾽ ὧν υ, ἢ π, ἕπεται, κραίνειν. κραιπάλη. Ἡ κει, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι. πλὴν τοῦ κρυὸς, τῷ υ. καὶ κρείων, τῇ ει. Ἔτι πρὸ τοῦ β, καὶ θ, καὶ κ. κείβανον, κειθὴ, κεῖκος. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ κρήνη, τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, καὶ τ. πλὴν τοῦ Κρὴς, καὶ Κρησωνία, τῷ η. καὶ Κροῖσος, τῇ οι. Μέσον τὸ μέγα. Πρὸ δὲ τοῦ γ, ἢ δ, ἢ μ, ἢ π, μονοσυμφώνως, τῷ η. κρήγυον, κρήδεμνον, κρημνὸς, κρηπίς. πλὴν τοῦ κρυμὸς, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ πτ, τῷ υ, κρύπτω, ὅθεν τὸ κρύβδην. Ἡ κρο, τῷ μικρῷ. πλὴν ἐφ᾽ ὧν β, ἢ ζ ἕπεται, κρώβυλος, κρώζειν. Μέσον τὸ υ, κρόμμυον. Ἡ κτε, τῷ ε, κτείζω. Ἡ κτη, πρὸ μὲν τοῦ δ, ἢ μ, ἢ ν, τῷ η. κτηδὼν, κτῆμα, κτῆνος. πλὴν τοῦ κτείνω, τῇ ει. ὅθεν τὸ κτινύω, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, καὶ λ, τῷ ι. κτίζω, κτίλος. Πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ υ. κτυπῶ. Πρὸ δὲ τοῦ σ, τῇ ει. κτείς. τὸ γάρ τοι κτίσις τῷ ι, καὶ κτῆσις τῷ η, δηλονότι ἀπὸ τοῦ ἐκτίσθαι, καὶ κεκτῆσθαι γενόμενα, ἐκεῖθεν καὶ τὸ ἀντίστοιχον ἴσχει. Τῆς δὲ κα, τὸ μέσον, ε. Καρνεάδης. καὶ τὸ υ. καλύπτω. πλὴν τῶν, κάπηλος, κάμηλος, κανθήλιον, Καρχηδὼν, τῷ η. καὶ κάμινος, τῷ ι. καὶ τὸ μέγα, καλλωπίζω, πλὴν τοῦ κάρδοπος.

Ἡ λε, τῷ ε. πλὴν τοῦ λαιμὸς, λαιὸς, λαί-

λαψ, καὶ ἐφ' ὧν τὸ φ, ἢ ψ ἕπεται. λαῖφος, λαιψηρῶν. Μέσον τὸ υ. λέπυρον. Ἡ λει, πρὸ μεν φωνήεντος, τῇ ει. λεῖος. πλὴν τοῦ λίαν, καὶ λιαρὸν, τῷ ι. καὶ λήϊον, ὅθεν τὸ ληΐζεσθαι, ἀφ' οὗ τὸ ληστὴς, τῷ η. καὶ λύω, ὅθεν λύσις, καὶ λυτὸν, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ π, λείπω. ὅθεν τὸ λοιπὸν τῇ οι. πλὴν τοῦ λίπος, τῷ ι. καὶ λύπη, λυπηρὸν, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ. λειτουργός. πλὴν τοῦ λιτὸν, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ β, τῷ ι. πλὴν τοῦ λείβειν, τῇ ει. ὅθεν λοιβὴ, τῇ οι. Μέσον τὸ υ. Λιβύη. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, καὶ λ. πλὴν τοῦ λεῖχνον, τῇ ει. καὶ λήκυθος τῷ η. καὶ λύκος, Λυκάμβη, καὶ λυκάβας, τῷ υ. Μέσον ἡ αι, λιλαίομαι, καὶ τὸ υ, ληκύθιον. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ λείμαξ, καὶ λειμὼν, τῇ ει. καὶ Λῆμνος. λῆμμα, τῷ η. καὶ λυμαίνεσθαι, τῷ υ. καὶ λοιμὸς, νόσος, τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ λιμὸς, τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ λύχνος φωτὸς, τῷ υ. Ἔτι πρὸ δύω στ, οἷον λίσσομαι, ὅθεν τὸ λιτὴ, ἀφ' οὗ τὸ λιτανεύειν. πλὴν τοῦ λύσσα, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ γ, τῷ η. Πλὴν τοῦ λιγὺς, καὶ λιγνὺς, τῷ ι. καὶ λυγὴ, λὺγξ, λύγος, τῷ υ. καὶ λοιγὸς, τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ θ, μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ λίθος, τῷ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ, ἢ ρ. πλὴν τοῦ λιρὸς, τῷ ι. καὶ λύρα, τῷ υ. καὶ λείρειν, τῇ ει. Πρὸ δὲ τοῦ δ, ἢ σθ, τῇ οι, λοιδορία, λοῖσθος. πλὴν τοῦ λυδὸ, τῷ υ. Μέσον τὸ μικρόν. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, ἢ

θρ,

θρ, τῷ υ. λύζειν, λύθρος. Ἡ λο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ λώβη, λώπιον, λωφᾶν. Τῆς δὲ λα, μέσον, τὸ ε. λακέρυζα. καὶ τὸ υ. λάφυρα. πλὴν τοῦ λαλιά, λαπίθης, τῷ ι. καὶ λαμπηδὼν, τῷ η.

Ἡ με, τῷ ε. πλὴν τῶν μαῖα, μαιμᾷν, μαίνεσθαι, μαιῶπις. Μέσον τὸ ε. πλὴν τοῦ μεγαίρων, καὶ μέλαινα. καὶ τὸ υ. μέθυσος. πλὴν τοῦ μέδιμνον, τῷ ι. καὶ τὸ μέγα, Μαιῶπις. Ἡ μι μόνη, τῷ η. Πρὸ δὲ τοῦ α, τῷ ι. μιαρόν. Ἔπι πρὸ τοῦ γ, μιγνύω. Ἔπι πρὸ τοῦ κρ, ἢ τρ. μικρὸν, μίτρα. πλὴν τοῦ μήτρα, τῷ η. Ἔπι πρὸ τοῦ μ. μιμεῖσθαι. Ἔπι πρὸ τοῦ σ, μονοσυμφώνως, ἢ μετὰ τοῦ θ. μῖσος, μισθός. πλὴν τοῦ μῦσος, τῷ υ. Μέσον ἡ αι, μίθαικος. Πρὸ δὲ τοῦ δ, καὶ θ, τῷ η. πλὴν τοῦ μειδιῶ, τῇ ει. καὶ μυδᾷν, καὶ μύδρος, τῷ υ. Μέσον ἐν δι, τὸ ι. μειδιῶ. ἐν θυ, τὸ υ. μηθύμνη. Ἔπι πρὸ τοῦ κ, μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μυκᾶσθαι, μυκῆσαι, μύκης, τῷ υ. καὶ μίκυλλος, τῷ ι. οὗ μέσον τὸ υ. Ἔπι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ μίλαξ, καὶ μίλτοι, τῷ ι. καὶ μύλη, τῷ υ. καὶ μειλίσσεσθαι, τῇ ει. Μέσον τὸ ι. μείλιχον. καὶ τὸ μέγα, μήλωθρον. Ἔπι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ μίνθη, μίνως, μινύθειν, τῷ ι. Μέσον τὸ υ. πλὴν τοῦ μηνίειν, ἐπ' ὀργῆς, τὸ ι. Ἔπι πρὸ τοῦ ρ, μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μύρον, καὶ μυρία, καὶ μύρμηξ, τῷ υ.

καὶ

καὶ μοῖρα τῇ οι. κ̀ μειράκιον, τῇ ει. Μέσον τὸ ι. μήελινθος. πλλὼ τȣ͂ μηρύω, τῷ υ. Ε῎π πρὸ τȣ͂ τ, μονοσυμφώνως. πλλὼ τȣ͂ μίτος, τῷ ι. Μέσον τὸ υ. μιτυλλώη. Ε῎π πρὸ τȣ͂ χ. πλλὼ μοιχὸς, τῇ οι. κ̀ μυχὸς, τῷ υ. Πρὸ δὲ τȣ͂ ζ, ἢ ϑ, ἢ ς, ἢ σ, ἢ δύο ττ, ἢ ρ, δισυμφώνως, ἢ φωνήεντος, πλλὼ τȣ͂ α, κ̀ ο, τῷ υ. μυζᾷν, μῦθος, μυςήελον, μῦς, μυσκέλεθρον, ἡ τȣ͂τȣ κόπρος, μυσία, μυττωτὸς, μύρτος, μύειν, μύωψ. πλλὼ τῶν μισεῖν, μιςύλλω, ȣ͂ μέσον τὸ υ. Πρὸ γεμλὼ τȣ͂ μικρȣ͂, τῇ ει. μεῖον. Η῾ μνι, πρὸ φωνήεντος μὲν, μνίον, τῷ ι. μνεία, τῇ ει. Πρὰ δὲ τȣ͂ μ, κ̀ σ, τῇ η. μνήμη, μνηςὴρ. Η῾ μο, τῷ μικρῷ. πλλὼ τȣ͂ μῶκος, μῶμος, μωρός. Μέσον τὸ υ, μόλυβδον. κ̀ τὸ μικρὸν, μολόχη. Τῆς δὲ μα, μέσον τὸ ε. Μακεδών. πλλὼ τȣ͂ μάχαιρα, καὶ ἐν μὲν γυη, τῷ η, μαγυῆτις. ἐν δὲ ει, τῷ ι.

Η῾ νε, τῷ ε. πλλὼ τȣ͂ ναὶ, κ̀ ναίειν. Μέσον τὸ ε, κ̀ τὸ μικρὸν, νεφέλη, νεοττός. Η῾ νη μόνη, ἐπιῤῥηματικῶς μὲν, τῷ η, νή. συνδεσμικῶς δὲ, τῷ υ. Πρὸ δὲ φωνήεντος, τῇ ει. νειός. Ε῎π πρὸ τȣ͂ λ, νεῖλος. Πρὸ δὲ τȣ͂ ζ, τῷ ι. νίζω. Ε῎π πρὸ τȣ͂ κ. πλλὼ τȣ͂ νεῖκος. Ε῎π πρὸ τȣ͂ π, νίπτω. Πρὸ δὲ τȣ͂ ρ, τῷ η. νηρεύς. Μέσον τῷ ι, νήελον. Ε῎π πρὸ τȣ͂ σ. πλλὼ τȣ͂ νίσσα, πόλις, τῷ ι. κ̀ νύσσειν, τῷ υ. Ε῎π πρὸ

τȣ̃ φ, τῷ η, νήφειν, ὅθεν νῆψις. πλὴν τȣ̃ νίφειν. ὅθεν τὸ νιφετός. ϗ νείφειν, τῇ ει. Ε῎τι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ νίτρον, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ μ, ϗ ν, ϗ ξ, τῷ υ, νύξ, νύμφη, νῦν. πλὴν τοῦ Νίνος, καὶ νὶν ἀντωνυμικῶς, τῷ ι. Ἡ νο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ νῶ, καὶ νῶϊν, καὶ νῶτα.

Ξ. Ἡ ξε, τῷ ε. πλὴν τοῦ ξαίνειν. Ἡ ξη, πρὸ μὲν τοῦ ρ, ξηρὸν, τῷ η. ξυρὸς, τῷ υ· Πρὸ δὲ τοῦ φ, τῷ ι, ξίφος. Τὰ λοιπὰ δὲ πάντα, τῷ υ, ξύειν, ξύλον, ξυςίς.

Ο. Ἡ ο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ ὦ, ἐπιῤῥηματικȣ̃, ὠὸν, ὠγύγιον, ὧδε, ᾠδὴ, ὠδὶς, ὠκὺς, ὠλεύη, ὠμὸν, ὦμος μορίȣ, ὠνὴ, ὥρα, ὠρείων, ὠρωπὸς, ὧς, ὠτὸς, ὠρείθυια, ὠρείτης, ὠρύεσθαι, ὠφελεῖν, ὠχρὸν, ὢψ τοῦ ὀφθαλμȣ̃. Μέσον τὸ ε. ὀβελὸς, ὠλεύη. καὶ τὸ μικρὸν, ὀβολός. πλὴν τοῦ ὠρωπός. Καὶ τὸ μὲν ι ἐν κει, τῷ μικρῷ, ὀκείβας. Καὶ μι. πλὴν τοῦ ὅμηρος, τῷ η. ϗ ὅμοιος τῇ οι. Καὶ πι, ὀπίσω. πλὴν τοῦ ὀπήγιον τῷ η. ϗ ὀπύειν τῷ υ. Καὶ πλι. ὀπλίτης. Καὶ ρι. ὀρίγανον. πλὴν τῶν, ὀρύσσω, ὀρυγμαδὸς, τῷ υ. ϗ τῶν ἀπὸ τοῦ ὄρεος. Ἐν δὲ κυ, τῷ υ, ὀγκύλον. Καὶ δυ, ὀδυνη. πλὴν τῶν ὀδίτης, ὀδίων, τῷ ι. ϗ ὀδήμας, ὄδυσσος, τῷ η. Καὶ θρυ, ὀθρυονεύς. Καὶ λυ. ὀλύρα. πλὴν τοῦ ὀλίγου τῷ ι. ϗ ἐν μνυ. ὀμνύω. ϗ ξυ. ὀξυνώ. ϗ τρυ. ὀτρύνω. ϗ χυ. ὀχυρός.

εἰμή τι ἀπὸ τοῦ λῶ. ἐν δὲ νει, καὶ φει, τῇ ει, ὄνειρον, ὀφείλω. Καὶ τῷ μεγάλῳ μέσον δὲ τὸ ι. πλὴν τῶν ὠγυγίη, ὠρύεσθαι, τῷ υ. καὶ ὠρείθυια, ὠρείτης, καὶ ἔτι περιεκτικὸν τῇ ει.

Π. Ἢ πε, τῷ ε. πλὴν τοῦ παιαν, παίειν, παῖς, παίζειν, ὅθεν τὸ παίγνιον, παιπάλη, παιφάσσειν. Μέσον τὸ ι. πέδιλον. Ἢ πι, μόνη ἐπιῤῥηματικῶς, η. μεν, ἐπὶ στάσεως, οι. δὲ, ἐπὶ κινήσεως, πῇ στῶ, ποῖ βῶ. Πρὸ δὲ φωνήεντος, τῇ οι, ποιῶ, ποῖον. πλὴν τοῦ πίον τῷ ι, ὅθεν τὸ πιερία. πῦος, καὶ πῦον, καὶ πύελος, τῷ υ. καὶ πιέζειν, τῷ ι. Μέσον τὸ ε. πύελος. πλὴν τοῦ πιαίνειν. Πρὸ δὲ τοῦ γ, τῷ η, πηγή. πλὴν τοῦ πυγή, τῷ υ. Μέσον τὸ η. πηγήδιον. πλὴν τοῦ πηγυλίς, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ πίδαξ, τῷ ι, καὶ Πύδνα, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ πύλη, τῷ υ, καὶ πῖλος τῷ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. οἷον πῆχυς. Πρὸ δὲ τοῦ ν, τῷ ι. πλὴν τοῦ ποινή, τῇ οι. καὶ πυνθάνομαι, καὶ πυκινός, τῷ υ. καὶ πεῖνα, τῇ ει. καὶ πήνη. τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, καὶ τ, πίστις. πίτυς. πλὴν τοῦ πήσσω, ὅθεν τὸ πητύα, τῷ η. καὶ πύστις, τῷ υ. Μέσον τὸ υ, πητύα. Πρὸ δὲ τοῦ θ, τῷ υ, πύθω, πυθία, πυθμήν. πλὴν τοῦ πείθω, τῇ ει. καὶ πιθανὸν, πίθηκος, πίθος, τῷ ι. Μέσον τὸ ι, τὸ η. πίθηκος. Ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ ποικίλον τῇ οι. καὶ πικρὸν, τῷ ι. Μέσον τὸ ι, ποικίλον. Ἔτι

πρὸ

πρὸ τοῦ ξ, πύξ. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, τῇ ει, πείρω, πεῖρα. πλὴν τοῦ πήρα, τῷ η, καὶ πῦρ, τῷ υ. Μέσον ἡ αι, πειραιεὺς, καὶ ἐν μὲν πυρήνη, τὸ η, ἐν δὲ πειένθος, τὸ ι. Ἡ πλε, τῷ ε. πλὴν τοῦ πλαίσιον. Ἡ πλοι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῇ οι. πλοῖον. Πλὴν δὲ τοῦ θ, ἢ μ, ἢ ρ, τῷ η, πλῆθος, πλημμελεῖν, πλῆρες. Μέσον τὸ ε, καὶ υ. πλημμέλημα, πλημμυρεῖς. Πρὸ δὲ τοῦ ν, μονοσυμφώνως μὲν, τῷ υ. πλυνω. μετὰ δὲ τοῦ θ, τῷ ι. πλίνθος. Ἡ πλο, τῷ μικρῷ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ πέπλωμαι, καὶ πέπλωται, οἷον πλώϊμον. πλωτόν. Ἡ πνι, πρὸ μὲν τοῦ γ, τῷ ι, πνίγος. Πρὸ δὲ τοῦ ξ, τῷ υ, πνύξ. Ἡ πο. τῷ μικρῷ, πόρος, πόλος. πλὴν τοῦ πώγων, πῶλος, πῶρος, πῶς, πῶϋ, πῶ. Μέσον τὸ ε, καὶ ι, πόλεμος, πολιός. πλὴν τοῦ ποδῆεις, τὸ η. καὶ τὸ μικρὸν, πομφόλυξ. Ἡ πρε, τῷ ε, ἑλληνικῶν ὄντων. Ἡ πρι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι. πρίασθαι. Πρὸ δὲ τοῦ λ, καὶ μ, καὶ τ, τῷ υ, πρύμνη, πρύλις, πρύτανις. Πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ σ, τῷ η, πρηνὴς, πρηστήρ. πλὴν τοῦ πρῖνος, καὶ πρὶν, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ ξ, τῇ οι, προῖξ. Ἡ πτε, τῷ ε. πλὴν τοῦ πταίειν, ὅθεν τὸ πταῖσμα. Ἡ πτυ, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ υ, πτύον. πτοία δὲ τῇ οι. Πρὸ δὲ τοῦ λ, τῷ ι, πτίλιον. Πρὸ δὲ τοῦ σ, πτισάνη, τῷ ι. πτίσσομαι τὸ αὐτοενεργητικὸν, τῷ υ. Ἡ πτω, τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ πτόρθος.

Τῆς δὲ πα, μέσον τὸ ι, καὶ ε. Πάρμισος, παρθεύος, πλὴν τοῦ παλαίω, παλαιόν.

Ἡ ρε τῷ ε. πλὴν τοῦ ῥαιβὸς, ῥαίνειν, ῥαιστήρ. Ἡ ει, πρὸ μὲν τοῦ α, τῇ οι, ῥοιά. πλὴν τοῦ ῥύαξ, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ β. ῥοῖβος. Πρὸ δὲ φωνήεντος ἑτέρου, τῷ υ, ῥύομαι. Ἔτι πρὸ τοῦ γχ. ῥύγχος. Ἔτι πρὸ τοῦ θ, ῥυθμός. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, καὶ μ, καὶ π. πλὴν τοῦ ῥιπὴς, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ γ, μονοσυμφώνως, ἢ ζ, ἢ ν, τῷ ι, ῥίγος, ῥίζα, ῥίνη. καὶ ῥοῖζος, τῷ οι. Πρὸ δὲ τοῦ σ, καὶ τ, τῷ η. πλὴν τοῦ ῥυτὶς, τῷ υ. Μέσον τὸ ι, ῥητίνη. Ἡ ρο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ ῥώμη, ῥωγμὸς, ῥώψ. Μέσον ἐν ῥοδωνιᾷ, τὸ μέγα, ἐν ῥοδόπῃ, τὸ μικρόν. Τῆς δὲ ρα μέσον τὸ ι, καὶ ω μέγα, ῥαδινὸς, ῥαςώνη. πλὴν τοῦ ῥάθυμος, τὸ υ.

Ἡ σβε, τῷ ε, σβεννύω. Ἡ σε, τῷ ε. πλὴν τοῦ σαίνειν, σαίρειν. Μέσον τὸ ι. σέλινον. πλὴν τοῦ σελλήνη, τῷ η. Ἡ σι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι. πλὴν τοῦ σείω, ὅθεν τὸ σεισμός. Μέσον τὸ ε. σίελος. Πρὸ δὲ τοῦ β, τῷ υ. πλὴν τοῦ σιβύλλα τῷ ι, ἧς μέσον τὸ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ σηκὸς τῷ η. καὶ σικελὸς, σίκκυα, τῷ ι, οὗ μέσον τὸ ε. Ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ σίπυλος, τῷ ι, ἧς μέσον τὸ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ σιλλιος, καὶ σίλφιον τῷ ι. Μέσον τῷ η, σιλλιὸς, εἰ μήτι εἰς ιον. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ σῖνος, σινδὼν,

τῷ

τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ δ, τῷ ι, σίδηρος. Μέσον τὸ η, εἰ μήτι εἰς ιον. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ σιρὸς, τῷ ι, καὶ σειρά, τῇ ει. Ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ σήσαμον τῷ η. καὶ σίσυφος, καὶ σισύρα τῷ ι, ὧν μέσον τὸ υ. Πρὸ δὲ τοῦ μ, τῷ ι, σιμός. πλὴν τοῦ σημεῖον, τῷ η, οὗ μέσον ἡ ει. Ἡ σκε, τῷ ε. πλὴν τοῦ σκαιὸν, καὶ σκαίρειν. Ἡ σκι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι, σκιά. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. σκίρωσις. Μέσον τὸ μέγα, σκιρωνίς. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, καὶ θ, τῷ υ, σκύζομαι, Σκύθης. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ σκίλλα, τῷ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ σκίμπους. τῷ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ π, σκύτος. Πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ η. σκῆπτρον, σκηπτός. Ἔτι καὶ τοῦ ν, σκηνή. Ἡ σκλη, τῷ η, σκληρόν. Ἡ σκνι, τῷ ι, σκνιπός. Ἡ σκο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ σκῶλος, σκώπτω, σκωρία. Μέσον τὸ ι, καὶ ε. πλὴν τῶν σκόλυθρον, σκομβρύζειν, τῷ υ. καὶ τὸ μικρὸν, σκόροδον. Ἡ σμι, πρὸ μὲν τοῦ κ, ἢ λ, τῷ ι. σμικρὸν, σμίλη. πλὴν τοῦ Σμηκίθης, τῷ η, οὗ μέσον, τὸ ι. Πρὸ δὲ τοῦ ν, τῷ η, σμῆνος. πλὴν τοῦ σμινύη, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ χ, σμήχειν, τῷ η. σμύχειν, τῷ υ. Ἡ σμω, τῷ μεγάλῳ, σμῶδιξ. Ἡ σο, τῷ μικρῷ, σορός. πλὴν τοῦ σώζειν, σῶμα, σωρός. Μέσον τὸ υ, σόλυμα. εἰ μήτι τῶν πρότερον εἰρημένων κωλύοι. Ἡ σπαι, τῇ αι, σπαίρειν. Ἡ σπι, πρὸ μὲν τοῦ θ, λ, καὶ ν, τῷ ι. πλὴν τοῦ σπήλαιον, τῷ η. Πρὸ

δὲ τοῦ ρ, ἢ σ, τῇ ει. πλὴν τοῦ σπυρὶς, τῷ η. Ἡ σπο, τῷ μικρῷ, σπόρος. Ἡ στε, τῷ ε. πλὴν τοῦ σταίς. Μέσον τὸ ε, στέλεχος. Ἡ στει, πρὸ μὲν τοῦ β. στείβειν, τῇ ει. στοιβὴ, τῇ οι. στιβὰς, τῷ ι. Ἡ στο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ στωϊκός. στωμύλος, καὶ στωβύστω, ὧν μέσον τὸ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ χ, στείχειν, τῇ ει, στοιχεῖον, τῇ οι, στίχος, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ γ, ἢ ξ, ἢ π, ἢ ρ, τῷ υ, στυγῶ, στὺξ, στυπεῖον, στύραξ. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ ι, στίζειν, ὅθεν τὸ στίγμα. Ἔτι πρὸ τοῦ λβ δισυμφώνου, στίλβειν. Ἔτι πρὸ τοῦ φ, στίφος. πλὴν τοῦ στυφελίξαι, καὶ στύφειν, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ λ, τῷ η, στήλη. πλὴν τοῦ στῦλος, τῷ υ. Ἡ στρυ, τῷ υ, στρυφνόν. Ἡ στρε, τῷ ε. μέσον, τὸ αὐτό. στρεπτέγλα. Ἡ στρο, τῷ μικρῷ, μέσον τὸ υ, στρογγύλον. Ἡ σφυ πρὸ μὲν τοῦ γ, τῷ ι, σφίγγω. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ υ, σφύζω, ὅθεν τὸ σφυγμός. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, σφύρα. Πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ ξ, τῷ η, σφὴν, σφὴξ. Ἡ σφε, τῷ ε, πλὴν τοῦ σφαῖρα. Μέσον τὸ μικρόν. Ἡ σφρυ, τῷ υ, σφρυγᾶν. Ἡ χε, τῷ ε. χέδιον. Ἡ χε, πρὸ μὲν τοῦ ζ, τῷ ι, χίζειν. Πρὸ δὲ τοῦ μ, τῷ η, χῆμα. Πρὸ δὲ τοῦ ν, χῖνος, τῷ ι, χοῖνος, τῇ οι. Τῆς δὲ σα, καὶ σκα, σ σφα, μέσον τὸ ι, σάρισσα. πλὴν τοῦ σάπφειρος, τῇ ει. καὶ σκαλλιὼν τῷ η. καὶ τὸ ε, σφάκελος. καὶ τὸ μικρὸν, σαυρότης. πλὴν τοῦ σκαμμωνία.

Ἡ

Ἡ τε, τῷ ε. πλὴν τοῦ ταινία, καὶ Ταίναρον. Μέσον τὸ ε, καὶ ι, τέρμινθος, τερεθίζειν. πλὴν τοῦ τερηδὼν, τῷ η. Ἡ τι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι, τίω. Ἔτι πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ τήγανον, τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ θ, τιθή. Μέσον ἐν τιθηνὸς, τῷ η, ἐν τιθύμαλος, τὸ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ τημελὲς, τῷ η, καὶ τύμπανον τὸ υ. Μέσον τὸ ε. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, καὶ τ. πλὴν τοῦ τητῶμαι, τῷ η, καὶ τυτθὸν, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ β, καὶ κ, καὶ λ, τῷ η. τήβενος, τηκεδὼν, Τήλεφος· πλὴν τοῦ τίλλω, τῷ ι. Μέσον τὸ ε. Πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ υ, τύπος. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ τηρεῖν, τῷ η. καὶ τείρειν, τῇ ει. Μέσον τὸ ι, Τιριδάτης. Φυλαττέσθω δέτοι τῶν εἰς ινος ὀξυτόνων ὁ σχηματισμός. Ἔτι πρὸ τοῦ φ. πλὴν τοῦ τίφη, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ χ, τεῖχος, τῇ ει. τοῖχος ἀρσενικογενῶς, τῇ οι. τύχη, τῷ υ, ὅθεν τὸ τυγχάνω. Ἡ τλη, καὶ τμη, τῷ η, τλήμων, τμητόν. Ἡ τμω, τῷ μεγάλῳ, τμῶλος. Ἡ το, τῷ μικρῷ, πλὴν τοῦ τωθάζειν. Μέσον τὸ υ, τολύπη. καὶ τὸ μικρὸν, τοξότης. Ἡ τρε, τῷ ε, τρέχω. Ἡ τρι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι, τριάς. Μέσον ἡ αι. τρίαινα. καὶ τὸ η, τριήρης. Ἔτι πρὸ τοῦ β, τρίβω, ὅθεν τὸ τρίμμα. πλὴν τοῦ τρυβλίον, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ χ, τρίχος. πλὴν τοῦ τρύχειν, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ γ, ἢ ζ, ἢ μ, ἢ φ, τῷ υ, τρύγω, τρύζω, τρυμὸς, τρυφή. Πρὸ δὲ

τοῦ ρ, ἢ τ, τῷ η. πλὴν τοῦ τρίτον, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ σ, τρὶς, τῷ ι. τρεῖς, τῇ ει. Ἡ τρο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ τρώγειν, τρώγλη. Μέσον τὸ ι. τροχιλία. Τῆς δὲ τα, καὶ τρα, μέσον, τὸ ι, τάριχος. πλὴν τοῦ τράχηλος, τῷ η. καὶ ταμίας, τῷ ι. καὶ ταπεινός, τῇ ει.

Ἡ φε, τῷ ε. πλὴν τοῦ φαιὸν, φαιδρὸν, φαίνω. Ἡ φυ, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ υ. φύω, ὅθεν τὸ φῦμα. πλὴν τοῦ φιάλη, τῷ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ φηγὸς, τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, φύκος. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ φίλος, καὶ φίλυρα, τῷ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, φύρειν. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, φυσᾶν. Πρὸ δὲ τοῦ β, τῇ οι, φοῖβος. πλὴν τοῦ φιβάλις. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, φοῖνιξ. Πρὸ δὲ τοῦ δ, τῇ ει, φείδομαι. Πρὸ δὲ τοῦ μ, τῷ η, φήμη. πλὴν τοῦ φιμός. πλὴν τοῦ τ, φυτὸν, τῷ υ, ὅθεν τὸ φυτεύειν. καὶ φοιτᾶν, τῇ οι, ὅθεν τὸ φοιτητής. Τὰ δὲ λοιπὰ, τῷ ι, φιτρὸς, φιτύω. Ἡ φθι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι, φθία. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, φθίνω. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, τῇ ει, φθείρω. Ἡ φθο, τῷ μικρῷ, φθορά. Ἡ φλε, τῷ ε, φλέγω. Ἡ φλυ, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ υ. πλὴν τοῦ φλιὰ, τῷ ι. καὶ φλοιὸς, τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, φλυκταινα. Πρὸ δὲ τοῦ ν, τῷ η, φλήναφος. Πρὸ δὲ τοῦ σ, τῇ οι, φλοῖσβος. Ἡ φλο, τῷ μικρῷ, φλόξ. Ἔτι ἡ φο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ φῶς, φώκη, φωλεὸς, φωνὴ, φὼρ, φωριαμός.

Μέ-

Μέσον τὸ ι. πλὴν τοῦ φορυτὸς, ἐπιφρυγαίων, τῷ υ. Ἡ φρυ, πρὸ μὲν τοῦ ν, φρὴν, τῷ η, φρῦνος, τῷ υ. Μέσον τὸ ις φρυνίχος. Πρὸ δὲ τοῦ κ, μονοσυμφώνως, τῷ ι, φρίκη. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, καὶ σ, καὶ τ. φριμάσσεσθαι, φρίσσειν. Τὰ δὲ λοιπὰ, τῷ υ, φρύγανον, φρυκτός. Μέσον τὸ ι, φρυγίλος. Ἡ φρο, τῷ μικρῷ, φρόνιμος. Τῆς δὲ φα, μέσον τὸ ε, φαέθων, φανερόν.

Ἡ χε, τῷ ε. πλὴν τοῦ χαίρειν, καὶ χαίτη. Μέσον τὸ ι. χελιδών. πλὴν τοῦ χελιώνη. καὶ τὸ μέγα, χαιρώνεια, χελώνη. Ἡ χει, πρὸ μὲν τοῦ α, τῇ ει, χειά. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ χηλὴ, τῷ η, καὶ χυλὸς, τῷ υ, καὶ χιλὸς, καὶ χίλια, τῷ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ χίμετλα. τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ δ, τῷ υ. χύδην. Πρὸ δὲ τοῦ τ, μονοσυμφώνως μὲν, τῷ ι, χιτών. δισυμφώνως δὲ, τῷ υ, χύτρα, χύτλον. Ἡ χθε, τῷ ε. χθές. Ἡ χθω, τῷ μεγάλῳ μὲν, ἐπ' εὐθείας, χθών. τῷ μικρῷ δὲ, ἐπὶ γενικῆς. χθονός. ὅθεν τὸ χθόνιος. Ἡ χλι, τῷ ι, χλίδος. Ἡ χλο, τῷ μικρῷ· πλὴν τοῦ χλωρόν. Ἔτι ἡ χνο, τῷ μικρῷ. χνόη. Ἔτι ἡ χο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ χωλὸς, χώρα, χῶμα. Ἡ χρε, τῷ ε, χρέμπτεσθαι. Ἡ χρη μόνη, τῷ η, χρή. Πρὸ δὲ τοῦ α, χρεία, τῇ ει. χροιὰ ὀξυτόνως, τῇ οι. Πρὸ δὲ ἑτέρου φωνήεντος τῷ ι. χρίω. ὅθεν τὸ Χρειστός.

ςός. Πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ σ, τῷ η. πλὴν τοῦ χρυσός, τῷ υ. Ἡ χρο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ χρῶμα, καὶ χρώς. Τῆς δὲ χα, μέσον τὸ ι, χαλινός. πλὴν τοῦ χάρυβδυς, τῷ υ.

Ἡ ψε, τῷ ε. πλὴν τοῦ ψαίρειν. Ἡ ψι, πρὸ μὲν τοῦ α, καὶ θ, τῷ ι, ψίαθος, ψιθυρίζειν. πλὴν τοῦ ψοίθης, τῇ οι. Μέσον τὸ υ, ψιθύρισμα. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, ψιλός. πλὴν τοῦ ψηλαφᾷν, τῷ η. καὶ ψύλλα τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, ψινάς. πλὴν τοῦ ψὴν, τῷ η. Πρὸ δὲ τοῦ γ, τῷ η. ψήγειν, ὅθεν τὸ ψῆγμα, καὶ ψῆκτρον. Ἔτι πρὸ τοῦ φ, ψῆφος. Πρὸ δὲ τοῦ κ, ἢ χ, τῷ υ. ψυκτὴρ, ψυχρόν. Ἡ ψο, τῷ μικρῷ, ψολόης. πλὴν τοῦ ψώθιον, ψωλὸς, ψωνὸς, ψώρα, ψώχω. Καὶ τῆς ψα δὲ μέσον, τὸ ι. ψαθυρόν.

Καὶ τῆς α δὲ μέσον, τὸ ε. ἀετὸς, ἀγέλη, ἄρτεμις, πλὴν τῶν ἀραιὸς, ἀκραιφνὴς, ἀπαίρω, ἀχαιὸς, ἀσχαῖρα. Καὶ τὸ η ἐν βδη. ἄβδηρα. Ἔτι ἐν βλη, ἀβληχρόν. Ἔτι ἐν θη, ἀθηνᾶ. πλὴν τοῦ ἀθύρω, τῷ υ. Ἔτι ἐν δη, ἀδημονῶ. Ἔτι ἐν θρη, ἀθρήνη. πλὴν τῶν ἀθριβὴς, τῷ ι, καὶ ἀθροίζω, τῇ οι. Ἔτι ἐν λη, ἀλήτης. πλὴν τῶν ἀλείφω, τῇ ει. καὶ ἀλύω, ἀλύσσω, τῷ υ. Ἔτι ἐν πη. ἀπήνης. Ἔτι ἐν σκλη, ἀσκληπιός. Ἔτι ἐν τη, ἀτήλας. Ἔτι ἐν χθη, ἀχθηδών. Ἔτι

ἐν

ἐν γη, ἀλγηδών. πλὴν τοῦ ἀλγύνω, τῷ υ, καὶ ἀλγεινὸς, τῇ ει. Ἐν δὲ ἄρβηλα τὸ η. Ἐν βρι, τὸ ι, ἀβρικές. πλὴν τοῦ ἀβρύνω, τῷ υ, Ἔπ ἐν γι, ἅγιον. πλὴν τοῦ ἀγήρως τῷ η, καὶ ἀγυιὰ, τῇ υ, καὶ ἀγύρτης, ἄργυρος, τῷ υ, καὶ ἀγείρω, τῇ ει. Ἔπ ἐν γυι, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἄω. Ἔπ ἐν γρι, ἄγριον, πλὴν τῶν ἀγρεί-φνη, τῇ ει, καὶ ἀγροίλη, ἀγροιώτης, τῇ οι. Ἔπ ἐν δρι, ἀδρίας. πλὴν τῶν ἀδρύνω, τῷ υ. καὶ ἀνδρεῖος, τῇ ει. Ἔπ καθ' αὑτὸ, ἀΐω. πλὴν τοῦ ἀηδὼν, τῷ η. Ἔπ ἐν κι, ἀκιδνόν. πλὴν τῶν ἄγκυρα, ἀγκύλον, ἄκυλον, ἀλ-κυὼν, τῷ υ. καὶ ἄλκηστις, τῷ η. Ἔπ ἐν κρι, ἀκριβής. Ἔπ ἐν νι, ἀνιῶ, πλὴν τοῦ ἀνύω, τῷ υ. Ἔπ ἐν ξι, ἀξιῶ. Ἔπ ἐν ρι, ἀρι-θμός. πλὴν τοῦ ἀρήγω, τῷ η, ἀρύττομαι, τῷ υ. Ἔπ ἐν σι, ἀσιώνη. Ἔπ ἐν χι. Ἀχιλλεύς. πλὴν τοῦ ἄχυρα, τῷ υ. Ἔπ ἐν ψι, ἀψίνης. πλὴν τοῦ ἄψυρος, τῷ υ. Ἔπ ἐν φι, ἄλφιτα. πλὴν τοῦ ἀλφειὸς, τῇ ει, καὶ ἀλφηστὴς, τῷ η, καὶ ἀφύη, ἀφύσσω, τῷ υ. Ἔπ ἐν π, ἄρπον. Ἐν δὲ μυ, τῷ υ. ἀμύ-νω. πλὴν τοῦ ἀμείβω, τῇ ει, καὶ ἄμητος, τῷ η, καὶ ἄμιλλα, τῷ ι. Ἔπ ἐν γρυ, ἀγρυλλίς. Ἔπ ἐν βυ, ἄβυδος. πλὴν τοῦ ἀβίγας, τῷ ι, καὶ ἄρβηλα, τῷ η. Ἔπ ἐν μεν βω, τὸ μέγα, ἀβώρας. Ἔπ ἐν γω, ἀγωγή. πλὴν

τοῦ

τῆς ἀγορᾶ, καὶ ἀγοςός. Ἔπ ἐν γρω. πλὴν τῆς ἀγρότης. Ἔπ ἐν δω, ἄδωνις. Ἔπ ἐν βλω, ἀβλώσκω. Ἔπ ἐν πω, ἄμπωτις. Ἔπ ἐν θρω, ἄνθρωπος. Ἔπ ἐν σκω, ἀσκωλιάζειν. Ἔπ ἐν σω, ἄσωπος. Ἔπ ἐν βρο, τὸ μικρόν. ἀβρότονον. Ἔπ ἐν κο. ἀκόνη. πλὴν τοῦ ἀκωκή. Ἔπ ἐν κρο, ἀκροατής. πλὴν τοῦ ἀκρωτήριον. Ἔπ ἐν λο, ἀλοῶ. πλὴν τοῦ ἀλώπηξ. Ἔπ ἐν μο, ἁρμόττω. πλὴν τῆς ἀμώριον. Ἔπ ἐν ρο, ἄροτρον. πλὴν τοῦ ἄρωμα. Ἔπ ἐν σφο, ἀσφόδελος. Ἔπ ἐν φρο, ἀφροδίτη. Τὰ μὲν οὖν πρῶτα, καὶ ἁπλᾶ οὕτω ληπτέον, τὰ δ' ἐκ τούτων, οὐ χαλεπὸν δὴ ἐτυμολογοῦντας ὀρθογραφεῖν. οἷον πολύδωρος, ἡ μὲν λυ, τῷ υ, ἡ δὲ δω, τῷ μεγάλῳ. ὅτι ἐκ τοῦ πολύ, καὶ τοῦ δῶρον. Καὶ συμφέρειν, ἡ μὲν συμ, τῷ υ, ἡ δὲ φε, τῷ ε, ὅτι ἐκ τῆς σὺν, καὶ τοῦ φέρω. Καὶ ψηφίζομαι, τῷ η, ὅτι ἀπὸ τοῦ ψῆφος, καὶ ψήφισμα· ἔτι τῷ ι, ὅτι ἀπὸ τοῦ ψηφίζομαι.

Συμφώνων Διπλασιασμός.

Κοινὸν δὲ ἄρα Ὀρθογραφίας πέρι καὶ ὁ τῶν Συμφώνων διπλασιασμός. Διπλασιάζεται γὰρ ἐπ' ἐνίων τά τε μέσα, καὶ τὰ ψιλὰ, καὶ τὰ ἀμετάβολα, καὶ τὸ σ. οἷον κάββαλεν, Ἄγγελος, ἄδδην, κόκκος, ἵππος, ἀττικός,

ἄλλος, συμμοιρία, θύννος, πόῤῥω, θάλασ-
σα. Διπλοῦν δὲ, ἢ δασὺ, οὐδέποτε. Γίνεται
δὲ τὸ τοιοῦτο, ἢ διὰ τὸ εὐφωνότερον. οἷον τὰ
ἀλλὰ, καὶ πίννα, καὶ ἄμμος, καὶ ἵππος, καὶ
τὰ τοιαῦτα· ἢ τοῦ μακροῦ χάριν, οἷον ψάλλω.
ἢ κατὰ συμπάθειαν, καὶ μεταβολὴν, οἷον ἐγ-
γύη. Τὸ γάρ τοι ν, οὔτε πρὸ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ
χ, ἢ ξ σώζεται συντιθέμενον, ἀλλὰ τρέπεται
εἰς τὸ γ, οἷον ἐγγύη, ἐγκέφαλος, συγχέω,
συγξενίζω. Οὔτε πρὸ τοῦ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ
ψ, ἢ μ, ἀλλ' εἰς τὸ μ μεταβάλλει. οἷον
σύμβουλος, συμπότης, σύμφωνος, σύμψηφος,
σύμμαχος. Οὔτε μὴν πρὸ τοῦ λ, ἢ ρ, ἢ σ,
ἀλλ' εἰς τὸ ἑπόμενον αὐτὸ τρέπεται. συλλαβὴ,
σύῤῥους, σύσσιτος. Ὅθεν δὴ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν
εἰς εις ἀρσενικῶν θηλυκὰ εἰς σσα, τῷ διττῷ
γράφεται σσ. χαρίεις, χαρίεσσα. ἀπὸ γὰρ τοῦ
χαρίεντος, μεταβάλλοντος μὲν δὴ τοῦ ν, ὡς
εἴρηται. Τό,τε γ διπλασιάζεσθαι συμβαίνει,
καὶ τὸ μ, καὶ λ, καὶ ρ, καὶ σ. Αὐτὸ δὲ τὸ ν
οὔτε τῇ συνθέσει συμβαίνει διπλασιάζεσθαι,
τῆς συλλαβῆς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχομένης. εὔνοια,
σύννους. Καὶ ἄλλως ἐπὶ τῶν εἰς νω, παραγο-
μένων ἀπὸ τῶν εἰς νω καθαρῶν ῥημάτων. πί-
νω, πινύω. Κἀντεῦθεν καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι,
φυλασσομένων. πίνυμι. Τοὐναντίον δὲ συμ-
βαίνει καὶ ἐλλείπειν ἐν ταῖς συνθέσεσι παντε-

λῶς, ἐφ' ὧν ς ἕπεται. συςέλλω, σύςημα, συςοιχεία.

Τὸ δὲ λ, διπλῦν ϗ ἐπὶ τῶν τεταρτοζύγων, μὴ μακρᾷ φύσει παραληγόντων. οἷον θάλλω, ποικίλλω, βδύλλω, ἀνατέλλω, ὄλλω. πλὴν τῦ θέλω, καὶ πέλω. Τὸ δὲ μ, ϗ μεταβολῆ τῦ β, διπλασιάζεται, οἷον ἐπὶ τῶν πρωτοζύγων. γέγραμμαι, τέτυμμαι. Τὸ δὲ ρ, ϗ μεταβολῆ τῦ σ, διπλασιάζεται, διὰ τὸ συγγενὲς δηλονότι ϗ τῦτο, πυρσὸν, πυῤῥόν. πόρσω, πόῤῥω. Καθόλυ δὲ, καὶ ὅταν ἀρχόμενον λέξεως σιωπεθῆ τοῖς λήγυσιν εἰς φωνῆεν, ῥῆμα, ἐπίῤῥημα, ῥῆσις, ἀνάῤῥησις, ῥυςὸς, ἄῤῥωςος. οἷον πῶς καὶ τὸ αὐξήσει γινόμενον συλλαβικῆ, ῥίπτω, ἔῤῥιπτον. Ἐξαιρείσθω τὰ ἐκ τῆς ἀ, εὔρωςος. Τὸ δὲ ἀμφίρητον, καὶ ἄρεκτον, διὰ μέτρον ὐκ ἀπείληφε τὸ διπλῦν. Τὸ δὲ σ, διπλῦν καὶ ἐπὶ τῶν εἰς σσα θηλυκῶν, ἐθνικῶν. Κίλισσα, Λίβυσσα, Θρᾶσσα, Μάγνησσα. Καὶ ἐπὶ τῆς Ἰωνικῆς δοτικῆς τῶν πεμπτοκλίτων πάντεσσι, θήρεσσι. Καὶ τῶν τοῖς Ἀττικοῖς εἰς τὸ διττὸν μεταποιυμένων ττ. γλῶσσα, γλῶττα. διοσσὸν, διττόν. ὀρύσσω, ὀρύττω. Εὐλογώτερον μέν τοι ἐπὶ τῦ ὀρύττω, καὶ τῶν ὁμοίων τὸ γράφειν, ὀρύτγω, καθάπερ κἀν τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων ὁρῶμεν. Οὐκ ἔξω δὲ ϗ τύτων ὐδὲ οἱ τῶν Ποιτῶν διὰ τὸ μέτρον δι-

διπλασιασμοί. Τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ δ, ἢ σ, ἢ τοῦ τῶν ἀμεταβόλων ἀρχόμενα ῥήματα διπλασιάζουσι, κλινόμενα εἰς Παρατατικὸν, καὶ Α'όριστον. οἷον, ἔδδεισεν, ἔσσυτο, ἔλλαχεν, ἔμμορεν, ἔνναιεν. Τὸ δ' ἔρρεεν, κοινόν. Κἀπὶ τῶν ὀνομάτων δὲ τάτε ἀμετάβολα, καὶ τὸ σ. ἄλληκτον, ἐννοσίγαιος, παῤῥαλίη, μέσσον. Καὶ μὲν ἐπὶ τῶν τριτοζύγων Μελλόντων καὶ Α'ορίστων. οἷον, σβέσσω, ἔσβεσσα, γελάσσω, ἐγέλασσα. Τὸ δὲ κάββαλεν, καὶ κάππεσεν, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐχ ἕνεκα μέτρου διπλασιάζεται, ἀλλὰ τοῦ τ, μεταβάλλοντος εἰς τὸ ἑπόμενον σύμφωνον δι' εὐφωνίαν, ἀποκοπέντος τοῦ α, κατάβαλεν· κάββαλεν, κατὰ δὲ, καδδέ. Ε'πὶ τὸ δ, καὶ π ἐν τοῖς ἐπιῤῥήμασιν, ἄδδην, ὁππότε. καὶ τὸ τ, ἐν τῷ ὅττι. Δῆλον δ' ἄρα κἀντεῦθεν, ὅτι βραχιωτικὸν ἡ παραγωγή. ἐννέα μὲν γὰρ τῷ διπλῷ, ἔνατον δὲ τῷ ἁπλῷ. καὶ τέτταρα μὲν, τέταρτον δέ. καὶ θάλλω μὲν, θαλερὸν δέ. Ω'σαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Α'λλὰ περὶ μὲν Προσωδίας τε, καὶ Ο'ρθογραφίας, ἀποχρώντως σχεδόν τι εἴρηται.

Τέλος τοῦ Τρίτου.

ΘΕΟ-

ΘΕΩΔΩ'ΡΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ͂Σ ΕἸΣΑΓΩΓΗ͂Σ.

ΒΙΒΛΙ'ΟΝ ΤΕ'ΤΑΡΤΟΝ.

ΛΟιπὸν δὲ περὶ Συντάξεως τῶν τοῦ Λόγου Μερῶν εἰπεῖν. Γραμματικοῦ γὰρ καὶ ἡ περὶ ταῦτα θεωρία. Καὶ τῆς γε τοιαύτης Συντάξεως, καὶ τοῦ Λόγου ἕνεκα πραγματεύεται ὁ περὶ ἑκάστου τῶν ὀκτῶ τοῦ Λόγου Μερῶν σκεπτόμενος ὡς ἔχει, ἤτοι κλίσεως, ἢ σχηματισμοῦ, ἢ προσῳδίας, ἢ ὀρθογραφίας. καθάπερ καὶ ὁ Διαλεκτικὸς τοῦ συλλογιστικοῦ λόγου ἕνεκα, περὶ ὀνόματος, καὶ ῥήματος, καὶ προτάσεως θεωρεῖ. Λεκτέον τοίνυν καὶ ὅπως ἂν τὰ τοῦ Λόγου Μέρη ἀλλήλοις ὀρθῶς συντασσόμενα ἀποτελοίη τὸν λόγον, ἵνα τέλος ἡ Εἰσαγωγὴ ἔχῃ, καὶ διαιρετέον ἀκριβέστερον ἕκαστα, καὶ ὁριστέον ἐνταῦθα.

Ὅρος Στοιχεία.

Ἀρκτέον δ' ἴσως ἀπὸ τοῦ πρώτου, οἷον τῶν Στοιχείων. Ταῦτα γὰρ ἡ πρώτη καὶ ἀμερὴς ἐστι

πάν-

τἀνθρώπου φωνή. Οὐ γὰρ ὡς ἔτυχεν ἐπιπλέκεται ἀλλήλοις εἰς σύστασιν συλλαβῆς, ἀλλ' ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, στείχει τε καὶ ἀτάκτως κινούμενά πως συντάσσεται κατὰ λόγον.

Διαίρεσις τῶν Στοιχείων.

Τῶν οὖν Στοιχείων τὰ μὲν, ἀφ' ἑαυτῶν τυγχάνει ἀποτελοῦντα φωνὴν, οἷον, τὰ φωνήεντα καλούμενα. τὰ δὲ, ψόφον, οἷον, τὰ σύμφωνα πάντα. φωνὴν δ' οὔ, ἄνευ τῆς τῶν φωνηέντων ἐπιπλοκῆς. Τούτων δ' αὖ πάλιν τὰ μὲν, ψοφεῖ ἀτελέστερον. οἷον τὰ ἄφωνα. τὰ δὲ, τελεώτερον. οἷον τὰ ἡμίφωνα. Συμπάντων δὲ, τὰ μὲν, προτακτικά. Τὰ δὲ, ὑποτακτικά. Τῶν μὲν γὰρ φωνηέντων προτακτικὰ, ὡς ἐπὶ τῶν Διφθόγγων, τὰ α, ε, ο. ὑποτακτικὰ δὲ τὰ ι, υ. προτακτικόν γε μὴν καὶ αὐτὸ τὸ υ τοῦ ι, ὡς ἐπὶ τοῦ μυῖα, καὶ υἱὸς, καὶ ἅρπυια, καὶ ἑτέρων πλειόνων. Τῶν δὲ συμφώνων προτακτικὰ μὲν, ὡς οὐδαμοῦ ἐπὶ τέλει τασσόμενα λέξεως, τὰ δασέα, καὶ ψιλὰ, καὶ μέσα. Τῶν ἀμεταβόλων τὸ λ, καὶ μ. καὶ τῶν διπλῶν τὸ ζ. Καὶ τῶν μὲν δασέων, τὸ φ, καὶ χ ἐπιδέχεται τὸ θ, ἐχθρὸς, φθορά. ἀνάπαλιν δ' οὔ. Τούτοις δ' ὁμοίως, καὶ τὰ ψιλά τε, καὶ μέσα ἔχει. ἀκτὶς, ἅπτω, ὄγδοον, βδέλλω. ἔτι μὴ ἡ τῶν γδ σύνταξις ἐπὶ ὑποτακτικῆς συλλαβῆς μόνον. Ἔτι τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς τε,

καὶ μέσοις οὐδέποτε συμφέρεται προταττόμενα· ὑποταττόμενα δὲ τοῖς ψιλοῖς, καὶ ἐν διαστάσει, Ἀτθίς, Σαπφώ, Ἴακχος. οὐκ ἔτι δὲ καὶ τοῖς μέσοις.

Ἀμετάβολα.

Τῶν δὲ Ἀμεταβόλων τὸ μὲν ν, πρὸ τοῦ μ κεῖσθαι οὐ πέφυκεν ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέξεως. διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ κέκλιμαι, καὶ κέκριμαι, τὸ πρὸ τοῦ μ, συμβαῖνον ν ἀποβάλλεται. Ἐπικεῖσθαι μέντοι κατ' ἄμφω, ὡς ἐπὶ τοῦ μνεία, ἀμνός. Ἀνάπαλιν δὲ τὸ σ. οὐδέποτε γὰρ ὑποτακτικὸν τοῦ μ ἐπὶ τῆς αὐτῆς. καίτοι τοῦ λ, καὶ ν, σπανίως μέντοι, ὡς ἐπὶ τοῦ ἅλς, καὶ τίρυνς, καὶ ἕλμινς. Τοῦ δὲ ρ, εὖ μάλα. πέρσω, πυρσός. διὰ τὸ φωνήεντος δύναμιν ἔχειν τὸ ρ. Αὐτὸ δὲ τὸ ρ, οὐκ ἔστιν ὅπου προτάσσοιτ' ἂν συνταττόμενον· Ἔπι τῶν δασέων τὸ θ, καὶ χ, συζυγνύμενα τῷ μ, ἀποτελεῖ συλλαβὴν ὑποτακτικήν, προτακτικὴν δ' οὔ. ἀριθμός, αὐχμός. Ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ψιλῶν, τὸ κ, καὶ τῶν μέσων τὸ γ. ἀκμή, ὄγμος. Ταυτὸ δὲ τοῦτο συμβαίνει καὶ πρὸ τοῦ δ, τῷ γ, ὄγδοος. καὶ τῷ φ, καὶ τ, πρὸ τοῦ ν. ἔτνος, ἀφνειός. Ἔπι τὸ θ, καὶ χ, τῷ μὲν λ, καὶ ν, καὶ ρ, τῶν ἀμεταβόλων, συντάσσεται προτιθέμενα, εἴς τε προτακτικὴν συλλαβήν, εἴς τε ὑποτακτικήν. τῷ δὲ μ εἰς ὑποτακτικὴν μόνον, ὡς εἴρηται. Τὸ δὲ φ, ὁμοίως μὲν καὶ τὰ σύστοιχα πρὸς τὸ λ, καὶ ρ. εἰς μόνην δὲ

ὑπο-

ὑποτακτικὴν πρὸς τὸ ν. ἄφνω. ἀσυλλήπτως δὲ πρὸς τὸ μ ἔχει παντάπασι. Καὶ τὰ ψιλὰ δὲ, ἢ μέσα τοῖς ἀμεταβόλοις συντάσσεται, ὡς τὸ θ, ἢ χ, πλὴν τοῦ π, ἀσυμβάτως ἔχοντος πρὸς τὸ μ. Καὶ πλὴν τοῦ τ, ἀσυντάκτου μὲν τῷ ν, εἰς προτακτικὴν συλλαβήν. Τὸ μ δὲ προσλαμβάνοντος ὑποτακτικὸν ἐπ' ἄμ ρω. τμῆμα, ἀτμίς. Καὶ πλὴν τοῦ β, ἀσυντάκτως πρὸς τὸ μ, ἢ ν, ἔχοντος ὅλως. ἢ πλὴν τοῦ δ, τῷ μὲν μ ἢ ἐπιπλεκομένου, καὶ προπλεκομένου. δμὼς, ἄδμητος. τῷ δὲ λ μὴ δ' ὅλως οὔτε ὄντος συνάπτεσθαι. Καθόλου δὲ πᾶν σύμφωνον μεταξὺ ὂν δυοῖν φωνηέντοιν περὶ μίαν λέξιν, τῷ δευτέρῳ συλλαβιστέον. ἄγω, φέρω. ἢ ἐὰν μὴ ᾖ δὲ μία λέξις, ἀλλὰ δύο, πάθη δὲ ἔκθλιψιν ἡ πρώτη, τὸ πρὸ τῆς ἀποστρόφου σύμφωνον τῷ ἑπομένῳ φωνήεντι συντακτέον. κατ' ἐκείνου, κατ' ἐκείνου. Ἔτι ἐὰν τύχῃ κατ' ἀρχὴν λέξεων σύμφωνον συμφώνου ἡγησάμενον ἐν συλλήψει, οὐδ' ἐν μέσῳ λέξεως συνθέτου χωρίζεται. Καὶ ὅλως τὰ κατ' ἀρχὴν λέξεως πρὸ ἑτέρων τῷ εἴδει συμφώνων πεφυκότα συντάττεσθαι, ταῦτα δὴ ἢ ἐν μέσῳ λέξεως εὑρίσκοιτ' ἂν ἐν συλλήψει. οἷον ὕβρις, ὅτι καὶ βρέχω. ἀγρὸς, ὅτι ἢ γράφω. ὅπλον, ὅτι ἢ πλέω. ὕμνος, ὅτι ἢ μνεία. Ὅσα δὲ μὴ, ἐν διαστάσει κεῖται ἀεί. Οὔκουν τὸ ἐσθλὸν ἐν συλλήψει, ὅτι οὐδὲ λέξις ἀπὸ τοῦ σθλ τυγχάνει

της ἀρχομένη, ὔδὲ τὸ ὄγδοον, ὅτι ὐκ ἀπὸ τῦ γδ ἀρχὴ, ὔδὲ τὸ ὄγκος, ὅτι ὐκ ἀπὸ τῦ γκ, Ε῎τι τὰ αὐτὰ σύμφωνα ὔδέποτε ἐν συλλήψει. ἐκκόπτω ὖν, καὶ ἔδδεισε, καὶ κάββαλε, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν διαςάσει. Ε῎τι πᾶσα συλλαβὴ εἰς σύμφωνον λήγυσα, καὶ τὴν ἑξῆς ἔχει ἀπὸ συμφώνυ ἀρχομένην. Ε῎τι ὐκ ἔςιν ὑπὲρ τρία σύμφωνα ἀμέσως κείμενα, ὧν τὰ δύω ταυτοδιωαμεῖ.

Μετάθεσις.

Γίνεται δὲ καὶ Μετάθεσις τῶν ςοιχείων, καρδία, κραδία, ἀτραπὸς, ἀταρπὸς, σφάγανον, φάσγανον, ὀλίγος, λοιγός. Καὶ πάθη συμβαίνει τοιαῦθ' ἅττα, τὸ μὲν μακρὸν εἰς βραχέα διαλύεσθαι, ἦγε, ἔαγε. καὶ ἀνάπαλιν. σιωαιρεῖσθαι, ἱερὸν, ἱρὸν, δίϊος, δῖος. Ταῦτά γε μὴν ἑτέρας ἂν θεωρίας εἴη.

Ο῞ρος Συλλαβῆς.

Οὕτω μὲν ὖν τὰ Στοιχεῖα πρὸς ἄλληλα ἔχοντα, σιωτίθησι διαφόρως τὴν Συλλαβὴν, Σύλληψιν ὖσαν ςοιχείων ἐναρμόςως σιωταττομένων. Ο῝ν δὲ τρόπον ἡ τῶν ςοιχείων συμπλοκὴ ὐδὲν ἄτακτον ἔχει, ὕτω καὶ αἱ Συλλαβαὶ κατὰ λόγον ἀλλήλαις σιωιῦσαι, τὴν Λέξιν ποιῦσι. καὶ αὖ πάλιν αἱ Λέξις τὸν Λόγον.

Ο῞ρος Λόγυ.

Ε῎τι γάρ τοι ὁ Λόγος σιωύταξις λέξεων ἐναρμό-

μόστως συντιθεμένων, διάνοιαν ἔχουσα αὐτοτελῆ.

Ὅρος Λέξεως.

Λέξις δὲ μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν Λόγου.

Καὶ μέντοι καὶ πολλαχῇ ὅμοιόν τι ἐπί τε τῶν στοιχείων, καὶ ἐπὶ τῶν λέξεων, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἐστὶ θεωρεῖν. Διπλασιάζεται γὰρ οὐ μόνον Στοιχεῖον. ἵππος, ἄλλος. ἀλλὰ καὶ Συλλαβή. ἀλαλάζω, μεμένηκα, προπροκυλινδόμενος. καὶ Λέξις. ἆρες, ἄρες, τὸ Ὁμήρου. καὶ ὦ Κύκλοψ, Κύκλοψ, τὸ Θεοκρίτου. καὶ ἰοὺ, ἰοὺ, Ἀριστοφάνους. καὶ Λόγος. τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ, τὸ Ὁμήρου. καὶ βωκολιάσδεο Δάφνι, τὺ δ' ᾠδᾶς ἄρχεο πρῶτος, ᾠδᾶς ἄρχεο πρῶτος, τὸ Θεοκρίτου.

Πλεονασμός.

Ἔτι καθάπερ Στοιχεῖόν ἐστιν ὃ πλεονάζει οὐ τὸ αὐτό. στάχυς, ἄσταχυς. πνοὴ, πνοιή. τοῦτον, τουτονί. Οὕτω καὶ συλλαβή. λοιπῶν, προλοιπῶν. ἔτυμος, ἐπίτυμος. ἔφης, ἔφησθα. Καὶ λέξις, τοῦτο μὲν ἐν συνθέσει, τοῦτο δὲ ἐν παραθέσει. Βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ. Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα. Καὶ ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός. Ἔνθα μὲν γὰρ τὸ πάντα, ἔνθα δὲ τὸ μάλα πλεονάζον. Τοιοῦ-

το δὲ καὶ τὸ, ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι. Καὶ Παραπληρωματικοὶ δὲ ὅθεν πολλαχῆ εἰς εὔνοιαν συντελοῦσι. Καὶ Λόγος, ἐοικέτι οὗτοι ἀεικές. τὸ γὰρ, οὗτοι ἀεικὲς, παρέλκον. Καὶ ὅσσα οἱ αἶσσα γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. πλεονάζει γὰρ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

Ἔλλειψις.

Ἔτι Στοιχείου μὲν Ἔλλειψις, γαῖα, αἶα. ἑκατέρωθεν, ἑκάτερθεν. πολλάκις, πολλάκι. Συλλαβῆς δὲ, ἀστράπτει, στράπτει. ἀμφιφορεὺς, ἀμφορεύς. ἀπόλλωνα, ἀπόλλω. Λέξεως δὲ, εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. ἐνδεῖ γὰρ τὸ ἐστίν. καὶ τὸ Θεοκρίτου. ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον ἡδὺ γελάσσας. ὡς πάρος, ἐκ μοισᾶν ξεινήϊον ὤπασεν ἦμεν. ἐνδεῖ τὸ, ὑπέσχετο. Λόγου δὲ ἔλλειψις· Κἄπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς. εἴπερ ἐλλείπει τὸ, ἤβουλου ὑπερφρονεῖν. Τοιοῦτο καὶ τό. Εἰ μὲν κατέδυσάν τινα, εἰ δὲ μὴ ἀνεκρούοντο. πρὶν εἰς χεῖρας ἐλθεῖν. ἐνδεῖ γὰρ τὸ, εὖ εἶχεν. Ὅμοιον δ' ἂν εἴη καὶ τὸν ἅπαξ ῥηθέντα λόγον, δὶς, καὶ τρὶς, καὶ πολλάκις λαμβάνοντα ἀπὸ κοινοῦ ἐννοεῖν. οἷον, κόσμος ἀνθρώπῳ φρόνησις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, ἀνδρεία. πᾶσι γάρ τοι προσυπακούεται τὸ, κόσμος ἐστί.

Ὑποτακτικὴ Θέσις.

Ἔτι ὡς ἐπὶ τῶν συλλαβῶν ἔστιν ἃς ὑποτασσομένας, μηδέποτε προτασσομένας εὑρεῖν, οὕτω ποι καὶ ἐπὶ τῶν λέξεων. Τὰ γὰρ Ὑποτακτικὰ τῶν Ἄρθρων, καὶ αἱ Ἐπιταγματικαὶ Ἀντωνυμίαι, καὶ τὰ Ὑποτακτικὰ τῶν Ῥημάτων, τοιάδε. Ταυτὸ δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ Λόγου. τοιοῦτο γάρτοι τὸ συνημμένον. εἰ περιπατεῖ Σωκράτης, κινεῖται.

Διάλυσις, καὶ Συναίρεσις.

Ἔτι ὡς τὰ Στοιχεῖα ἀνάλυσιν, καὶ συναίρεσιν πάσχει, ἦγεν, ἔαγεν· Οὕτω καὶ συλλαβή. Πηλείδου, Πηλείδαο. ἑρμέας. ἑρμῆς. Καὶ Λέξις, κατὰ ταῦρον ἐδηδὼς, ἀντὶ κατεδηδώς. Κἂν τοῦ ἐναντίου, λέξεις δύω εἰς μίαν. βαρυστενάχων, καὶ δακρυχέων, ἀντὶ τοῦ βαρὺ στενάχων, καὶ δάκρυ χέων. Καὶ Λόγος. Συντίθενται μὲν γὰρ συνδεδεμένοι ἀλλήλοις οἱ λόγοι, διήρηνται δὲ ἀσύνδετοι ὄντες.

Μετάθεσις.

Καὶ μὲν δὴ καὶ Συλλαβαὶ μετατίθενται τοῖς Στοιχείοις ὁμοίως· κελάρυζα, λακέρυζα. κρυπτοκέφαλος, κεπτοκρύφαλος, Καὶ Λέξις, οἷον, εἴπης θεὰς σεμνὰς, τὰς σεμνὰς θεὰς λέγοι, καὶ ἄπυρον θεῖον, τὸ θεῖον ἄπυρον. ἔνθα μὲν γὰρ τὸ σεμνὰς, ἔνθα δὲ τὸ θεῖον προτάτ-

τειν συνήθες. Καὶ Λόγος, οἷον τὸ καλούμενον προθύστερον. οἱ δ' ἀνέσταν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας.

Δύναμις.

Ἔτι ὃν τρόπον τῶν Στοιχείων τὰ μὲν φωνήεντα, τὰ δὲ Σύμφωνα, ταύτῃ καὶ τῶν Λέξεων τὰς μὲν οἷόν τε προφέρεσθαι καθ' αὑτάς. οἷον τὰ Προστακτικὰ τῶν Ῥημάτων, καὶ τὰς Κλητικὰς τῶν Ὀνομάτων, καὶ Ἀντωνυμιῶν ἔσθ' ὅτε. τὰς δὲ οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἑτέρου τοῦ προενεχθῆναι κατὰ διάνοιαν ἐντελῆ, οἷον Προθέσεις τε, καὶ Συνδέσμους. Αἱ γὰρ τοιαῦται λέξεις αἰεὶ συσσημαίνουσι, προσκείμεναι δηλονότι ἑτέραις. Ὅθεν δὴ αἱ σημασίαι τούτων μεταπίπτουσι πρὸς τὴν τῶν συναπτομένων αὐτοῖς δύναμιν, δηλονότι. οἷον ἡ μετά, ἕτερον μὲν τῇ Αἰτιατικῇ συναπτομένη, ἕτερον δὲ τῇ Γενικῇ, καὶ σὺν τοῖς Ῥήμασιν ὁμοίως, καὶ τοῖς Συνδέσμοις. Ἡ μὲν οὖν ἀλλήλοις ὅμοια Στοιχεῖον, καὶ Συλλαβή, καὶ Λέξις, καὶ Λόγος, εἰρήσθω ἐπὶ τοσοῦτο.

Ἀνάλογον.

Κοινὸν δ' Ἀνάλογον Λέξεως καὶ Λόγου, τὸ τὸν μὲν Λόγον παρὰ τὴν ποιὰν τῶν Λέξεων σύνθεσιν ὀρθῶς ἔχειν, καὶ μή. τὴν δὲ Λέξιν παρὰ τὴν τῶν Συλλαβῶν, καὶ Στοιχείων. ὅ, τι γὰρ βαρβαρισμὸς ἁμάρτημα περὶ λέ-

ζιν ἐςίν. ὅ, τε σολοικισμὸς, ἁμάρτημα περὶ λόγον.

Βαρβαρισμός.

Καὶ ποσαχῶς μὲν ὁ Βαρβαρισμὸς, τοσαχῶς δὲ καὶ ὁ Σολοικισμός· ἢ γὰρ Ἐνδείᾳ βαρβαρίζων τις ἐλέγχεται. Δημοσθένους, Δημοσθένου. γεγράφασι, γέγραφαν. Ἢ Πλεονασμῷ, Αἰσχίνου, Αἰσχίνους. κοιμᾶ, κοιμᾶσαι. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ διαιρούμενον φαύλως. κοῖλον, κόϊλον. Ἢ Μεταθέσει. κρόταφον, κόρταφον. δίφρον, δέριφον. Ἢ Ἐναλλαγῇ. φιάλη, φιέλη. ὕαλον, ὕελον. Αἰνείου, Αἰνεία. Καὶ περὶ Προσῳδίαν φίλος, φιλός. μισθωτὸς, μίσθωτος. Καὶ περὶ Χρόνον τε, καὶ Γραφήν. νῖκος τῷ ι, δέον τῇ ει. περὶ ὧν ἄρα καὶ εἴρηται πρότερον τὸ ὀρθόν.

Σολοικισμός.

Ὁμοίως δέ τοι καὶ ὁ Σολοικισμός. ἢ γὰρ ἐνδείᾳ, ἔρχονται πεδίοιο. ἐνδεῖ γὰρ ἡ διά. Ἢ πλεονασμῷ, ἐξ οὐρανόθεν. Πλεονάζει γὰρ ἡ ἐξ. Ἢ ἐναλλαγῇ. τόξων εὖ εἰδὼς, ἀντὶ τοῦ τοξεύειν. νέον δ' ἐσαγείρατο θυμὸν, ἀντὶ τοῦ νεωςί. Ἀκτίνεσσιν ἐοικότες, ἀντὶ τοῦ ἐοίκασι. τῷ τοι προφρονέως ἐρέω. ἀντὶ τοῦ διό. εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον. ἀντὶ τοῦ εἰς εὐρέα κόλπον. Τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ τὰ παρεπόμενα τοῖς τοῦ Λόγου μέρεσιν, οἷον, Εἶδος, Γένος, Ἀριθμὸν, Σχῆμα, Πτῶσιν, ἢ Ἐπιρρήματα, ἢ Προθέσεις, ἢ τάξιν συνδέσ-

δέσμων, καὶ Συνδέσμους αὐτοὺς ἐναλλάσσειν. Εἶδος μὲν, Διὰ γυναικῶν, καὶ μελαίντερον ἠΰτε πίσσα. Γένος δὲ, αἴθη θῆλυς ἐοῦσα, καὶ οὐκ αὖ ἐφ᾽ ἡμετέρων ὀχέων πληγέντες, ἀντὶ τοῦ πληγεῖσαι. Ἀριθμὸν δὲ, Θέσπιαν, Γραῖάν τε, ἀντὶ τοῦ Θεσπιαί. Σχῆμα δὲ, Αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι, ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν. Πτῶσιν δὲ, Νεστορίδαι δ᾽ ὁ μὲν οὔτασεν, ἀντὶ τοῦ Νεστορίδων. καὶ ἀστράπτων ἐπιδέξια, ἀντὶ τοῦ ἀστράπτοντα. καὶ δοιοὺς δ᾽ ἄρ᾽ ὑπήλυθε θάμνους, ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας, ὁ μὲν φυλίης, ὁ δ᾽ ἐλαίης. Διάθεσιν δὲ, ὁρῶμαι, ἀντὶ τοῦ ὁρῶ. Πρόσωπον δὲ, Ὅσσοι θεοί εἰσ᾽ ἐν ὀλύμπῳ σοί τ᾽ ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεθα πάντες, καὶ σφέτερον πατέρ᾽ ὑμνοῦσαι, ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον. Χρόνον δὲ, ἐγὼ δ᾽ ἄγω Βρισηΐδα, ἀντὶ τοῦ ἄξω. Περὶ Ἐπιρρήματα δὲ σολοικισμὸς ἐξ ἐναλλαγῆς, εἴσω δόρπον ἐκόσμει, ἀντὶ τοῦ ἐντός. καὶ ἐγγύθεν ἱσταμένη, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Περὶ δὲ Προθέσεις, εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον, ἀντὶ τοῦ πρὸς Ἀγαμέμνονα. καὶ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Ἴλιον. Περὶ δὲ Συνδέσμους, αὐτὸς μὲν ἐγὼ μενέω, ἀλλ᾽ ἑτάρον πέμπω, ἀντὶ τοῦ ἑταῖρον δέ. καὶ κρατερὸν δ᾽ ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν. ἀντὶ τοῦ κρατερὸν γάρ.

Μετάθεσις.

Σολοικισμὸς δ᾽ ἐκ Μεταθέσεως, ὡς τὸ Μενάνδρου. Θυγάτριον, ἡ νῦν ἡμέρα δίδωσί μοι, ἢ δόξαν,

ξαν, ἤτοι διαβολήν. τὸ γάρτοι ὀρθῶς, ἔχον, ἤτοι δόξαν, ἤτοι διαβολήν. Ταῦτά γε μὴν πάντα, εἰ καὶ τοῖς Ποιηταῖς σχήματ' ἄττα ἐστιν, ἡμῖν μέν τοι ὡς ὑποδείγματα κείσθω, τοῦ περὶ τὸν πεζὸν λόγον Σολοικισμοῦ.

Ἐπεὶ δὲ περὶ Λόγου συντάξεως καταλλήλου θεωροῦμεν, περὶ αὐτοῦ πρότερον τοῦ καταλλήλου ῥητέον κοινῇ, εἶτα περὶ ἕκαστα τῶν μερῶν ἰδίᾳ θεωρητέον τὸ ὀρθόν τε, καὶ μή. Ἔστι μὲν οὖν οὐκ ἐν τοῖς ὑποκειμένοις τὸ κατάλληλον, καὶ μὴ, ἀλλ' ἐν τῇ συντάξει τῶν λέξεων, αἷς παρέπεται τὸ μεταποιεῖσθαι εἰς τὸ δέον. Εἰ οὖν ὑπούσης θηλείας λέγοι τις, αὕτη με ἔτυψαν. σολοικίζει διὰ τὸ ἀκατάλληλον τῶν λέξεων, κἂν ἀληθεύει τῷ γένει. εἰ μέν τοι οὗτός με ἔτυψεν, οὐδὲν ἁμαρτάνει. ἔχει γὰρ τὸ τοῦ καταλλήλου δέον ὁ λόγος. Ὥς τε αἱ λέξεις ἀναμεμερισμέναι εἰς θέσεις ἰδίας, τὰ ὁπωσοῦν παρεμπίπτοντα εἰς οὐκ ἐπιβάλλουσαν θέσιν, ἐλέγχουσι διὰ τῆς παρ' ἑαυτῶν ἀκολουθίας. Τῶν τοίνυν τοῦ λόγου μερῶν, ἃ μὲν εἰς Ἀριθμοὺς, καὶ Γένη, καὶ Πτώσεις μετασχηματιζόμενα, ἃ δὲ εἰς Πρόσωπα, καὶ Ἀριθμοὺς, ἃ δὲ μηδὲν ἐπιδεχόμενα τοιοῦτό τι, ἀλλὰ καθ' ἕνα μόνον σχηματισμὸν ἐκφερόμενα, ταῦτα δὴ μεταληφθέντα ἐκ ἰδίων μετασχηματισμῶν εἰς τὰς δεούσας ἀκολουθίας Ἀριθμῶν, ἢ Προσώπων, ἢ

Γε-

Γενῶν τῇ τοῦ λόγου συντάξει, ἀναμεμέρισται εἰς ἐπιπλοκὴν τοῦ πρὸς ὃ φέρεσθαι ἕκαστον δεῖ. οἷον (εἰ οὕτω τύχῃ) πληθυντικὸν πρὸς πληθυντικὸν, κατὰ τὴν τοῦ αὐτοῦ προσώπου παρέμπτωσιν. γράφομεν ἡμεῖς, μανθάνουσιν ἄνθρωποι. τὸ γάρ τοι ἐν μεταβάσει τοῦ προσώπου, οὐ πάντως ἀπαιτήσει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν. ἔστι γὰρ φάναι, καὶ τύπτουσι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τύπτουσι τοὺς ἀνθρώπους.

Κατὰ Πτῶσιν.

Ὁ αὐτὸς δὲ λόγος κἀπὶ τῶν κατὰ Γένος, ἢ Πτῶσιν, ἢ Πρόσωπον λαμβανομένων, ἐπεὶ γὰρ καὶ τὸ ἐν μεταβάσει ἀδιαφορεῖ. ἡμῶν αὐτὸς ἀκροᾶται, ἡμῶν αὐτοὶ ἀκροῶνται. Καὶ οὖν εἰ συνέλθῃ κατὰ τὴν αὐτὴν πτῶσιν, ὑποπεσεῖται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἡμῶν αὐτῶν ἀκροῶνται. εἰ μὴ παρέμπτωσις συνδεσμικὴ τὸ πρόσωπον διαστήσει. ἡμῶν, καὶ αὐτῶν ἀκροῶνται.

Κατὰ Γένος.

Ὡσαύτως δὲ κἀπὶ τῶν Γενῶν, οὗτοι οἱ ἄνδρες, τούτους τοὺς ἄνδρας. πάλιν γὰρ τὸ μεταβάσει τοῦ προσώπου ἀδιαφορήσει καὶ κατὰ Γένος, καὶ κατὰ Ἀριθμόν. τούτους γυνὴ ὕβρισεν.

Κατὰ Πρόσωπον.

Καὶ ἐπὶ Προσώπου, ἐκεῖνος πατὴρ ὢν, ἐπιμελήσεται τοῦ παιδὸς, ἀλλὰ δὴ καὶ σοῦ, καὶ ἐμοῦ. Εἴπερ οὖν μὴ ἐπισυμβαίνοι τῇ λέξει τὸ τὴν διά-

κει-

κεισιν δυνάμενον φανερῶς ποιεῖσθαι, ἀδιαφορήσει τὸ ἐπιπλέκεσθαι διαφόροις τῷ Γένει, ἢ τῇ Πτώσει, ἢ τῷ Α'ριθμῷ, ἢ τῷ Προσώπῳ, ἢ τοιούτῳ τινί, ἀνέλεγκτα γὰρ οὕτω καὶ τοῦ μετασχηματισμοῦ γίνεται. καλῶς γράφω, γράφεις, ἔγραψα. δῆλον γὰρ ὅτι κατάλληλος πάντῃ ἡ σύνταξις. Η' γὰρ τοῦ Ε'πιῤῥήματος σύνοδος μὴ οὖσα δεκτικὴ ἀριθμῶν, ἢ προσώπων, ἢ πτώσεων, ἢ χρόνων, ὧν παραδέχεται τὸ ῥῆμα, ἀκώλυτον τὴν ἐπιπλοκὴν ἴσχει, καὶ ἥκιστα ἔκτος ἐλεγχομένην ὁμοειδοῦς. Οὐκ ἔτι δὲ ταὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τοῦ καλός. προσώπου γὰρ τρίτου, ἀριθμοῦ ἑνικοῦ τοῦτο. ὅθεν καὶ πρὸς ἑνικόν, τὸ γράφει, ἡ σύνταξις. καλὸς γράφει. καὶ αὖ πάλιν ἐπεὶ τὸ καλὸς οὐ παρέμπτωσιν χρόνου σημαίνει, ἀδιαφορεῖ χρόνοις συντασσόμενον διαφόροις, καλὸς γράφει, ἔγραψε, γράψει.

Κατὰ Ε'πίῤῥημα.

Ε'́τι τῶν Ε'πιῤῥημάτων τὰ εἰς διαφόρους ἀναμερίζόμενα χρόνους, Προσώποις μὲν διαφόροις, καὶ Α'ριθμοῖς συντάσσεται, χρόνοις δ' οὔ. κατέβην χθές, κατέβης, κατέβη. καταβαίνει δέ, ἢ καταβήσομαι, οὔ. Ω'σαύτως δὲ καὶ ὅσα σημαινόμενον ἐπιδέχεται ἐγκλίσεως, οἷον εἴθε, ἄγε. ἡ γὰρ Προσακτικὴ ἀνεπίπλοκος τῇ Εὐκτικῇ. Τἄλλα δὲ σημασίας ἀμοιροῦντα τοιαύ-

της, ἀκώλυτον ἔχει ἐπὶ πασῶν τῶν Ἐγκλίσεων τὴν σύνταξιν.

Κατὰ Σύνδεσμον.

Καὶ οἱ Σύνδεσμοι δὲ εἰς ὀυδὲν τῶν εἰρημένων τεμνόμενοι, ἀδιαφόρως τὰς συνδέσεις ποιοῦνται πρὸς διάφορα γένη, ἢ πτώσεις, ἢ πρόσωπα. Εἴγε μὴν καὶ ἐπ' αὐτῶν γένηταί τις ἐν μέρει διαφορὰ, ὀυκ αὖ τὰ περὶ τὴν σύνταξιν σώζοιτο. οἷον, ὁ αὖ, ὅτι τὰ μὴ γεγονότα ἀναιρῶν, θέλει παριςᾷν αὐτὰ εἰς τὸ δύνασθαι, ὅθεν ἄρα καὶ δυνητικὸς εἴρηται, διὰ τοῦτο παρωχημένοις συντάσσεται, (πλὴν τοῦ παρακειμένου.) Εἰ ὀῦν τις λέγοι, γράψω αὖ, ἀκαταλλήλως συντάττει.

Κατὰ Ἀντωνυμίαν.

Ἔτι ἐπὶ τῶν Ἀντωνυμιῶν, τὸ Ἐμοὶ ἐπὶ Τρίτου ὀυ τίθεται, ὡς διελεγχόμενον αὖ ὑπὸ τοῦ συζύγου τοῦ Οἱ. Δῆλον δ' ὅτι ὀυδὲ τὸ Οἱ ἐπὶ πρώτου διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Ἤγε μὴν Αὐτὸς τρίτου ὀῦσα, καὶ πρώτῳ, καὶ δευτέρῳ συντάττεται, ὅτι ὀυδὲν ἀκόλουθον πρόσωπον κατὰ συζυγίαν ὑπάρχει, ὃ αὖ τὸ ἀλλότριον συνελέγξειεν. Αὐτὸς ὀῦν ἐγὼ, αὐτὸς σύ. Ὅλως γὰρ ὀυθὲν συμβαίνει ἁμάρτημα περὶ τὰ ἐν ἀκολουθήσει ὡρισμένη μὴ ὄντα. Γινόμενα γε μὴν ἔκτος ἀκόλουθα, ὀυκ ἔτι παρὰ τὸ δέον συνοιθή-

..τήσεται. Οὔκουν τὸ Ἑαυτοὺς ἐπὶ πρώτου σύ..
..ίκη. οὐ γὰρ ὑπὸ τοῦ ἐμαυτοὺς διελέγξεται. Τὸ
..τὸν δὲ ἴσως, ἔστι γὰρ καὶ τὸ ἐμαυτόν. Οὔτε
..μὴν τὸ σύ, ἢ ἐγὼ ἐπὶ διαφόρων γενῶν φαύ-
λως. οὐ γάρ τοι διακριτικὸν γένους. σὺ οὖν αὐ-
τός, σὺ αὐτή. ἐγὼ αὐτός, ἐγὼ αὐτή.

Ῥήματα.

Ὁ αὐτὸς δὲ κἀπὶ τῶν Ῥημάτων λόγος. Ἂν
γοῦν κυρίως ἐγκλίσεις εἰς πρόσωπα, καὶ ἀρι-
θμοὺς μερισθεῖσαι, τὸ ἀκατάλληλον συνελέγ-
χουσι δι' ἀριθμῶν, καὶ προσώπων. ἡ δ' ἀπα-
ρέμφατος ἀμοιρήσασα τούτων, ἐπὶ πάντα πρό-
σωπα, καὶ ἐπὶ πάντας ἀριθμοὺς ἐπιβάλλει.
γράφειν ἐμέ, ἡμᾶς. σέ, ὑμᾶς. Χρόνου γε μὴν,
καὶ διαθέσεως οὐκ ἀμοιροῦσα, παρὰ τὴν τούτων
ἐναλλαγὴν τὸ ἀκατάλληλον ἐμφανίζει.

Μετοχαί.

Δῆλον ταὐτὸ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν Μετοχῶν, αἷς
μετουσία γένους, καὶ πτώσεως, καὶ ἀριθμοῦ, οὐ μὴν
δὲ καὶ προσωπικῆς διακρίσεως, καὶ ψυχικοῦ τοῦ
βουλήματος. Δι' ὃ δὴ καὶ περὶ τὰ μὴ προσόντα
ταῦτα οὐδὲν φαῦλον συμβαίνει. γράψας ἀνέ-
στην, ἀνέστης, ἀνέστη, ἀνάστηθι, ἀναστάιην.

Σύμπτωσις Προσώπων ἐπὶ Ῥήματος.

Ἔτι τὸ ἔλεγον, καὶ τὰ ὅμοια ἑνικὰ ὄντα, διὰ
τὸ συμπίπτειν τῷ τρίτῳ πληθυντικῷ, καταλ-
λή-

λήλως συντάσσεται τῷ πληθυντικῷ. ἔλεγον ἐκεῖνοι. Ὑπεξαιρείσθω τὰ Δωρικά. ἡ γὰρ ἐν αὐτοῖς καταβιβαζομένη ὀξεῖα, ἀφίστησι τὴν πρὸς τὸ ἑνικὸν σύμπτωσιν.

Σύμπτωσις Γενῶν ἐπ' Ὀνόματος.

Ὁμόλογον δὲ καὶ τὸ τὰ συμπίπτοντα ἤτοι κατὰ γένος, ἢ καθόπιν, ἀφίστασθαι τοῦ ἀκαταλλήλου. οἷον, σοφὸς ἡ Θεός. καὶ ὅλως τὰ τριγενῆ. τὸ μὲν γὰρ Θεὸς σαφές, κἂν πρὸς Θηλυκὸν τάσσηται. τὸ δὲ κλυτός, καὶ ἄγριος, οὔ. ὅθεν ἐναλλαγὴ τό, κλυτὸς Ἱπποδάμεια.

Σύμπτωσις Χρόνων ἐπὶ Μετοχῆς.

Ὁμόλογον δὲ καὶ τό, τὸ γράφων, συντάττεσθαι Παρατατικῷ, ᾗ δηλονότι συνέμπτωσιν Παρατατικοῦ ἐπιδέχεται, γράφων ἔχαιρον.

Ἀπαρέμφατον.

Καὶ τὸ Ἀπαρέμφατον δέ, γράφειν, μεταληφθὲν ἐξ Ἐνεστῶτος, καὶ Παρατατικοῦ, κατάλληλον ἀποτελεῖ λόγον ἐν συντάξει τῶν τοιούτων ἐπιῤῥημάτων. συνέβη χθὲς γράφειν Σωκράτη. συμβαίνει σήμερον γράφειν Σωκράτη.

Διάθεσις.

Δῆλον δ' ἔτι καὶ ἐπὶ διαθέσεως. τὰ γὰρ καλούμενα μεσότητος ῥήματα, συνέμπτωσιν ἀναδε-

χόμενα ἐνεργείας, καὶ πάθους, οὐθὲν παρὰ τὰς διαθέσεις ἁμαρτάνεται.

Πρόσωπον.

Καὶ ἐπὶ συμπτώσεως δὲ προσώπου δῆλον ταὐτό. τὸ γὰρ νικῶ, κατάλληλον μὲν ἐπὶ πρώτου Ὁριστικοῦ, καὶ τρίτου Εὐκτικοῦ. ὡς ἔχει τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι. νικῶ δὲ ὁ κάῤῥων. ἀκατάλληλον δὲ ἐπὶ δευτέρου Ὁριστικοῦ, ἢ δεύτερον τὸ, νικᾷς. Τὸ μὲν οὖν κατάλληλόν τε, καὶ μὴ, τῆς συντάξεως οὕτω πως ληπτέον· καὶ ἔτι τὸ μεταβατικόν· καὶ ὅλως τὸ πρὸς ἕτερον τῶν μερῶν. Πρὸς γὰρ τὰς διαφόρους τούτων δυνάμεις, διάφορα καὶ τὰ τῆς συντάξεως, ὡς ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα ἔσται δῆλον.

Τί τὸ εὖ συντάττειν.

Δι' ὃ καὶ εἴη ἂν τὸ εὖ συντάττειν, καταλλήλως ἐπιπλέκειν πρὸς ἄλληλα τὰ τοῦ Λόγου μέρη, ὡς ὁ λόγος ὁ ὀρθὸς λέγει· καὶ τοὐναντίον τὸ σολοικίζειν· ἁμαρτία γὰρ περὶ σύνταξίν τε, καὶ φράσιν ὁ σολοικισμός. Τὸ δὲ ὀρθὸν ἐν τοῖς παρ' ἐνδοξοτέροις τῶν λογίων ὡς ἐπιτοπολὺ λεγομένοις. ἐκ τούτων γὰρ καὶ περὶ τούτων ἡ γραμματικὴ θεωρία καὶ μέθοδος.

Περὶ Ὀνόματος.

Τῶν δὲ τοῦ λόγου μερῶν τὰ πρωτεῖα εἴληχε τοὔνομα, καὶ ῥῆμα. Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων χωρὶς, γίγνοιτ' ἂν λόγος τέλειος. ἄνευ δὲ τουτωνὶ οὐκ

ἂν γίγνοιτο. Διαφερέτω δὲ μηθέν, Ὄνομα λαβεῖν ἢ Ἀντωνυμίαν.

Ὅρος Ὀνόματος.

Ἔστι δὲ τοὔνομα μέρος λόγου πτωτικόν, σημαντικόν, ἄνευ χρόνου. Εἴδη δὲ τούτου τὰ μέν, κατὰ φωνήν, τὰ δέ, κατὰ σημασίαν. Κατὰ μὲν φωνήν, πρωτότυπον, καὶ παράγωγον. Κατὰ δὲ σημασίαν, κύριον, προσηγορικόν, ἐπίθετον, καὶ ὅσα εἴρηται πρότερον. Διήρηται δὲ καὶ τὰ τοῦ παραγώγου εἰς πατρωνυμικόν, κτητικόν, συγκριτικόν, ὑπερθετικόν, ὑποκοριστικόν, παρώνυμον, καὶ ῥηματικόν.

Κύριον.

Ἔστι δὲ Κύριον, τὸ τῆς πρώτης, καὶ κατὰ μέρος οὐσίας σημαντικόν. οἷον. Σωκράτης, Πλάτων.

Προσηγορικόν.

Προσηγορικὸν δέ, τὸ τῆς δευτέρας, καὶ καθόλου οὐσίας. οἷον, Ἄνθρωπος, ἵππος.

Ἐπίθετον.

Ἐπίθετον δέ, τὸ κατὰ κυρίων, ἢ προσηγορικῶν λεγόμενον. οἷον, ἀνδρεῖος, ταχύς.

Σύνταξις Ἐπιθέτου.

Τοιοῦτο δ' ὂν τὸ ἐπίθετον, οὐ μόνον ὁμογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως τοῖς Κυρίοις, καὶ Προσηγορικοῖς πρόσκειται, ἀλλὰ καὶ πλαγίως συντάσσεται ὀνομάτων ἑτέρων αἰτιατικῇ. ἡ γὰρ τῆς δοτικῆς χρῆσις οὐ πάνυτοι ἀκριβής.

βῆς· ὑγιὴς ὢν τὸ σῶμα, καὶ λευκὸς τὴν τείχα; καὶ πυῤῥὸς τοὺς ὀφθαλμούς.

Ε'νάρθρως.

Καὶ τὰ μὲν ἐνάρθρως, τὰ δὲ ἀνάρθρως, Ε'νάρθρως μὲν, ἔνθα ἡ τοῦ Υ'παρκτικοῦ μετοχὴ ἀποῦσα, ὅμως ἐπινοεῖται. οἷον, ὁ ἀγαθὸς Σωκράτης φιλοσοφεῖ. Τὸ γὰρ ἐντελὲς ἦν, ὁ Σωκράτης ὁ ὢν ἀγαθός. Ω'͂στε εἰ καὶ τὸ Κύειόν γε προτάττοιτο, οὐδ' οὕτως ἀλλ' ἄρθρου τὸ ἐπίθετον λέγοιτ' ἄν. ὁ Σωκράτης γάρτοι ὁ ἀγαθὸς φαμὲν, ἑκατέρω τῶν ὀνομάτων ἄρθρον συνάπτοντες. Οὕτω γὰρ συμβαίνειν ἀνάγκη, προηγουμένου τοῦ κυείου, ἢ προσηγοεικοῦ. Α'νάρθρως δέ τοι προφέρεται, ἔνθα τὸ Υ'παρκτικὸν αὐτὸ ῥῆμα μόνον, ἢ λεγόμενον, ἢ νοούμενον. Σωκράτης ἀνὴρ ἀγαθός. Α'ειστοτέλης σοφός. Ταῦτά γε μὴν καὶ εἰς ἔναρθρον γενικὴν πληθυντικοῦ μεταβάλλειν, οὐθὲν ἂν κωλύοι. Σωκράτης τῶν ἀγαθῶν ἦν. Α'ειστοτέλης τῶν σοφῶν.

Ε'͂τερα Ο'νομάτων Εἴδη.

Τὰ μὲν οὖν Κύειά τε, καὶ προσηγοεικὰ ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαείθμως σφίσι τὰ ἐπίθετα ἴσχει. Συμπαρειλήφθω δὲ τούτοις καὶ τὰ ὁμώνυμα, ὧν ὄνομα μὲν κοινὸν, ὁ δὲ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας διάφορος. Καὶ τὰ συνώνυμα, ὧν τό, τε ὄνομα, καὶ ὁ λόγος κοινόν.

Καὶ τὰ ἔθνους δηλωτικά. Καὶ τὰ περιεκτικά. οἷον τὰ ἅμα δηλοῦντα τὸ περιέχον, καὶ τὸ περιεχόμενον. οἷον, δαφνὼν, κοιτών. Καὶ τὰ μιμητικῶς πρὸς τὰς τῶν ἤχων ποιότητας πεποιημένα. Καὶ πρὸς τούτοις τὰ γένους, ἢ εἴδους σημαντικά. Καὶ τὰ ἀπολελυμένα, οἷον τὰ καθ' ἑαυτὰ νοούμενα, λόγος. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν κατὰ τὴν σημασίαν εἰδῶν ποίαν τινὰ σύνταξιν ἔχει, λέγωμεν. Τὰ μὲν οὖν πρὸς ἕτερον ἀεὶ θεωρούμενα, καὶ διὰ τὴν τοιαύτην σχέσιν ὀνομαζόμενα πρός τι, καθ' ὑπεροχὴν μὲν ὄντα, ἢ καθ' ὑποταγὴν, ἀπὸ εὐθείας εἰς γενικὴν τῶν πρὸς ἃ ἡ σχέσις, ἀποδίδοται, οἷον πατὴρ υἱοῦ, δοῦλος δεσπότου, διπλάσιον ὑποδιπλασίου. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ κατὰ διαφορὰν λεγόμενα. οἷον, ἄλλο, ἕτερον, διάφορον, καλείσθω δὲ διαφορικά. Ἐξ ἴσου δὲ ὄντα, ἀπ' εὐθείας πρὸς δοτικήν. ὡς τὸ, φίλος τῷ δεῖνι, καὶ ἴσος, καὶ γείτων, καὶ ὅμοιος, καὶ ὁ αὐτὸς, καὶ ὁ ἐναντίος. Καὶ ὅσα ἐκ τοῦ ὁμοῦ, ἢ τῆς σὺν, τυγχάνει συγκείμενα. οἷον ὁμοούσιος, ὁμοφυὴς, σύμψηφος, σύνεδρος. Τὸ δὲ πρὸς γενικὴν ταῦτα συντάσσειν, κτητικοῦ ἂν εἴη, οὐ τοῦ περὶ τὰ πρός τι ἐτύμου. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου, καὶ ἴσου, καὶ τῶν τοιούτων. οἷον, ὁμοιοσχήμων, ἰσοπαλής.

Ὡς πρός τι.

Τὰ δὲ ὡς πρός τι (οἷον τὰ ἀμέσως ἀντικείμενα) διεζευγμένως ἀλλήλοις συντάσσεται, ἤτοι ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νύξ. ἢ φῶς, ἢ σκότος. ἢ ζωὴ, ἢ θάνατος. ἢ νόσος, ἢ ὑγεία.

Πευστικά.

Τὰ δὲ πευστικὰ, οἷον τὰ ἀπόκρισιν ὡρισμένως ζητοῦντα, ἥκιστα ἄρθροις συντάσσεται ἐπ' ἐρωτήσει ἀρκτικῇ λόγου· ὅτι τὸ μὲν πῦσμα, ἀγνοοῦντος. τὸ δὲ ἄρθρον ἀναφέροντος. τίς, ποῖος, πότερος, πόσος, πόσος, πηλίκος, ποδαπὸς, ποσαῖος. ἐπ' ἀντερωτήσει δέ τοι τοῦ εἰρημένου, καὶ ἐνάρθρως ἔσθ' ὅτε, οἷον, τὰ ποῖα λέγεις; τὸν τίνα; καὶ ὁ τίς ἐρωτᾷς; συνάπτεται δὲ τὰ ἐρωτηματικὰ ταῦτα, καὶ μάλιστα τὸ τίς, τῶν ῥημάτων τοῖς ὑπαρκτικοῖς τε, καὶ κλητικοῖς, ἐπαγομένου τε ὀνόματος· καὶ εἰ ἀντωνυμία ἐκ τρίτου πρόσκειται. τίς ἐστιν οὗτος; ἢ τίς ὅδε καλεῖται; ὅτι Σωκράτης. καὶ ἐλλειπτικῶς τοῦ ὑπαρκτικοῦ. τίς οὗτος; εἴγε μὴν τὸ τίς τάττηται μόνον, παντὶ ῥήματι συνάπτεσθαι δυνατὸν ἂν εἴη. τίς βαδίζει; τίς διαλέγεται; καὶ εἰ μὲν ἀντωνυμία ἀποδοθείη, ἥκιστ' ἂν ἐπερωτήσεως δέοι. οἷον, τίς γράφει; ἐγώ. εἰ δ' ὄνομα, ἔτι δεῖ ἐρωτήσεως ἑτέρας, διὰ τὸ τοῦ ὀνόματος ὁμώνυμον, καὶ ἄλλως πολύσημον. τίς γράφει; Ἡσαΐας. τίς Ἡσαΐας; ὁ Νικολάου.

Διαπορητικῶς δὲ ἐρωτῶν, πρὸς ὑποτακτικὸν συντετάξεται. πότερον σιωπῶ, ἢ λέγω; ὅλως τε ἡ ἐρώτησις ὑποτακτικὸν τοῦ ῥήματος ἀπαιτεῖ, βούλει εἴπω;

Ἀόριστα.

Καὶ τὰ μὴ δηλοῦντα δὲ ὡρισμένως μηθὲν, καὶ διὰ τοῦτο Ἀόριστα προσαγορευόμενα, οὐ συντάσσεται ἄρθροις. ὅς τις, ὁποῖος, ὁπότερος, τὶς, ἐγκλινόμενον, τὸ δ' ἐν τούτοις ἀρκτικὸν ο, οὐκ Ἄρθρον, ἀλλὰ Λέξεων μέρος.

Ἀναφορικά.

Τὰ δὲ Ἀναφορικὰ καὶ αὐτὰ (ὡς τὰ πευσικὰ, καὶ ἀόριστα) ἐπί τε Ποσοῦ, καὶ Ποιοῦ λέγεται, τοῖς τε Κυρίοις, καὶ Προσηγορικοῖς συντάσσεται ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιώσεως, ἢ δείξεως ἕνεκα. Ἔστι δ' ὅτε καὶ θαυμαστικῶς προφερόμενα. Καλεῖται δ' οὕτω διὰ τὸ τὴν διάνοιαν ἐπί τι ἀναφέρεσθαι τῶν προεγνωσμένων. Συμβαίνει γὰρ τὸ τοιοῦτο, ὅταν τις λέγῃ· τοιοῦτος ἦν Ἀχιλλεὺς, οἷος Αἴας. Ταῦτα μὲν οὖν εἴη ἂν ἀναπολυτικά τινα τῶν προεγνωσμένων, καὶ ὁμοιωματικά. Ἔξεστι δέ τοι ταῦτα καὶ Δεικτικὰ, καὶ Ἀνταποδοτικὰ ὀνομάζειν, ὅτι πολλάκις χρώμενοι τοῖς τοιούτοις, δεικνύομεν ὁρῶντές τι ὅμοιον, καὶ ὅτι πρὸς ἄλληλα ἀνταποδίδοται ἡγούμενα, καὶ ἑπόμενα. Κυρίως δ' Ἀνταποδοτικὰ, τὰ ἔχοντα τὸ τ, ἀρκτικόν. τοιοῦτος, τηλίκος,

κος, τόσος· ἃ δὴ καὶ τῷ, δέ, ἐπικτείνεται· τοιός δε. καὶ Α'ρθροις συντάσσεται. Τάγε μὴν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα, οὐ συντάσσεται ἄρθροις. οὐ γάρ, ὁ οἷος, λέγομεν, οὐδέ, ὁ ὅσος. Η'γεῖται μὲν δὴ ἀλλήλων ἐν τῇ συντάξει, καὶ ἐπιφέρεται, ὡς εἴρηται. οἷον, αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἴην. καὶ, ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσσοι ἦσαν, ὅσοι ἑλίκωπες Α'χαιοί. καὶ χωρὶς δὲ Α'ναφορικοῦ λαμβάνεται τὰ Α'νταποδοτικὰ, ἀπολύτως· ἤτοι ἀποσηματικῶς, ἢ θαυμαστικῶς. Τοίην κεφαλὴν ποθέω. Πολλῷ δὲ μᾶλλον τὰ ἀναφορικὰ, δίχα τῶν ἀνταποδοτικῶν. Συμφορῶν γὰρ πεπείραται οἵων οὐδεὶς, φαμέν. καὶ σοφοῖς ἐνέτυχεν, οἵοις οὐδείς. καὶ πολέμους διήνυσεν, ὅσους οὐδείς.

Περιληπτικά.

Τὰ δὲ Περιληπτικὰ, οἷον τὰ δι' ἑνικοῦ ἀριθμοῦ πλῆθος σημαίνοντα, ἑνικοῖς καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν· ὁ δῆμος εἶπεν, καὶ ὁ δῆμος εἶπον. Καίτοι τἄλλα πάντα τῶν ὀνομάτων ἑνικῶς μὲν προφερόμενα, ἑνικοῖς συντάσσεται ῥήμασι. Δυϊκῶς δὲ, δυϊκοῖς. Πληθυντικῶς δὲ, πληθυντικοῖς. Πλὴν τῶν (Α'ττικῶς συνταασσομένων ἑνικοῖς) οὐδετέρων πληθυντικῶν. Α'ττικοὶ γὰρ τὰς πληθυντικὰς τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων εὐθείας ἑνικοῖς συντάσσουσι ῥήμασι. παίζει τὰ παιδία. Κἂν ᾖ δὲ ἄττα

τῷ μὲν σχηματισμῷ πληθυντικὰ, τῇ δὲ σημασίᾳ ἑνικὰ, ἢ δυϊκὰ, ταῦτα τῷ μὲν σημαινομένῳ, ῥήμασιν, ἑνικοῖς, ἢ δυϊκοῖς, οὐ χρὴ συντάττειν· τῷ δὲ σχηματισμῷ, πληθυντικοῖς. Α'θῆναι φιλοσοφίᾳ διέπρεπον, οὐ διέπρεπε. καὶ ἀμφότεροι γράφουσιν, οὐ γράφετον. τὸ δ' ἄμφω, καὶ δύω δυϊκῶς, ὡς τῇ σημασίᾳ, οὕτω καὶ τῇ φωνῇ, δυϊκοῖς τε, καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν, τὸ μὲν, διὰ τὴν φυσικὴν σημασίαν, τὸ δὲ, διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ τὸ ἓν, καὶ τὰ δύω. ἄμφω οὖν τρέχετον, λέγομεν, καὶ ἄμφω τρέχουσι. Καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ ἅπασαν λέξιν ἐπιδεκτικὴν ἀριθμοῦ, χρώμεθα τῷ πληθυντικῷ πολλάκις. ὁ γὰρ εἷς λέγοι ἄν, ἡμεῖς ἐγράφομεν. ἀνάπαλιν γε μὴν ἑνικοῖς χρῆσθαι, ἢ δυϊκοῖς ἀντὶ πληθυντικῶν, φαῦλον. τὸ δ' Ο'μήρου· Μή πως ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου, ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ, καὶ κύρμα γένησθε. σχῆμα ποιητικόν ἐστι, καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ ἄχρηστον. οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ δυϊκῷ πρὸς ἑνικὸν χρώμεθα. δυάδος γάρ τοι σημαντικὸν αἰεὶ τὸ δυϊκόν. Τὰ μὲν δὴ περιληπτικὰ ταῦτα, προσηγορικὰ ὄντα, ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως σφίσι τὰ ἐπίθετα σχηματίζει. ὁ ἀτυχὴς δῆμος. ἡ ἀδαίμων πληθύς.

E'πι-

Ἐπιμεριζόμενα.

Τῶν δὲ ἐπιμεριζομένων τετραχῶς σχηματιζομένων, εἷς ἐκ δύω, ὡς Ἕτερος. Δύο καθ' ἕνα, ὡς Ἑκάτερος. Εἷς ἐκ πολλῶν, ὡς Ἄλλος. Πολλοὶ καθ' ἕνα, ὡς Ἕκαστος· τὸ μὲν Ἕτερον, καὶ Ἄλλο, ἐπιδέχεται ἄρθρον, τὸ δ' Ἑκάτερον, καὶ Ἕκαστον, οὔ. ταῦτα δέτοι πρὸς γενικὴν ἢ κτητικῶς, ἢ διαφορικῶς. οἷον ἕκαστον τῶν ζώων, ἕτερον τοῦ λίθου ἐστίν. ἐπιθετικῶς μέντοι καὶ ταῦτα, ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως συντάσσεται τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς:

Τακτικά.

Καὶ τὰ Τακτικὰ δὲ, οἷον τὰ σημαντικὰ τάξεως, ὁμοιογενῶς τε καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται. ὁ πρῶτος Θεὸς, ἡ πρώτη οὐσία, τὸ πρῶτον εἶδος:

Μετουσιαστικά.

Τὰ δὲ μετέχοντα οὐσίας τινὸς, καὶ ταύτῃ καλούμενα Μετουσιαστικὰ, πρὸς τὰ κύρια καὶ προσηγορικὰ τὴν σύνταξιν καὶ αὐτὰ ἔχει, ὡς τὰ Ἐπίθετα. ξύλινος πίναξ. ὀστράκινον σκεῦος. ὁμοιογενῆ τέ ἐστι, καὶ ὁμοιόπτωτα τοῖς ὑποκειμένοις. οὕτω μὲν τὰ κατὰ σημασίαν εἴδη.

Πατρωνυμικά.

Τῶν δὲ κατὰ φωνὴν, τὰ μὲν ἀπὸ πατρὸς καὶ προγόνων ἐσχηματισμένα, καὶ πατρωνυμικὰ διὰ τοῦτο καλού-

καλούμενα, κύρια δυνάμει ἐστίν. ὅθεν δὴ καὶ σύνταξιν τὴν αὐτὴν τοῖς κυρίοις ἔχει πρὸς τὰ ἐπίθετα. οἷον, Πηλείδης γενναῖος. Καὶ συντάσσειν δὲ τοῖς Πατρωνυμικοῖς ἔξεστι τὰ κύρια τῶν παίδων αὐτῶν ὀνόματα, τοῦ σαφοῦς χάριν, ἔνθα κοινὸν πλείοσιν ἡ πατρωνυμία. οἷον, Ἀτρείδης Μενέλαος. ὁ Πριαμίδης Ἕκτωρ.

Κτητικά.

Οὐ μὴν δὲ καὶ τὰ ὑποπεπτωκότα τῇ κτήσει ὡσαύτως. οὐκ ἐμπεριείληπται γὰρ τοῖς τοιούτοις τὸ κεκτημένον, ἀλλ' ἀνάγκη προσυπακούεσθαί τι, εἰ γάρ τις λέγων, ἀνθρώπινον, μὴ ἐπιφέροι σῶμα, ἢ τοιοῦτό τι, ἀτελὲς ἄν τι φράζοι. δεῖ τοίνυν προστιθέναι τι τῶν κυρίων, ἢ προσηγορικῶν. Συντάσσεται δὲ καὶ ταῦτα, ὡς τὰ ἐπίθετα, ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιογενῶς τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς, τήν τε σύνταξιν τοῦ ἄρθρου ὁμοίως ἔχει τοῖς ἐπιθέτοις. ἡ Ἰωνικὴ στολή, ἡ στολὴ Ἰωνική. Καὶ μεταλαμβάνονται, τὸ Ἰωνικὸν τῆς στολῆς. Ἀνάλυσίς τε εἰς τὴν τοῦ πρωτοτύπου γενικήν. Τελαμώνιος υἱός, Τελαμῶνος υἱός. τὸν ἐμὸν φίλον, τὸν φίλον μου. Πλατωνικὴ δόξα, Πλάτωνος δόξα.

Συγκριτικά, καὶ Ὑπερθετικά.

Τὰ δὲ συγκριτικά τε, καὶ ὑπερθετικά, κοινῇ μὲν πρὸς τὰ ὑποκείμενα προσηγορικά τε, καὶ κύ-

ρια

ρια (ὧν κατηγορεῖται) συντάσσεται ὡς τὰ ἐπίθετα ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως· πρὸς ἃ δὲ ἔχει τὴν σύγκρισιν, γενικὴν ἀπαιτεῖ. Ἀχιλλεὺς ἰσχυρότερος Αἴαντος, καὶ ἰσχυρότατος Ἑλλήνων. Διαφέρει δὲ, ᾗ τὰ μὲν, οὐ μόνον ἑνικοῦ, ἀλλὰ καὶ πληθυντικοῦ εἴληχε γενικήν. τὰ δ' ὑπερθετικὰ, πληθυντικοῦ μόνον. Συγκριτικὸν μὲν γὰρ τὸ κατ' ἐπίτασιν ἢ πρὸς ἓν λαμβανόμενον, ἢ πρὸς πλείω. Σωκράτης Μελίσσου σοφώτερος, καὶ ἑτέρων ἐνδόξων. Ὑπερθετικὸν δὲ, τὸ κατ' ἐπίτασιν πρὸς πλείω ἀεί. Σωκράτης Ἑλλήνων σοφώτατος. Τὸ δ' Ἄριστα ἑαυτοῦ διαλεχθῆναί τινα, λέγεται μὲν, οὐ πρὸς τὸ πρόσωπον δὲ, οὗ ἡ γενικὴ, ἡ παράθεσις, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας αὐτοῦ διαλέξεις. Ὅλως οὖν, ἀλλ' ἄττα ἀεὶ τῶν περὶ τὸ πρόσωπον θεωρητέον. ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις τὸ ὑπερθετικὸν, ὡς αὖ εἰ λέγοι τις, ἄριστα τῶν ἄλλων ἑαυτοῦ διαλέξεων. Καὶ τὰ μὲν, οὐ μόνον πρὸς ὁμοφυὲς, ἢ συγγενὲς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑτερογενές. Διονύσιος εὐφυέστερος Δίωνος. Ὅμηρος Ὀρφέως σοφώτερος. Δημοσθένης Αἰσχίνου δεινότερος. Διομήδης ἥττων Ἀχιλλέως. Αἴας ἰσχυρότερος Τρώων. Τὰ δὲ, Ὑπερθετικὰ πρός τι τῶν ὁμοίων καὶ συγγενῶν ἀεί. Ἕκτωρ ἀνδρειότατος Τρώων. τὸ δ' Ὁμήρου, πρώτιστος, καὶ τείτατος, σχῆμα μόνον ὑπερθετικοῦ ἔχει. Καὶ τὰ μὲν Συγκριτικὰ, καὶ τοῦ, ἢ, μεσοσυλλαβοῦντος,

καὶ

καὶ μετ' αὐτὸ πτώσεως, ἧς καὶ τὸ συγκριτικὸν τῆς, ἐπαγομένης συντάσσεται. οἷον, ἀρείοσιν, ἤπερ ὑμῖν, ἀνδράσιν ὡμίλησα. Καὶ ἔτι μετὰ τὸ ἢ, τῆς κατὰ, σὺν αἰτιατικῇ προσκειμένης. πλέον ἢ κατ' ἄνθρωπον. Καὶ μετὰ τοῦ, ὡς, ἔσθ' ὅτε. οἷον, ὡς κατ' ἄνθρωπον. Καὶ μὴν καὶ πρὸς Ἀπαρέμφατον λέγεται, μεσολαβοῦντος ὅτε μὲν τοῦ ἢ, καὶ ἅμα τοῦ ὥστε ἀποστατικοῦ, ὅτε δὲ τοῦ, ἢ, μόνου. οἷον, τὸ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν, καὶ ἢ ὥστε δύνασθαι φέρειν. Τὸ δὲ Ὑπερθετικὸν, οὐδὲν τούτων προσλαμβάνειν ἐθέλει. Ἔτι τὰ μὲν Ὑπερθετικὰ, μεγίστην ἐπίτασιν ἔχοντα, οὐδὲν τῶν ἐπιτατικῶν δέχεται ἐπιρρημάτων. οἷον, λίαν, ἢ μάλιστα, ἢ τοιοῦτό τι. τὰ δὲ Συγκριτικὰ, ἅτε μὴ τὴν τελεωτάτην ἐπίτασιν ἔχοντα, ἔσθ' ὅτε θατέραν ἐπιρρηματικὴν προσλαμβάνει ἐπίτασιν, οἷον τὸ Ὁμήρου· Πολὺ παυρότεροι, καὶ ῥηΐτεροι δὴ μᾶλλον ἔσεσθε. Ἔτι τὸ Ὑπερθετικὸν ἔστιν ὅτε καὶ πρὸς οὐδεμίαν ἀποδίδοται γενικήν. οἷον, ἕσπερος ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ. Τὸ γοῦν ἀστὴρ, ἀντὶ τοῦ ἀστέρων κατὰ μετάληψιν. Ἔστι δὲ ἃ καὶ ἀπολύτως λεγόμενα, ὑπερθετικῆς τυγχάνει συντάξεως, δι' ὑπεροχὴν ἐνυπάρχουσαν σφίσιν. οἷον, τὸ δῖα, καὶ ἔξοχος, καὶ κορυφαῖος, καὶ μόνος. δῖα γὰρ θεάων, καὶ μόνος ἁπάντων, καὶ κορυφαῖος, καὶ ἔξοχος πάντων. Ἀνάπαλιν δ' ἐνίοτε, τοῖς Συγκριτικοῖς ἀντὶ ἁπλῶν θετικῶν

ἐστι

ἐστὶ χρήσασθαι, καίτοι καὶ τοῦ θετικοῦ μετεωρότερον βούλεσθαι ὁ λέγων δοκεῖ. Ὡς μὲν οὖν ὅλως εἰπεῖν, ἡ σύγκρισις ἐπὶ δυοῖν, ἐμφαίνεταί γε μίαν ἤτοι πρόσωπα μόνον, ἢ μετὰ τῶν προσώπων καὶ πρᾶγμα. εἰ μὲν γὰρ λέγοι τις, ὅδε μοι γνωριμώτερος ἢ σύ, τρία τὰ πρόσωπα. εἰ δέ, ὅδε ἐμοῦ ἰσχυρότερος, δύω μὲν τὰ πρόσωπα, ἓν δὲ τὸ πρᾶγμα, ἡ ἰσχύς. ὥστε καὶ καλείσθω τὸ μὲν τῆς συγκριτικῆς συντάξεως, προσωπικόν· τὸ δέ, πραγματικὸν διὰ ταῦτα.

Ὑποκοριστικά.

Τὰ δὲ Ὑποκοριστικὰ ἀπόλυτον ἔχει τὸ σχῆμα καὶ σημαινόμενον, μείωσιν ἀσυγκρίτως δηλοῦντα τοῦ πρωτοτύπου· Σύνταξιν δὲ τὴν αὐτὴν τοῖς Κυρίοις, καὶ Προσηγορικοῖς πρὸς τὰ ἐπίθετα ἔχει, ὁμοιογενῶς γάρ, καὶ ὁμοιοπτώτως.

Παρώνυμα, καὶ Ῥηματικά.

Τῶν δὲ Παρωνύμων, καὶ Ῥηματικῶν ἰδίᾳ ὀνομασθέντων, ὡς ἀπὸ ὀνόματος, ἢ ῥήματος ἐσχηματισμένων, ὅσα μὲν ἐστι Κύρια, ἢ Προσηγορικά, ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως σφίσι τὰ Ἐπίθετα συντασσόμενα ἔχει, ὡς εἴρηται. ὅσα δὲ ἐπίθετα, δῆλον ὡς ταύτῃ καὶ τὴν ἐπιθετικὴν λαμβάνοι ἂν σύνταξιν πρὸς τὰ κύριά τε, καὶ προσηγορικά.

Ἔτι

Ε'τι περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων Συντάξεως συνοπτικώτερον·

Εἴη δ' ἂν καὶ εἰς τρία διελόντι τὸ ὄνομα, Κύριον, Προσηγορικὸν, καὶ Ε'πίθετον, περὶ τῆς κατ' αὐτὸ συντάξεως θεωρεῖν. Πάντα γὰρ τἄλλα συντάσσοιτ' ἂν ἐπιθετικῶς τοῖς ὡς κυρίοις, ἢ προσηγορικοῖς ὑποτιθεμένοις. Καὶ κοινὸν μὲν ἂν εἴη τὸ ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως συμφέρεσθαι τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς. Ι'διον δὲ τῶν μὴ ἀπολύτως, ἀλλὰ πρός ἕτερον λεγομένων, τὸ ἢ εἰς γενικὴν, ἢ εἰς δοτικὴν, ἢ εἰς αἰτιατικὴν, ἢ εἰς ἀπαρέμφατον. Τετραχῶς μὲν οὖν, ὧδε δέ. Τὰ μὲν Συγκριτικὰ, καὶ Υ'περθετικὰ πάντα εἰς γενικήν. διαφέρει δὲ τῷ ὁμοιογενεῖ τε, καὶ ἑτερογενεῖ, καὶ τῷ ἀριθμῷ, ὡς εἴρηται, καὶ ᾗ δὴ τὸ μὲν Υ'περθετικὸν καὶ χωρὶς γενικῆς, τὸ δὲ Συγκριτικὸν οὔ. Ε'τι τε τὰ Διαφορικὰ, εἰς γενικήν. οἷον, τὸ ἕτερον, καὶ διάφορον, καὶ ἄλλο. Καὶ τῶν πρός τι τὰ καθ' ὑπεροχὴν, καὶ ὑποταγήν. Καὶ τὰ στερητικὰ, πένης, ὀρφανὸς, ἐνδεής. Καὶ τὰ πληρωματικὰ, πλούσιος, εὔπορος, πλήρης. Καὶ τὰ ὡς κτητικὰ θεωρούμενα ὅλως. Τὰ δ' ἐξ ἴσου τῶν πρός τι, εἰς δοτικήν. φίλος, γείτων, ἴσος, ὅμοιος. Εἰς αἰτιατικὴν δὲ, καὶ ἀπαρέμφατον τά τε κυρίως Ε'πίθετα, καὶ τὰ Α'ναφορικά. οἷον,

κα-

καλὸς τὸ εἶδος, ἢ καλὸς ἰδεῖν, ἢ οἷος εἰπεῖν, ἢ ἀκȣ̃σαι. Καὶ ὀνοματοθετȣ̃ντες ȣ̃ν λέγομεν ἢ ...παθετικῶς, ἢ διαφορικῶς, ἢ καθ' ὑπεροχὴν, ἢ ὑποταγὴν, ἢ ἰσότητα τὴν πρός τι, ἢ συνεκδοχικῶς. Σύνταξις μὲν τοίνυν τῶν ὀνομάτων τοιαύτη πρὸς ἄλληλα.

Περὶ Πτώσεως.

Πτῶσις δὲ μεταβολὴ μὲν εἴη αὔτις ὀνόματος, ἢ ὀνομαστικȣ̃ τȣ̃ κατὰ τὸ τέλος. Πέντε δὲ ἀριθμȣμένων πτώσεων, ἡ πρώτη ἢ ὀρθὴ, καταχρηστικώτερον λέγεται πτῶσις. ταὐτὸ γάρ τοι ὀρθὸν εἶναι, ἢ πεπτωκὸς ἅμα ȣ̓χ οἷόν τε. ὀνομάζεται δ' ἡ αὐτὴ ἢ εὐθεῖα, ἢ ὀνομαστικὴ, ἁρμόζει τε τῷ ὀρθῷ, ἢ ἀποφαντικῷ λόγῳ.

Γενική.

Τῶν δὲ τεσσάρων πλαγίων, ἡ μὲν Γενικὴ γενεαλογίαις, ἢ κτηματολογίαις συντέτακται. Παῖδα γὰρ Σωκράτȣς εἶναι φαμὲν, καὶ οἶκον Α'ριστοτέλȣς. ὅθεν εἴ τις καὶ κτητικὴν καλεῖ, ȣ̓κ ἂν ἁμαρτάνοι.

Δοτική.

Η' δὲ Δοτικὴ τὴν τȣ̃ διδόναι, ἢ χαρίζεσθαι, ἢ ἐπιστέλλειν, ἢ καθόλȣ τὴν τȣ̃ περιποιεῖσθαι εἴληχε τάξιν. Γλαῦκος Διομήδει ὅπλα ἐδεδώκει χρυσᾶ. Φέρεκλος Α'λεξάνδρῳ ἐναυπήγει.

Αἰτιατική.

Η' δ' Αἰτιατικὴ αἰτιολογȣ̃σι μάλιστα ἥκει

εἰς

εἰς χρῆσιν. οἷον, Σωκράτης ἀξιοῖ ἐπαινεῖσθαι δι' ἀρετήν.

Κλητική.

Ἡ δὲ Κλητικὴ ἐπὶ τὸ καλεῖν τινα, καὶ ἐπιστρέφειν, ἀμεταβάτως τοῖς δευτέροις τῶν ῥημάτων προσώποις συντασσομένη. Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν.

Ἀνθυπαλλαγή.

Ἀναμετρηθεύτων δὴ τῶν ὀνομάτων εἰς πέντε πτώσεις, τὰς ἀνθυπαλλαγὰς τῶν πτώσεων, ἢ παραδεχώμεθα ὡς σχήματα ἄττα διαλέκτου τινὸς συνηθέστερον τὸ τοιοῦτο ἐνδειξαμένης, ἢ ἀπαραδέκτους ποιούμεθα ὡς ἀκαταλλήλους. Ἀττικῶν μὲν γὰρ τὸ τὴν εὐθεῖαν λαμβάνειν ἀντὶ κλητικῆς. Μακεδονικὸν δὲ, ἢ Θεσσαλικὸν τὸ ἀνάπαλιν. αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν. ἔνθα γεμὴν ἡ κλητικὴ καὶ εὐθεῖα συνεμπίπτει, οὐδετέραν εἰς ἔλεγχον τοῦ σχήματος ἔσται λαμβάνειν, ὡς εἴρηται.

Περὶ Ῥήματος.

Τὸ δὲ Ῥῆμα, ἔστι μὲν Λόγου μέρος, προσώπων τε διακριτικὸν, καὶ χρόνων διαφόρων προσημαντικὸν κατὰ διαφόρους μετασχηματισμούς. Τί δέ ἐστιν ὁ χρόνος, πλέον ἂν εἴη ἢ κατὰ γραμματικὴν θεωρῆσαί τε, καὶ ὁρίσασθαι. Λαβεῖν οὖν καὶ τὸν χρόνον ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ συγκεχυμένως χρῆναι

φα-

φαμὲν, ἀλλὰ μὴ περιεργάζεσθαι τὸν τῆς κινήσεως ἀριθμὸν, κατὰ τὸ πρότερόν τε καὶ ὕστερον. Πλέον γάρ τοι οὐδὲν εἰς τὸ παρὸν ἡ τοῦ διωρισμένου γνῶσις ἡμῖν συμβαλεῖται. Διῃρημένου δ' ἄρα τοῦ Χρόνου εἰς ἕξ. ὁ μὲν Ἐνεστὼς, τὸ ἐνιστάμενον σημαίνει, καὶ ἀτελές. Ὁ δὲ Παρατατικὸς, τὸ παρατεταμένον, καὶ ἀτελὲς τοῦ παρῳχημένου. Ὁ δὲ Μέλλων, τὸ μήπω γεγονός. Ὁ δὲ Ἀόριστος, τὸ παρεληλυθὸς μὲν καὶ τέλειον, οὐχ ὡρισμένον δὲ τὰ περὶ τὴν ἐνέργειαν, ἢ τὸ πάθος. Ὁ δὲ Παρακείμενος τὸ παρεληλυθὸς ἄρτι, καὶ ἐντελὲς τοῦ Ἐνεστῶτος. Ὁ δὲ Ὑπερσυντελικὸς, τὸ παρεληλυθὸς πάλαι, καὶ ἐντελὲς τοῦ Παρακειμένου.

Διαίρεσις Ῥήματος.

Διαιρείσθω δὲ τὸ Ῥῆμα καὶ ἐπὶ πλέον, ὡδί. Τὸ μὲν γάρ τοι, προσωπικόν. οἷον, λέγω. Τὸ δ' ἀπρόσωπον, οἷον, χρή. Προσωπικοῦ δ' αὖ τὸ μὲν Ἐνεργητικόν. τὸ δὲ, παθητικόν. τὸ δὲ, Οὐδέτερον. οἷον, ζῶ. καὶ τὸ μὲν, Μέσον. οἷον, βιάζομαι. τὸ δὲ, Αὐτοενεργητικὸν, μάχομαι. τὸ δὲ, Αὐτοπαθητικὸν, πάσχω. Καλείσθω δὲ καὶ ἕτερόν τι ὁλοενεργητικὸν ἐν τοῖς οὐδετέροις. οἷον, τὸ ἀναβαίνω. καὶ τρίτον αὐτοουδέτερον. οἷον, τὸ πλουτῶ. ὥσπερ αὖ πάλιν, καὶ ὁλοπαθὲς ἕτερόν τι, τὸ αὐτοενεργητικῷ ἀντιδιαιρούμενον. κατὰ γένος τὸ Ἐπίμεστον, ἢ ἐπίκοι-

νον. Καλῶ γὰρ Ἐπίμεσον, καὶ ἐπίκοινον, τὸ παθητικὴν μὲν ἀεὶ ἔχον φωνὴν, σημασίαν δὲ τῇ μὲν ἐνεργητικήν. οἷον, μάχομαι. τῇ δὲ παθητικὴν, οἷον, γίνομαι. Ἔπτε τῶν Οὐδετέρων τὸ μὲν, ὑπαρκτικόν. τὸ δὲ, οὔ. καὶ τὸ μὲν, τέλειον, τὸ δὲ, ἀτελές. Ἔστι δὲ καὶ τῶν Ἀπροσώπων τὸ μὲν, ὡς ἐνεργητικόν. οἷον, προσήκει. τὸ δὲ ὡς παθητικόν. οἷον, λέγεται. Συμπάντων δὲ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν, κατ' εἰσπομπὴν θεωρείσθω, ἔξωθέν τι λαμβάνοντα. Τὰ δὲ, κατ' ἐκπομπὴν, οἴκοθεν προβάλλοντά τι. Τὰ δὲ, κατ' περιποίησίν τε, καὶ ὑπουργίαν. Καὶ τὰ μὲν, ἀμεταβάτως, τὰ δὲ, μεταβατικῶς. καὶ τὰ μὲν, τελείως, τὰ δὲ, ἀτελῶς.

Περὶ Ἐνεργητικῶν, καὶ Παθητικῶν.

Σύνταξιν δὲ τῶν ἐνεργητικῶν, ὅστε τὴν ἐνέργειαν ἐπί τι διαβιβάζεσθαι ὑποκείμενον. οἷον, τέμνω τὸν λίθον. καὶ ἰατρεύω τὸν νοσοῦντα. οἷς δὴ καὶ τὸ παθητικὸν ἐκ προϋφισαμένης διαθέσεως ἐνεργητικῆς ἐπιφέρεται. ἰατρεύεται ὁ νοσῶν, τέμνεται ὁ λίθος.

Οὐδετέρων.

Οὐκ ἔτι δὲ καὶ τὰ Οὐδέτερα ὁμοίως τοῖς Ἐνεργητικοῖς. Τοῦ γὰρ ὑπάρχω, καὶ ζῶ, καὶ φρονῶ, καὶ πλουτῶ, καὶ ὑγιαίνω, καὶ τῶν τοιούτων, ἡ παθητικὴ διάθεσις κεχωρισμένη ἐστίν. ἐπεὶ οὐ διὰ τῆς

ὀρι-

ὁριστικῆς τούτων ἐγκλίσεως ἐνεργοῦντα ἄττα, καὶ προσδιατεθέντα παρίσταται. ὥστ' εἴπῃς τὰ τοιαῦτα κλίνει εἰς παθητικὰς προφορὰς, μελέτημα φωνῆς, οὐ φυσικήν τινα, καὶ συστατικὴν κλίσιν ποιεῖται. οἷον, εἰ καὶ ἀρσενικὸν τοῦ γαλουχήσασα, καὶ ἐκτρώσασα λέγοι, ἢ ἑτέρου τοῦ τῶν κατὰ φωνὴν μὲν συμπιπτόντων, ἐν παραδοχῇ δὲ λόγου μὴ δυναμένων. Τὰ μὲν οὖν Οὐδέτερα αὐτοῦ μόνου ἐμφαίνει ὁρισμὸν τοῦ συνεῖναι τὸ σημαινόμενον. οἷον τὸ ζῆν, ἢ φρονεῖν, ἢ γηρᾶν. καὶ τὴν εἰς μαι κατάληξιν οὐ προσίεται τοπαράπαν.

Μέσων, καὶ Αὐτοενεργητικόν.

Α'νάπαλιν δὲ τὰ Μέσα, καὶ Αὐτοενεργητικά. τούτοις γὰρ ἀπαράδεκτον τὸ λῆγον εἰς ω, βιάζομαι, μάχομαι. Δῆλον οὖν, ὅτι παντὸς παθητικοῦ εἰς μαι λήγοντος, ἐνεργητικόν ἐστι παραδέξασθαι, ἐὰν μετὰ τῆς λέξεως, καὶ τὰ τῆς συντάξεώς τε, καὶ διανοίας σώζηται. οἷον, φιλῶ σε, ὅτι φιλοῦμαι. ἔχει δὲ ἄρα ἅπαντα πτῶσιν προϋφισταμένην ἐκ πρώτου ὀρθὴν, ἢ καὶ συμφέρεται ἤτοι λεγομένη, ἢ νοουμένη ἐπὶ πάσης κλίσεως, καὶ ἀριθμοῦ, καὶ προσώπου, καὶ χρόνου, πλὴν τῶν ἀπαρεμφάτων. ταῦτα γὰρ αἰτιατικὴν περιέχει.

Συμπλοκὴ Λόγου.

Η' γοῦν ἓν συνάπτεται ἑνί. οἷον, Σωκράτης φιλοσοφεῖ. ἢ ἓν δυοῖν. Σωκράτης, καὶ Πλάτων

φιλοσοφεῖ. Τοῦτο δὲ ἤτοι φύσει, ἢ σχήματι. Φύσει μὲν, ἐὰν τὸ ῥῆμα προτάττηται, ἢ μεσοσυλλαβεῖ ἑνικῶς. οἷον, φιλοσοφεῖ Σωκράτης, καὶ Πλάτων. Σωκράτης φιλοσοφεῖ, καὶ Πλάτων.

Σχήματι Προεπιζευκτικῷ.

Σχήματι δὲ προεπιζευκτικῷ, ἐὰν πληθυντικῶς. φιλοσοφοῦσι Σωκράτης, καὶ Πλάτων. Σωκράτης φιλοσοφοῦσι, καὶ Πλάτων. Ἔτι φύσει, ἐὰν ἐπιτάττηται πληθυντικῶς. Σωκράτης. καὶ Πλάτων φιλοσοφοῦσι.

Σχήματι Ἐπιζευκτικῷ.

Σχήματι δὲ ἐπιζευκτικῷ, ἐὰν ἑνικῶς. Σωκράτης, καὶ Πλάτων φιλοσοφεῖ. ᾧ ἀντίκειταί πως τὸ περιληπτικόν. ὡς φάσαν ἡ πληθὺς, καὶ ἐσκίδναντο ἕκαστος. Ἐκδέχονται μὲν οὖν αἱ πλάγιαι τὰ ῥήματα μεταβατικῶς, οἷς ἀμεταβάτως ἡ εὐθεῖα συντάσσεται.

Εἴδη τῶν Μεταβατικῶν Προσωπικῶν.

Εἴδη δὲ τῆς καθ' ἕκαστα μεταβάσεως τῶν Προσωπικῶν ὑποκείσθωσαν, καθόλου τε καὶ ἁπλᾶ τρία. Πρῶτον μὲν εἰς αἰτιατικὴν, τῶν κατ' ἐκπομπὴν θεωρουμένων. οἷον, διδάσκω σε, καὶ διδάσκω γραμματικά. Δεύτερον δὲ εἰς γενικὴν, τῶν κατ' εἰσπομπήν. οἷον, δέομαί σου. Τρίτον δὲ εἰς δοτικὴν, τῶν κατὰ περιποίησιν. οἷον. δίδωμί

δωμί σοι. Τέταρτα δὲ συγκείμενα ἄττα, καὶ τῶν εἰρημένων κοινά. τὸ μὲν, εἰς αἰτιατικήν. οἷον, διδάσκω σε τὰ γραμματικά, δέομαί σου τὰ δίκαια, δίδωμί σοι χρυσίον. καλείσθω δὲ διαβατικόν. Τὸ δὲ, εἰς γενικήν. οἷον, διδάσκω σε τοῦ καλοῦ, δέομαί σου τῆς χρείας, μεταδίδωμί σοι τῆς ἐνδείας. καλείσθω δὲ αἰτιολογικὸν, ἢ ἐλλειπτικόν. Τὸ δὲ, εἰς δοτικήν. οἷον, διδάσκω σε τύχῃ ἀγαθῇ, δέομαί σου ὅλῃ ψυχῇ, δίδωμί σοι χειρί. καλείσθω δὲ ὀργανικόν. Τὸ δὲ εἰς ἀπαρέμφατον, διχῶς δέ. ἢ γάρ τοι ὡς εἰς τέλος, ἢ ὡς εἰς εἶδος, ὅθεν δὴ καὶ τῷ μὲν τελικὸν, τῷ δὲ εἰδικὸν καλείσθω. διδάσκω σε διαλέγεσθαι, δέομαί σου βοηθῆσαι, δίδωμί σοι πρίασθαι, λέγω Σωκράτην γεγονέναι σοφὸν, οἶμαι πάντας ὁμολογήσειν. Προσκείσθω δὲ καὶ ἕτερόν τι εἰς αἰτιατικὴν κοινότερον, διδάσκω σε χρόνον συχνὸν τὰ γραμματικά. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. καλείσθω δὲ ἐλλειπτικὸν δεύτερον. Καὶ ἔτι ἕτερόν τι ὁμοίως εἰς ὁτιοῦν τῶν προσηκόντων ἐπιῤῥημάτων, ἢ δι' ἧστινοσοῦν τῶν προθέσεων. διδάσκω σε νῦν, ἢ ἡδέως, ἢ ὡς αὖ ἄλλως κατηγορεῖν πρὸς τὴν χρείαν δοκῇ. καὶ ἀσθενὴς ἦν δι' ἀχρηματίαν, καὶ ὅπως ἄλλως χρῆσθαι προθέσει κατὰ λόγον αὖ ᾖ. Καλείσθω δὲ τῇ μὲν προσρηματικὸν, τῇ δὲ ἐντελές. τὸ σύνολον δέ τοι συγκατηγορηματικόν. Τὸ δ' ἐλλειπὲς, ἢ

πληρέστερον τῆς συντάξεως (πρὸς τὸ δοκοῦν) ἱκανῶς ἂν ἔχειν ἔσαι ἐκ τῶν εἰρημένων. οἷον, διδάσκω σε διαλέγεσθαι, διδάσκω σε τὰ γραμματικὰ διαλέγεσθαι εὖ. ἐπεὶ κἂν εἰς εὖ συλλαμβάνοντι τὰ συγκείμενα προστιθέναι ἑκάστῳ τῶν ἁπλῶν εἴη ἂν (οἷον, δίδωμί σοι χρυσίον τῆς χρείας χρεὶ τῇ ἐμαυτοῦ πείεσθαι, ὧν ἂν δέῃ) φράζειν μέντοι ἐπὶ τὸ σαφέστερον δεῖ, ἐπεντιθεύτας ἢ σύνδεσμον, ἢ πρόθεσιν, ἢ ἐπίρρημα, ἢ ὡς ἂν ἄλλως εὖ ἔχῃ ἑλληνισμοῦ. οἷον, δίδωμί σοι χρυσίον τῆς παρούσης εἵνεκα χρείας, ὅπως πειράμενος ὧν ἂν δέῃ ἔχῃς, ἢ ὡς πε πείεσθαι ὧν ἂν δέῃ.

Ἐπιβατικά.

Εἰλήφθω δὲ καὶ τὸ μάχομαι μάχην, καὶ ζῶ ζωήν, καὶ δουλεύω δουλείαν, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ὡς ἐπιβατιτά. Καλῶ γὰρ ἐπιβατικὸν, τὸ τοῦ διαβατικοῦ ἐλλειπτικόν. οἷον, διδάσκω γραμματικά.

Τόποι τοῦ Πρώτου.

Τόποι δὲ τοῦ μὲν Πρώτου, τὰ ὁποσοῦν ἐνεργητικά, εἴτε κατὰ μείζω ἐνέργειαν. οἷον, τιμῶ Σωκράτην. Εἴτε κατὰ ἐλάσσω. οἷον, τὸ, λέγω τὰ δέοντα, καὶ φρονῶ τὰ εἰκότα. Σκοπεῖν οὖν εἰ ἐπὶ σωματικὴν διάθεσιν ἀναφέρεται. οἷον, γυμνάζω, κινῶ, νίπτω, πλήττω, φθείρω, λύω, δεσμῶ, βρέχω, βιάζομαι, τρίβω, κρατῶ,

κείρω,

κείρω, θερίζω, καίω. Ε'τι εἰ ἐπὶ ψυχὴν τε, καὶ ἦθος, φιλῶ, ἀγαπῶ, σέργω, δικαιῶ, ἀδικῶ, βλάπτω, ὠφελῶ, ὑβρίζω, αἰνῶ, λοιδορῶ. Ε'τι εἰ ἐπιδεικτικὰ, ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω, ὑμνῶ, ᾄδω, εὐλέγω. Ε'τι εἰ σεπτικά. τιμῶ, σέβω, πρεσβεύω, προσκυνῶ, κολακεύω, αἰδοῦμαι. Ε'τι εἰ ὑπονοητικὰ, καὶ δοξαστικὰ, ἢ γνωστικά. νοῶ, κρίνω, οἶδα, οἴομαι, ὑφορῶμαι. Ε'τι εἰ προαιρετικὰ, βούλομαι, προαιροῦμαι, ἐθέλω. Ε'τι εἰ ζητητικὰ, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, ἐρωτῶ, ἐρευνῶ, εὑρίσκω. Ε'τι εἰ ἐπικρατητικὰ, ἔχω, φυλάσσω, ἀναγκάζω, εἴργω, ἐλαύνω, νικῶ. Ε'τι εἰ προτρεπτικά. παρακαλῶ, ἐρεθίζω, προτρέπω, παρορμῶ, παροξύνω. Ε'τι εἰ κλητικά. φωνῶ, ὀνομάζω, καλῶ. Ε'τι εἰ ἐπιστημονικά. οἰκοδομῶ, σκυτοτομῶ, ἰατρεύω. Ε'τι εἰ διακρουστικά. πλανῶ, ἐξαπατῶ, φενακίζω, κλέπτω, παραλογίζομαι. Ε'τι εἰ διδασκαλικά. ἢ διαθετικά. παιδεύω, σωφρονίζω, πείθω, διδάσκω, ψύχω, θερμαίνω, διατίθημι. Ε'τι εἰ οἰκτικά. ὀδύρομαι, κλαίω, θρηνῶ, οἰκτίζω, ἐλεῶ. Ε'τι εἰ ἱκετευτικὰ, ἀντιβολῶ, ἱκετεύω, ἐκλιπαρῶ, λιτανεύω, ἐρώτω, ἐν ἴσῳ τὸ παρακαλῶ, γονοῦμαι. Ε'τι εἰ συμβολαίων σημαντικά. πωλῶ, ἀγοράζω, συμβάλλω. Ε'τι εἰ φυσικά. οἷον,

γεννῶ, καὶ φύω, καὶ αὔξω, αἰτιατικῇ γὰρ τὰ τοιαῦτα.

Τόποι τοῦ Δευτέρου.

Τοῦ δὲ Δευτέρου τὰ κατ' αἴσθησιν ἀναληπτικά. οἷον, αἰσθάνομαι, ἀκούω, ἅπτομαι, γεύομαι, ὀσφραίνομαι, ἐρῶ, ἐπιθυμῶ. τὸ δὲ ὁρῶ, αἰτιατικῇ, διὰ τὸ ἐνεργεστάτην εἶναι τὴν ὄψιν, καὶ ἐπὶ πλέον διήκειν, καὶ τὰ τούτοις συνωνυμοῦντα, ὁρῶμαι, θεῶμαι. Καὶ τὰ φροντιστικά, καὶ κτητικά. φροντίζω, ἐπιμέλομαι, φείδομαι, ἀπολαύω, κοινωνῶ, μετέχω, μέμνημαι. Καὶ τὰ ἀρχικά. βασιλεύω, δεσπόζω, κυριεύω, τυραννῶ, ἄρχω, κρατῶ. Εἴη δ' ἂν καὶ ὡς κτητικὰ τὰ τοιαῦτα. Καὶ τὰ διαφορικά, καὶ ἀποστηματικά, καὶ ἐκστατικά. διαφέρω, χωρίζομαι, ἀπέχω, στέρομαι, ἁμαρτάνω.

Τόποι τοῦ Τρίτου.

Τοῦ δὲ Τρίτου τὰ περιποιητικά, καὶ ἀντιπεριποιητικά. οἷον, δίδωμι, πέμπω, λέγω, χαρίζομαι, ἀντιλέγω, παλαίω, ἐναντιοῦμαι, ἀμφισβητῶ, μάχομαι. Καθόλου δὲ πᾶν ῥῆμα, ὅπως ἂν ἔχῃ, καὶ ὡς περιποιητικόν ἐστι λαμβάνειν ταυτό. ὠφελῶ γάρ τοι ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ ὠφελῶ ἀνθρώπους τῇ πόλει. διδάσκω τὸν νέον, καὶ διδάσκω σοι τὸν νέον. ὥσπερ ἄρα καὶ πᾶν ὃ εἴη ἂν ἐνεργείας ἐλάσσονος, ἐνεργητικόν. ὠνάμην ὁπόσα ἔδει τἀνδρός. ἐχρησάμην πάμπολλα τῷ ἀν-

ἀν-

οὐδεί. ὠφέλησα προθύμως τὰ δυνατά. Εἰλήφθω δὲ καὶ ὡς περιποιητικὸν καὶ τὸ δουλεύω, πιστεύω, καὶ ὑπηρετῶ, καὶ ἀκολουθῶ, καὶ εἴκω, καὶ τὰ ὅμοια.

Περὶ Συγκειμένων.

Δῆλον δ' ἐκ τούτων καὶ ὅπως τοῖς συγκειμένοις χρηστώμεθα. ἐκ γὰρ τῶν εἰρημένων ἁπλῶς συντεθέντες, ὡς αὖ τὰ παρὰ τῆς χρείας, καὶ διανοίας ἀπαιτῇ, φθεγξόμεθα.

Διαβατικῶς.

Ἤτοι διαβατικῶς, εἰ δεῖ τοῦ κατ' ἐνέργειαν πράγματος. οἷον, ὠφελῶ ἀνθρώπους τὰ δυνατά. παρέχομαι χρήματα οὐδενὶ πένητι.

Αἰτιολογικῶς.

Ἢ αἰτιολογικῶς, καὶ ἐλλειπτικῶς, εἰ δεῖ τῆς αἰτίας ἕνεκα ἧς ἡ ἐνέργεια. οἷον, ἐπαινῶ Σωκράτην τῆς ἀρετῆς, ὠνοῦμαι πυροὺς στατήρων τριῶν, μεταδίδωμί σοι τοῦ περιόντος.

Ὀργανικῶς.

Ἢ ὀργανικῶς, εἰ ὅθεν ἡ κατ' ἐνέργειαν κίνησις, φάναι δέοι. οἷον, φθόνῳ οὐκ ἐπαινεῖ Κλέων τὰ καλά.

Τελικῶς.

Ἢ τελικῶς, εἰ τὸ οὗ ἕνεκα δέοι προσθεῖναι. οἷον, τάττω σε προηγεῖσθαι τῶν ἄλλων.

Εἰδικῶς.

Ἢ εἰδικῶς, εἰ τὸ καθ' ὃ σημαίναι δοκεῖ, οἷον, φησὶ τοὺς περὶ τὸν βασιλέα ἐληλυθέναι.

Ἐλ-

Ε'λλειπτικῶς.

Η" ἐλλειπτικῶς τῆς κατὰ, δῆλον δ' ἐκ τῆς τῶν τόπων ἐκθέσεως.

Τȣ̃ Τελικȣ̃.

Τόποι δὲ τȣ̃ Τελικȣ̃, εὔθα τὸ ἵνα ἁρμόττει. οἷον, τάττω σε, ἵνα προηγῇ τῶν ἄλλων

Τȣ̃ Εἰδικȣ̃.

Τȣ̃ δὲ Εἰδικȣ̃, εὔθα τὸ ὅτι. φασὶν ὅτι ἐληλύθασιν οἱ περὶ τὸν Βασιλέα.

Τȣ̃ Ε'λλειπτικȣ̃.

Τȣ̃ δὲ Ε'λλειπτικȣ̃ δȣτέρȣ, εὔθα χρόνȣ δηλῶσαι δέοι ποσόν. οἷον, ἔζησεν ἔτη πολλά. Η" τὸ ἀπ' αὐτȣ̃ τȣ̃ ἐνεργȣ̃ντος προσώπȣ ἢ πάσχοντος. οἷον, φθείρεις τὰ κοινὰ τὸ σὸν μέρος. Η" τὸ κατά τι. οἷον, εὖ τίκτȣσι τὰ πολλὰ αἱ γυναῖκες, καὶ σοφὸς τὰ μηχανικά. Η" τὸ αἴτιον ȣ̓ πάντοι τῷ ὀργανικῷ ἀνομοίως. οἷον, πάντα δὲ ταῦτα γέγραφε τὸν εἰρημένον τρόπον, ὡς ἂν εἰς βιβλίον κατάθοιτο.

Τόποι τȣ̃ Αἰτιολογικȣ̃, καὶ Ε'λλειπτικȣ̃.

Υ'ποκείσθωσαν δὲ καὶ τȣ̃ Αἰτιολογικȣ̃, καὶ Ε'λλειπτικȣ̃ τόποι τοιοίδε. σκοπεῖν εἰ ἀνταλλαγματικῶς, καὶ ἀποτιμητικῶς. ὠνȣ̃μαι, πωλῶ, ἀλλάττω, ἀποτιμῶ. Ε'τι εἰ πληρωτικῶς. γεμίζω, πληρῶ, κενῶ. Ε'τι εἰ διαιρετικῶς τε, καὶ ἀφοριστικῶς, καὶ ἐκστατικῶς, καὶ

ἐφε-

ἐφετικῶς. γυμνῶ, ἀπαλλάττω, ἀφίστημι, ἀπολύω, κωλύω, ἀναστέλλω, συγχωρῶ, ὑπείκω, κουφίζω, ἀμβλύνω, καθαίρω, περιαιρῶ, ψιλῶ. Ἔτι εἰ ἐπιδεικτικῶς, καὶ εἰς ἀρετὴν ἀποδεκτικῶς. ἐπαινῶ, θαυμάζω, εὐδαιμονίζω, ζηλῶ, ἀποδέχομαι. Ἔτι εἰ μετουσιαστικῶς τε, καὶ μεταδοτικῶς. κοινωνῶ, μετέχω, μεταδίδωμι, ἀξιῶ. Ἔτι εἰ φιλικῶς, ἢ οἰκτικῶς. φιλῶ, ἀγαπῶ, ἐλεῶ, οἰκτείρω. Καθόλου δὲ τὸ περὶ τὴν αἰτίαν ἐλλεῖπον. μέμφομαί σοι ἀχαριστίας, αἰτιῶμαί σε διαβολῆς, κατηγορῶ σου κλοπῆς. Ἔτι εἰ ἀποφάσει χρόνου παρήκοντος ἐντελοῦς δέοι ποσὸν χρονικὸν προσσοείσασθαι, οὐκ ἦλθον, οὐκ εἶδον, οὐκ εἶπον χρόνου πολλοῦ. Ἔτι εἰ τὸ ἐγγὺς τοῦ γενέσθαι, καὶ παρὰ μικρὸν συμβεβηκέναι τι δηλῶσαι δέοι. μικροῦ παρῆλθον, μικροῦ διέφυγεν. Ἔτι εἰ ἀπὸ μέρους. οἷον, κρεμῶ σε τοῦ ποδὸς, πίνω τοῦ ὕδατος, δρέπομαι τῶν ἀνθέων. Ἔτι εἰ καιροῦ ὡρισμένου χρεία. οἷον, ἡμέρας τε, καὶ νυκτὸς ἐργάζεται, ἑσπέρας ἧκεν, χειμῶνος καὶ ἔαρος αἱ κοιλίαι θερμαί εἰσι. Φανερὸν οὖν καὶ ὡς τὸ αὐτὸ ῥῆμα λαμβανόμενον διαφόρως, διοίσει τε ἑαυτοῦ τῷ εἶναι, καὶ διαφόρως προσαγορευθήσεται, καὶ συντάξεται. οἷον, τὸ λύω, σωματικὸν μὲν, ᾗ δεῖ σωματικῆς ἐνεργείας τῷ λύοντι. διαιρετικὸν δὲ, ᾗ τὸ λυόμενον γίνεται ἔξω δεσμοῦ.

πα-

παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων θεωρητέον, καὶ πρὸς τὸ ἐπινοούμενον αἰεὶ συντακτέον.

Παθητικόν.

Τὸ δὲ Παθητικὸν δῆλον ὅτι ὁσαχῶς καὶ τὸ ἐνεργητικὸν συντάξεται. κοινὸν μὲν τὴν ἐκ πρώτου ὀνομαστικὴν ἔχον, ἴδιον δὲ τὴν ἐκ τρίτου γενικὴν ὁμοῦ τῇ ὑπὸ, ἢ τῇ πρὸς, ἢ τοῖς ἴσοις, ὡς εἴρηται, ἀντεστραμμένως τοῖς ἄκροις. Σωκράτης φιλεῖ Φαῖδρον, Φαῖδρος φιλεῖται ὑπὸ Σωκράτους, καὶ διδάσκεται πρὸς αὐτοῦ. Κοινὸν οὖν καὶ τὸ ἐκ τετάρτου, καὶ ὁμοιόπτωτον, πλὴν ἐπὶ τῶν κλητικῶν, ταῦτα γὰρ πρὸς ἀλήθειαν· καλοῦμαι Σωκράτης. Λέγομεν οὖν· βιβλίον πωλεῖται ὑπὸ Κρείσκου σατήρων πολλῶν. χρυσίον δίδοται πρὸς τοῦ πλουτοῦντος τῷ πένητι. ἴδιον δὲ μάλιστα τοῦ παθητικοῦ τὸ συνεκδοχικὸν τῆς συντάξεως. οἷον, πλήττομαι τὸν πόδα, ἀλγῶ τὴν κεφαλήν.

Οὐδέτερον Ὑπαρκτικῶς.

Τῶν δὲ Οὐδετέρων τὸ μὲν Ὑπαρκτικὸν, ὀνομαστικῇ ἐκ τρίτου συντάσσεται. Σωκράτης ἐστὶν, ἢ τυγχάνει λευκός. τόγε μὴν τυγχάνει, βέλτιον εἰς ἀλήθειαν μετοχικὴν ἐκ τρίτου. Σωκράτης τυγχάνει ὢν ἀγαθός. ἦν δὲ ἡ μετοχὴ μὴ ὑπαρκτικοῦ ῇ, οὐδενὸς δεῖ ἐκ τετάρτου. ἐντελῶς γὰρ φαμέν. Σωκράτης τυγχάνει περιπα-

πατῶν, ἢ διαλεγόμενος. τἄλλα δὲ κοινὰ πρὸς τὸ ἐνεργητικόν.

Κτητικῶν.

Τῶν τε οὖν κατ᾽ εἰσπομπήν τε, καὶ κτῆσιν, ἡ ἐκ τρίτου γενική. χρήζω, διέχω, πληθύω, δέω, ἀπορῶ, εὐπορῶ, ἀμοιρῶ, ἀπολαύω, τρυφῶ, ὄζω.

Ὀργανικῶν.

Βρίθω δὲ καὶ σθενῶ, ὀργανικῶς δοτικῇ. καὶ ὅλως τῶν ἀπολελυμένων, εἰ δοκεῖ προστιθέναι. οἷον, ἀγρυπνῶ, καὶ γρηγορῶ, καὶ ζῶ, καὶ πλουτῶ ἀρετῇ, ἢ δι᾽ ἀρετήν, ἢ ὅπως ἂν ἄλλως ἐγχωρῇ φράζειν τὸ αἴτιον. Τῶν δὲ περιποιητικῶν, ἡ δοτική. συμβαίνω, ὑπάρχω, ὑποχωρῶ, εἴκω. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν συντακτέον, κατὰ τὰ κοινῇ εἰρημένα.

Αὐτοπαθητικόν.

Τὸ δ᾽ αὐτοπαθητικὸν, οὐδέτερον μέντοι καὶ αὐτὸ, ὡς μὴ μετασχηματιζόμενον τῇ μαι εἰς παθητικὴν σημασίαν. αὐτοπαθητικὸν δὲ κληθὲν ἀνὰ μέρος εἴληπται, ἢ πάθος ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τυγχάνει δηλοῦν, καὶ ἀντιδιαιρούμενον τῷ ὁλοενεργητικῷ, καὶ τῷ αὐτοουδετέρῳ. οἷον, τὰ, πάσχω, φθίνω, ἔῤῥω, ἀλγῶ, φρίττω, πυρέττω, ἐρυθρῶ, νοσῶ, ἀποθνήσκω, καὶ τὰ ὅμοια. Σύνταξις δὲ τοῦ τοιούτου ἡ αὐτὴ τοῖς παθητικοῖς, ὡς εἰκός. πάσχει ὑπὸ τοῦ ποιοῦντος, φθί-

νει

νει ὑπὸ τȣ̃ φθείροντος. Τὸ δ' ἐκ τȣ̃, ϗ καθ' ὃ, ϗ δι' ὃ, ϗ ὅλως τὸ αἰτιολογικὸν, κοινόν. ϗ ἔτι τὸ ἐπιβατικὸν, ϗ τὸ συνεκδοχικὸν τῆς συντάξεως. πάχω ταῦτα, ϗ νοσῶ νόσον, ϗ ἀλγῶ τὴν κεφαλήν.

Ὁλοενεργητικόν.

Τὸ δὲ ὁλοενεργητικὸν, τὴν πρὸς αἰτιατικὴν βȣ́λεται σύνταξιν. οἷον, φλέγω σε, καὶ λανθάνω, ϗ κρύπτω, ϗ παραλλάκτω, καὶ παρελαύνω, ϗ θέλω, ϗ ἀναβαίνω.

Αὐτȣδέτερον.

Τȣ̃ δὲ αὐτȣδετέρȣ, ἡ αὐτὴ σύνταξις τοῖς ἀπολελυμένοις ἐςίν. ἀπολελυμένον γάρ τοι ϗ τὸ τοιȣ̃το. οἷον, ζῶ, πλȣτῶ, ὑγιαίνω. Δῆλον ȣ̃ν ὅτι πρὸς τὰς διαφόρȣς τῶν αὐτῶν δυνάμεις, καὶ χρήσεις τὴν σύνταξιν ποιητέον, κατὰ τὰ ὑποτεθέντα. ἀναβαίνω τὸ ὄρος, τρέχω ἐπὶ τὴν ἀγοράν. ἀλλὰ ϗ τρέχω τὸ ςάδιον. τὸ μὲν ἁπλῶς, τὸ δὲ ὁλοενεργητικῶς.

Μέσον.

Τῶν δὲ μέσων, εἴτȣν κοινῶν, ἡ αὐτὴ σύνταξις ϗ αὐτῶν τοῖς ἐνεργητικοῖς, ϗ παθητικοῖς. ἀμφοτέραις γὰρ ἐφαρμόζει ταῖς διαθέσεσι. θύομαι ȣ̃ν τῷ Θεῷ, καὶ θύομαι ὑφ' ἑτέρȣ τῷ Θεῷ. βιάζομαι τὸν ἐχθρὸν, ϗ βιάζομαι ὑπὸ τȣ̃ ἐχθρȣ̃. Καὶ ὅλως κατὰ τὰ διωρισμένα εἴδη σχηματιςέον, ϗ συντακτέον. ἐπαινέσομαι

ἀρε-

ἀρετὴν τὰ εἰκότα, καὶ ἐπαινέσομαι ὑπὸ τοῦ φίλου.

Ἐπίμεσον.

Καὶ τοῦ Ἐπιμέσου δὲ, τὸ μὲν αὐτοενεργητικὸν τὴν αὐτὴν τῷ ἐνεργητικῷ σύνταξιν ἔχει, ὡς καὶ αὐτὸ σημαντικὸν ἐνεργείας ὄν. Τὸ δὲ ὁλοπαθητικὸν τὴν αὐτὴν τῷ παθητικῷ. ἐνεργητικῆς γὰρ ἀμοιροῦν (λέξεώς γε προφορᾶς) παθητικῶς σημαίνει τι παθητικόν. γίνομαι, οἴχομαι, κοιμῶμαι.

Τόποι Ἐπιμέσου.

Σκοπεῖν δὲ καὶ περὶ τοῦ Ἐπιμέσου τοῦ δε, εἰ περιποιητικὸν, ἢ ἀντιστατικὸν, καὶ ἐναντιωματικόν. Ταῦτα γὰρ δοτικῇ ὡς τὸ τρίτον. χρῶμαι, ἥδομαι, ἱππάζομαι, μάχομαι, ἀγωνίζομαι, ἐναντιοῦμαι, ὀργίζομαι, ἀνθίσαμαι. Ἔτι εἰ ἐπικρατείας σημαντικόν. αἰτιατικῇ γὰρ ὡς τὸ πρῶτον. κέκτημαι, ὠνοῦμαι, μιμοῦμαι. Ἔτι εἰ ἀπελὲς, ἀπετεῖ γὰρ τὸ εἴς τι, ἢ ἔν τινι, ὡς ἐπὶ τῶν οὐδετέρων ἐλέχθη. πορεύομαι Ἀθήναζε, ᾠχόμην ὡς τὸν Θεὸν, κάθημαι, ἢ κεῖμαι ἐνταυθοῖ. Ἔτι εἰ κατ' αἴσθησιν ἀναληπτικὸν, ἢ ἄλλως ἀντιληπτικὸν καθ' ὑπεροχὴν, ἢ ὀρεκτικόν. Γενικῇ γὰρ ταῦτα ὡς τὸ δεύτερον. ἅπτομαι, ὀσφραίνομαι, γεύομαι, ὀρέγομαι, ἐφίεμαι, περιέχομαι, ἀντιλαμβάνομαι, περιγίνομαι. Κοινὸν δὲ ἡ τοῦ αἰτίου χρῆσις ἁπανταχοῦ,

δι' ὅ, ἐφ' ὅ, ἵνα, καὶ ὅπως αὖ ἄλλως φράζειν ἢ πρὸς τὰ δόξαντα.

Ἀπρόσωπον.

Τῶν δ' Ἀπροσώπων ὀνομαζομένων, διὰ τὸ μὴ παριστάναι πρόσωπον, τὰ μὲν καθ' αὑτὰ κεῖται, ἥκιστα πρὸς ἕτερον συντάττεσθαι πεφυκότα. οἷον, τὰ παθητικά. λέγεται, εἴρηται, λείπεται, θύεται, εἰρήσθω, καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν εἰ μὴ περιποιητικῶς. οἷον, ἤκουσταί μοι, καὶ ἔγνωσταί μοι. καὶ ὡς τὰ παθητικά. ἤκουσται ὑπ' ἐκείνων.

Κτητικόν.

Τὰ δὲ πρὸς ἕτερον, ἢ κτητικῶς, ἢ περιποιητικῶς, ἢ ἐπιβατικῶς. Τὸ μὲν οὖν κτητικὸν, εἰς γενικὴν, καὶ ἅμα δοτικὴν περιποιητικῶς. μέτεστι τούτου ἐμοί. διαφέρει. ἢ μέλει, ἢ δεῖ, ἢ προσήκει τούτου ἐμοί.

Περιποιητικόν.

Τὸ δὲ περιποιητικὸν, εἰς ἀπαρέμφατον, καὶ δοτικὴν, ὡς εἰκός. ἔξεστι, συμβαίνει, προσήκει, πρέπει, δοκεῖ τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ πέμψαι πρέσβεις.

Ἐπιβατικόν.

Τὸ δ' ἐπιβατικὸν, εἰς ἀπαρέμφατον μοναχῶς, δεῖ φάναι, χρὴ λαβεῖν, ἐνδέχεται εἶναι, φιλεῖ γενέσθαι, δεῖ εἰπεῖν. Κοινὸν δὴ οὖν κἀνταῦθα τὸ ἀπαρέμφατον, ἀλλ' ἢ πα-

ρω-

ρωχημένε, ἢ ἐνεςῶτ☉, μέλλοντ☉ δὲ ὐδέποτε.

Α'νάλυσις Ρ'ήματος.

Α'νάλυσις δ' ἁπλῶς τῶν ῥημάτων εἴς τε τὸ σύςοιχον ὄνομα, ἢ τὴν μετοχὴν, καὶ εἰς τὸ ὁμοειδὲς ὑπαρκτικὸν, καὶ ἢ κατ' εὐθεῖαν, ἢ κατὰ γενικὴν. οἷον, Λύκιοι συνεμάχυν τοῖς Τρωσὶ, σύμμαχοι τοῖς Τρωσὶν ἦσαν, τῶν συμμάχων ἦσαν, συμμαχῦντες ἦσαν, τῶν συμμαχύντων ἦσαν. πληρῦμαι, πλήρης γίνομαι, τῶν πληρυμένων εἰμί. Καὶ δὴ ὕτω ταῦτα.

Ε'γκλισις.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ῥήματι ἐγκλίσεων, λόγος μὲν, βύλημα εἴτυν πάθημα ψυχῆς διὰ φωνῆς σημαινόμενον.

Ο'ρισική.

Καλεῖται δὲ ἡ Ο'ρισικὴ καὶ ἀποφαντική. ἰδίως μέντοι ὁρισικὴ, ὅτι διὰ ταύτης ἀποφαινόμενοι ὁριζόμεθα. ὅθεν δὴ καὶ οἱ καλύμενοι διαβεβαιωτικοὶ σύνδεσμοι, καὶ προσέτι οἱ αἰτιολογικοὶ τείνυσιν ἐπὶ ταύτην. γέγραφα, λέγω, ὅτι γέγραφα. καὶ ὅτι περιπατῶ, κινῦμαι. ἔχει δὲ τὰ Ο'ρισικὰ σφίσι τὴν κατάφασιν ἐγκειμένην. διὸ καὶ τὸ ἀποφατικὸν ἐπίῤῥημα κατάλληλον τοῖς τοιύτοις, ἵνα τὴν ἐνῦσαν κατάφασιν ἀποςήσῃ, ὐ γράφω. ὐ μὴν δὲ καὶ τοῖς Προςακτικοῖς. ἢ Εὐκτικοῖς, ἢ Υ'ποτακτικοῖς. τὸ μέντοι ἀπογορευκτι-

κτικὸν μὴ, τοῖς τοιούτοις οἰκεῖον. καὶ οὖν λέγομεν, μὴ γίνωσκε, μὴ γνοίης, μὴ γνῷς. οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῖς Ἀπαρεμφάτοις τὸ οὐ συντάσσεται. οὐθὲν γὰρ οὐδ' αὐτὰ καταφάσκει. ἀποβάλλουσά γε μὴν ἡ Ὁριστικὴ τὴν οὖσαν κατάφασιν, οὐκέτι ἂν καλοῖτο ὁριστική. εἰς γὰρ ἐπερώτησιν μέτεισιν. ἆρα γράφεις.

Προστακτική.

Ἡ δὲ προστακτικὴ εὔδηλον ἂν ἔχοι τὴν σύνταξιν τῶν δευτέρων προσώπων, κἂν ὁμόφωνα ᾖ τοῖς ὁριστικοῖς. ἤτε γὰρ σύνταξις κλητική, τό, τε συντασσόμενον πρόσρημα τὸ ἄγε, ἀφίστησι τὴν ἀμφιλογίαν. τὰ δὲ πρωτοπροσωποῦντα οὐ προστακτικά, ἀλλ' αὐθυπότακτα οἱ πλεῖστοι καλοῦσιν. ἔοικε δὲ τὰ τῆς ἐγκλίσεως συγκεχύσθαι, καὶ δύω ἐγκλίσεις εἰς μίαν συμπίπτειν. ὅτι γὰρ οὔτε προσκαλούμεθα ἑαυτοὺς, οὔτε μὴν προστάσσομεν ἑαυτοῖς, ὑποτιθέμεθα δὲ, ὑποθετικὰ ἂν τὰ τοιαῦτα, καὶ συλληπτικὰ δή. ἵνα γὰρ ἐκκλίνῃ τὴν ἐν δευτέρῳ πρόσταξιν, σύλληψιν δέχεται εἰς τὸ πρῶτον, ὑποθετικὸν ὄν. Τὸ μὲν οὖν ἐλλεῖπον τῶν προστακτικῶν πρῶτον, καὶ τὰ ἐλλείποντα τῶν ὑποθετικῶν δεύτερα, καὶ τρίτα, εἰς ἕνωσιν ἄγει τὰς δύω ἐγκλίσεις, ἵνα ἑκατέρα ἀναπληρῶται. Τὸ δὲ τρίτον τῶν Προστακτικῶν πρόσταξιν ἀπόντος προσώπου δηλοῖ, δευτέρου ἐξ ἀνάγκης παραλαμβανομένου εἰς μετάδοσιν

ἐστὶν τῆς προστάξεως. ἀσύστατος γάρ τοι ἡ πρόσταξις ἄνευ δευτέρου.

Εὐκτική.

Ἡ δὲ εὐκτικὴ ἀπὸ τῆς γινομένης εὐχῆς ὠνόμασται, καὶ ἐπιῤῥήματα ἔχει, εἴθε, αἴθε, ἃ τοῖς μὲν Εὐκτικοῖς εἰς πλείονα ἐπίτασιν παρατίθεται, τοῖς δὲ Ὁριστικοῖς δεόντως, εἴθε ἔγραψεν, ἵνα ἡ ὁριστική, εὐκτικὴν ἀναδέξηται σύνταξιν. Διαφέρει δὲ τὸ περὶ τὰ ῥήματα εὐκτικὸν, τοῦ περὶ τὰ ἐπιῤῥήματα, ᾗ τὰ μὲν ῥήματα, μετὰ τοῦ ἐνόντος πράγματος τὴν εὐκτικὴν σημαίνει διάθεσιν. τὸ γάρ τοι γράφοιμι, εὐχή ἐστι πράγματος τοῦ γράφειν, καὶ τὸ φιλολογοῖμι, τοῦ φιλολογεῖν· τὸ δὲ εἴθε σχεδόν τι ὄνομά ἐστιν εὐχῆς. οὐ γὰρ συμπαρείσαται καὶ τὸ ἐφ᾽ ᾧ τὰ τῆς εὐχῆς. ὥσπερ ἄρα καὶ τὸ εἷς διαφέρει τοῦ ἄνθρωπος, ᾗ τὸ μὲν εἷς, ὄνομά ἐστι μοναχῶς ἀριθμοῦ, τὸ δὲ ἄνθρωπος, πρὸς τῷ τῆς κοινῆς οὐσίας σημαινομένῳ, παρυφιστάμενον ἔχει τὸ εἷς. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἐγὼ πρὸς τὸ γράφω ἔχει. καὶ τὸ ἄλλοθεν πρὸς τὸ ἰλιόθεν. καὶ τὸ τάχιστος δὲ τὴν ἐπίτασιν ὡς ἐν ὑποκειμένῳ σημαίνει· οὐκέτι δὲ καὶ τὸ ἄγαν. αὐτὸ γὰρ μοναχῶς ἐπιτάσεώς ἐστιν ὄνομα. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ γράψον, πρὸς τὸ ἄγε. τὸ δὲ, αἴθ᾽ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἧσθαι· οὐκ ἐκ παραλλήλου. διάθεσιν γὰρ παρυφίστησι προσώπου τὸ ὄφελες, ἥτις οὐκ ἔνεστι τῷ εἴθε.

Ὑποτακτική.

Τὴν δὲ Ὑποτακτικὴν ἔνιοι καὶ διστακτικὴν καλοῦσιν, ὅτι οὐκ ἔστι χωρὶς συνδέσμου διστακτικοῦ τοῦ ἐάν. οὐ καθόλου δὲ τὸ τοιοῦτο. καὶ οἱ καλούμενοι γὰρ ἀποτελεστικοὶ σύνδεσμοι, ἐπὶ τὴν αὐτὴν σύνταξιν φέρονται. Σωκράτης περιπατεῖ, ἵνα ὑγιαίνῃ. Ὅτι μὲν οὖν οὐ συνίσταται, εἰ μὴ ὑποταγῇ τοῖς προκειμένοις συνδέσμοις, προσαγορεύεται ὑποτακτική. φέρεται δὲ ἡ τοιαύτη μετὰ τοῦ ἐὰν, καὶ τῶν ἴσων, ἐπὶ Μέλλοντα, ἢ Ἐνεστῶτα, οἷον, ἐὰν φιλολογῶ, παρέσται Δίων. ἐὰν ἀναγινώσκω, παραγίνεται Θέων. Ὡσαύτως δὲ καὶ μετὰ τοῦ ἵνα, ἵνα φιλολογήσω, παρέσται, ἢ πάρεστι Δίων. ἐὰν γεμὴν σύνταξις παρωχημένου ἐγγένηται, ὁ σύνδεσμος καλείσθω αἰτιολογικός, ἵνα φιλολογήσω, παρεγένετο Δίων. τοῦτο δὲ καὶ ἀποτελεστικῶς ἔχει ἀκούεσθαι. ἐπὶ μέντοι τοῖς ἐσομένοις ἡ τοῦ αἰτιολογικοῦ σύνταξις οὐκ ἂν εἴη. ἐπὶ γὰρ γεγονόσι τὰ αἴτια ἐπιλέγεται, δι' ὃ καὶ καταλληλότερον τὸ αἰτιολογικὸν ἐπιφερομένων τῶν παρωχημένων. ἵνα διδάξῃ παρεγένετο Δίων, οὐ παραγενήσεται. ἐπὶ μέντοι τοῦ ἀποτελεστικοῦ, παραγενήσεται. Ὡς δὲ πρὸς τὸ μέλλον, ἢ ἐνεστὸς τὸ ὑποτακτικὸν, οὕτω καὶ τὸ εὐκτικὸν ἐπὶ παρεληλυθότος. οἷον, παρεγένετο Δίων, ἵνα διδάσκοιμι, ἢ διδάξαιμι. βούλεται γὰρ καθόλου τι

τὸ τοιοῦτο εἶναι, κἂν μὴ ἀεὶ οὕτω χρωμένους ὁρῶμεν τοὺς λέγοντας.

Ἀπαρέμφατος.

Τὸ δὲ Ἀπαρέμφατον, ὄνομά ἐστι ῥήματος. καὶ οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς δὲ τοῦτο μὲν Ῥῆμα καλοῦσι, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατηγορήματα, ἢ συμβάματα. δι' ὃ καὶ ὡς ἐπὶ κοινὸν ὄνομα τὸ ἀπαρέμφατον, πᾶσα ἀναλύεται ἔγκλισις. οἷον, περιπατεῖ Θέων, ὁρίζομαι περιπατεῖν Θέωνα. ἐξ ἀποφάνσεως δὲ εἰς ἀφήγησιν μεταβάλλει ὁ λόγος. ὁμοίως δὲ κἀπὶ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων, προσκειμένου ἀεὶ τοῦ τῆς ἐγκλίσεως ἰδιώματος. οἷον, εὔχομαι, ἢ προστάττω. Αὐτοῦ δὲ τοῦ Ἀπαρεμφάτου κυρίως οὐκ ἔσται ἔγκλισις. βουλήματος γὰρ οὐδενός ἐστι σημαντικόν. διαλύοιτο δ' ἂν καὶ ὧδε, ὑγιαίνει Δίων, φασὶ Δίωνα ὑγιαίνειν, λέγουσι Δίωνα ὑβρίσαι Θέωνα. Τοῦτ' ἄρα καὶ ἡ τοῦ Ἄρθρου προσθήκη κατάλληλος τοῖς Ἀπαρεμφάτοις. καλὸν γάρ φαμεν τὸ ἀρετῆς ἀντιποιεῖσθαι, καὶ τοῦ φιλοσοφεῖν οὐδὲν ἥδιον, καὶ τῶν ἀνθέων τὸ ὀδωδέναι. ἀντὶ ὀνόματος οὖν ἡ χρῆσις. Ἴδιον δὲ τοῦ ἀπαρεμφάτου πρὸς τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις καὶ τό, τε αἰτιατικὴν περιέχειν, ἐπεὶ ὥς τε ῥῆμα τὴν τοῦ ῥήματος διάφορον ἕξει μετάβασιν. οἷον, συγγινώσκειν σε τῷ ἡμαρτηκότι. Καὶ τὸ παντὶ προσώπῳ, καὶ παντὶ ἀριθμῷ συντάττεσθαι διὰ τὸ ἀμοιρεῖν

τῶν τοιέτων. Καὶ τὸ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι πάσαις, καὶ ἑαυτῷ δὴ συντάττεσθαι. ὁρῶ σε μελετᾷν ἀναγινώσκειν. ϗ Μετοχῇ, μελετῶντα ἀναγινώσκειν. ϗ Ὀνόματι, καλὸς ἰδεῖν, ἀνδρεῖος μάχεσθαι. Καὶ τὸ τοῖς διωρισμένοις τρόποις περὶ συντάξεως ἅπασιν οἷόν τε εἶναι προσκεῖσθαι, διδάσκω σε διαλέγεσθαι, ἀπαιτῶ σε χρήματα δηλῶσαι τοὺς ἐχθροὺς, ἀκούω σου μαθεῖν τὰ περὶ τὴν πόλιν, ἀπολύω σε τῶν δεσμῶν πορεύεσθαι ὅποι δοκέῃ, δίδωμί σοι ἀργύριον ὠνήσασθαι ὧν ἂν δέῃ, κοινωνῶ σοι τῶν ἀγαθῶν, μὴ φθονερὸς εἶναι δοκεῖν. Πολλαχῇ μέντοι τοῦ σαφεστέρου χάριν, ὡς εἴρηται, προσθετέον, ἢ ἀποστατικὸν τὸν ὥστε, ἢ ἐλλειπτικὸν τὸ τοῦ, ἢ προθετικὸν ὁμοῦ ἄρθρῳ, ὅπως ἂν ἡ χρεία ὑπαγορεύῃ. παρακαλῶ σε ταῦτα ὥστε τυχεῖν, τοῦ τυχεῖν, ἐφ' ᾧ τυχεῖν τιμῆς τε, καὶ δόξης.

Προαιρετικὰ, καὶ Ἐφετικά.

Μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῖς Προαιρετικοῖς, ϗ Ἐφετικοῖς καλουμένοις τὸ ἀπαρέμφατον ἐπιφέρεται. βούλομαι, ἢ θέλω γράψαι, προαιροῦμαι, ἢ ἐφίεμαι φιλοσοφεῖν, ἐπιθυμῶ ἰατρεύειν, ποθῶ ἰδεῖν, προθυμοῦμαι βοηθεῖν, ἐπίσταμαι, ἢ δύναμαι γράφειν. Καὶ ἔπιγε τοῖς ἀπροσώποις, δεῖ γενέσθαι, λέγεται ἀφικέσθαι πολλούς.

Ἐνε-

Ἐνεςὼς, Ἀόρισ⊙.

Ἀποδώσομεν δὲ, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, τῷ μὲν τελικῷ κατά τε Ἀόριςον κ) Ἐνεςῶτα, πορεύομαι ἐντυχεῖν ταῖδεὶ, ἀντιβολῶ σε παραγενέσθαι, ἢ παραγίνεσθαι, ἢ τὸ ἅπαξ, ἢ τὸ πολλάκις ἐν χρείᾳ.

Ἐνεςὼς, Ἀόρισ⊙, Μέλλων.

Τῷ δὲ εἰδικῷ, κατά τε τὸ παρῆκον, κ) τὸ ἐνεςὸς, κ) τὸ μέλλον, ἀλλ' ἐ πάντως, ἀλλ' ἀφηγηματικῶς μὲν, κ) δοξαςικῶς, καὶ γνωςικῶς ὅπου. φασὶν, ἢ δοκῶ, ἢ οἶδα τὸν ἄνδρα εἰρηκέναι, λέγειν, ἐρεῖν. ἐπαγγελτικῶς δὲ κ) παρωνύμως πρὸς τὸ μέλλον. ὑπισχνοῦμαι ἐρεῖν. ἐλπίζω ὄψεσθαι. μέλλω δράσειν. κατάλληλός γε μὴν καὶ ὁ ἐνεςὼς τῷ μέλλοντι. μέλλω δρᾷν. ἀποδοθήσεται δὲ τοῖς ἀπροσώποις τὰ περὶ τὸν χρόνον ὁμοίως τοῖς τελικοῖς, ὡς εἴρηται.

Πρόσωπα.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ῥήματι τὰ πρόσωπα τρία ὄντα, πρῶτον, ᾧ περὶ ἑαυτοῦ φράζει ὁ λέγων. Δεύτερον, ᾧ περὶ τοῦ πρὸς ὃν ὁ λόγ⊙. Τρίτον, ᾧ περὶ ἑτέρου· οὐκ ἰσοδυνάμα ἀλλήλοις ἐςὶν, ἀλλὰ πολὺ τὸ τρίτον λείπεται τοῦ πρώτου τε, κ) δευτέρου. τὸ δὲ δεύτερον ἔτι τοῦ πρώτου. κ)

οὖν πρώτου, καὶ δευτέρου λαμβανομένου δίχα τοῦ τρίτου, λόγος ἂν γίνοιτο. οἷον τὸ, Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ συνώθεο, καί μοι ὄμοσσον. Τρίτον δ' οὐκ ἂν λέγοιτο, μὴ καὶ πρώτου, ἢ δευτέρου λεγομένου, ἢ συνυπακουομένου.

Σύλληψις.

Ἔτι τὸ μὲν πρῶτον καὶ δεύτερον δυνατὸν συλλαμβάνειν τὸ τρίτον εἰς πληθυντικὸν ἴδιον, τὸ δὲ τρίτον οὐδέτερον τούτων. καὶ γὰρ ἐγὼ μὲν, κἀκεῖνος περιπατοῦμεν, φαμέν. καὶ σὺ, κἀκεῖνος περιπατεῖτε. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐκεῖνος, κἀγὼ περιπατοῦσιν, ἢ ἐκεῖνος, καὶ σὺ περιπατοῦσιν. ὡς δὲ τὸ τρίτον πρὸς τὸ πρῶτον, καὶ δεύτερον ἔχει, οὕτω καὶ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον συλλαμβάνει τὸ δεύτερον, ἀνάπαλιν δ' οὔ. ἐγὼ οὖν, καὶ σὺ περιπατοῦμεν φαμέν. περιπατεῖτε δ' οὔ.

Περὶ Μετοχῆς.

Μετοχὴ δ' ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, μέρος ἐστὶ λόγου, μετέχον τοῦ ὀνόματος, καὶ τοῦ ῥήματος. Μετέχει δὲ τοῦ μὲν, γένος καὶ πτῶσιν, τοῦ δὲ, διάθεσιν, καὶ χρόνον, καὶ συζυγίαν. Διὸ καὶ τῇ μὲν τῆς ἀμφὶ τοὔνομα συντάξεως ἔχεται, τῇ δὲ τῆς ἀμφὶ τὸ ῥῆμα. ὥστε καὶ ὡς ἔχει συντάξεως τὰ ῥήματα πρὸς ἄλληλά τε, καὶ πρὸς τὰ ὀνόματα, οὕτω καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸς ἀλλήλας τε, καὶ πρὸς τὰ ῥήματα, καὶ ὀνόματα. ὡς γὰρ φαμὲν, γράφειν

ἐθέλω, καὶ τοῦ λέγειν ἐφίεμαι, οὕτω καὶ γράφειν ἐθέλων, καὶ τοῦ λέγειν ἐφιέμενος. καὶ βέλτιόν γε ἐπὶ μέλλοντος τὸ μετοχικόν. ἥκω ἐρῶν, πέμπω σε ἀγγελοῦντα. Ἔτι ὡς δίδωμι Σωκράτει, οὕτω καὶ ὁ διδοὺς Σωκράτει. Ἔτι ὡς φιλῶ τὸν Σωτῆρα, οὕτω φιλῶ τὸν σώζοντα. καὶ ὡς θεῶμαι τοὺς γυμναστάς, οὕτω καὶ θεώμενος τοὺς γυμναζομένους. Τὸ δὲ τόξων εὖ εἰδώς, ποιητικὸν κατ' ἀντιμέρειαν, ὡσανεὶ ἐλέγετο, τόξων εἰδήμων. Φέρονται δὲ αἱ μετοχαὶ ἐπὶ τὰς αὐτὰς πτώσεις τῷ ῥήματι, καίτοι τῶν ἄλλων πτωτικῶν, λέγω δὴ τῶν ἀπὸ ῥήματος γινομένων, οὐκ εἰς τὸ αὐτὸ τῆς συντάξεως φερομένων. κόπτω τοῦτον, κοπεὺς τούτου. ὅθεν καὶ δῆλον ὅτι πάντα τὰ πτωτικὰ ἐπὶ γενικὴν, πλὴν τῶν μετοχῶν. Ἔτι ὡς ἀπολελυμένως φαμὲν, ἀναπνέω, καὶ ζῶ, καὶ γράφω, καὶ χαίρω, οὕτω καὶ ἀναπνέων ζῶ, καὶ γράφων χαίρω.

Διὰ τί εὕρηται ἡ Μετοχή.

Ὅθεν καὶ δῆλον, ὅτι πολύτι εἰς βραχυλογίαν, καὶ ἑλληνισμὸν λόγου συμβάλλονται αἱ μετοχαί. Πολὺ γάρτοι διαφέρει εἰς ἀφράδειαν τὸ, γράφων ἔλεγον, τοῦ, ἔγραφον καὶ ἔλεγον, καὶ τὸ, γράψας ὠφέλησα, τοῦ, ἔγραψα καὶ ὠφέλησα. καίτοι σημασίας ὂν τῆς αὐτῆς. Εἰδὲ καὶ ἑτέρας, δεόντως καὶ δὴ τὸ ῥῆμα εἰς τὸ πτωτικὸν

μι-

μετηνέχθη σχῆμα. ἡ γὰρ τῆς μετοχῆς πρὸς τὸ ῥῆμα σύνταξις, δήλωμα ἂν εἴη αἰτίας, ὡς ἴσον γίνεσθαι, τὸ, γράψας ὠφέλησα, τῷ, ἐκ τοῦ γράψαι ὠφέλησα.

Πλαγίως.

Πολλὴ δὲ χρῆσις καὶ τοῦ πλαγίου τῶν μετοχῶν, οἷον, ἐμοῦ διδάσκοντος, ἥκει Σωκράτης. καὶ ἐμοῦ διδάσκοντος, σὺ μανθάνεις. τό, τε πλάγιον τῆς συντάξεως τοῦτο, ὡς ἐκεῖνο τὸ ὀρθὸν, ἤτοι αἰτιωδῶς, ἢ κατὰ συμβεβηκός. Δύω μὲν τοίνυν τρόποι τῆς πρὸς τὸ ῥῆμα μετοχῆς συντάξεως οἱ εἰρημένοι, ὁ μὲν, κατ' ἀκολούθησιν ἀπ' εὐθείας εἰς ῥῆμα ὁμοιοπροσωποῦν τῇ εὐθείᾳ. ἡ γάρ τοι παραλλαγὴ τοῦ προσώπου ἐνταῦθα σολοικισμός, ὡς εἴρηται πρότερον. Σωκράτης περιπατῶν διαλέγεται. Καλείσθω δὲ ὁ τοιοῦτος, ταυτοπροσωπικός. Ὁ δὲ, ἀπὸ γενικῆς, ἀδιαφόρως ἑτεροπροσωποῦντος τοῦ ῥήματος. Σωκράτους διαλεγομένου, Δίων, ἢ σὺ γράφεις. Προσαγορευέσθω δὲ, ἑτεροπροσωπικὸς ἀμετάβατος. Τρίτος δὲ, ὁ ἀπὸ δοτικῆς, κατὰ διάφορον καὶ οὗτος ἐπαγωγὴν τοῦ ῥήματος, διαλεγομένῳ Σωκράτης παρῆν. Τέταρτος δ' ὁ ἀπὸ αἰτιατικῆς, ἀδιαφόρως καὶ οὗτος. διαλεγόμενον ὁρᾷς, καὶ ἑώρα. Καθόλου δὲ ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς ἐκ πρώτου πτωτικοῖς συντασσομένη ἡ μετοχὴ, τὴν τοῦ ῥήματος ποιήσεται ἀκολούθησιν. ὁρῶ σε

κρύ-

κρύπτοντα, ἐμοὶ βȣλομένῳ ἐστὶ, τȣ̃ μὲν ἀπέχοντος ὡς προειδότος.

Α'προσώπως.

Ταῖς δὲ τῶν ἀπροσώπων μετοχαῖς ἴδιον μάλιστα τὸ τὴν ἀνθέσιν τῶν ȣ̓δετέρων, πρὸς ἀναπλήρωσιν γίνεσθαι τȣ̃ δευτέρȣ τρόπȣ. οἷον, ἄδηλον ὂν ὁπότε τις ἐπελθὼν, ἄλλος ἀφαιρήσεται. Καὶ ἰδιώτης ὢν, ὡς ȣ̓ μετὸν, ἢ προσῆκον αὐτῷ τῆς ἀρχῆς. Καὶ ἔπραξεν πάντα, δέον ἕτερα. καὶ ἀκȣσθὲν αὐτῷ τȣ̀ς πολεμίȣς παρεῖναι, ἀντεπεξῄει εἰς μάχην. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Προσωπικῶς.

Αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν, καὶ ἀνθυλογȣ́μεναι, ἀδιαφόρως τοῖς τῶν ῥημάτων προσώποις συντάσσονται. γράφων ὠφελῶ, ὠφελεῖς, ὠφελεῖ. διὰ τὸ μὴ διακειτικὰς εἶναι προσώπων. Καὶ ὀνόμασι μὲν συντασσόμεναι, ἐν ῥήματος μοίρᾳ λαμβάνονται. τȣ̀ς λόγȣς ἐπαινῶν. ῥήμασι δὲ, ἐν μοίρᾳ ὀνόματος. τȣ̀ς λέγοντας ἐπαινῶ. Κἂν ὁμȣ̃ ἀρσενικὰ ἄττα καὶ θηλυκὰ προτάσσηται μετοχῆς, τὴν τȣ̃ ἐπικρατεστέρȣ γένȣς, τȣτέστι τȣ̃ ἀρσενικȣ̃ μετοχὴν ἐπάγειν. οἷον, ἄνδρες, καὶ γυναῖκες καθήμενοι διαλέγονται. Δῆλον ȣ̃ν, ὅτι καὶ θηλυκῶν προτασσομένων σὺν ȣ̓δετέροις, τὴν τȣ̃ θηλυκȣ̃ ἐποίσομεν ἅτε προτέρȣ. οἷον τὸ Ὁμήρȣ, αἱ δέ πȣ ἡμέτεραι τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια τέ-

τέκνα, εἶατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι. ἐπὴν δ' ἀρσενικὰ ὁμοῦ καὶ θηλυκὰ συνταχθῇ κατὰ μεταχηματισμὸν φωνῆς, ἀλλὰ μὴ κατὰ σημασίαν, τὴν οὐδετέραν ἀποδώσομεν μετοχήν. οἷον δὴ καὶ τὸ, Νοῦς μὲν ἤδη καὶ αἴσθησις ἀπ' ἀλλήλων διακριθέντα. Ἔτι ἐὰν διάφορα συντάσσηται γένη χωρὶς, ἡ μετοχὴ τοῦ ἐγγυτέρου ἔσται, οὐ δὲ κάρης λαοσσόος, οὐδὲ κάθ' ἣν τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτο. Συνάπτονται δὲ καὶ τοῖς ὑπαρκτικοῖς ῥήμασι, μηδὲν πλέον δηλοῦσαι τῶν συστοίχων ῥημάτων. οἷον, γράφων εἰμὶ, καὶ γεγραφώς. ἴσον γὰρ τῷ γράφω, καὶ γέγραφα.

Περὶ Ἄρθρου.

Τὸ δὲ Ἄρθρον, ἔστι μὲν λόγου πτωτικὸν μέρος, προτασσόμενον τοῖς Ὀνόμασι. Διαιρεῖται δὲ εἰς προτακτικόν τε, καὶ ὑποτακτικὸν, ὡς διώρισται πρότερον. Κυρίως γε μὴν ἄρθρον τὸ προτακτικόν. ποιεῖ δ' ἀνάπολησιν προεγνωσμένου τοῦ ἐν τῇ συντάξει. οἷον, εἰ μὲν λέγοι τις, ἄνθρωπος ἧκε, ἄδηλον τίνα ἄνθρωπον λέγει. εἰ δὲ ὁ ἄνθρωπος, δῆλον. προεγνωσμένον γάρ τινα τῶν ἀνθρώπων. Τοῦτο δὲ αὐτὸ βούλονται καὶ οἱ φάσκοντες τἄρθρον σημαντικὸν οὐ πρώτης γνώσεως, ἀλλὰ δευτέρας. Τὰ μὲν οὖν προτακτικὰ πάντων τῶν ὀνομάτων προτίθεται, τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἑνὸς ἀορίστου τοῦ τις ἐγκλινομένου, ὅστις. Προτίθεται δὲ ταὐτὸ ὁμοίως καὶ συνδέσμου τοῦ περ,

ὅσπερ,

ὥσπερ, καὶ τοῦγε, ὅσγε, καὶ τοῦπου, ὅσπου. ποιηται δὲ καὶ ὅσ ῥα, καὶ ὅσ νυ λέγουσιν. ἀλλ' ὅταν ἁπλῶς οὕτω λαμβάνηται, τῷ τὶς συντάσσεται μόνον, ἢ τῶν εἰρημένων τῷ. ὅταν δὲ αὐτόν τις ἀγνοοῦντα δηλῶσαι βούληται, καὶ τὸ ποτὲ ἐπιπλέκει τῷ τὶς ἐγκλινόμενον. οἷον, ὅς τίς ποτε ἦν ἐκεῖνος. Προσκείσθω δὲ τούτοις καὶ τὸ ἄττα, ὡς μὲν τὸ ἅτινα, προτασσόμενον. οἷον, ἅττ' ἂν εἴπῃς, ὡς δὲ τὸ τινὰ, ὑποτασσόμενον. οἷον, ὁποῖ' ἄττ' ἂν ᾖ. Ε'τι τὰ μὲν προτακτικὰ, ὀνομάτων καὶ μετοχῶν καθόλου προτίθεται, ἀντωνυμιῶν δὲ οὐ πασῶν. Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ καθόλου ὀνόμασί τε, καὶ μετοχαῖς, καὶ ἀντωνυμίαις τυγχάνει ἑπόμενα. Α'κολουθητικὸν ἄρα τὸ ὑποτακτικὸν πάντων τῶν πτωτικῶν. Προηγητικὸν δὲ τῶν ῥημάτων. οἷον εἰ λέγοι τις, σώφρων, ὃς τῶν φαύλων κρατεῖ ἐπιθυμιῶν. ὅθεν δὴ καὶ οὐ κυρίως ἂν εἴη ἄρθρον ταυτί. ῥημάτων γὰρ προηγεῖται τῶν μὴ πεφυκότων ἄρθροις συνάπτεσθαι. Χρῆσις δὲ τοῦ προτακτικοῦ κἀπὶ τῶν ἐπιμεριζομένων πτωτικῶν τοῖς μεριστικοῖς καλουμένοις συνδέσμοις τῷ μὲν, καὶ δέ. τριχῶς δὲ, ἢ γὰρ κατ' εὐθεῖαν. οἷον, ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἤδη εἰσέτρεχον, οἱ δὲ παρεσκευάζοντο. ἢ κατὰ γενικὴν, τῶν ἀνθρώπων, οἱ μὲν, ἕλληνες, οἱ δὲ, βάρβαροι. ἢ κατὰ αἰτιατικὴν, τοὺς στρατηγοὺς, τοὺς μὲν ἔλαβον, τοὺς δὲ λαβεῖν οὐδαμῶς ἠδυνήθησαν.

Πρό-

Πρόληψις.

Ἔνθα δὴ καὶ εἰ μὲν κατὰ Πρόληψιν πληθυντικὸν ῥῆμα προτάσσεται πρὸς ἑκάτερον τὸ ἑπόμενον, εὐθεῖαν δεῖ προηγεῖσθαι ἐν τῇ ἀθροίσει. οἷον, ἀετοὶ διέπτησαν δύω, ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. Εἰ δὲ πρὸς τὸ μεριζόμενα ἑνικὸν ἕπεται, γενικὴν δέοι ἂν ἡγεῖσθαι πληθυντικήν. δυοῖν ἀετοῖν ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν ἔπτη, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. Ἔξεστί γε μὴν καὶ τὸ ἑνικὸν ὅτε μὲν εἰς ἑνικὰ διελεῖν, ὅτε δὲ εἰς πληθυντικά. τἀνθρώπειον γένος τῇ μὲν ἀγαθὸν, τῇ δὲ φαῦλον. τἀνθρωπείου γένους, οἱ μὲν, ἀγαθοὶ, οἱ δὲ, φαῦλοι. Καὶ αὖ πάλιν τὸ πληθυντικὸν, ὅτε μὲν εἰς πληθυντικά, ὅτε δὲ εἰς ἑνικά. τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν, ἀγαθοί, οἱ δὲ, φαῦλοι. δυοῖν ὀρνίθων ὁ μὲν, πτητικὸς, ὁ δὲ, οὔ. Εἰ μὲν οὖν εὐθεῖα ἡγεῖται, κείσθω ἐν τῇ ἀθροίσει τὸ ῥῆμα. εἰ δὲ γενικὴ, ἐν τοῖς μεριζομένοις, ὡς δέδεικται. Βουλομένοις δὲ καὶ τὴν ἄθροισιν, καὶ τὸν μερισμὸν πλαγίως προενεγκεῖν, ἀνάγκη δὴ καὶ μετοχῇ χρῆσθαι πλαγίᾳ ἐν μοίρᾳ λαμβανομένῃ ῥήματος, καὶ μετάβασιν ἑτεροπροσωπικῶς ποιεῖσθαι. ἀετῶν διαπτάντων, τοῦ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν, τοῦ δὲ ἀπὸ δυσμῶν, ἴσον τὸ τάχος. Καὶ πρὸς δοτικήν· ἀετοῖς διαπτᾶσι, τῷ μὲν, τῷ δέ. καὶ πρὸς αἰτιατικὴν, ἀετοὺς διαπτάντας, τὸν μὲν,

τὸν

τὸν δέ. Τὸ δ' Ὁμήρυ, ἄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεὺς, σολοικοφανές. Ἴδιον δὲ τῦ προτακτικῦ ὐδετέρυ, τὸ πᾶσι τοῖς τῦ λόγυ μέρεσι, καὶ τῷ λόγῳ αὐτῷ συντάττεσθαι ὁριστικῶς. οἷον, τὸ ἄνθρωπος, τὸ γυνὴ, τὸ λέγω, τὸ Σωκράτης διαλέγεται, ὥσθ' ὅτω καὶ εἶεν ἂν ὡς ὐδέτερα πάντα, καὶ ἄκλιτα. Ἔτι τὸ ὃς, ὀνόματος αἰτιατικῇ ἐπιπλεκόμενον, ἀνάγκη μὴ πρὸς τὸ ἡγύμενον ὄνομα μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συνημμένον αὐτῷ ἕτερον ῥῆμα προφέρεσθαι. ἄνδρα μοι ἔννεπε μῦσα πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη. Μετάβασις δὲ τῦτο ἀπὸ προσώπυ εἰς πρόσωπον. Εἰδ' εὐθεῖα συντάττοιτο εὐθείᾳ, πρὸς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἄμφω τὰ ῥήματα ἀναφέρεται. ἧκεν ἀνὴρ, ὃς ἐπέστελλεν. Εἰ δὲ δύω πλαγίαι εἶεν, ἤτοι πρὸς ἕτερον πρόσωπον μετάβασις γίνοιτ' ἄν. οἷον, τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐλεῶ, τρέφω. ἢ κατ' ἐπιστροφήν. ἐμαυτὸν, ὃν φιλῶ, θεραπεύω. Εἰδ' ἡ μὲν τῶν πτώσεων εἴη εὐθεῖα, ἡ δὲ πλαγία, ἐνίοτε μὲν καὶ πρὸς τὴν εὐθεῖαν ἡ μετάβασις τῦ ῥήματος γίνεται ἀπὸ προσώπυ εἰς πρόσωπον. ἐπαινεῖ τὺς Δαναὺς Ὅμηρος, ὃν τιμῶ. καὶ πάλιν. τέθνηκε Πάτροκλος, ὃν ἐφίλει ὁ Ἀχιλλεύς. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ πρὸς πλαγίαν. τιμῶ Ὅμηρον, ὃς τὺς Δαναὺς ἐπαινεῖ. Καὶ αἱ πλαγίαι δὲ τῦ, ὃς, πρὸς τὰς εὐθείας αἱ πάντων τῶν πτωτικῶν

ἀνα-

ἀναφέρονται. Ὅμηρος, οὗ, ᾧ, ὅν. Καὶ ἀνάπαλιν, τῇ ὃς εὐθείᾳ πᾶσαι αἱ τῶν ἄλλων πτώσεις καταλλήλως συντάσσονται. Ὅμηρος, ὃς τὴν ἰλιάδα συνέγραψε, Ὁμήρου, ὅς. Ὁμήρῳ, ὅς. Ὅμηρον, ὅς. Ὅμηρε, ὅς. Καὶ ἔτι αἱ τοῦ ὃς πλάγιαι ταῖς τῶν πτωτικῶν πλαγίαις ἁπάσαις. Ὁμήρου, οὗ, ᾧ, ὅν, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. καὶ ὁμοῦ ταῖς προθέσεσιν. ἀφ' οὗ, σὺν ᾧ, περὶ ὅν. Ἔστι δ' ὅτε καὶ μετὰ τὸ ὑποτακτικὸν εὐθὺς μετοχὴν ἐπάγομεν ὁμογενῆ, καὶ ὁμοιόπτωτον, καὶ ὁμοιάριθμον, ἢ πλαγιοσύντακτον κατὰ γενικὴν αἰεὶ, καὶ ἤτοι μόνην, ἢ σὺν ὀνόματι, ἢ ἐπιρρήματι, οἷον, αἱροῦμαι ἀρετὴν, ἣν παροῦσαν οὐδεὶς ἄν με ἀφέλοιτο. Ἐπαινῶ τὸν τρόπον Σωκράτους, οὗ καθηγησαμένου, ἢ σπουδαίου γεγονότος, πλεῖστοι ὤναντο τὰ εἰς ἀρετήν. Καὶ σὺν ἐπιρρήματι, οὗ ἄριστα τὸν βίον διάγοντος, Μετοχὴν δὲ ἑτεροπροσωπικῶς, ὡς καὶ τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς, ἐπάγομεν ὧδε, ἐπαινῶ Σωκράτην, ὃν ἀρετῆς ἐν ἑαυτῷ οὔσης τελείας, πολλοὶ μιμησάμενοι ἐπέδοσαν περὶ τὰ καλά. Ἔτι τὸ ὑποτακτικὸν πολλάκις, οὐ πρὸς ἣν πτῶσιν ἀπαιτεῖ τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα, ἀποδίδοται, ἀλλὰ πρὸς ἣν τὸ ἡγούμενον. Ἀττικὸν δὲ τὸ τοιοῦτο. χρῶμαι οἷς ἔχω βιβλίοις, καὶ ἀπολαύω ὧν ἔχω ἀγαθῶν. Ἔτι τὸ ὑποτακτικὸν ἔστι μὲν οὐ πρὸς πληθυντικὸν ἑνικὸν ἀποδιδόμενον εὕρη-

ται.

οἷον, ἀνθρώπους τίννυσθον, ὅς τις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ. ἔστι δ' οὗ τὸ ἀνάπαλιν. μήπως Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐπέλθῃ βουληφόρος, οἵ τέ μοι αἰεὶ βουλὰς βουλεύουσι. Προσκείσθω δὲ καὶ λαμβάνειν ἔνθα ἂν οἷόν τε ᾖ ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ τὸ προτακτικὸν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἑπομένου ῥήματος μετοχὴν, τὴν αὐτὴν τοῦ λόγου φυλάττοντας ἔννοιαν. Εἶναί γε μὴν ὁμοιόπτωτα, καὶ ὁμοιγενῆ, καὶ ὁμοιάριθμα τὰ μεταληφθέντα ἀλλήλοις τε, καὶ τοῖς ἡγουμένοις πτωτικοῖς δεῖ. Σωκράτης, ὃς πολλὰ πεποίηκεν ἀγαθὰ, ὁ πολλὰ πεποιηκὼς ἀγαθά. Κἂν μὴ ᾖ δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πρὸς τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα, μεταληπτέον τὸ σύστοιχον, ἢ συνώνυμόν τι, ἢ ὅμοιον, ὧδε. Σωκράτους, οὗ λόγος ἐπ' ἀρετῇ πολὺς, τοῦ μάλιστα δι' ἀρετὴν ἐπαινουμένου, τοῦ πολὺν ἐπ' ἀρετῇ λόγον ἔχοντος. Σωκράτει, ᾧ Πλάτων διδασκάλῳ ἐχρήσατο, τῷ διδάξαντι Πλάτωνα, ἢ καθηγησαμένῳ Πλάτωνος.

Ἐλλειπτικῶς.

Πολλάκις δὲ τὰ ὑποτακτικὰ καὶ σὺν ἐλλείψει ἑτέρων πτωτικῶν κεῖται. ἧκεν, ὃς ἐμοὶ φίλος. φείδομαι. ὧν φείδεσθαι ἄξιον. Κοινὸν δὲ τὸ τοιοῦτο πάντων τῶν ἀναφορικῶν· Ἐλλειποπτωτεῖ δέ τι καὶ τὰ προτακτικὰ, ἀλλὰ πρὸς γενικὴν, καὶ τὴν ἀφηγουμένην πτῶσιν συνεπιφέρονται νοουμένην. οἷον, λόγος μὲν οὑτοσὶ πρῶτος, δεύτερος δὲ ὁ

τῶν φιλοσόφων. Ἀποδίδοται δὲ καὶ τῷ τίς ἐρωτηματικῷ τὸ ὅς ὑποτακτικὸν μετὰ ῥήματος τοῦ αὐτοῦ τῷ προηγουμένῳ, ἢ καὶ ἑτέρῳ τῷ. οἷον, τίς ἐποίησε τὴν Ὀδύσσειαν; ὃς καὶ τὴν Ἰλιάδα ἐποίησε. Καὶ ἄνευ ῥήματος ἔξωθεν ἀπὸ κοινοῦ. τίς ἐποίησε τὴν Ὀδύσσειαν; ὃς καὶ τὴν Ἰλιάδα. ὅταν δὲ μεθ' ἑτέρου, μοναχῶς. τίς κέρβερον ἐξ ᾅδου ἀνήγαγεν; ὃς καὶ τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα ἀνεῖλε. καὶ σὺν προτακτικῷ δὲ ἄρθρῳ, καὶ μετοχῇ γίνοιτ' ἂν ἡ ἀπόδοσις ὁμοίως. τίς ἐποίησε τὴν Ὀδύσσειαν; ὁ καὶ τὴν Ἰλιάδα ποιήσας. τίς ἀνήγαγε κέρβερον, ὁ καὶ τὸν λέοντα ἀνελών.

Συνθήκη.

Βελτίων δὲ πολλάκις Συνθήκη λόγου ἀποτελεῖται, τῶν ἄρθρων τοῖς ἰδίοις πτωτικοῖς μὴ συναπτομένων, ἀλλά τινος μεσοσυλλαβοῦντος ἑτέρου. οἷον, οἱ τὴν φροντίδα ἔχοντες. ἔνθα δὴ καὶ συμβαίνει ἐπ' ἄλληλά τε κεῖσθαι τὰ ἄρθρα, καὶ μὴ τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἔχειν τοῖς ἰδίοις πτωτικοῖς, ἀλλ' ἀντίστροφον. τὸ γὰρ πρῶτον τῶν ἄρθρων, ἀεὶ τοῦ δευτέρου τῶν πτωτικῶν γίνεται, λέγω δὲ περὶ δυοῖν ἀεὶ πελαζόντων. ὥστε κἂν τρία ἐπάλληλα ᾖ, ταυτὸ ἂν τῷ δευτέρῳ πρὸς τὸ πρῶτον συμβαίνειν, ὡς τό γε πρῶτον καὶ δεύτερον ὁμοιοτακτεῖσθαι τοῖς ἰδίοις αὐτῶν πτωτικοῖς οὐδὲν ἂν κωλύοι. οἷον, οἱ τὴν τῶν ἁπάντων ἀνειλη-

φό-

φόπες φροντίδα. ἀλλὰ τὰ μὲν τοιαῦτα ἑτέρας ἐςὶ θεωρίας.

Περὶ Ἀντωνυμίας.

Ἀντωνυμία δὲ κατὰ τοὔνομα λέξις ἐςὶ λαμβανομένη ἀντὶ ὀνόματος. τῶν γὰρ Ὀνομάτων πρώτου καὶ δευτέρου ἀμοιρούντων προσώπου, ἥδε πρόσεισι, δυναμένη παντὶ πρόσωπον παρέχειν τοῖς ῥήμασιν εἰς λόγου τελείωσιν. ἐγὼ γράφω, σὺ γράφεις, ἐκεῖνος γράφει.

Διαίρεσις.

Διαιρεῖται δὲ εἰς πρωτότυπον, καὶ δεικτικὴν, καὶ ἐπιταγματικὴν, καὶ ὅσα ἄλλα διώρισται πρότερον. ἔςι δὲ καὶ ἡ μὲν ἐντελὴς, ταῦτα ἐμοί. ἡ δὲ ἐγκλιτικὴ, ταῦτά μοι. καὶ αἱ μὲν, αὐτοπαθεῖς, εἴτουν ἰδιοπαθεῖς, ἐμαυτόν. αἱ δὲ, ἑτεροπαθεῖς. οἷον, ἐμέ.

Πρωτότυποι.

Τῶν μὲν οὖν Πρωτοτύπων αἱ εὐθεῖαι πρὸς ἀντιδιαςολὴν αἰεὶ ἑτέρων λαμβάνονται. ἡμεῖς εἴπομεν, καὶ οὐχ ἕτεροι. ἐγὼ γέγραφα, καὶ οὐχ ἕτερός τις. αἱ δὲ πλάγιαι, ἣν μὲν ὀρθοτονῶνται, καὶ αὗται δὴ πρόσωπα διαςέλλουσιν. ἐμοῦ ἤκουσας, καὶ οὐκ ἄλλου. ἣν δὲ τὸ ἀρκτικὸν ἀποβάλλωσι φωνῆεν, ἀπολύτως λέγονται ἐγκλινόμεναι. ἤκουσάς μου, καὶ ἔδωκάς μοι, καὶ εὔφρανάς με. Πάντη δὲ αὗταί τε, καὶ αἱ καλούμεναι Δεικτικαὶ, καὶ Ἀναφορικαὶ, οὐκ ἐπιδέχονται ἄρθρον.

Παράγωγοι.

Τῶν γεμὴν Παραγώγων τὰ ἄρθρα προτίθεται, ὥσπερ καὶ τῶν ἐπιθέτων δὴ, καὶ τῶν ὀνομάτων. ταυτὸν γάρ πως ἐκείνοις δύνανται, ὅλως τε σύνταξιν ἔχουσιν, ἣν τὰ ἐπίθετα, καὶ αἱ μετοχαὶ, πρὸς τὰ κύρια τε, καὶ προσηγορικά. ὁμοιογενῶς δὴ, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως τοῖς κυρίοις τε, καὶ προσηγορικοῖς συντάσσονται. ὁ ἐμὸς οἶκος, ἡ ἐμὴ οἰκία, τὸ ἐμὸν οἴκημα, ὁ ἡμέτερος πατὴρ, ἡ ἡμετέρα μήτηρ, τὸ ἡμέτερον τέκνον. Α'νάγκη δὲ ταῖς κτητικαῖς ταῖς δε, ῥήματι πρώτου, ἢ δὲ δευτέρου προσώπου συναπτομέναις, τὰς πρωτοτύπους συντάττειν, καθάπερ καὶ τοῖς ὀνόμασιν. οἷον, σὺ ὁ ἐμὸς παῖς μανθάνεις, ἐγὼ δὲ ὁ σός γε πατὴρ διδάσκω. ὥσπερ, σὺ μὲν ὁ Πλάτων διδάσκῃ, ἐγὼ δὲ ὁ Σωκράτης διδάσκω. Ε'τι αἱ μὲν τοῦ πρώτου, καὶ δευτέρου προσώπου κτητικαὶ, τοῖς ἔξωθεν εὖ μάλα προσώποις συνάπτονται. οἷον, ὁ ἐμὸς παῖς σὲ, ἢ ἐκεῖνον φιλεῖ. αἱ δὲ τοῦ τρίτου, δίχα τοῦ ἑτέρου τὸν κεκτημένον δηλοῦντος αὐτὸν, συνταχθῆναι πρὸς ἕτερον πρόσωπον ἐκ ἐθέλουσι. σολοικισμὸς γὰρ τὸ φάναι, ὁ σφέτερος παῖς φιλεῖ ἐμέ. καὶ οὖν ὁ σφέτερος αὐτῶν παῖς ῥητέον, ἢ ὁ παῖς αὐτῶν, ἀλλὰ τοῦ κτητικοῦ.

Ἀντιμετάβασις.

Κατὰ μέντοιγε ἀντιμετάβασιν εὖ ἔχει συντάξεως τὸ σφέτερον μόνον, ὡς καὶ τὰ τοῦ πρώτου, καὶ δευτέρου προσώπου, καλῶ δὲ ἀντιμετάβασιν, ἵνα ἑκατέρωθεν ἐπὶ θάτερα μετάβασις θεωρῆται ῥήματος. οἷον, δέονταί σου τοῖς σφετέροις ἐπικουρῆσαι. καὶ τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι, καὶ πάσαις, ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει, καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν. Ἔτι αἱ κτητικαὶ, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, πρὸς τὰ ἔχοντα, οὐ πρὸς τὰ ἐχόμενα. οἷον, τὸ φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν. ἐνίοτε μέντοι καὶ πρὸς τὰ ἐχόμενα, τὸ ἐμὸν φῶς τῶν ὀφθαλμῶν. ὅμοιον δὲ καὶ τὸ, ἔγνως ἐννοσίγαιε ἐμὴν ἐνὶ στήθεσι βουλήν.

Διαφορά.

Διαφέρει δὲ τὰ περὶ τὴν σύνταξιν ἡ Παράγωγος Ἀντωνυμία τῆς Πρωτοτύπου, ᾗ δὴ ἡ μὲν πρωτότυπος συντάσσεται Ῥήματι, καὶ Ὀνόματι, καὶ Μετοχῇ. παῖδα δέ μοι λύσατε φίλην. καὶ μὲν μεῦ βουλέων ξυνίον ἀέκοντος ἐμοῖο. καὶ ταυτοπροσωπικῶς τε, καὶ ἑτεροπροσωπικῶς. ἐκεῖνος τῆς ἀρχῆς λαβόμενος, παρ' οὐδὲν ἦγε τοὺς ἄλλους. ὁ δὲ μεγίστης περὶ αὐτὸν συνειλεγμένης δυνάμεως, ᾔει ἐπὶ τοὺς πολεμίους. οἷον δὴ καὶ τὸ Δημοσθένους. κατασκεδάσας γραφὴν οὐκ ἐπ' ἐμὲ,

ἀλλ' ἐπὶ τὸν θεῖόν μου. ἡ δὲ Παράγωγος ὀνόμασι μόνοις. τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα.

Αὐτοπάθεια.

Ἐπ' αὐτοπαθείας γε μὴν οὔτ' οὖν πρωτοτύπῳ, ὅταν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῇ τε καὶ πάσχῃ, οὔτ' αὖ παραγώγῳ χρώμεθα, ἀλλὰ τοῖς συνθέτοις. ἑαυτοῖς βοηθοῦμεν. καὶ ὅρα σαυτόν.

Ἐπαναφορά.

Συμβαίνει δὲ τῇ Ἀντωνυμίᾳ καὶ ἐπαναφορὰ ἐν τρίτῳ προσώπῳ, δι' ἧς προειλεγμένα ἄττα ὀνόματα σὺν ἀναμνήσει ἀντονομάζοιτ' ἄν, λυφθῆναί γε μὴ δυνάμενα ἔτι. Ζεὺς δ' ἐπὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσεν. Τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν, καὶ ὀϊζὺν, Νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ. εἰ γάρ τις Ζεὺς πάλιν λέγοι, καὶ οὐκ αὐτὸς, οὐ συνάξει ἀμφότερα πρὸς τὸν Δία, ἀλλ' ἀρχὴν ὥσπερ λόγου ἑτέρου ποιήσεται. Ἐγγὺς δέ τι τούτου καὶ τὸ, ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ αὐτὸν μᾶλλον φιλοῦσα. Οὐ μόνον δὴ ἀντωνόμασται, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων Ἀντωνυμιῶν ἐπινοῆσαί ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἀναφέρεταί γε, ὅπερ οὐκ ὀνομάτων ἂν εἴη, ἀλλ' ἢ προσλαβόντων τὰ ἄρθρα.

Δεικτικαί.

Οὐ καθάπερ δὴ αἱ Ἀναφορικαὶ, οὕτω τοι καὶ Δεικτικαὶ ἀντὶ προλεχθέντων ὀνομάτων λαμβάνονταί τινων, ἀλλ' ἀντὶ τῶν δεικτικῶς ἐξενεχ-

θῆ-

θῆναι μὴ δυναμένων. Ἴδιον γέτοι τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ τὸ κατὰ διαφόρους φωνάς, διάφορα ποιεῖν πρόσωπα τρίτα. Τὰ γάρ τοι ῥήματα κατὰ μίαν φωνὴν πλείοσι τρίτοις ἀνήκει προσώποις. λέγομεν οὖν, ὅτι γράφει Σωκράτης, ἢ Καλλίας, ἢ ὁστισοῦν· οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐπ' ἀντωνυμίας ὡσαύτως. Ὥρισαι δὲ τὰ τῶν Ἀντωνυμιῶν πρόσωπα οὐ μόνη τῇ τῶν παρόντων δείξει, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀναφορᾷ, καὶ ἀναπολήσει τῶν ἀπόντων. Ὅθεν δὴ καὶ τῷ Ἀριστάρχῳ εἴρηται, συζύγους εἶναι τοῖς προσώποις τὰς Ἀντωνυμίας. ὁρίζεται γὰρ ὁμοίως κατὰ πᾶν πρόσωπον, ἤτοι ἐνδείξει, ἢ ἀναφορᾷ, τῶν ῥημάτων ἐν τρίτῳ προσώπῳ ἀορισούντων, εἰμὴ τῷ ἐξαιρετόντι. οἷον βροντᾷ, καὶ ἀστράπτει, καὶ ὕει. τὸν γὰρ Θεὸν ἐπινοητέον ὡς ταῦτ' ἐνεργοῦντα. ἐπεὶ τόγε τρίτον οὐ παντί οὐδ' ἐπὶ τούτων γε ὥρισαι. Καθόλου δὲ ὥσπερ τὰ Ὀνόματα, οὕτω καὶ αἱ Ἀντωνυμίαι τοῖς ῥήμασι κατὰ πτῶσιν ἑκάστην συντάσσονται. καὶ ταῖς μὲν εὐθείαις ἀμεταβάτως, οἷον, οὗτος τρέχει. ταῖς δὲ πλαγίαις μεταβατικῶς, τούτου φείδομαι, τοῦτο χαρίζομαι, τοῦτον ἐπαινῶ. πλὴν μὴ τὰ ῥήματα ἀπόλυτα ἄττα καὶ ἄσχετα ᾖ. οἷον, τὸ ζῶ, καὶ πλουτῶ, καὶ ὑγιαίνω.

Διακριτικόν.

Προστίθεμεν δὲ τὴν εὐθεῖαν τοῖς ῥήμασι πολλαχῇ, οὐχ ὡς μὴ ἐνοῦσαν δυνάμει, καὶ νοουμένην, ἀλλ' ἤτοι πλείονος ἐνδείξεως ἕνεκα, ἢ διαστολῆς.

Διακριτικωτάτη γάρ τοι προσώπων ἡ ἀντωνυμία, ἄλλως τε κἂν σύνδεσμος προσλαμβάνηται ὧδε. σὺ μὲν ἐδίδασκες τὰ γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων.

Σύνθετοι.

Τῶν δὲ συνθέτων χρῆσις μὲν, ὥσπερ εἴρηται, ἐπὰν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῇ τε, καὶ πάσχῃ. ἑκάστη δὲ ἐπὶ τὸ ἐνεργοῦν αὐτὸ ἐπιστρέφει, ἢ ἐπί τι τῶν αὐτοῦ, ὥσπερεὶ ἀντανακλωμένη, σώζω ἐμαυτόν. σώζω τὰ ἐμαυτοῦ. ἔστι δὲ φάναι, καὶ τὰ ἐμαυτοῦ ἐμὲ σώζει. ὥστε διχῶς ἡ περὶ τὸ αὐτοπαθὲς κτητικὸν σύνταξις, ἤτοι ἀπὸ τοῦ κεκτημένου ἐπὶ τὸ κτῆμα, ἢ ἀνάπαλιν. ἔνθα δὲ καὶ μεταλαμβάνειν ἔξεστιν ὄνομα ἰσοδυναμοῦν. οἷον τὸ ἴδιον, ἢ οἰκεῖον, ἢ τοιοῦτό τι. Σωκράτης τὸν ἑαυτοῦ παῖδα παιδεύει, καὶ τὸν ἴδιον παῖδα. πρό τε αὐτῷ τῷ ὀνόματι καὶ τὴν γενικὴν τοῦ συνθέτου συντάσσειν. ἀφίημι κληρονόμον τὸν ἴδιον ἐμαυτοῦ παῖδα. φιλεῖ πᾶς ὁστισοῦν τὸν ἴδιον ἑαυτοῦ υἱόν. Ὁμήρου ἴδιον τὸ βιβλίον. τῇ ἰδίᾳ τοῦ λέγοντος ἐπιμελείᾳ. Κοινὸν δὲ ταὐτὸ τοῦτο καὶ πρὸς τὰς κτητικάς. οἷον. σὸν ἄρα ἐστὶν ὦ Σώκρατες καὶ τοῦτο γνῶναι τοῦ πάντα τὰ δίκαια ἐν ἡμῖν εἰδότος. καὶ τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου βίον. Τὸ ἐμὲ αὐτὸν ὠφελεῖ, ἐπιτατικῶς λέγεται, πρὸς τὸ, ἐμὲ ὠφελεῖ, ἀπολελυμένον. Ὅτι δὲ τὸ σύνθετον ἐπὶ μόνων τῶν ἑνικῶν, διὰ τοῦτο τῇ ἀν-

φο-

φορικῇ συντάσσοντες ταῖς ἁπλαῖς, χρώμεθα ὁμοιοπτώτως ἐπίτε δυϊκοῦ, καὶ πληθυντικοῦ. οἷον, νῶϊ αὐτὼ ὠφελοῦμεν, νῶϊν αὐτοῖν ἁπτόμεθα, σφῶϊ αὐτὼ ὠφελεῖτον. Οὐκ ἔτι δε καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου ὁμοίως. Κἀπὶ τῶν πληθυντικῶν δέ τοι ὡσαύτως. ἡμῶν αὐτῶν, ἡμῖν αὐτοῖς, ἡμᾶς αὐτοὺς, σφῶν αὐτῶν, σφίσιν αὐτοῖς, σφᾶς αὐτούς. Ἔστι γε μὴν πληθύνοντι λέγειν, καὶ ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτοὺς, κοινῇ κατὰ πάντων προσώπων. ἑαυτοὺς ὠφελοῦμεν, ὠφελεῖτε, ὠφελοῦσιν. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἑαυτὸν ὠφελῶ, ἢ ὠφελεῖς. διελέγχεται γάρ τοι ἀκαταλλήλως ἔχον ἀπὸ τοῦ ἐμαυτὸν, ἢ σαυτὸν, ὡς εἴρηται.

Ἀλληλοπαθές.

Παραπλησία δέ πως τουτοισὶ καὶ ἡ τοῦ ἀλλήλου σύνταξις. δι' αὐτοπάθειαν γὰρ τοῦ ὅλου ἀθροίσματος, καὶ ταῦτα ἐπὶ τῶν συμπλεκομένων λαμβάνοντες λέγομεν. ἀλλήλους ὠφελοῦμεν, ὠφελεῖτε, ὠφελοῦσιν. Ὅπη γε μὴν οὐ τὰ μέρη καθ' ἕκαστον ὑφ' ἑαυτῶν πάσχει, ἀλλ' ὑφ' ἑτέρου ἀμοιβαδὸν, προσαγορευέσθω ἡμῖν μὴ αὐτοπαθὲς τὸ τοιοῦτο, ἀλλ' ἀλληλοπαθές. Δῆλον δ' ἄρα καὶ ὡς αἱ τοιαῦται ἀντωνυμίαι, ῥήματι οὐκ ἂν ἐπιδέχοιντο παθητικά. Τὸ γὰρ αὐτοπαθὲς ἐνέργεια τοῦ εἰς ἑαυτὸ ἐνεργοῦντός ἐστιν, ὡς εἴρηται.

Πε-

Περὶ Προθέσεων.

Ἡ δὲ προτιθεμένη λέξις πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, καὶ διὰ τοῦτο Πρόθεσις ὀνομαζομένη, διήρηται μὲν πρότερον, ἐνταῦθα δὲ ὅπως συντάξεται θεωρῶμεν. Προτίθεται μὲν οὖν τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἢ κατὰ σύνθεσιν, ἢ κατὰ παράθεσιν. συνθέσεως μὲν γὰρ τὸ, σύνοικος, πάροικος, ἔποικος, μέτοικος. παραθέσεως δὲ τὸ, ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, ἢ κατὰ τῆς Ἀττικῆς. ταύτην δὲ τὴν ἐκ παραθέσεως σύνταξιν δηλοῦν βούλονται καὶ οἱ προτίθεσθαι λέγοντες εἴτε συνθέσει, καὶ συντάξει. Ἐοίκασι δ' αἱ Προθέσεις συνδεσμικῆς συντάξεως γινόμεναι παρεμφαντικαί. ὅθεν καὶ τοῖς Στωϊκοῖς προθετικοὶ σύνδεσμοι ἐκαλοῦντο. τὸ γὰρ διατὶ λυπῇ, τὸ ἕνεκα τίνος λυπῇ παρεμφαίνει. καὶ τὸ ἐκ ῥαθυμίας, τὸ ἕνεκα ῥαθυμίας. οὐ δὴ οὖν ἀπεμφαῖνον, εἰ καὶ τὸ ὅτι παραδεξάμενον τὴν διὰ, καὶ κατὰ, σύνταξιν ἐπέχει συνδεσμικήν. τοῖς γε μὴν ῥήμασιν αἰεὶ κατὰ σύνθεσιν αἱ προθέσεις. οἷον, καταγράφω, καὶ προκαλοῦμαι. ἔνδοθέν τε ἡ κλίσις, κατέγραφον, ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ διαφέρον δηλοῦται ἐκ τῆς συνθέσεως. εἰ γὰρ μηδέν τι πλέον, ἔξωθεν ἡ κλίσις, καθάπερ καὶ τοῖς ἁπλοῖς. καθεύδω, ἐκάθευδον, καθέζομαι, ἐκαθεζόμην. Πρόθεσις δὲ κατὰ παράθεσιν σὺν εὐθείᾳ, ἢ κλητικῇ οὐδέποτε τάξεται, συντάσσεται δὲ ταῖς πλαγίαις ὧδε.

Ἐν.

Ε'ν.

Η' μεν Ε'ν, ἀεὶ δοτικῇ. ἐν οἴκῳ, ἐν ἀγορᾷ. τὸ δ' ἐν ἅδȣ, καὶ ἐν διδασκάλȣ, ἐλλειπτικῶς. δεῖ γὰρ κἀνταῦτ' ἐπινοεῖν τὴν τόπῳ, καὶ οἴκῳ δοτικὴν.

Εἰς.

Η' δὲ Εἰς, ἀεὶ αἰτιατικῇ. εἰς ἐκκλησίαν, εἰς ἀγορὰν. τὸ δὲ εἰς ἅδȣ, καὶ εἰς διδασκαλȣ, ἐλλειπτικῶς, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς Ε'ν. ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ μεν ἀψύχων τῇ Εἰς, ἐπὶ δ' ἐμψύχων τῇ Πρὸς μάλιςά γε χρηςέον. πορεύομαι εἰς ἀγορὰν, πέμπω τὸ χρυσίον πρὸς σέ. ἰδιώτερον δὲ τῇ μεν Εἰς ἐπὶ ἐπαίνȣ καὶ ἀναφορᾶς, τῇ δὲ Πρὸς τὸ ἀνάπαλιν. ἀνήνεγκε μεν γὰρ εἰς τὸν ἄρχοντα φαμεν, καὶ ὕμνȣς εἰς Α'πόλλωνα, πολεμεῖ δὲ πρὸς ὁμόρȣς. καθ' ἣν δὴ εὔνοιαν, καὶ τῇ Εἰς ἔςιν ὅτε χρηςέον, ἠγνωμονήκεσαν εἰς ἡμᾶς.

Ε'ξ.

Η' δὲ Ε'ξ, ἀεὶ γενικῇ. ἐξ Α'ττικῆς, ἐκ Μεγάρων.

Σὺν.

Η' δὲ Σὺν, ἀεὶ δοτικῇ, σὺν Θεῷ, σὺν λόγῳ.

Πρός.

Η' δὲ Πρὸς, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μεν, ὅταν τὴν ἀπὸ προσώπȣ σημαίνῃ κίνησιν. πρὸς Θεȣ τἀγαθά. ἢ τάσσηται

ται ἐπὶ ὅρκου. ἧκε πρὸς Θεοῦ. ἢ τὸ ἐναντίον δηλοῖ. πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων, ἢ τὸ καθῆκον. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θροεῖν ἐπῳδάς. δοτικῇ δὲ, ὅταν τὸ ἐγγύς τε καὶ παρακείμενον. οἷον, πρὸς τοῖς ποσίν. αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν κίνησιν πρὸς ἔμψυχον μάλιστά τι, καὶ ὡς ἄλλως δὴ εἴρηται, καὶ ἔτι ὅταν, ἢ σχέσιν τινὰ, καὶ λόγον. ὡς τὰ δύω πρὸς τὰ τέσσαρα, οὕτω καὶ τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ ὀκτώ. ἢ παράδειγμα. ᾄδει πρὸς αὐλόν.

Πρό.

Ἡ δὲ Πρὸ, ἀεὶ γενικῇ. πρὸ τῶν θυρῶν, πρὸ τοῦ χρόνου.

Ἀνά.

Ἡ δὲ Ἀνὰ, ἀεὶ αἰτιατικῇ. ἀνάτ᾽ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Κατά.

Ἡ δὲ Κατὰ γενικῇ, καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μὲν, ἐπὶ καταφορᾶς, καὶ κατηγορίας. κατὰ Αἰσχίνου λόγος. καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω καὶ περί τι, ἢ περὶ τοῦ δηλοῖ. κατὰ γῆς κάθημαι, κατ᾽ ἀνθρώπου τὸ ζῷον. Τὸ δὲ κατ᾽ οὐλύμποιο καρήνων, ἀντὶ τοῦ ἀπό. Αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν τὸ παραβαλλόμενόν τι, καὶ ὅμοιον. οἷον, καθ᾽ Ὅμηρον, καὶ κατὰ νοῦν προχωρεῖ. ἢ τὸ περί τι, καὶ ἔν τινι. καθ᾽ ὁδὸν ταῦτα ἐποίουν, καὶ ἔμενον κατὰ χώραν. ἢ χρόνον, ὁ καθ᾽ ἡμᾶς γεγονὼς ἀνὴρ εὔδοξος.

Διά.

Διά.

Ἡ δὲ Διὰ, γενικῇ μὲν, ἐνέργειάν τινα, ἢ τὸ μέσον δηλοῦσα. διὰ σοῦ ταῦτα ἂν ἄμεινον γίγνοιτο. καὶ ἐπορευόμην δι' ἀγορᾶς. αἰτιατικῇ δὲ, αἰτίαν. διὰ σὲ ταῦτα γράφω. Ὅμηρος δὲ καὶ τὸ μέσον αἰτιατικῇ ἐνίοτε φράζει. διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Μετά.

Ἡ δὲ Μετὰ, γενικῇ μὲν, τὸ ὁμοῦ σημαίνουσα. ἡδὺς μετὰ φίλων ὁ βίος. τὸ δὲ μετὰ τριτάτοισιν ἄνασσε, ποιητικόν. Αἰτιατικῇ δὲ, τὸ ὕστερον μετὰ τὴν ἑορτήν. καὶ Πλάτων μετὰ Σωκράτην.

Παρά.

Ἡ δὲ Παρὰ, γενικῇ μὲν, τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνουσα κίνησιν. οἷον, παρὰ Θεοῦ τἀγαθά. ἡ μὲν γὰρ Ἀπὸ καὶ Ἐκ τῇ ἀπὸ τόπου μάλιστα κινήσει οἰκεῖαι. ἡ δὲ Παρὰ καὶ Πρὸς, τῇ ἀπὸ προσώπου. Δοτικῇ δὲ, στάσιν, καὶ τὸ ἐγγύς. παρ' ἐμοὶ διατρίβει. Αἰτιατικῇ δὲ, κίνησιν ἐπί τι. παρὰ σὲ ἔρχομαι. ἢ τὸ διά τι. παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἡ τιμωρία. ἢ τὸ ἔξω σκοποῦ, καὶ ἐπαγγελίας. οἷον, παρὰ γνώμην συμβαίνει.

Ἀντί.

Ἡ Ἀντὶ ἀεὶ γενικῇ. ἀντὶ πολλῶν, ἀνθ' ἑνός.

Ε'πί.

Η' δὲ Ε'πὶ γενικῆ, καὶ δοτικῆ, καὶ αἰτιατικῆ. Γενικῆ μὲν, χρόνου δηλοῦσα· ἐπὶ ἄρχοντος Α'θήνησι Πυθοδώρου· ἢ τὸ περί τι καὶ ἔν τινι· ἐπὶ πολλῶν μάθοι τις αὖ τὰ λεγόμενα· ἢ τὸ ἐπάνω· τὰ τετράποδα ἐπὶ γῆς. Δοτικῆ δὲ, αἰτιολογοῦσα τὸ οὗ ἕνεκα. οἷον, ἐπὶ ἀγαθῷ πάντα ἐποίει. ἢ δύναμιν, καὶ αὐτεξούσιόν τι δηλοῦσα. ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων. ἢ τὸ ὕστερόν τε, καὶ δευτερόχετον. ἐπὶ τούτοις πολλὰ ἕτερα διεξῄει. ἢ τὸ ἐπάνω. ἐπὶ κρηπῖδι ὁ τοῖχος ἕστηκεν ἰσχυρᾷ. αἰτιατικῆ δὲ, κίνησίν τινα λέγουσα. ἐπὶ τὴν Α'ττικὴν ἐπορεύετο. καὶ γενικῆ δὲ, ταὐτὸ τοῦτο ἔσθ' ὅτε δηλοῖ. ἐπὶ οἴκου, καὶ ἐπὶ τῆς χώρας. ὀρθῶς μὲν, καὶ Α'ττικῶς, οὐ κατὰ πολλὴν γέ τινα χρῆσιν.

Περί.

Η' δὲ Περὶ, γενικῆ μὲν, αἰτιολογοῦσα. περὶ προθέσεως γράφω. τὸ δὲ περί του δεδοικέναι, μοναδικόν. Αἰτιατικῆ δὲ, τὸ κύκλῳ σημαίνουσα, καὶ περιποιητικὸν, ἢ συστατικόν. οἷον, περὶ τὴν πόλιν τὸ στράτευμα. τὸ δ' ἐρωτήσει περὶ δουρὶ, καὶ περὶ πύργῳ, ποιητικά.

Α'μφί.

Η' δὲ Α'μφὶ, ὁμοιόσημός τε ἐστι, καὶ ὁμοιοσύντακτος τῇ Περὶ, συνηθεστέρα μέν τοι γε ἡ Περί.

Α'πό.

Α'πό.

Η' δὲ Α'πὸ, ἀεὶ γενικῇ. ἀπὸ δικαίου, ἀφ' ἑτέρου.

Υ'πό.

Η' δὲ Υ'πὸ, γενικῇ, αἰτιολογοῦσα τὸ ποιητικόν. οὐδὲ ὑπὸ πενίας ἀέργετῶ. καὶ ἔτι τὸ ὑποκάτω σημαίνουσα. ὑφ' ἵματος κρύπτοντα χεῖρα. ὃ δὴ καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντασσομένη δηλοῖ. ὑπὸ δένδρον, καὶ ὑπὸ δένδρῳ.

Υ'πέρ.

Η' δὲ Υ'πὲρ, γενικῇ μὲν, ἐπὶ βοηθείας, οἷον, ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος. καὶ ἀπολογίας, ὁμοίως τῇ Περὶ, ὑπὲρ ὧν εἶπον, πάλιν ἐρῶ. καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω δηλοῖ ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον. Αἰτιατικῇ δὲ, τὸ πλέον τε, καὶ ἐπέκεινα, καὶ ὅλως ὑπερκείμενον ἀποφέρεται. οἷον, ὑπὲρ ἄνθρωπον τί ἐστιν ὁ Θεὸς, εἰδέναι.

Σύνθεσις.

Συντεθεῖσαι δὲ τοῖς Ρ'ήμασιν αἱ προθέσεις, τὴν ἰδίαν ἔτι φυλάττουσαι σημασίαν, ἀπαιτοῦσι τὴν αὐτῶν πτῶσιν, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν ἅπασαι· κατηγορῶ σου, ἀφίστημί σου, ὑπερέχω σου, παραινῶ σοι· ὅτι μὴ ἐπὶ τῶν κτητικῶν, καὶ περιποιητικῶν· ἐμφοροῦμαι, ἐντρυφῶ, καὶ παραπολαύω σου, καὶ περιτίθημί σοι. ἡ γεμὴν κατὰ συντεθεῖσα, καὶ ἐπιτείνει ὁμοιοπτώτως· κατεσθίει πάντα, κατεῖπέ μοι. καὶ ταῦτα μέν τοι,

καὶ

καὶ εἴτι ὡς σύνθετον οὕτω προφέροιτο ἕτερον, μὴ δὲ τοῦ προθετικοῦ ἰδιώματος ἀπολείπεσθαι, οὐδὲν ἂν κωλύοι. κατειπεῖν οὖν ἑτέρου, καὶ κατεσθίειν, καὶ καθορᾶν. καλείσθω δὲ τὸ μὲν προθετικὸν, τὸ δὲ ῥηματικόν.

Ἀναστροφή.

Ἀναστρέφονται δὲ αἱ μὲν μονοσύλλαβοι ἐπὶ τέλει που τῶν ἐπῶν, ὡς ἐπὶ τῶν ὁμηρικῶν ἐκείνων. οὐ μέντοι κακὸς εἴδεται, οὐδὲ κακῶν ἔξ. καὶ ἦλθεν ἀργυρότοξος ἀρτέμιδι ξύν. Τῶν δὲ δισυλλάβων ἔν τε τοῖς πεζοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐμμέτροις, πλὴν τῆς Διὰ, καὶ Ἀνὰ, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ ἡ μὲν, τῇ Δία αἰτιατικῇ, ἡ δὲ, τῇ Ἄνα κλητικῇ. ὦ ἄνα Λητοῦς ὑέ. ὀρθοτονεῖσθαι γὰρ ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὀρθείᾳ τάσει ἀνάγκη. αἱ δὲ τείχουσι, οὔ. οἷον, ἤτε Ἀντὶ, καὶ Ἀμφί. ὅθεν οὐδὲ αἱ τῷ ι πλεονάζουσαι. οἷον, Καταὶ, Παραὶ, Ὑπεὶρ, ἅτε δὴ γενόμεναι τείχουσι. ἡ δὲ Ἐν προσλαβοῦσα τὸ ι, καὶ γενομένη Ἐνὶ, καὶ δισυλλαβήσασα, καὶ διχονήσασα ἀναστρέφεται. οἷον, ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, καὶ ὦ ἐνὶ κούρῃ κοιμᾶται. Ἐνίοτε δὲ καὶ αἱ δισύλλαβοι διχοῦσαι. ὅμως οὐκ ἀναστρέφονται. οἷον, Ἰθάκην κατὰ κοιρανέουσι. καὶ εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περὶ κείμενον. Ἐν δὲ μεταξὺ δυοῖν ὀνομάτων ἡ πρόθεσις, τοῦ μὲν κυρίου, τοῦ δὲ προσηγορικοῦ, ἢ ἐπιθέτου, ἀναστρέφειν δεῖ, ἵνα

τοῦ ὅλου προηγήσηται λόγου. οἷον, ποταμοῦ ἀπο-
Σελλήεντος, καὶ Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι. Ὡσαύτως
δὲ κἂν μεταξὺ κυρίων δυοῖν, ἢ προσηγορικῶν
κέηται, συνδέσμου μετὰ τὴν πρόθεσιν ἐπιφε-
ρομένου. οἷον, νηῶν ἄπο, καὶ κλισιάων. Ἀγα-
μέμνονος πέρι, καὶ Ἀχιλλέως, κἂν μεταξὺ μὲν
ἐμπίπτῃ, καὶ μηδὲν ἕτερον μέρος λόγου μεσο-
συλλαβῇ, ὑποτάττηται δὲ ὅπερ ἐχρῆν προη-
γεῖσθαι, ἀναστρέφεται ἔτι. οἷον, ᾧ ἔπι πόλλ'
ἐμόγησα. Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων. θεῶν ἄπο
μήδεα εἰδώς. ἐὰν δὲ μεταξὺ προθέσεως καὶ τοῦ
ῥήματος, ἢ τοῦ ὀνόματος πρὸς ὃ ἡ πρόθεσις,
μέρος λόγου ἕτερον παρεμπίπτῃ, οὐκ ἀναστρέφε-
ται. τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο. Εἰ μέν τοι εἴη
ἐπὶ τέλει τοῦ ἔπους, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐν στιγμῇ
νοήματος, ἀναστρέφεται, καὶ μεσοσυλλαβοῦντός
του, πάντων δ' ἔπτυσε πολὺ κάτα. Καὶ αἱ πα-
θοῦσαι δὲ ἔκθλιψιν τοῦ φωνήεντος οὐκ ἀναστρέ-
φονται, εἰ μὴ στιγμὴ ἐπιφέροιτό τις, ἢ τὸ σημαι-
νόμενον διαφθείροιτο μὴ ἀναστρεφομένης, ὡς ἐπὶ
τοῦ, σεῦτο γὰρ ἡφαίστοιο πάρ οἴσεμεν ὅπλα. Ποιη-
ταὶ μὲν οὖν μετὰ τὰς προθέσεις ἐνίοτε στίζουσι, λο-
γογράφοι δ' οὔ, ὅτι μὴ ἐπὶ τῆς Πρός. ταύτην γὰρ
μόνον καὶ πρὸ στιγμῆς τάττουσιν, ὡς τὸ, καὶ μικρόν
τι πρός. Ἔνιοι δὲ καὶ κατ' ἔλλειψιν προθέσεων
λέγεσθαι τὰ τοιαῦτα φασί. βοῦν σίτου ὠνοῦμαι,
ἐνδεῖν γὰρ τὴν διά. πολὺς τὸν λόγον, ἐνδεῖν

τὴν κατά. ἡδὺ τῶν φυτῶν ἀναπνεῖ, καὶ δρέπομαι τῶν ἀνθέων, καὶ πίνω τοῦ ὕδατος, καὶ κρεμῶσε τοῦ ποδός, ἐνδεῖν τὴν ἀπό.

Περὶ Ἐπιῤῥήματος.

Τὸ δ' Ἐπίῤῥημα, πρὸς τὰ ῥήματα ἔχει τὴν σύνταξιν. Αἰεὶ γὰρ ῥήματι προηγεῖται, ἢ ἐφέπεται, ταῖς λεγομέναις ἐνεργείαις ἐπιλεγόμενον. ὅθεν καὶ τὴν προσηγορίαν ἀπηνέγκατο καὶ τὸν λόγον. Ἔστι καὶ γὰρ μέρος Λόγου ἄπτωτον κατὰ ῥήματος λεγόμενον, ἢ ἐπιλεγόμενον ῥήματι, καὶ οἷον ἐπίθετον ῥήματος. Καθάπερ οὖν τὰ τῶν Ὀνομάτων ἐπίθετα τῶν Κυρίων κατηγορεῖται καὶ Προσηγορικῶν, οὕτω δὴ καὶ τὰ Ἐπιῤῥήματα. Κἂν γάρ τοι μεταξὺ τοῦ Ῥήματος, καὶ Ἐπιῤῥήματος τύχῃ παραπεσόντα πλείονα ἄττα, ὅμως μέντοι αὐτὸ τὸ Ἐπίῤῥημα πρὸς τὸ Ῥῆμα ἀναφερόμενον λέγεται. Καὶ μὲν δὴ καὶ πλείω πολλάκις συμπλέκοντες ἐπιῤῥήματα, ἑνὶ τῷ ῥήματι ἀποδίδομεν ἱκανῶς. οἷον, καλῶς, καὶ ἀσεβῶς, καὶ δεόντως πεποίηκας. κοινὸν δὲ τὸ τοιοῦτο· Ἔχει μὲν οὖν τὰ Ἐπιῤῥήματα τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ Ῥῆμα, πλὴν τοῦ κλητικοῦ ἐπιφθέγματος, καὶ τῶν σχετλιαστικῶν, καὶ θαυμαστικῶν, καὶ τῶν θετικῶν. Τὸ μὲν γάρ τοι πρὸς κλητικήν. ὦ φίλε Πῶλε. τὰ δὲ, πρὸς γενικὴν, φεῦ τῶν κακῶν, ὢ τοῦ μεγέθους. Τὰ δὲ, πρὸς δοτικὴν, ἢ αἰτιατικήν. γραπτέον ἡμῖν, γραπτέον ἡμᾶς. ἔστι δὲ χρῆσθαι

χε-

σχετλιαστικοῖς, καὶ θετικοῖς, καὶ αὖθι τινὸς ἐπεκφορᾶς πτωτικῆς. Τὰ μὲν οὖν, πτωτικῶς συντάσσεται. φεῦ τοῦ μεγέθους. Τὰ δὲ ῥηματικῶς, εὖ ἔχει. Τὰ δὲ, συναμφοτέρως, πόῤῥω ἡμῶν οἰκεῖ. Καὶ τὰ μὲν συναμφοτέρως, καὶ ῥηματικῶς. οἷον, πόῤῥω οἰκεῖ. Τὰ δὲ ῥηματικῶς, ἢ πτωτικῶς, οὐκ ἐξ ἀνάγκης, καὶ δὴ συναμφοτέρως.

Χρονικά. Νῦν.

Τῶν δὲ χρονικῶν τὸ μὲν Νῦν, πᾶσι τοῖς τοῦ Χρόνου μορίοις συντάσσεται. πλὴν τοῦ Ὑπερσυντελικοῦ. νῦν πειρᾶται. νῦν αὖτ' ἔγχει πειρήσομαι. νῦν μὲν δὴ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν Ἀθήνῃ. καὶ δηλοῦν μὲν τὸ τοῦ χρόνου ἐνεστηκὸς, ἐνεστῶτι συντάσσεται μόνῳ, καὶ ἀρκτικὸν γίνεται λόγου. ἀκολουθίαν δέ τινα σῶζον προηγουμένου, οὐτ' ἀρκτικόν ἐστι λόγου, καὶ ἀεὶ τῷ δὲ συνδέσμῳ συνάπτεται. οἷον, ἐγὼ μὲν ᾤμην τοῦτ' ἐκεῖνον ἐρεῖν, νῦν δὲ οὐθὲν τούτων εἴρηκεν. ἀντιπαράκειται δὲ τῷ τοῦ ἐνεστῶτος Νῦν, τὸ Αὐτίκα καὶ Ἄρτι. νῦν ποιῶ. ἄρτι πεποίηκα. αὐτίκα ποιήσω.

Χθές.

Ὁμοίως δ' ἔχει καὶ τὸ Χθὲς, καὶ Αὔριον, πρὸς τὸ Σήμερον. εἰρήσθω δέ τοι, καὶ αὔριον ἔρχομαι, εἰ πρὸς θυμοῦ, τὸ μέλλον γίνεσθαι ἐπιπλέον πιστοῦσθαι.

Ο῞πε. Τόπε.

Κοινὸν δὲ, ϗ τὸ Ο῞πε, ϗ Τόπε, πλlὺ τῦ παρακειμένυ.

Πρώlυ. Πάλαι.

Τὸ δὲ Πρώlυ, ϗ Πάλαι, ἴδια τῦ παρῳχημένυ. πάλαι πότ᾽ ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. πρώlυ ἐλήλυθεν.

Η῎δη.

Τὸ δὲ Η῎δη, κοινὸν μέλλοντος, ϗ παρήκοντος. ἤδη βεβάδικα, ἤδη βαδίσω. λέγεταί τε ἐπὶ τῶν μὴ πολὺ ἀφεστηκότων, ὡς ϗ τὸ πρώlυ.

Πρίν.

Καὶ τὸ Πρὶν ἐν παρεληλυθότι πρὸς ὁριστικόν. πρὶν εἶπεν. Οὐ μlὺ ἀλλὰ ϗ σlὺ ἀπαρεμφάτῳ. πρὶν εἰπεῖν. Καὶ διὰ μέσυ τῦ ἤ. πρὶν ἢ εἰπεῖν. ὥσπερ διὰ τῦ ἂν ἐπὶ μέλλοντος πράγματος. πρὶν ἂν γένηται, πρὶν γένηται.

Ε῞ως.

Ὁμοίως δὲ ϗ τὸ Ε῞ως, ϗ τὰ ἰσοδυναμῦντα. ἕως παρατείνω, ϗ ἕως παρατεῖναι.

Ο῞τε.

Τὸ δὲ Ο῞τε ἀδιαφόρως τοῖς χρόνοις πρὸς ὁριστικόν. εἰ μὴ δυνητικόν τι ἐπινοοῖτο. ἀττικῦ γὰρ τὸ δυνητικόν. ὅτε βύλοιτο.

Οὐκέτι. Εἰσαεί. Αὖθις.

Καὶ τὸ Οὐκέτι, ϗ τὸ Οὐδέποτε, ϗ τὸ Αἰεί. τὸ δὲ Οὐδέποτε μόνον ἐπὶ παρῳχημένυ. Ὥσπερ

τοὐναντίον τὸ Εἰσαεὶ, καὶ Αὖθις ἐπὶ μέλλοντος· εἰσαεὶ ἔσται κίνησις, αὖθις διδάξω.

Οὕτω.

Τὸ δὲ Οὕτω, παρῳχημένου τε, καὶ ἐνεστῶτος. οὕτω γίνεται, οὕτω γέγονεν· Ἔστι δ' ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, καὶ πρὸς γενικὴν ἀποδιδόναι τὰ χρονικὰ κτητικῶς. οἷον· ποτὲ τοῦ χρόνου· οὐδέποτε τῶν χρόνων. τὸ γεμὴν χωρὶς γενικῆς, πολὺ ἐν τῷ λόγῳ. Ἔστι δὲ καὶ τῶν χρονικῶν τὰ μὲν, ἀναφορικά· τὰ δὲ, ἀπολελυμένα. ὥστε καὶ προηγεῖται ἀλλήλων, τότε, ὅτε, τηνικαῦτα, ἡνίκα, τέως, ἕως.

Ἐπιτατικά.

Τὰ δὲ ἐπιτατικὰ, τοῖς τε ἐπιθέτοις τῶν ὀνομάτων συντάσσεται πᾶσιν, ὑπερθετικῶν χρείαν ἀναπληροῦντα. οἷον, λίαν σοφός. πάνυ τίμιος. καὶ ἀναφορικῶς. ὁ λίαν σοφός. μεσοσυλλαβοῦντα, τῶν τε τῆς μεσότητος κατηγορεῖται ἐπιρρημάτων. οἷον, γράφει πάνυ καλῶς. καὶ τρέχει λίαν ταχέως. καὶ χωρὶς δὲ ἐπιλέγεται. λίαν πονεῖ, σφόδρα ἐπιθυμεῖ. Αὐτῆς δὲ τῆς μεσότητος, καὶ τῶν ταύτῃ ἰσοδυνάμων καθόλου μετὰ τὸ ῥηματικόν. ζῇ σωφρόνως, ἀξίως γε ἀτυχεῖ. Καὶ μέρος δέ τοι ὡς ἕκαστον ἔχει παραγωγῆς, οὕτω δὴ καὶ συντάξεταί γε τῷ πτωτικῷ. τῇ γὰρ ἀρχῇ συνῳδὸν εἶναι χρεών. ἀξίως οὖν λόγου, ὅτι ἄξιος λόγου. καὶ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, ὅτι

ἴμοιος τοῖς ἄλλοις. καὶ καταφρονητικῶς τῶν ἀπλεστέρων, ὅτι καταφρονῶ τῶν ἀπλεστέρων. οἷον δὴ καὶ τὸ, ἄριστα πάντων. Κοινὸν δὲ τῶν τοιούτων καὶ ἡ προσκειμένη τῷ ἔχω γενική. οὕτως ἔχω γνώμης, πονήρως ἔχω τοῦ σώματος.

Τοπικά.

Τὰ δὲ τοπικὰ, γενικῇ. ἔξω τῆς χώρας. ἐνταῦθα τοῦ λόγου, ποῦ γῆς; ἄλλητε τῆς οἰκίας. καὶ χωρίς· ἐνταῦθά ἐστιν. σαφέστερον μέντοι, καὶ ἀχρηστότερον ἐπ' ἐνίων τὸ φράζειν προθετοπτώτως. οἴκοι ἐν Α'ττικῇ, οἴκαδε εἰς τοῦ Πολεμάρχου. πάντα δὲ τὸ προσῆκον σφίσιν ἠρεμίας τε, καὶ κινήσεως ἕξει προσκείμενον. οἷον, οἴκοι εἰμὶ, πορεύομαι οἴκαδε.

Παραθετικά.

Καὶ τὰ Συγκριτικὰ δὲ, καὶ Υ'περθετικὰ ὁμοίως εἰς γενικήν. μᾶλλον τῶν ἄλλων φιλοσοφεῖς, καὶ μάλιστα πάντων. Τὰ δὲ συγκριτικὰ, καὶ πρὸς αἰτίαν, μετοσυλλαβοῦντος τοῦ ἤ, μᾶλλον ἢ ἄλλοι. Ε'τι τὰ ἐπικρυπτικά. κρύφα, ἢ λάθρα τῶν ἄλλων ποιεῖ. Καὶ τὰ διαιρετικά. χωρὶς τῶν ἄλλων. Καὶ τὰ ποσότητος. ἅπαξ, ἢ δὶς τῆς ἡμέρας, τρὶς τοῦ μηνὸς, τετράκις, καὶ πολλάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ. Καὶ τὰ τακτικά. τὰ δύω ἐφεξῆς τοῦ ἑνὸς, καὶ ἡ δευτέρα τῆς νουμηνίας. Τὰ δὲ ἀθροιστικὰ, δοτικῇ. ὁμοῦ, καὶ ἅμα τοῖς ἄλλοις. καὶ χωρίς.

Τὰ

Τὰ δὲ ὀμοτικὰ, αἰτιατικῇ μόνως. νὴ Δία εἶπον. μὰ Δί' ἐκ εἶπον. Τὰ δὲ ἐρωτηματικὰ, ἀοριςέμενα, καὶ ἢ τοπικὰ γινόμενα, ἢ τροπικὰ, ἐγκλίνεται, εἰμὴ τρισυλλαβία κωλύῃ. Οὐθὲν γὰρ ἐγκλίνεται ὑπερδισύλλαβον ὄν. πόθεν ἔρχῃ; ἐλθὼν δέποθεν. πῶς ἔχει; ἔτω πως ἔχει. ἔξεςι δὲ καὶ τὸ πότε, καὶ πῦ ἐπ' ἐρωτήσει, τῷ ἕως, καὶ μέχρι, καὶ ἄχρι ὑποτάσσειν. οἷον, ἕως πότε; ἄχρι πῦ; μέχρι πῦ; Τὰ δὲ βεβαιωτικὰ, ὁριςικοῖς. λέγει, ὅτι ἥξει. ἔτω δὴ κρίνει. τό γε μὴν Ο'τι καὶ πρὸς εὐκτικὸν, εἰ περὶ παρωχημένυ, τυτέςι διηγηματικῶς. οἷον, ἠγγέλλετο ὅτι γένοιτο, καὶ εἴη, καὶ ἔσοιτο.

Διχῶς τὸ Διηγηματικόν.

Ο'θεν δῆλον καὶ ὡς διχῶς τὸ διηγηματικόν. ἢ γὰρ ἐντονωτέρως, ὡς τὸ ἀπαρέμφατον, λέγεται γενέσθαί τι. ἢ ὑπτιωτέρως, ὡς τό, τε ὁριςικὸν καὶ εὐκτικὸν, ὡς εἴρηται, ὅλως δ' εἰπεῖν τὸ παρεληλυθὸς φιλευκτικόν τι ἔοικεν ὄν.

Α'παγορευτικά.

Ο'πότε καὶ τὸ ἀπαγορευτικὸν ἀπὸ μὲν ἐνεςῶτος, πρὸς ὑποτακτικόν. δέδοικα μὴ ᾖ. ἀπὸ δὲ τῦ παρωχημένυ, πρὸς εὐκτικόν. ἐδεδοίκειν μὴ εἴη. καὶ τὸ ἐπεὶ, καὶ ἐπειδὴ χρονικὸν, ἐ μόνον πρὸς ὁριςικὸν, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐκτικόν. ἐπειδὴ γένοιτο. Τὰ δ' εὐκτικὰ, εὐκτικῷ, καὶ

ὁριστικῷ, ὡς εἴρηται. Τὰ δὲ παρακελευσματικὰ, τοῖς δευτέροις τῶν προστακτικῶν, καὶ προσέτι τοῖς αὐθυποτάκτοις. ἄγε λέγωμεν, φέρε εἰπέ. Τοῖς τρίτοις δὲ τὸ ἀπαγορευτικόν. μὴ λεγέτω, μὴ τυψάσθω. οἰκεῖον δ' ὡς εἴρηται, καὶ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι. μὴ γνῷς, μὴ γνώῃς, μὴ γνῶναι. πλὴν τῆς ὁριστικῆς. ταύτης δὲ τὸ ἀποφαντικὸν ἴδιον. οὐ λέγω, ναὶ λέγω. τὸ δὲ, μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα, ἀντὶ τοῦ οὐ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰκαστικά. ἴσως ἐρῶ. εἰ δ' εὐκτικῷ, οὐκ ἂν εἴη χωρὶς συνδέσμου, ἴσως φαίη ἄν. Κοινὸν δὲ τοῦτο τῶν ῥηματικῶς συντασσομένων ἁπάντων. οἷον, εὖ ἂν ἔχοι, πόρρω ἂν εἴη, νὴ Δί' εἴποιμ' ἄν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Καὶ τὰ παραβολικὰ δὲ, ὁριστικοῖς. ὡς εἶπον, οὕτως ἔγραψα. Καὶ τὰ δεικτικὰ, ῥηματικῶς. ἰδοὺ ἧκεν εἰς τέλος. ἰδοὺ ὁ ἀμνὸς, ἐλλειπτικῶς τοῦ ὑπαρκτικοῦ. Καὶ τὰ ἀνετικά. ἠρέμα λέγει, μόγις δύναται. Τὸ δὲ ἀποστατικὸν, ἀπαρεμφάτῳ. ὥστε λέγειν. καὶ εὐκτικῷ, ὥστε λέγοι ἄν. καὶ ἔτι ὁριστικῷ, ὥς τε λέγει. ἐπιτατικόν τε οὐ μόνον ἐπιῤῥήματος, ἀλλὰ καὶ ὀνόματος ὁμοιωματικοῦ, ἢ παρισωτικοῦ. οἷον, τοιοῦτός ἐστιν, ὥστε καὶ νοεῖν, καὶ λέγειν τὰ δέοντα. τηλικοῦτος, ὥστε ἅπαντας ὑπερβάλλειν. καὶ οὕτως, ὥστε πάντας θαυμάζειν. Τὸ δ' ἀποθετικὸν Εἶεν, λόγου μακροτέρου πέρας, καὶ τῆς ἀρχὴ ἔσται τῶν ἑπομένων. εἶεν, τί δῆτ' ὁ παῖς ὁ τοῦ Λαέρτου.

Πε-

Περὶ Συνδέσμου.

Ο' δὲ Σύνδεσμος λέξις συνδετικὴ οὖσα τῶν ἑτέρων τοῦ λόγου μερῶν, εἰς κατάλληλον σύνθεσίν τε, καὶ τάξιν τὰ ὅμοια συνάπτει ἀεί. ὄνομα γὰρ ὀνόματι, καὶ ῥῆμα ῥήματι, καὶ εὐθεῖαν εὐθείᾳ, καὶ ὅλως πτῶσιν ὁμοίᾳ πτώσει, καὶ χρόνον ὁμοίως, καὶ ἔγκλισιν, καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ὁμοίως. σύνταξιν δὲ διαφόρως κατὰ τὴν αὐτοῦ διαφορὰν τῶν εἰδῶν ἔχει.

Συμπλεκτικός.

Τῶν οὖν ἐπὶ πολὺ ἐκφερομένων τὴν ἑρμηνείαν συμπλεκόντων, καὶ διὰ τοῦτο συμπλεκτικῶν καλουμένων, ὁ μὲν Καί, προτάσσεται τῶν λέξεων, ὁ δέ Τε, ἐπιφέρεται ἐγκλινόμενος. θεοί τε, καὶ ἀνέρες. καὶ οὕτω τοὶ ἀλλήλοις συντάσσονται, ὥς τε τόν Τε, προηγεῖσθαι τοῦ Καί. ἀρκτικὸς δὲ ὑπάρχων ὁ Καί, δεῖ πάντως καὶ ἕτερον Καὶ ἐπιφέρεσθαι, ἤτοι ῥῆμα συμπλέκοντα ῥήματι, ἢ ὄνομα ὀνόματι, ὅπως ἔτυχε συντασσόμενος ὁ πρῶτος. εἰ γάρ τις λέγοι, καὶ περιπατεῖ Σωκράτης, ἐπιφέροι ἂν ἐξ ἀνάγκης, καὶ διαλέγεται, ἢ τοιοῦτό τι. εἰ δέ, καὶ Σωκράτης γράφει, λέγοι, ἐποίσει δήπου, καὶ Πλάτων, ἢ ἄλλος τις. Καθόλου γάρ τοι ἡγούμενος ὁ συμπλεκτικός, ἢ ὁ διαζευκτικός, ὅμοιον ἀπαιτεῖ μέρος, ἤτοι πτωτικόν, ἢ ἄπτωτον. καὶ εἰ μὲν πτωτικόν, τὴν αὐτὴν πτῶσιν. εἰ δὲ ἄπτω-

τον,

που, τὴν αὐτὴν ἔγκλισιν, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης, οἷον, καὶ γράφω, καὶ νοῶ, ἢ γράφω, ἢ νοῶ, καὶ ὁ ἐμὸς δοῦλος, καὶ ὁ σός. Καὶ ἔξεστι δὲ ἐπὶ τῆς τοιαύτης συντάξεως συνάπτειν ἀρθρικὰς εὐθείας ταῖς γενικαῖς. οἷον, ἄεισα τὰ Ὁμηρικὰ ἔπη, καὶ τὰ Ἡσιόδου. Διαφερούσης δὲ τῆς ἐγκλίσεως, τὸ αὐτὸ ῥῆμα φυλάττεσθαί γε ἀνάγκη. οἷον, καὶ γράφω, καὶ γράφοιμι, καὶ ἔλεγες, καὶ λέγε. Τῆς αὐτῆς δὲ οὔσης, διάφορα κεῖται τὰ ῥήματα. καὶ περιπατῶ, καὶ διαλέγομαι. καὶ πτώσεις δὲ τὰς αὐτὰς ἀπαιτοῦσιν οἵτε συμπλεκτικοὶ, καὶ διαζευκτικοὶ, ἡγούμενοί τε, καὶ μεταξὺ τιθέμενοι, ἐπὰν πρός τι αὐτὸ ἀναφέρονται ῥῆμα. οἷον, καὶ ἐγὼ, καὶ σὺ γράφομεν. ἢ ἐμοῦ, ἢ σοῦ φείδεται. Ὁ δὲ Μὲν, λέξεων μὲν οὐδαμοῦ ἀρκτικὸς, λόγου δέ. Ὁ δέ τοι Δὲ ἐπιτατικὸς ὢν, καὶ λόγου, καὶ λέξεως, ἐπακολουθητικός ἐστι τοῦ Μέν. ἄλλοι μέν ῥα θεοὶ, Εὗδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος. τυγχάνει δ' ὁ αὐτὸς καὶ μεταβατικὸς ὢν, ὡς δι' αὐτοῦ γινομένων τῶν περὶ τὸ νόημα, καὶ διήγημα μεταβάσεων. Ὁ δ' Ἀτὰρ, καὶ Αὐτὰρ ἀρκτικοί. καίτοι τῷ Δὲ ἰσοδυναμοῦντες. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο. αὐτὰρ ὅτι μοι ἐνθάδε τοῖον. Ὁ δὲ Ἀλλὰ, ἐστὶν ἐπιτατικός. Τυδεὺς μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής. ὥστ' εἴη ἂν καὶ τοῦ Μὲν ἐπακολουθητικὸς δὴ καὶ οὗτος. Ὁ δὲ Ἠμὲν, καὶ Ἠδὲ, ἀρκτικοί. ἀλλὰ ὁ μὲν Ἠμὲν, λόγου,

καὶ

καὶ λέξεως. ὁ δὲ Ἠδὲ, λέξεως μόνης, τῷ Ἠμὲν ἐπακολουθῶν. ἠμὲν ὅσοι ναίουσιν οὐρανὸν, ἠδὲ ὅσοι κληρώσαντο χθόνα. ποιητικοὶ δέ γε οὗτοι. Οἷος δὴ καὶ ὁ Ἦτοι, ἀρκτικὸς λόγου καὶ αὐτὸς ὤν. ἦτοι ὅγ᾽ ὡς εἰπὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο.

Διαζευκτικός.

Οἱ δὲ διαζευκτικοὶ, τὰ διεζευγμένα συντιθέασι, καὶ ἢ πρᾶγμα ἀπὸ πράγματος, ἢ πρόσωπον ἀπὸ προσώπου διαζευγνῦντες, τὴν φράσιν ἐπισυνδοῦσιν. νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι, ἠὲ σωθῆναι. εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς. Ὁ γοῦν Ἤτοι ἰσοδυναμῶν τῷ Ἢ, προτακτικός ἐστι τοῦ Ἤ. ἤτοι ἀγαθὸν, ἢ φαῦλον. ἰσοδυναμῶν δὲ τῷ Μὲν, ἀρκτικὸς γίνεται λόγων τοῖς ποιηταῖς, ὡς εἴρηται. ἦτοι ὅγ᾽ ὡς εἰπών. διαζευγνύων μὲν τοίνυν ὁ Ἢ ἀορίστως, οὐκ ἄνευ ἑτέρου Ἢ λέγεται, ἤτοι προσκειμένου, ἢ νοουμένου. ὡρισμένως δὲ, εἴτ᾽ οὖν διασαφητικῶς, μόνος κεῖται. βούλομ᾽ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. σημαίνει γὰρ τὸ, καὶ οὐκ ἀπολέσθαι. ὅθεν ἴσως καὶ ἀναιρετικὸς ἂν οἰκείως προσαγορεύοιτο. Μοναδικῶς δὲ συντάσσεται, καὶ ἀπορηματικὸς ὢν, ἢ λυτικός τις. ἀπορηματικὸς, τί δὲ λαὸν ἤγαγεν ἐνθάδε; ἦ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ᾽ ἠϋκόμοιο. τί δὴ ποτέ τις ἀγνοεῖ τὸ τοῦ ἢ σημαινόμενον; ἢ ὅτι οὐδεπώποτε ἔμαθεν. Τὸ δὲ, Ἢ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου Ἄλκι-

μος;

μος ἰός, καὶ τὰ ὅμοια, ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν ἔχει τὴν βεβαιωτικῶν. οἷον, δὴ καὶ τὸ, ἢ θέμις, τὴν ὁμοιωματικῶν.

Συναπτικός.

Οἱ δὲ συναπτικοὶ, τουτέστιν οἱ ὕπαρξιν μὲν οὔ, ἀκολουθίαν δέ τινα καὶ τάξιν δηλοῦντες, συνάπτουσι μὲν ἀτελεῖς ἐννοίας, συντάσσονται δὲ κατά τε ὀρθὸν, καὶ ἀντεστραμμένον. ἢ γὰρ προηγοῦνται, ἢ ἐπάγονται. καὶ προηγουμένοις μὲν, τὸ ὀρθόν. εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ. ἀλλάγε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ. ἐπιφερομένοις δὲ τὸ ἀντεστραμμένον. ἦκεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες, ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ, εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοισι. Καὶ πρὸς ὑποτακτικὸν μὲν οὖν τὸν Εἰ συντακτέον, ἄλλως τε, καὶ εἰ σὺν τῷ Καὶ λαμβάνοιτο, καὶ ὅλως μεθ' ἑτέρων συνδέσμων, καὶ πρὸς εὐκτικὸν, καὶ πρὸς ὁριστικὸν, ὡς ἔτυχεν ὁμολογίας, ἢ ἀμφιλογίας ἡ ἀκολούθησις. Ἔοικε γὰρ ἐπὶ μὲν ὁμολογουμένων, τὸ ὁριστικόν τε καὶ ὑποτακτικὸν βούλεσθαι, ἐπὶ δὲ ἐνδοιαζομένων τὸ εὐκτικόν. ὅθεν δὴ καὶ τὸ δυνητικὸν Ἂν ἐπὶ τὸ τοιοῦτο οἰκειοτέρως ἂν ἀποδοίημεν. οἷον, εἰ ἡδονὴ τἀγαθὸν εἴη, ταύτῃ ἂν ὁρίζοιτο ἡ εὐδαιμονία. ἀλλ' οὐκ ἀεὶ οὕτως ἡ χρῆσις. κατὰ παρῳχημένου γενικὴν πράγματος τὸ ὁριστικὸν ἀεὶ, εἰ ἦν, εἰ καὶ ἦν.

Πα-

Παρασυναπτικός.

Παραπλησίως δέ τοι καὶ οἱ παρασυναπτικοὶ συντάσσονται, πλὴν ὅτι καὶ ὕπαρξιν μετὰ τάξεως σημαίνουσιν οὗτοί γε.

Αἰτιολογικός.

Οἱ δ' αἰτιολογικοὶ, προτακτικοί τέ εἰσι τῆς λέξεων, πλὴν τοῦ Γὰρ, καὶ κατ' ὀρθὸν, καὶ ἀντεστραμμένον συντάσσονται, καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ποιοῦσιν ἔνιοι τούτων. ἐὰν μάθω, ἵνα διδάξω. καὶ ἐπιῤῥηματικῶς, ἐπειδὰν διδάξω, ἢ ὅταν διδάξω. Ὅγε μὴν Ἵνα, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα, καὶ πρὸς εὐκτικὸν ἔτι συντάσσονται, εἰ περὶ παρῳχημένου ὁ λόγος. οἷον, ἀφίκετο ἵνα θεῷτο. καὶ πρὸς ὁριστικὸν παρατατικὸν, ἔνθα περὶ παρῳχημένου ἀξιοῦμεν ὑπάρχειν, ἢ μή. οἷον, ἐχρῆν αὐτὸν λαβεῖν συγγραφὴν, ἵν' εἶχεν ἀπαιτεῖν κατὰ νόμους. Τὸ γε μὴν Ὅπως, ἀντὶ τοῦ Πῶς, παραγγελματικῶς πρὸς ὁριστικὸν μέλλοντα. σκοπεῖται δὲ τοῦτο, ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσιν. ἄλλως δὲ παντὶ ἐφαρμόττει χρόνῳ. Πρὸς ὁριστικὸν δὲ ὁ Ὅτι, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα· ὅτι οὐδεὶς μισθὸς, οὐδὲ τέχνη. Τὸ δ' Ἐφ' ᾧ πρός τε ὁριστικὸν, καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον. ἐφ' ᾧ ἔγραψεν, ἐφ' ᾧ κομιοῦνται, ἐφ' ᾧ μεμνῆσθαι. Τὸ δὲ Ἕνεκα, γενικῆς. Τὸ δὲ, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα, Ἰωνικόν. Ὁ δὲ Γὰρ, παντὶ μέρει λόγου ὑποτάσσεται, καὶ ἀρκτικὸς οὐδαμοῦ ἐστιν. ἢ γὰρ, οὐδὲ γὰρ, οὐδὲ Δρύαντος υἱός.

Ἐναν-

Ἐναντιωματικοί.

Οἱ δὲ λεγόμενοι ἐναντιωματικοὶ, καὶ προτάσσονται τῶν λέξεων, καὶ ὑποτάσσονται· λόγου μέντοι προτάσσεσθαι οὐδαμοῦ πεφύκασιν. ἔκαμον παραινῶν, ἀλλ' ὅμως παραινέσομαι ἔτι· καίτοι ἀπαδῶν, ὅμως οὐκ ἔχον καταλαβεῖν.

Συλλογιστικοί.

Τῶν δὲ συλλογιστικῶν, οἷον ταῖς ἐπιφοραῖς τε, καὶ συμπεράσμασι προσοικειωμένων, ὁ Ἀλλὰ, ἢ Ἀλλαμὴν προτακτικός ἐστι λέξεως μόνως, οἱ δ' ἄλλοι πάντες, καὶ προτάσσεσθαι, καὶ ὑποτάσσεσθαι δύνανται. πᾶς ἄνθρωπος ζῶον, ἀλλαμὴν πᾶν ζῶον οὐσία, πᾶς ἄρα ἄνθρωπος οὐσία.

Ἀπορηματικοί.

Οἱ δ' ἀπορηματικοὶ, ἐπ' ἀποροῦντι, καὶ ἐρωτῶντι εἰς χρῆσιν ἥκουσιν. ἆρ' οὖν ἀγαθὸν τὸ ἡδύ; προηγοῦνται δὲ τῶν λόγων, εἰμή τί γε καθ' ὑπερβατόν.

Παραπληρωματικοί.

Οἱ δὲ παραπληρωματικοὶ, τὸ μὲν ὄνομα ἔχον ἀπὸ τοῦ τὴν φράσιν παραπληροῦν, ἢ μέτρου, ἢ κόσμου χάριν, ἔχουσι δὲ πολλάκις, καὶ σημασίαν διάφορον. οἷον ὁ Γὲ, μειωτικὸς, ὁ Δὴ, περιγραφικὸς, καὶ μεταβατικὸς, καὶ βεβαιωτικός. ὁ Ἂν, δυνητικὸς, καὶ ἀοριστολογικός. Πάντες γεμὴν τοῖς ἑτέροις τοῦ λόγου μέρεσιν ὑποτάσσονται. οἷον, ἄλλοι μὲν ῥα θεοί. Ὁ δὲ Ἂν, καὶ ὑποτάσ-

τάσσει, ἀοριστολογικὸς ὄν. ὅσα ἂν λέγῃς, ὅσα ἂν εἴπῃς. Δυνητικὸς δέ, κατὰ μὲν ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος, πρὸς εὐκτικόν. οὐκ ἂν λέγοις, οὐκ ἂν φαίης, οὐκ ἂν λέξοις. εἴτε προστάσσοιτο, εἴτε ἐπιτάσσοιτο. καὶ πρὸς ὁριστικόν. οὐκ ἂν ἐρεῖς. ἀλλὰ σπανίως τοῦτό γε. κατὰ δὲ παρήκοντος πρὸς ὁριστικόν. οὐκ ἂν εἶπες, ἢ ἔλεγες. Ἔτι δὲ γνωριμώτερον, ἂν μὲν καὶ πρὸ τοῦ ῥήματος καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα δύνηται ἂν θεωρεῖσθαι ἀδιαφόρως πρὸς εὐκτικόν· ἂν δὲ μὴ ἐπαμφοτερίζῃ τοῖς τόποις, πρὸς ὑποτακτικὸν μόνον. Καὶ μεταλαμβάνοντες τὸ ἀπαρέμφατον πρὸς τὴν τοῦ ὁριστικοῦ κατάλληλον σύνταξιν, λέγομεν δυνητικῶς κατὰ τὰς τρεῖς τοῦ χρόνου διαφοράς· λέγειν ἄν, εἰπεῖν ἄν, καὶ ἐρεῖν. Καὶ πρὸς μετοχήν, εἰπόντας ἄν, καὶ ἐροῦντας, καὶ εἰπὼν ἄν, καὶ εἰπόντων. ὁμοίως ἂν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἥκιστα δὲ ὁ παρακείμενος τοῦ Ἂν ἐπιδεκτικός. Τὰ μὲν οὖν μέρη οὕτω συντάσσοντες κατ' ἄλληλον ἂν ποιοῖμεν τὸν λόγον.

Περὶ τῆς τοῦ Ἀπαγγέλλειν διαστολῆς.

Ἀπαγγέλλειν δὲ τὰ συντεταγμένα, μὴ μόνον καθ' ὑπόκρισίν τε, καὶ προσῳδίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ διαστολήν. οὕτω γὰρ ἂν ἡ τοῦ λόγου διάνοια εἴη ἐμφανεστέρα. καὶ γράφοντας οὖν τι στικτέον εἰς διαστολήν, καὶ φθεγγομένους διαιρετέον τριχῶς. ἢ γὰρ τελείως, ἢ ἁπλῶς, ἢ μέσως. Ἔνθα μὲν

γὰρ τὰ περὶ τὴν ἔννοιαν συναποτελούμενα λήγει τοῖς κώλοις, διασαλτέον ἐπὶ τέλει ἐννοίας τὸν λόγον, καὶ πλέον τι χρόνου ἀποσηματιστέον εἰς ἀπόδοσιν τοῦ τελείου. Ἔνθα δὲ ἁπλῶς πάμπαν ἔχει, ὑπανιέντας τι τῆς φωνῆς, καὶ ἐπ' ἐλάχιστον διασηματίζοντάς γε ἀπαγγελτέον. Μέσον δέ τοι, τὰ κώλων τε, καὶ τοῦ ἐντελοῦς ἀπαρτιστικὰ κόμματα ἀποδοτέον. οἷον, ἐγὼ μὲν διδάσκω, σὺ δὲ μανθάνεις. Καὶ στίζειν δὲ γράφοντας κατὰ τὰς εἰρημένας διαφορὰς, τὸ μὲν τέλειον, ἐφεξῆς ἐν τῷ μέσῳ, τὸ δ' ἀτελὲς, παρεκκλίνοντας πρὸ τὸ κάτω, τὸ δὲ μέσον, παρεκκλίνοντας πρὸς τὸ ἄνω.

Καὶ περὶ μὲν κλίσεως, καὶ σχηματισμοῦ, καὶ διαιρέσεως, καὶ ὀνομασίας, καὶ προσῳδίας, καὶ ὀρθογραφίας, καὶ χρόνου, καὶ συντάξεως τῶν Γραμματικῶν, καὶ ὅλως περὶ βαρβαρισμοῦ, καὶ σολοικισμοῦ, ἔστω δὴ εἰρημένον ἀποχρώντως, ὡς ἐν Εἰσαγωγῇ. Τὸ γὰρ ἐπὶ πλέον, καὶ ἀκριβέστερον περὶ τούτων εἰπεῖν, ἥκιστ' ἂν τῆς παρούσης εἴη προθέσεως. Μετὰ ταῦτα δὲ ὅπως δεῖ ἐρωτηματίζειν, κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν τήνδε ἡμῖν μέθοδον, λέγομεν.

Τέλος τοῦ Τετάρτου τῆς Θεοδώρου Γραμματικῆς Εἰσαγωγῆς.

572643

DAWKINS COLLECTION

THIS WORK IS
PLACED ON LOAN IN THE LIBRARY
OF THE TAYLOR INSTITUTION BY
THE RECTOR AND FELLOWS OF
EXETER COLLEGE
OXFORD

Arch. Dawk. I 283.781